

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NİNE

Özel sayı 15 /Ağustos 1989 / 3.-DM

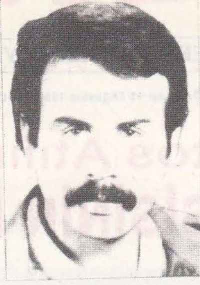
Şanlı 15 Ağustos Atılımının 6. yılında

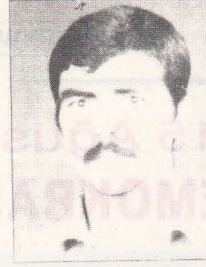
HALK DEMOKRASİSİNİN İNŞASI İÇİN İLERİ!

Ölümsüz komutanlarımızın yolunda bağımsızlığa yürüyoruz...

Mustafa YÖNDEM

Haydar KARASUNGUR

Mahsum KORKMAZ

M. Emin ASLAN

Ahmet KESİP

Numan BAGCI

İdris ÖKMEN

Mehmet ERTÜRK

Ramazan KAPLAN

Hüseyin SARIÇİÇEK

Mehmet SEVGAT

Mustafa ÖMÜRCAN

Vesim ARAS

Hamit DAGTEKİN

Veli YAŞAR

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 5. yıldönümü değerlendirmesi:

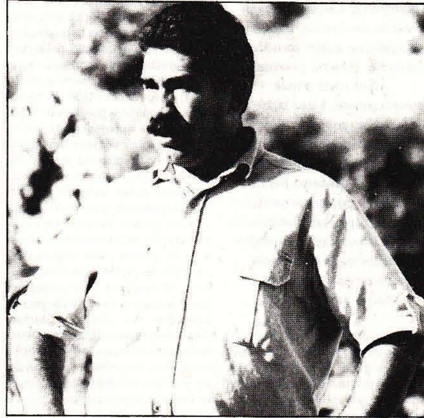
15 Ağustos kahramanlık atılımının 5. yılında çağımız gericiliğine karşı kazanan, Kürdistan halkı ve ilerici insanlık olmuştur

15 Ağustos Atılımının 5. yıldönümü, Kürdistan devriminde nihai zafere ulaşmanın bütün olanaklarını ve yöntemlerini ortaya koyarak, başarı için doğru çalışma ve vuruş tarzımızın nasıl olması gerektiğini göstererek, ulusal egemenliğe ve toplumsal özgürlüğe ulaşmamızı emretmektedir. Çağdaş ulusal kurtuluş mücadelelerinde hiçbir atılım, gerek karşısında geliştirildiği düşman gücünün durumu ve gerekse ülke ve halkın içinde bulunduğu koşulların büyük dengesizliği bakımından, aradaki uçurumun bizdeki kadar büyük olduğu koşullarda gerçekleştirilmemiştir. Dolayısıyla umudun zayıflığı nedeniyle atılan adımların tüm yönleri ile gereklerini yerine getirmede ağır ve kararsız davranmanın yaygın olduğu, ama buna rağmen halkımızın sadece özgürlüğü için değil, varlığını korumak için de bundan başka hiçbir seçeneğinin olmadığı bir atılım olarak da değerlendirilebilir. Ve aynı zamanda çağdaş halk hareketlerinden hiçbirisi, çok az olanaklarla hedefler üzerine yürümede, umut ve inanç yoksunluğunu gidermede 15 Ağustos Atılımı kadar soylu değildir. Büyük bir inatla bu adımın üzerinde durarak ve işleyerek, bunun başarısı için her şeyini ortaya koyarak, az da olsa en soylu insan çabasını sergileyerek atılım bu aşamaya vardırılmıştır. 15 Ağustos, olumlu rolünü oynayabilmesi için bu denli üzerinde durulan, başarısı için tüm olanakların ortaya serildiği bir atılım değerine sahiptir. Dolayısıyla bu adım atıldığında dost ve düşmanın bu atılımı ciddi görmeme gibi esaslı bir tutum içine girmesi ve düşmanın, böyle olan bir atılımın sahiplerini çok kısa bir sürede yok edebileceğine kendisini inandırması, bir anlamda onun gafil bir yaklaşım sergilemesidir. Bırakalım dostları, bu atılımın içinde yer alanlar bile, attıkları adımın başarı şansı elde edemeyeceği beklentisi içindeydiler; "tamam ezileceğiz, bu işin sonu gelecek" deyip sonlarını aynı gafletle bekleme ruhu içindeydiler. Bugün saflarımızda yer alanların büyük bir kısmı aynı gafil yaklaşımın sonucu olarak körcesine kafaların yerden yere vururken, bu yaklaşımın sonuçlarını bize ödettirmeye çalışıyorlar. İlerici, özgürleştirici eylemde bu tip kafa yapıları hep geridirler ve öyle kalacaklardır. Bugün bu iyice ortaya çıkmıştır. İçine girdikleri hile, dalavere, ödleklik ve kurnazlık tutumları onları hep yere çeken, sırt üstü yere vuran yerçekimi kuvveti gibidir.

5. yıldönümünü kutladığımız 15 Ağustos Atılımını, bir anlamda soylu insan emeğinin büyük bir zaferi olarak değerlendirmek gerekir. 15 Ağustos Atılımı, alçaklığa, her türlü düşkünlüğe, namussuzluğa, kararsızlığa, ikirciklığe, her türlü yenilgiye, zulme karşı; tabi en başta da her türlü hafifliğe, soysuzluğa, kendine inançsızlığa, kimliğine ve insanlığına dürüstçe sahip çıkmamaya, kendini aldatmaya karşı bir zaferdir. Kökenleri insanlık tarihi kadar eski olan çağdışı bir zulüm düzenine körcesine tapan, onun politik uygulamalarına alet olan, bunun böyle olmadığını bize kabullendirmek için de sinsice hep kendileri ile oynamayı marifet bilen, gününü gün etmek için feda etmeyeceği değeri bulunmayanların utanmazlığına karşı da bir zaferdir. Aynı zamanda ölüm-kalım anlarında aşağılık her türlü davranışı sergileyen, anın emrettiği yaşam biçimi yerine, kendini en olmadık biçimde dayatmayı sergileyen hem de zevkle bunu kendine yediren, ama aynı zamanda çok kölece, çok duyarsızca bunu yaşayanlara karşı da bir darbedir.

Şu çok açıktır ki, bugün azılı düşmanımızın egemenliği sadece Kürdistan halkı üzerinde değil, Türkiye halkı üzerinde de çatırdarken, bizde büyük özgürlük olanakları boy veriyor. Yine Partimiz; çağımızda ender rastlanan bu faşist rejim hilekarlığını, örtbas etmek için takındığı bütün maskelerini bir bir yırtıp, gerçek yüzünü ortaya seriyor. Partimiz insanlık adına bu büyük hesaplaşmayı inatla gerçekleştirerek, yaşamaya hakkı olanla olmayanların netleşmesini sağlıyor ve hesaplaşmanın bütün düzeylerde büyük bir sorun olarak varlığını duyurması, beraberinde tabii ki, çözümünü de adım adım yaklaştırıyor. Hareketimizde gerek böylesi bir adımın hazırlanışı ve gerekse atılımın başlamasından günümüze kadarki bütün safhalar iyi incelenirse bunun sadece bir ulusal kurtuluş seçeneği ve bilimsel sosyalizmin yaratıcı bir uygulaması olmadığı; aynı zamanda insan psikolojisinin en ince detaylarına kadar nasıl bir ayrışmaya tabi tutulduğu da açık-seçik görülecektir. Bir kez daha iyiliğin, güzelliğin ve doğruluğun, yanlışlık, kötülük ve çirkinliklerle çarpışmasının nelerden ibaret olduğu daha iyi görülecektir. Yine, ilerlemeye açık olan her türlü tutum ve kararla geriye çeken körcesine tutumlar ve tutucu özellikler bir o denli görülecektir. Bu büyük ve net pratik karşısında hiçbir şey kendini örtbas edememiştir. Hiçbir davranış, hiçbir sözcük yerli yerine oturtulmadan kendini gizleme durumunda değildir. Özde olmayan, sonuç getirmeyen hiçbir uyduruk davranış, hiçbir zaman anlaşılmayacak biçimde söylenen bütün sözler ve her türlü gizlisi saklısı düşünülerek geliştirilen davranışlar, bu pratik karşısında kendini ele vermekten kurtulamıyor. Hesap vermekten kurtulamayanlar layık oldukları yere gitmekten de kurtulamıyor ve kendilerini kurtaramıyorlar.

Biz bu adımı, düşkün insana karşı geliştirdik. Biz bu adımı, kendini düşkünce yaşamaya layık görenlere dayatarak ilerlettik. Biz bu adımı, zulüm düzeninin kendine olan sonsuz güvenini sarsarak ilerlettik. Biz bu adımı, kendine "insan olmaz" sıfatını layık görmeyene ve bunu hiçbir biçimde içine sindirmeyenlere dayattık. Büyük iddiamız olmasaydı, bu adımın atılmasına cesaret edilemeyeceği çok açıktır. Bu büyük atılımın büyük iddialarının gereklerini mutlaka yerine getirmeye inanmasaydık, biz de düşmanın kendisi için ölümcül bir darbe olan bu atılım karşısındaki aymazlığına düşerdik. Yine dostların, sosyalist güçlerin atılım karşısındaki aymazlığına kendimizi kaptırarak kaybolurduk. Saflarımızda her türlü aşağılık tutumlarını sürdürenlerin konumu biliniyor. Biz bunların karşısında tavır almanın en büyük yücelik olduğunu bilerek yaşadığımız için, bunun dışında hiçbir yaşam seçeneğine hiçbir yer vermediğimiz için ve bunun en soylu, en yiğit, en mert, en açık ve yüceliğe layık bir tutum olduğunu bildiğimiz için yüklendik ve 15 Ağustos Atılımını bugün bu biçimde sonuç veren hem de oldukça büyük gelişmelerin temelini teşkil edebilecek bir aşamaya getirdik. Bunun için büyük politika yapıldı, insanın büyük sabır özelliği gösterildi. İnsan yeteneğinin büyük yaratıcılığı sergilenmeye çalışıldı. Bundan sonrası nasıl gelişirse gelişsin, bugün için bile sağlanan başarı ile büyük iddianın yerindeliği ve onun için harcanan çabanın anlamlılığı kesinleşmiştir. Bu 5 yıl bir anlamda insanlık davasının yeniden bir başlangıcı olduğu kadar, insanı yeniden yaratma, her şeyi yeniden düzenlemenin büyük iddiası ve çabasıdır da. Bu bitmiş-tükenmiş insan kalıntılarına, fosilleşmiş insan değerlerine ve çağdaş gibi görünen ama, içeriğinde insanlığın yıkılışını, çözülüşünü ve sonunu hazırlayan her şeyi barındıran, sözümona uygarlığın olumsuzluklarına karşı da bir yaratılış, büyük bir direnme olgusudur. Adına ulusal kurtuluşçuluk denilse de aslında büyük bir insan kurtuluşçuluğudur. Özü insanlığın büyük kurtuluşçuluğu olan bir ulusal kurtuluşçuluktur. Öyle ki kişi çıkarı, ulus çıkarı, devlet çıkarı en ince ayrıntılarına kadar genelde bu hareketimize, özelde bu atılıma karşı sergilendi. Herkes, —süper güçler de dahil— çıkarlarını en ince ayrıntılara kadar hesaplayarak yaklaşmaya çalıştı. Bırakalım onları, dağdaki çoban bile çıkarını hesaplayarak yaklaşmaya çalıştı. Tabii bu, aynı zamanda bu büyük atılımın özellikleri ile yakından ilintilidir. Herkesin (içten ve dıştan) bu kadar hesap-kitap içine girmesi, atılımın büyüklüğünden kaynaklanır. Çünkü, 15 Ağustos aydınlatandır, çünkü görkemlidir, çünkü hesap sorandır. Özellikle devlet, ulus, sınıf, kişi, örgüt çıkarı kapsamı neyse onların hepsini bir anlamda açığa çıkartma özelliğine de sahip çıkarak, onlarla hesaplaşarak yeniden bütün insanlık sayfalarını, insanlık tarihinin kitabını sayfa sayfa açarak nereden nereye kadar yanlışlık yapılmış, nerede neyin hakkı nasıl yenmiş, nerede ne tür düzeltme gerekir, nerede ne tür bir kuruluş gerekli, bütün bunları da sorgulayan ve çözüm için iddiasını ortaya koyan bir adım olmasından ötürü, böyle olmak durumundadır.

Tarihte bütün devrimlerde olduğu gibi, bir kez daha büyük bir devrime yaraşır bir atılım olması sözkonusudur. Her büyük devrim, dönemin zulmüne, karanlığına, hiçliğine, alabildiğine yozluğuna, küçüklüğüne karşı gelişir ve hep apayrı, dev gibi olmak gereği duyarak gelişir. Eğer Kürdistan'da bir devrim gerçekleşecekse tarihin bu yasalarına uygun olarak gelişmek durumundadır.

Sağlam kök salmasa da, henüz yeni kökleşme durumunda bir adım olsa da bu tanım, bu atılım için yerinde bir tanımdır. Atılımımızın ilk ortaya çıktığı dönem Kürdistan halkı, kendini koyvermenin, kendinden kaçmanın, kendini en aşağılık bir durumda tutmanın, sınırsız, ülküsüz konumunu yaşıyordu. Mutlaka sahip çıkılması gereken değerler karşısında bu adımı atmada, kendini en ileri düzeyde sorumlu tutması gerekenlerin göstermesi gereken tutumların en sağcısını, en oportünistçesini göstermesi, buna adeta tapınması gerçeği ile yüzyüzeydik. İnsanlar bu dönemde düşkündü. Değil yoldaşça bir ilişki, yoldaşlıkla oynamayı marifet bilen bir durumdaydılar. Yaramaz çocukların oyunları zevkli oyunlardır. Bunlarınki çocukların oyunları da değil, düşkünlerin oyunuydu; sokak serserilerinin, lümpenlerin, mahalle kabadayılarının veya kölelerin en iğrenç davranışlarını, oyunbazlığını yaşıyor ve bu anlamda kendilerini aldatıyor, hatta hem çok iyi niyetlice hem de fedaice yaşamlarını düşünüyor; yaşamlarına en büyük saygısızlığı yapacak kadar kendinden geçmişcesine oynuyorlardı. Bizzat yaşamlarına değer vermiyorlardı. Yaşam nasıl kurulur, yaşam için nasıl savaşılır, yaşam nasıl ilerletilir; bunu da bir tarafa bırakmışlardı, sürekli sızlamacı, yerinmeci, verem ettiren bir durumun kendisi ile sürekli karşı karşıyaydılar. Bu, düşmanla açık cephede savaşmaktan da sürekli bizi alıkoyan bir tutumdur. Hedef belirleme, bu hedeflerle doğru taktiklerle savaşma zevkinden bizi uzak tutmak için bunlar her türlü karmaşıklığı, muğlaklığı dayattıkça dayatırlar. Bazıları bugün ortaya çıktı. Bunlar düşmandan bile olamayacak kadar aşağılıktırlar. Bizzat düşman adına gelenler ortaya çıktı; biz onları çok kısa sürede ortaya çıkardık, çok kısa sürede çözümledik, ama bu aşağılıklar onlardan bin kat daha geri, daha sefil, daha karmaşık bir şekilde kendilerini bir batakhane gibi ortaya koyarak, rol ifa etmek istediler. Tutum onların şahsında şöyle dile geliyor: "Biz hiçbir şey olamayız; biz hiçbir şeyiz; bizi hiçbir şey kurtaramaz; hiçbir düşünce, hiçbir karar, hiçbir çaba, biz düşmüş, ölmüş yaratıkları diriltemez; biz herkesin oynayacağı maşalarız; biz insanın çok soyluca olan bütün özelliklerine karşıyız; biz iddiasız, kararsız, kim sürüklerse o tarafa savrulan bir deli-divaneyiz." Evet, bunların en büyük ilke kaynağı sayılan bu tutumları idi. Bu tutumlar, en büyük cinayettir. Ki, kendi öz yaşamlarına karşı yaptılar. Bir insan ki, kendi yaşamını bile doğru değerlendiremez durumdadır! Hiç olmazsa bir kapitalist gibi yapsa, sıradan bir küçük-burjuva gibi yapsa, yine insan buna bir anlam verebilir. Ama ona da gücü yok.

Tabii ki bu aşağılık tutumların ortaya çıkmasının tarihi nedenleri var. Biz bu beş yılda, hatta bütün Parti tarihi içerisinde bunun anlamını ortaya koymaya çalıştık. Toplumsal bağlantıları ile ortaya koymaya çalıştık. Bunları anlaşılmaz kılmak ve normal davranış gibi göstermek yolundaki bütün dalavereleri netleştirmeye çalıştık. Büyük bir açıklık hareketi, büyük netleştirme ve tahlil çabaları ile adlandırmaya çalıştık bu tutkuları. Ana hatları ile açıklığa kavuşturduk. Demek ki, yaptığımız en büyük işlerden birisi, iç yapımızdaki (kendi saflarımızda) iç muğlaklığı, kararsızlığı, yaramazlığı, velhasıl yaşama karşı her şeyi açığa çıkartmak ve özellikle nasıl aşılması gerektiğini belirlemek, kararlaştırmak oldu. Bu, sağlandığı oranda zaten düşmanın üzerine yürüme gücü ortaya çıktı. Bu anlamda, atılımın büyüklüğü daha çok da burada kendini gösterir. Daha iyi kavramak açısından demokrasi adına, sosyalizm adına, insan hakları adına konuşan, bu kadar kahramanlık taslayanlar, gerçekten bunların bir anlam ifade edebilmesinin, bütün soylu kavramlara karşı savaş açmış olan ve bunu bir halkın soykırımında gerçekleştirmek isteyen, mutlak zafere ulaşmayı hedefleyen, bütün dünyayı arkasına alarak yürütmekte olduğu savaşı çok zalimce, sınır tanımayan bir biçimde yürüten bu güce karşı ayakta durma ile, ona karşı bazı değerleri savunabilme ve yaşatma ile mümkün olduğunu acaba kaç kişi biliyor? Bu anlamda çok büyük haksızlıklar veya bu sözcüklerin arkasına sığınanların sahte kahramanlığı, sahte demokratlığı, sahte sosyalistliği, sahte insan hakları savunuculuğu, hatta dürüst insanım adı altında kendini kabul edilir görmesi sözkonusu olmuyor mu? Bunlara içtenlikle, böyledir sıfatını taktık. Adı üzerinde; 12 Eylül faşizminin Türkiye uygulaması. Bütün bu kavramlara bu biçimde sahip çıkanların sahte olduğunu belirtmek gerekiyor. Bu bir dramdır; biraz da komedidir aslında. Zamanında yapılması gerekeni yapmadılar; sadece bu dıştakiler değil, içimizde de çok iyi yazanlar var, çok iyi söyleyenler var; bunlar da zamanında yapılması gerekeni tam yapmadılar, onun için bunlar hep ağrının, sızının, iflah olmazlığın konumunu yaşadılar.

Bunlar zamanında yenmeyi, zamanında doğru adım atmayı başaramadıkça hep böyle olmaya mahkum olacaklardır. Tarih, anında eğer yapılması gerekene doğru bir karşılık vermişse, ilerici doğrultuda bir tarihtir. Her şey olup bittikten sonra, bu aleyhte de olabilir, tarih adına ahkam kesmek, ukalalığın daniskasıdır. Maalesef tarihe bugün böyle yaklaşılıyor. Çok kusur bulunacak, bizde de çok kusur bulunacak, çok şeyler söylenecek ama bir anda bazı şeylerin kurtarılması gerektiğini çok az kişi düşünecek. Çünkü; yetmez konumunuz bunu böyle kılacak ama buna rağmen tarihin o anına doğru şeyler dayatıldığı için yine de egemen olan bizim tutumumuz olacaktır. Sahteler, yetersizliklerle, hep kendileri ile başbaşa kalacaklar. Bu da bir gerçektir.

Biz bu alanda sadece bir ulusal kurtuluşçuluk düzenlemekle ve yürütmekle kalmadık, daha fazla şeklen böyle olan, soysuz insana karşı da bir kavgayı düzenledik. Sadece TC'nin generallerine karşı değil, daha çok bizdeki soysuzlara karşı, ödleklere karşı, kararsızlara karşı savaşı düzenledik. "Adam olamayız, bizden bir şey çıkmaz" diyenlere, bütün bu davranışlarını korkunç dayatanlara karşı biz savaşı düzenledik ve yürütüyoruz. Büyük iddiamız biraz da bu yönlüdür. Kolay değil, vatanı terk et, özgürlüğü terk et, insanları terk et, her türlü insanca yaşama özelliklerine karşı caniyane davran, ondan sonra da bu yaşamdır de! Onu bize yutturmaya çalış! Kim olursa olsun, büyük şerefle andığımız özelliklerimizden birisi de böylesi tutumlara karşı sağlam ayakta kalmayı bilmek, başarmak olmuştur. Ne mutlu ki, bugün bu tutum daha fazla güçlü ve daha fazla sonuç alıyor. Büyük iddiamız bugün iddia olarak da kalmıyor, hüküm icra eden bir yürütücü kuvvet haline gelmiştir. Bu bir kişinin iddiası değildir. Bu, yüzyıllardan kaynağını alan, isteyip de kavuşamamış, başaramamış, yüreğinde kalmış, beyninde kalmış, sökememiş, söktürememiş, konuşamamış, konuşturamamış, mezarında bitmiş tüm olumlu düşünce, duygu, istek ve arzularının dile getirilmesi olmuştur. Onların hesap sorması durumuna ulaşılmıştır. Onun için herkes ne olduğunu bilerek yaşamak durumundadır. Biz öyle densiz, hesaptan-kitaptan uzak bir yaşama fazla pabuç bırakacak durumda olmadığımız gibi, bunu yerden yere vuracak çok şeye de sahibiz. Karşımıza çok kişi çıktı. Karşımıza dolaylı da olsa tüm dünya çıktı. Karşımıza körcesine tarihsel özellikler çıktı. Onları da biz ortaya serdik. Ne mal olduklarını ortaya koyduk. Onlara karşı da hep ileri tutumun, insanın hep ileri özelliğinin savunucusu olduk. Bu deneyimin daha iyi anlaşılması için sadece bir siyasi durum değerlendirmesi yapmadık. Bu, gerçeğin sadece iskeleti ile uğraşmak demektir. Daha ötesi, en ince ayrıntılarına kadar insanı değerlendirerek, ilerici insanlığı, gerici insanlığı, kapitalizmi, sosyalizmi, tarihi, çağdaşlığı, toplumu, bireyi, ulusu, sınıfı, örgütü, anarşiyi, düzeni yeniden sorgulayarak, ne yaptığımızı daha iyi anlayacağız.

Bizim bu atılımın öncesinde ve sonrasında yaptığımız çağrıları değerlendirmediler, buna körcesine bir tutum almalarından dolayı soysuzca başlarını sallayarak yaşamak istedikleri için böyle davrandılar. Anlamak isteyene çok şey açıklayan sözler söyledik; aynı zamanda yürümek isteyen, hele yoldaşça yürümek isteyene oldukça güç getirebilecek imkanlar da verdik. Kötü kullanmışsa, sözümona küçük hesaplarla bunu kullanmaya çalışmışsa, o sadece kendi felaketini hazırlayacaktır. Kendisi sorumludur.

Bu yıllar öyle üzerine yatılarak geçirilecek yıllar değildir. Bugün burjuva basınında okuyoruz; bir zindan direnişinde bile, hepsinin yürekleri ağzına geliyor. Sanki insanlık Türkiye insanında biraz dile geliyor gibi bir tutuma giriyorlar. Bu, bizim için çok sınırlı bir adım, adı bile söylenmeye değmeyecek kadar insanlara sahip çıkmadır diyebiliriz; insan onuruna sahip çıkmadır diyebiliriz. O yıllarda herkes gelişen faşizme ve generallerin egemenliğine alkış tutuyordu. Kimisi sessizce onaylıyordu; kimisi açıkça, kimisi ehven-i şer olarak değerlendiriyordu; kimisi, "hele bir geçsinler de ondan sonra tekrar demokrasi, sosyalizm, insan hakları adına dem vururuz" diyordu. Ama hiç birisi o anda yapılması gerekeni, yiğitçe düşünüp ortaya koymuyordu. Bunu özenle belirteceğiz ve hükmünü icra etmek için her şeyi ortaya koyacağız. Her şeyi geride bırakırken şüphesiz, en başta siyasal olmak üzere durumları çok kapsamlı olarak ele alacağız; bu hunhar faşizme kimler çıkış verdi, kimler destekledi? Emperyalizm, ABD, NATO, bölge gericiliği hep nasıl siyasal, ekonomik, askeri destek sundular?.. Bu generaller cuntası hangi tarihi temel alıyordu, tarihle nasıl oynamak istedi? Nasıl her türlü gericiliği hortlatarak en azgın bir askeri-faşist saldırı sürüsü haline geldiği, bu yılları nasıl mutlak egemenliği altında tutmak istediği değerlendirildi, daha da değerlendirilebilir. Bundan da öteye ve daha önemlisi, dost olması gerekenlerin, hem de özgürlük savunucusu olması gerekenlerin başta sosyalizm güçleri olmak üzere durumunu iyi koymak gerekir. Onlar neyin hesabını yaptılar; bunlar hangi çıkarın, hangi oportünistçe yaklaşımın sonuçlarıydı? Neyi korumak istiyorlardı, hangi aşağılık çıkarı esas alıyorlardı, hangi günlük iğrenç çıkarın peşindeydiler, hangi koca sosyalizmin ilkesini ihlal ettiler? İyi görmek gerekir. Ve bunu hangi sahtekarlıklarla, en aşağılık tutumlarla sinsice yürütmek istediler; bilmek gerekir, unutmamak gerekir. Gerçekten sıradan bir dostça insan yüreği nerede mevcut olmuştur? En zor koşullarda bile o dostluğun gereğini kim nerede, ne kadar yapmıştır? Bunu da çok iyi görmek ve çok iyi değer biçmek gerekir. Bu dönemin aymazlığı, bu dönemin iğrenç çıkarlarının hesabına faşist katliama arka çıkanlar, buna ses çıkarmayanlar, işine geldi mi her türlü ilişkiye girmekten çekinmeyecek kadar düşmanca ve alçakça tutumlara girenler kadar, çok sınırlı da olsa, dostça davranmayı bilmiş o-

> ***"... Biz kimseye rica edip, gelip platformumuza katılın demiyoruz, kavgamıza gelin katılın demiyoruz. Bilakis, kavgamızın bütün zorlukları şöyledir, gelmesi gerekenler şöyle şöyle olmak durumundadır, varsa sizde de bir şeyler, gelin; ama böyle bir işin eri değilseniz açık ki bu kavgada yeriniz yoktur diyoruz. Kavganın bütün zorluklarını gözönüne getirerek yaşamak, kavga yapmak gerekir. Bu platforma incir çekirdeğini doldurmayan bir bilinçle ve en geri bir yürek atışıyla yaklaşılmaz..."***

lanları da görmek gerekir. Bütün yetmezliğine rağmen, bu yıllarda böylesine bir insanlık suçunu sürekli işleyen bir rejime karşı, onun her türlü sınır tanımayan zorbalığına ve zulmüne karşı, yine ona son nefesini verebilecek kadar direnebilenleri düşünmek gerekir. Bir de bu cepheden çok az olanakla, çok az bir örgüt donanımı ile, ama yine de direnmeci tutumu sürdürenler, bunda tereddüt etmeyenler ve bu anlamda gerçek bir değer olarak böyle davrananları anlamak, bilmek ve hakkını vermek gerekir. Sıradan bir dostluk, bir sempatizanın bu denli desteği, ilgisi ile, militanca davranmış, öyle savaşmış bu yılları öyle karşılamış, hakkını vermiş olanı iyi ayrıdetmek, yüksek değer biçmek, onu çok önce görüp ona göre sağlam ölçüler içinde yaklaşmak için hakkı vermek gerekir. Bütün bunlar için çok şeyler söylenebilir, söylenmiştir, daha da söylenecektir. Biz sadece, bu söylenmiş, söylenen, söylenecek olanları daha bir açık ortaya koymak için çaba harcıyoruz.

Biz kimseye rica edip, gelip platformumuza katılın demiyoruz, kavgamıza gelin katılın demiyoruz. Bilakis, kavgamızın bütün zorlukları şöyledir, gelmesi gerekenler şöyle şöyle olmak durumundadır, varsa sizde de bir şeyler, gelin; ama böyle bir işin eri değilseniz açık ki bu kavgada yeriniz yoktur diyoruz. Kavganın bütün zorluklarını gözönüne getirerek yaşamak, kavga yapmak gerekir. Bu platforma incir çekirdeğini doldurmayan bir bilinçle ve en geri bir yürek atışıyla yaklaşılmaz. Bu platformda insan beyninin dahiyane ve insan yüreğinin soylu atışları ile kendine yer yapılabileceğini hiç kimse unutamaz. Küçük hesaplarla uğraşmayı beyin faaliyetinden sayan, aslında küçük hesapların beyincikleri, en duyarsız yüreğin sahipleri, en çirkince, en bayatça lafların sahipleri buraya böyle gelemezler. Yine bazı nahoş durumlar ortaya çıkıyor. "PKK'nin kendi içinde yargılamayı çokça yaptığı" söylenir. Hayır, biz şimdiye kadar gerçek bir yargılama yapmaktan ziyade, yargılamanın ortamını hazırlamaktayız. Asıl yargılamayı daha yapmamışız. Onun için diyoruz ki; biz kavga meydanlarımızı hazırlarken, bir yandan bunu düşman için yapıyor, diğer yandan içimizdeki kötülük, düşkünlük ve yanlış anlayışın sahipleri için yapıyoruz. Savaşmak için hazırlanırken büyük özen ve büyük çaba gösteriyoruz. Kimse bu konuda bastırmıyor, savaşın kurallarını ihlal etmek istemiyor, oynamak istemeyenler için büyük insanlık rolünü atfediyor. En iyi rolü oynayabilmeyi önünüze koyuyor. Çeşitli ortamlardan gelmişsiniz. Çeşitli beklentilerle, çeşitli hastalıklarla, çeşitli tutumlarla gelirken; neyin içine geldiğinizi; onun nasılını bilerek ve nasıl olması gerektiğini biraz da kendine yedirerek gelmenin temel giriş şartlarımızdan olduğunu göz-

ardı edemezsiniz. Gelenlerin daha çok halkımızın en akıllı, en yürekli evlatları olduğuna inanarak yaklaşım gösteriyoruz biz. Bir kez daha bunu olanca açıklığıyla belirtiyoruz. Savunduğunuz sözü sonuna kadar savunacaksanız, attığınız adıma sonuna kadar sahiplik edecekseniz, söyleyin ve yapın. Ne sözünüzü, ne adımınızı savunacak kadar kuvvettiniz yoksa, gücünüz yoksa, şarlatanlar durumuna düşersiniz, zavallılar durumuna düşersiniz. Bir devrimci bu durumlara kendini düşüremez, düşürmemelidir. Bunu belirtirken, kimse mucize istemiyor. Yine özenle hazırlanmış bir kavganın gereklerini sıradan bir çabayla yerine getirebilecek bir tutum bekliyoruz.

Biz kötü bir kavgacılığı ne düşman karşısında ne de kendi içimizde geliştirmemeye özen gösteriyoruz. Siz bunun anlamını tabii ki bilmek zorundasınız. Birçoğu için kavga biliminin fazla değeri yoktur; bununla ne kaybedebilir, ne kazanabilir, bunu fazla dikkate almaz. Yılların üzerine, yılların içine çözümleyerek, dayatılan görevleri karşılayarak yürüyüp başarmak yerine es geçerek vurdum duymazca, ya altında gizleyerek ya üstünden atlayarak gidildiği için böyle köklü hesaplar yapılmıyor ama; böyle yapılırsa hiç olursunuz. Güçlü bir yüreğin sahibi, çözümleyici bir beyine sahip olamazsınız. İddianız, kararlılığınız, dolayısıyla gücünüz olamaz. Ben, kendimden çok hepinize güç atfettim. Daha çok yine kendi yeteneklerimle savaşmayı esas alırken, daha fazla gücü sizlere verdim. Peki, bütün bunlara rağmen, her şeyi yüzüne gözüne bulaştıran kimdir? Bunca olanağı kişi kullanamıyorsa suçlu kendisidir.

5 yılı geride bırakırken, düşman cephesinde bozgun olabilir, bütün durumlarını köklü gözden geçirme durumuna girmişlerdir. Askeri cepheden moral cephesine kadar bu böyledir. Sağlanan gelişmeler henüz ikinci-üçüncü dereceden, sıradan gelişmelerdir. Biz onunla kendimizi fazla övünçlü, coşkulu kılmayacağız. Düşman başarısızdır diyerek, başarı sarhoşluğuna kapılmayacağız. Hayır, daha fazla hesabı kendi içimizde, ölçüleri kendi içimizde ortaya çıkararak anlamını vereceğiz ve bunun da önemini göreceğiz. Şunu çok iyi biliyoruz ki, bu kadar çağdışı bir rejimin onaylanmasında düşmanın savaş cephesinin örgütlenişini değil, bizim savaş cephemizin büyük örgütsüzlüğünü, büyük kargaşalığını, görevlerini görmeme ve görevlerin üzerine gitmemeyi göreceğiz. Bu konuda da yanılmayacağız. Yine bu tutumu başından beri ısrarla sürdürdüğümüz gibi, bundan sonra da sürdüreceğiz. Öyle adamlar var ki, bırakalım yeni zaferi ve gerçek başarıyı kazanmayı, doğruluğun savunuculuğunu bile yapamazlar. Bir gün sorumluluk versen, tüm değerlerin gözleri önünde yıkılışını seyredecek kadar düşkün veya kendini dipsiz kuyuya atacak kadar savunmasız bırakanlar durumundadırlar. Bir sigaraya gösterdiği düşkünlüğü yüce değerlerin savunmasına gösteremeyecek kadar nefsine düşkündürler. Biliyorum bunları; elbetteki bunların tehlikelerini görerek durumlarını çok büyük bir özenle hazırlamaya çalışacağız. Temel binamız yanıp tutuşurken bu aymazlığı yaşayanları elbetteki halledererek ilerleyeceğiz. Evet, "biz böyle büyüdük, bizim terbiyemiz bizi böyle yaptı" diyecekler ama bu terbiye değildir. Bu, en büyük bir suçlu konum içinde bulunmaktır. Şöyle ki; bunun sahipleri atalarımız da olabilir, bu hiçbir şeyi kurtaramaz, hiçbir savunma gerekçesi olamaz, köleliklerini savunmayı marifet bilemezler, çirkinlik savunulamaz, gerekçe bulunamaz. Bunlar suçtur. Alışılmış "ben nasıl geriyim, ben nasıl hiçbir şeye yetemem, yenemem, kendimi koruyamam, savunamam" demeye. Bu kimin tutumudur? Böylelerinin önünde biz boyun mu eğeceğiz? Bunlar bize boyun mu eğdirecekler? PKK Hareketi içinde baştan günümüze kadar bilerek veya bilmeyerek, iyi niyetlice veya sinsice, böyle boyun eğdirmek isteyenler o kadar çok oluyor ki; biz de akıllandık; bunlara boyun eğmemeyi, hem de yüce yoldaşlık sıfatını kullanarak bizi zaman zaman aldatmaya çalışanlara aldanmama ustalığını göstererek boyun eğmemeyi de bir kural olarak yerleştirdik içimize. Bunu yürütüyoruz. Fedailik de istemiyoruz. Biz hiç kimsenin fedailik çabaları ile gelişeceğine inanmıyoruz. Fedailikle bu işin hiç mi hiç sonuca gitmeyeceğini, anında biteceğini çok iyi biliyoruz. Onun için hiç kimse, "ben canımı ortaya koydum, daha benden ne isteniyor" demekle, bizde sonuç alamayacağını, bizde söz ve karar sahibi olamayacağını bilmek durumundadır. Halen kendini düşkünce dayatanların, ben böyleyim diyerek ortaya çıkanların, bu konuda her türlü ucubelikleri sergileyenlerin, buna cesaret edenlerin her türlü feci sonucu kendi elleriyle hazırladıkları, kendini zehirleyen akrep gibi sonlarını hüsranla bitirdikleri açığa çıkıyor. Dolayısıyla kavga ortamımızın —ki düşmana karşı son tahlilde kesin başarıyı sağlamak için düzenlenmiştir— kural-kaideleri, somutlanışı, bütün yönleri çok azgın bir düşmana karşı sonuç almak için düzenleniyor. Bu, bilinecek. Bu, bilinmeden, kimse size "PKK saflarında şöyle savaşırsınız, şöyle görev veririz, şöyle yetki tanırız" diyemez. Bunu, ne siz yaparsınız ne de biz yaparız. Bugün savaşı kurallarına göre yürütemezsek, yenilgi kapıdadır. Zaten şimdiye kadarki çabalarımızla çıkardığımız en önemli ders; bu yenilgiyi kapıda tutan davranışları, tutumları, kişilikleri tamamen bertaraf etmektir. Şöyle veya böyle; ideoloji ile, politika ile, ikna ile, gerekirse ezerek ve mutlaka bertaraf etmek gerekir. Çıkarılması gereken ders budur. Ne diyor ustalar, *"Hiç kimseye neden köle doğdun diye suçlama yapılamaz."* Bunu biz şöyle değiştirebiliriz: Biz kimseye niye bu kadar yetersiz geldin veya niye bu kadar zayıfsın demiyoruz; ama, artık özgürlük saati gelip çattığında, zafer olanakları önüne konulduğunda, "ben yine sonuna kadar kölelere yaraşır yaşayacağım, sonuna kadar boyun eğmeci, sonuna kadar yenilgili bir tutum içinde olacağım" diyenler en lanetli kesimlerdir. Halklar için olduğu kadar birey için de böyledir. Dolayısıyla tarihimizdeki bu biricik, ama aynı zamanda çok kapsamlı, özgürleştirici, nihai zafere dek yürüyebilecek çağdaş olumlu gelişmeyi tamamen yakalama özelli-

> ***"... Biz PKK Hareketinin gelişimini sürdürürken gerçekten Türkiye'deki gerici, tutucu, faşist iktidarları sürekli tahlil etmek, üzerine gitmek kadar, onu halk gücü ile nasıl alaşağı etmek gerektiğini, bunun için esas alınması gereken doğru ideolojik-politik tutumun ne olması gerektiğini, nasıl yaklaşılması gerektiğini de baştan günümüze kadar özenle açıklamaya çalıştık. Ve salt bir ulusal kurtuluşçuluğu esas alan, ona zafer yollarını aralayan bir tutumu değil, devrimimizin bütün Türkiye için ve bölgesel, uluslararası önemini de gözönüne getirerek davranmaya çalıştık. Bugün bu tutumda belli sonuçlar da kaydetmiş bulunuyoruz...***
> ***...Son büyük zindan direnişçiliği Kürdistan'daki gerilla savaşımı ile birleşik olarak çok büyük bir etkiye yol açarken, yeniden demokratik tutuma yönelmede niceliksel ve niteliksel bir büyüme sözkonusudur..."***

ğinde olan, onu aşma özelliğinde olan bu atılıma anlam verirken, katılım gücü gösterirken, ona sahip olmayı gözönüne getirirken, böyle düşünüp, gerekleri yerine getirdiğimizde layık olacağımıza inanabiliriz. Böyle sadece düşman cephesinde bir bozgun alameti ortaya çıkarmak için biz çaba harcamıyoruz, bu dolaylı bir sonuçtur. Daha açık ve daha belirleyici olan; sadece bugünkü düşman değildir. Gelecekte yalnız askeri cephede değil, her cephede; moralden ekonomiye kadar olası engellemeleri bertaraf edecek tüm özellikleri derinliğine katacak, o özelliklerin savunuculuğunu yalnız kendi somutunda değil, evrensel çapta yüzyıllarca yapabilecek, bununla kendini yükümlü görecek insan tipini ve örgütü yaratmak, onun somutlanışını sağlamak temeldir; bunun üzerinde daha çok duruyoruz.

Görülüyor ki açıklamaya çalıştığımız hususlar PKK mensupları olarak, şehitleriyle, yaşayanlarıyla ve her düzeyde savaşanlarıyla uğruna bu kadar emek harcadığımız olayı, olguyu bütün boyutlarıyla yerli yerinde kavramak içindir. Kişiler önce mensup oldukları (hele uğruna her şeyi ortaya koydukları) davayı, bunun ideolojisi, politikası, örgüt ve eylemini bütün yönleriyle kavradıklarında; onu olumlu yönden daha da geliştirmek, konumunu savunmak için bütün güçlerini ortaya koymak durumundadırlar. Bu sizin yaşamınızdır. Yaşamınızın en anlamlı yıllarını harcadığınız değerlerdir. Bunların esenliği için elbette her şeyinizi ortaya koyacaksınız. Hele mücadelenin geliştirilmesi gereği, yine her an bunu yerle bir etmek isteyen düşman karşımızdayken, ona karşı ayakta kalmak, onu içten bozacak çok sinsi emeller ortadayken, bunlara karşı uyanık olmak; gösterilmesi gereken en belli başlı tutumlardır.

Düşman her alanda iflas etmiş; Kürdistan sorunu kendisini en yakıcı bir gündem maddesi olarak ortaya koymuştur

Bu genel tanımlamadan sonra biraz daha somut olarak genelde yürüttüğümüz savaşımın vardığı aşamanın bazı özelliklerini belirleyeceğiz.

6. yılında 15 Ağustos Atılımı, gerek düşman 12 Eylül faşist cephesinin saflarında, gerekse Kürdistan ve Türkiye halklarının saflarında önemli altüst oluşlara, gelişmelere yol açmıştır. Son ve hatta günlük gelişmelerden edindiğimiz izlenimlere göre; düşman cephesinde büyük bir başarısızlık, ondan da öteye güvenini yitirme, geleneksel politikalarından kuşku duyma, bir de bunların yerine neyin konulabileceğini bilmeme, konulacak bir şeyin olmamasından duyduğu büyük boşluğu yaşama, adeta buna mahkum bir durumu sergilemekten kurtulamama ve en sonunda, çok güvendiği silahlı kuvvetler içinde birbirini suçlamalar ve emekliye ayrılmalar, istifa etmeler, "Anarşi hükümetin içindedir, anarşi Ankara'dadır" demeye kadar gitme durumu vardır. Bunu düzenin en kodaman savunucuları söylemektedir. Muhalefet, düzen içi muhalefet, bir nolu meseledir biçiminde soruna yaklaşım gösterirken, daha çok tedbir geliştirememekte; dolayısıyla daha gerici bir konumda seyretmekten kurtulamamaktadır. Ve böylece kendi içinde bir kargaşayı, çözümsüzlüğü yaşadığı görülmektedir. Ve yine, "Daha dün meseleyi küçümsüyorduk; mahalli bir sorundur, bir adi eşkıyalık olayıdır diyorduk. Ama bugün Türkiye'nin en önemli meselesidir" deniyor. Bunu bizzat düzenin savunucuları belirtmektedir. Ki bu gündem, ortaya çıkan tartışmaların uç noktasıdır. Milli Güvenlik Kurulu'nun baş gündem maddesidir. Hükümet ancak bu yönlü gelişmelerin zorlayıcılığı altında toplandı. Parlamentonun bu temelde olağanüstü toplantıya çağrıldığını, dolayısıyla kendi aralarındaki kapışmayı veya güvensizliği, çözümsüzlüğü, politika geliştirmeyişi bütün yönleri ile, içinden çıkılmazcasına enine, boyuna tartıştıkları ama bir sonuç alamadıkları bir durumu yaşadıklarını iyi biliyoruz. Biz baştan da sorunun temel önemini biliyorduk ama, böyle henüz açığa çıkmamıştı. Bugün olanlar artık örtbas edilemez boyutlardadır. Her cephede sorunu ağırlıklı olarak ortaya koymaktan kaçınılmaz bir duruma gelmekten ötürü, geleneksel Türk politikacılığı ve özellikle de silahlı kuvvetlerin ordu yaklaşımı büyük bir yetmezlikle çıkmazla karşı karşıyadır. Gelinen nokta, Cumhuriyetin artık kendini yürütemediğini veya kemalist ideolojik-politik temellerin artık yetmediğini, yıkıldığını gösteriyor. Artık kendini yenileme olayı bile sözkonusu olamıyor. Kendilerini yenilemekten korkuyorlar. Hatta gerçekleri itiraf etmekten de korkuyorlar. Görülmemiş bir biçimde uzun süredir gerçeğin adını bile koymaktan çekiniyorlar; halen de bu durumdadırlar. Muhalefetin bir sözcüsü, "Son bir buçuk aylık gelişmeler, dünyanın hangi köşesinde olursa olsun, bir hükümeti çoktan düşürebilecek kadar önemlidir" diyor ve bu doğrudur da. Fakat bunlar o kadar ödlek ki, gerçeğin adını dahi koymuyorlar, bilakis Başbakan'ın Bodrum'daki sefası ile kendileriyle dalga geçiyorlar. Kendi deyişleri ile, "Doğu elden gidiyor", "Türkiye sallanıyor, bölünüyor." Aslında başbakanlarının yaptığı eğlenmek de değil; onun da kafası ateş altında; fakat çözümsüzlüğün verdiği öfke ile, sıkıntı ile kendini ancak havuzlarda, deniz kıyılarında serinletebiliyor! Gittikçe bu sıcak kavga ortamı bütün beyinlere vuracak ve işte vurduğu oranda da sorun ortaya konulmaya çalışılacaktır, çalışılmaktadır da. Ancak gerçekleşen, halen içine girilen tutum, sorunu gerçek boyutlarıyla ortaya serme değil, örtbas etme tutumudur; adını vermeme; çapını belirlememe; siyasi, ulusal sınıfsal nedenlerini hep gizleme; bunun yerine adi vakalar türünden ad koyma; önemsiz kılmadır. İşte önemli olan diğer bir şey de bu yaklaşımdır. Ve bu tümüyle Türkiye gündeminin esas bir maddesi haline gelmiştir. Yazarlarından çizerine kadar, politikacısından askerine kadar, sokaktaki adamından politika kulüplerine kadar, hepsinin şu anda gündemindeki temel sorun bu olmuştur. Özellikle şu son günlerde, sorun kendini bütünüyle ortaya koymuştur. Şüphesiz bu önemli bir gelişmedir. Düşman açısından önemli bir gelişmedir. Elbette uluslararası etkileri de bu temelde olacaktır, önemle ele alınacaktır.

Biz PKK Hareketinin gelişimini sürdürürken gerçekten Türkiye'deki gerici, tutucu, faşist iktidarları sürekli tahlil etmek, üzerine gitmek kadar, onu halk gücü ile nasıl alaşağı etmek gerektiğini, bunun için esas alınması gereken doğru ideolojik-politik tutumun ne olması gerektiğini, nasıl yaklaşılması gerektiğini de baştan günümüze kadar özenle açıklamaya çalıştık. Ve salt bir ulusal kurtuluşçuluğu esas alan, ona zafer yollarını aralayan bir tutumu değil, devrimimizin bütün Türkiye için ve bölgesel, uluslararası önemini de gözönüne getirerek davranmaya çalıştık. Bugün bu tutumda belli sonuçlar da kaydetmiş bulunuyoruz. Daha çok dost güçlerin ilgisi sözkonusudur. Hele hele Türkiye halkının muhalefetini, devrimci özgürlük muhalefetini aralama sözkonusudur. Son büyük zindan direnişçiliği Kürdistan'daki gerilla savaşımı ile birleşik olarak çok büyük bir etkiye yol açarken, yeniden demokratik tutuma yönelmede niceliksel ve niteliksel bir büyüme sözkonusudur. Hak arayışları oldukça önemli bir gelişmenin eşiğine gelmiştir. 12 Eylül faşizminin ideolojik-politik düzeyde aşılmasında çok büyük bir ivme kazanılmıştır. Yürümek isteyenler için paha biçilmez olanaklar verilmiştir. Gerçek bir demokratik katılımın kolayca ve hızlı gelişmesi imkan dahiline girmiştir. Ve aynı zamanda bunun devrimci bir tutumun önderliği altında yürüme şansı sağlama alınmıştır. Baştan devrimi boşa çıkarmak isteyen tasfiyeciliğin tasfiyesi çok önemli bir gelişme olarak ortaya çıkmıştır. Burjuva muhalefetinin ister sivil toplum adına, isterse burjuva insanları çerçevesinde, hatta devrim adına da söylense uzlaşıcılıktan öteye gitmeyen bütün tutumları, bütün sinsi çabaları anlamsız kılınmıştır. Tekrar devrimin güçlü tartışılması ve doğru yola girme, doğru çalışma nasıl olur sorusuna yetkince karşılık vermede olanaklar kazandırılması sözkonusu olmuştur. Ve daha çok da Kürdistan cephesinde, Kürdistan halkının gerçekten özellikle son bir yıl içinde gerici bir önderliğin etkisinden sıyrılmasına, bütün Kürdistan çapında halkın temel özgürlük çıkarlarını esas alan bir tutumun büyük gelişmesine tanık olunmaktadır. Savaşımın sağlam bir gerilla kuruluşuna yol açması kadar, geniş bir siyasal ordulaşma temelinde güç kazanması da sözkonusudur. Gerçek bir gerilla savaşı cephesinden bahsedebiliriz. Büyük bir siyasal ordulaşmadan, cepheleşmeden bahsedebiliriz. Önemli deneyim kazananan bir Parti önderliğinden bahsedebiliriz. Militan gelişmeden bahsedebiliriz. Kendi özgücüyle bunu yürütme erkine ulaştığından, bu özgücüne dayanarak ve kendine güvenini pekiştirerek, kendini büyütebilecek ve zafere emin adımlarla yürütebilecek bir konuma gelindiğinden bahsedebiliriz. Görülüyor ki, bu söylenenler sadece bir tahlil yapmak değildir. Dost ve düşmanın günlük gelişmelerle bizzat ortaya koyduğu, söylediği gelişmelerdir. O halde, bugün bir gerçek olan bu gelişmeler günümüz için ve daha çok da yakın gelecek için nasıl olası gelişmelere yol açacaktır? Buna da ana hatlarıyla değinelim.

Kürdistan sorunu karşısında askeri yöntem çıkmazda; politik çözüm bulunamıyor

Güncel gelişmeler oldukça hızlıdır. Partinin önderlik ettiği adım tutmuştur. Düşmanın yakın dönemde beklediği gerileme şurda kalsın, büyük bir ilerleme yaşanmaktadır. İlerleme salt silahlı savaşım alanlarında değil, ağırlıklı olarak siyasal niteliklidir. Ve bütün ülke halkının bağrında gelişmesi sözkonusudur. Düşman da bunu kabul etmek zorunda kalmıştır. Öyle ki daha dün Genelkurmay Başkanlığı bir savaşın yaşandığını itiraf etmiştir. "Bu savaşta düşman vardır" diyor Genelkurmay Başkanı, "yardımcıları vardır; silaha silahla karşılık verilecektir." Doğrudur, kendisi açısından, askeri mantık açısından böyledir. Biz de düşmana

> ***"... Dolayısıyla jandarma Kürdistan'daki her türlü köylü ayaklanmalarına, köylü tepkilerine, isyancılıklarına karşı bir bastırma, bir ezme, bir asayiş kuvveti olarak vücut buluyor. Çok geniş bir kuruluştur. Ordunun kabataslak dörtte birinden aşağı olmayacak bir kuvvet olarak teşkil edilmiştir..."***

karşı elbette savaşla karşılık vereceğiz. Onun ordusuna karşı elbetteki askeri nitelikte bir çabamız olacaktır. Aynı zamanda onun destekçilerine karşı da bir savaşımız olacaktır. Mühim olan, düşmanın hele Genelkurmaylık gibi birinci ağızdan gelişmeleri itiraf etmek zorunda kalmasıdır. Değerlendirmelerinde, asgari bir kayıpla, azami bir sonuç almak gerektiğini vurguluyor. Bu demektir ki, savaşı uzatmalı ele almak zorunda kalmıştır, veya bizim geliştirdiğimiz savaşın uzatmalı karakterini o da kabul etmek zorunda kalmıştır. Kısacası, daha düne kadar uyguladığı sıkıyönetimlerde olsun, olağanüstü hal dönemlerinde uygulanan özel savaşımında olsun kısa süreli sonuç alma taktiği tamamen boşa çıkarılmıştır. Bu bir anlamda savaşı sınırlandırmanın, özelleştirmenin, biraz da Kürdistanlılaştırmanın boşa çıkartılmasıdır. Daha gerilla aşamasına ulaşmadan, cephesel bir karaktere bürünmeden, etkinliğimiz altında olan ve ülke genelinde yaygınlaşan etkinlik alanlarımız doğmadan, savaşı boğma çabalarının boşa çıkmasıdır. Daha da somut ifade edersek; savaşı siyasal cephelerde —ki bu ağırlıklı olarak '82'lerin ortalarına kadar süren bir yöntemdir—, siyasal yaklaşımlarla, emniyet kuvvetleri ile boğmaya çabalamıştır. Türkiye solunun, esas olarak muhalefetinin, emniyet kuvvetleri ile ordu daha ayağa kalkmadan, üzerine yürümeden düşmesi sözkonusudur. Yani ordu Türkiye'deki muhalefete karşı fazla iş yapamamıştır. Kalkar kalkmaz karşısında bir teslimiyeti bulmuş, ezmeyi başarmıştır. Bununla birlikte üzerimize daha değişik geldi, sıkıyönetimi daha uzun vadeli koydu, silahlı kuvvetlerini daha çok kullandı, özellikle jandarmayı çok kullandı.

Hemen burada bu iki kuvvet üzerine biraz değerlendirme yapmak gerekiyor. Türk emniyet kuvvetleri daha çok şehirsel alanda, siyasi açıdan, özellikle sol muhalefeti tasfiye etmede daha Cumhuriyetin kuruluş yıllarında oldukça deneyim kazanmıştır. Bu konuda siyasi şube yetkinleşmiştir. TKP hareketine baştan sızmış, onu iğdiş etmiş, tasfiye etmiş ve günümüze kadar felçli, yaramaz, engelleyici bir konuma düşmesine yol açmıştır. Diğer yandan bütün o halk kıpırdanışlarını, işçi grevlerini, hak arayışlarını rahatlıkla ezmede başarılı olmuştur. Kısaca emniyet kuvvetleri; MİT, polis teşkilatı, siyasi bölümleri Türkiye'nin sınıfsal ve ulusal sorunlarını boğmada başarılıdır. '80'lere kadar özellikle solu provokasyona uğratmada, bu temelde tasfiye etmede gerçekten eşine ender rastlanır bir başarı pratiğinin sahibidir. Buradaki son polis sızmalarından ortaya çıkan önemli bir gerçek de budur. Rahatlıkla Türkiye solu içinde yürüttükleri ve başarılı oldukları faaliyetleri —tabii ki gafil avlanarak— PKK içinde de yapabilecekleri yanılgısına kapılarak, içimize kadar gelme cesaretini gösterdiler. Çok gafildiler, bunu gördük. Ama, genelde başarılı olduğu söylenebilir.

Jandarma daha iyi bir kuruluş olarak karşımıza çıkıyor. Jandarma kır emniyeti kuvvetidir. Kırsal alandaki hareketlerin, köylülük hareketinin peşindedir. Her ne kadar jandarma, daha çok eşkıyanın kökünü kazımakla görevlidir deniyorsa da, bizde eşkıyalık köylü isyancılığı, Cumhuriyetin kuruluşundan beri zaman zaman ayaklanma boyutundadır. Daha öncesi de var. Ama biz bunlardan başlarsak Kürdistan bir nevi köylü topluluğudur, köylülerin ayaklanmacılığıdır, köylülerin dağa çıkmasıdır. Dolayısıyla jandarma daha çok, Kürdistan'daki asayiş olaylarına, ayaklanmalara, Kürt isyancılığına göre şekillenen bir kuruluştur. 125 yıllık, 130 yıllık kuruluş tarihçesinden bahsedilir. Bu yıllar aynı zamanda XIX. yy.'da gelişen Kürt isyancılığının tarihine denk gelmektedir. Dolayısıyla jandarma Kürdistan'daki her türlü köylü ayaklanmalarına, köylü tepkilerine, isyancılıklarına karşı bir bastırma, bir ezme, bir asayiş kuvveti olarak vücut buluyor. Çok geniş bir kuruluştur. Ordunun kabataslak dörtte birinden aşağı olmayacak bir kuvvet olarak teşkil edilmiştir. Bu anlamda jandarma; hem tarihi tecrübe bakımından hem de sayısal olarak diğer birçok ülkede görüldüğünden daha farklı olarak, bir emniyet kuvveti şeklinde kar-

şımıza çıkmaktadır. Ve daha çok Kürdistan'a yöneltilmiş bir ordu yürütme gücü olarak rol ifa edilmiştir. Son günlerde jandarmanın başarısızlığı üzerine geliştirilen tartışma, aslında çok anlamlıdır. Bu nedenle, jandarmanın başarısızlığı öyle söylendiği gibi çok kayıp vermesinde düğümlenmiyor. Jandarmanın bu anlamda çok başarısız olmasından da dem vuruluyor, ancak esas bu değildir. Esas olan, şimdiye kadar Kürdistan'da geliştirilen bütün köylü ayaklanmalarının, tepkilerin jandarmanın örgütlenmesine göre ezilmesidir. Türkiye'de sol muhalefetin ve işçi sınıfı hareketinin polis teşkilatı vasıtasıyla ezilmesi gibi, bizde de jandarma teşkilatı ile ayaklanmaların ezilmesi mümkün olmuştur. Ama, PKK pratiğinde, artık jandarmanın ideolojik-politik ve giderek askeri olarak ciddi bir yetmezliğe düştüğü, bunun belirtilerinin sıkça ortaya çıktığı görülmektedir. Son kayıplar bu işin sadece tuzu-biberi olmuştur. Bu artık anlaşılır bir husustur. Jandarma gerçekte daha çok köylü toplumunun tepkilerine göre başarılı bir kuvvettir. Eğitimi, örgütlenmesi, yönetimi buna göredir. Köy karakol sistemi, hudut karakol sistemi; kaçakçıları, mahkumları izlemek, yaklamak ve sözümona adalete teslim etmek durumundadır ve bunun için de yeterlidir. Ama şimdi eskinin tersine karşısına çıkan ideolojik olarak, politik olarak kaba köylü tepkilerini sadece eğiten, örgütleyen bir durum da değil; yepyeni, bütün halk sınıf ve tabakalarından bu gücü eğitmeye, organize etmeye başlayan bir güç vardır. Artık onun sızamayacağı, takibe alamayacağı, tutuklayamayacağı birçok değişik mevzilerden gelişmeye, savaşı sürdürmeye başladık. Evet biliyoruz, jandarma üzerimize geldi ve fazla sonuç alamadı. Özellikle özel kolordu bir jandarma kolordusuydu. Onun komutanı Hulusi Sayın'dı ve çok böbürlendikleri bu bay jandarma uzmanı generallerinden birisiydi. Fakat belirtilen nedenlerden ötürü, bu kolordunun da son iki yıllık deneyimiyle fazla başarılı olmayacağı açıktı.

Kayıpları biraz da şu temelde olmuştu: Bir geleneksel saldırı vardır; jandarma gelir köylüleri kovalar, bulduğunu vurur, kaçanı ateşle ezer ve sindirir. Aynı yöntemi, bizi de eşkıya yerine koydukları ve "bunlar da eşkıyadır, bunların da üzerine saldırırız", diye düşündükleri için bize karşı da uygulamaya kalktılar. Buna biraz da cesaret kazandıran, bizim gerillayı daha yakın dönemlere kadar bir türlü tutturamamamız; mahkumlar gibi, jandarma gelince adeta hemen ya kaçma ya da teslim olma gibi konumların içine sıkça düşülmesi, özellikle bizim bunu önlemek için son dönemde harcadığımız büyük çabanın da farkında olmamaları veya bunu layıkıyla değerlendirememeleridir. Bunun için aynı tarzda üzerimize geldiler. Tabii yapı biraz yenilendiği için, biraz gerilla kurallarına göre hareket etmeye çalıştığı için de önemli darbeler yediler. Türkiye tarihinde, jandarma Kürdistan'da ilk kez bu kadar darbe yedi, hem de bize zarar vermek şurda kalsın, oldukça gelişmemize hizmet edecek bir biçimde körcesine saldırdığı için büyük kayıplara uğradı ve bugün Türkiye'nin büyük bir tartışmaya girmesine, moral bozukluğuna ve önemli başarısızlıklara kadar politik çıkmazın kolayca ortaya çıkmasına, karşısında halkımızın büyük katılımının gelişmesine yol açtı. Yani bu körcesine taktikler, bu önemli gelişmelerin nedeni olurken, bu taktiklerden sorumlu generaller de peşpeşe emekliye sevk edildi. Unutmamak gerekir ki, jandarma kuvvetlerinin önemli üç tane generali vardı. Korgeneral düzeyindekilerin hepsi istifa etti, ettirildi daha doğrusu. Genelkurmay daha çok kendisini sorumlu göstermek zorunda kaldı. Bu çok önemli bir gelişmedir. Çünkü jandarma kolordusu taktiğinde ısrarlı olma çok önemli bir gelişmeyle sonuçlandığı için, bu istifalar biraz kaçınılmazdır. Unutmamak gerekir ki, her önemli taktik başarısızlık, onun sorumlularının en azından emekliye sevk edilmesine, istifasına yol açar. Bu bizim için de geçerli olmak durumundadır. Öyle sürekli taktik başarısızlık içinde olup da yerinde sayma mümkün değildir. Bu askerlik kurallarıyla ilgilidir. Önderlik böyle icra edilmez.

> ***"... Genelkurmayın Cumhuriyet tarihinde Kürdistan için ilk defa böylesine bir çıkışı yapması anlamlıdır. Yani artık savaşı gizleyemiyor, gelişen aşamayı itiraf etmek zorunda kalıyor. 'Kayıplar daha fazla olacak, bunu asgariye indireceğiz', 'Çatışma filan değil, bir savaş vardır' diyor. Dost-düşman kavramına netlik getirmek istiyor. 'PKK karşımızdaki düşman güçtür, onunla bağlantılar tam konulacaktır' diyor. Kısaca, Genelkurmay duruma açıklık getirmek istiyor. Sorunun özellikle hükümet tarafından muğlak bırakılması ve muhalefetin de bu tutuma uzun süre suç ortaklığı etmesi durumu aşılmak isteniyor. 'Gerçekler şöyle, şöyle şöyledir. Artık buna göre politika yapın' deniyor. Bu Türkiye gerçeğidir..."***

Jandarmanın geriye çekilmesi veya daha açıkçası geriye çekilme değil Kürdistan üzerindeki geleneksel jandarma politikacılığının büyük bir başarısızlığa yol açması, Kürdistan halkının doğru savaşım temelinde gerilla savaşımımıza katılımı temelinde gerçekleştirilmiştir. İşte tam da bu noktada Türkiye'de büyük bir siyasal tartışma, tartışmanın ordu içine kadar yansıması, hükümeti sallandırabilecek ve hatta yalnız hükümeti değil, 12 Eylül faşizmini yerinden oynatabilecek önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Bundan da önemlisi, atılımımız faşizm karşısında halkın büyük bir devrimci gücünü ortaya çıkartarak, faşizmi geriletebilecek bir duruma getirmiştir. Genelkurmayın Cumhuriyet tarihinde Kürdistan için ilk defa böylesine bir çıkışı yapması anlamlıdır. Yani artık savaşı gizleyemiyor, gelişen aşamayı itiraf etmek zorunda kalıyor. "Kayıplar daha fazla olacak, bunu asgariye indireceğiz", "Çatışma filan değil, bir savaş vardır" diyor. Dost-düşman kavramına netlik getirmek istiyor. "PKK karşımızdaki düşman güçtür, onunla bağlantılar tam konulacaktır" diyor. Kısaca, Genelkurmay duruma açıklık getirmek istiyor. Sorunun özellikle hükümet tarafından muğlak bırakılması ve muhalefetin de bu tutuma uzun süre suç ortaklığı etmesi durumu aşılmak isteniyor. "Gerçekler şöyle, şöyle, şöyledir. Artık buna göre politika yapın" deniyor. Bu Türkiye gerçeğidir. Özal hükümetinin veya Evren-Özal yaklaşımının artık savunulur bir yönü kalmadığı, bunun yerine yapılması gerekenin, gerçekleri olduğu gibi söylemek olduğu belirtiliyor. Ve tabii ki, Özal hemen ardından, "Politik çözümümüz yoktur" diyordu. Bu da çok doğrudur. Gerçekten politik çözümleri mevcut halleriyle yoktur. Burası çok önemlidir. Yakın dönemlere kadar biraz da ABD ve Avrupa'nın dayatmasıyla sahte bazı kültürel özerklik tartışmaları geliştirildi. Türkiye burjuvazisini buna kısmen hazırlıklı istiyorlardı. Biz bunun bir sahtekarlık olduğunu söyledik. Avrupa'da özellikle yükselen tepkileri zayıflatmak için bu taktiğe başvurduklarını belirledik. Özünde yürütülen politika, siyasal bir seçeneğe yer vermiyor. Tamamen askeri yöntemlerde sonuna kadar ısrarlı olan bir yaklaşım içinde olduklarını söyledik. Geçen yıl yaptığımız röportajlarda, bunu bilerek, Evren-Özal kliğinin siyasal bir seçenekten yoksun olduğunu, aslında PKK'nın siyasal seçeneği her zaman canlı ve diri tutmaya özen gösterdiğini belirttik. Bundan uzak olmadığını sergiledik, ki iddia şuydu: PKK şiddetten başka bir şey tanımıyor, siyasal seçenekleri yoktur! Biz bu yutturmacayı boşa çıkarmak; aleyhimize işleyen propagandada özellikle durumu tersine çevirmek, dolayısıyla gerçeği olduğu gibi göstermek için, karşımızdaki gücün askeri zordan başka bir seçeneğinin olmadığını, TC'nin bu aşamaya kadar bir seçeneği olmadığını, Kemalizmin bu anlamda bir seçeneksizlik olduğunu, bir alternatifsizlik olduğunu ortaya koymak ve bunu da çok çarpıcı bir biçimde ortaya çıkarmak amacıyla açıklamalarda bulunduk. Buyursun bir ateşkes yapalım, buyursun bir tartışma platformuna rıza göstersin. Onlar da düşüncelerini söylesin, biz de söyleyelim. Kendine güveniyorsa, siyasal çözüm yollarına ne denli açıksa, bunu ilan etsin. Son derece politik bir yaklaşımdı bu. Ve biliyorsunuz Türkiye kamuoyuna bunu yansıtmamak için İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Genelkurmay, Jandarma Kuvvetleri birden bastırdı ve o röportajlar yayınlattırılmadı. Biz demek ki, onların gerçekliğini —ki, çok önceden biliyorduk— bütün dünyaya açıklamak istedik ve şimdi bunun böyle olduğu, bizzat kendi dilleriyle açıklığa kavuşuyor: "Politik seçeneğimiz yoktur" diyor Başbakan. Muhalefet de aynı konumdadır, "Daha fazla tedbir" diyor, fakat tedbir diye diye başvurmadıkları ne kaldı! Dağ-taş asker dolduruldu; 30 bin korucu, özel timler, her türlü istihbarat faaliyetleri harekete geçirildi; dışarıya verilmedik taviz kalmadı; içeride verilmedik taviz kalmadı. Banknot matbaası çalıştırılarak çuval çuval para dağıtıldı. Hatta göstermelik sağlık ocakları, yiyecek dağıtmalar, bunların hepsi yapıldı. Daha fazla tedbir nasıl alınacak? Özellikle en çok devlete sahip çıkmak isteyen, babasının has oğlu Erdal İnönü devlet ağırlığını temsil ediyormuş! Son Kürdistan seferinde, "Hükümete hayır ama devlete sonuna kadar evet" diyormuş! Devlet, hükümet biçiminde somutlaşır. Bugün Türkiye devleti eşittir Evren-Özal kliğidir. Ama yine sözümona olgun devlet adamı pozisyonunu kaybetmemek için, "biz ayrı bir seçeneğiz" havasını vermek için bunları yapıyor. Hangi anlamda bir seçenektir? Sözümona terörizme karşı tedbir geliştirme, yani savaşı daha da yoğunlaştırma anlamında. Hatta sözümona sosyal-demokrat görünümlü generaller daha çok sertlik yanlısılarmış. Bu anlaşılır bir husustur. Esasında sosyal-demokratlığında ve onun maskesini takınmada içine girdiği tutum daha sert bir tutum olabilir. Çünkü başka tür iktidara gelme durumu sözkonusu değil. Yani, hani biraz da babasına yaraşırcasına —nasıl ki, İsmet İnönü'nün başbakanlığa gelişi daha liberal oldukları, gevşek buldukları için Fethi bey kabinesine bir alternatif olduysa, Özal'ı da böyle yumuşak buluyorlar— babası gibi daha sert yönelimli olacakmış! Dolayısıyla o da babası gibi, Kürdistan üzerine yürüyüp sonuç alacakmış! Bu sevdada tabii sosyal-demokratlığı da maske olarak kullanacak, buna göre hazırlanan bir sosyal-demokratçılık sözkonusu. Sovyetlerle biraz iyi ilişkiler, Avrupa demokrasisi ile iyi ilişkiler, içerde de acımasız olma, böylece TC'yi bir kez daha kurtarma sevdası... Ve tabii ki bizim yerli işbirlikçi hainlerimiz de bu tutuma az destek olmuyorlar; başta o parlamentoda sahte Kürtçü geçinen milletvekillerinin ve bir de, daha da alçakçası, sözümona SHP solculuğundan medet umup ona kuyrukçuluk yaparak yeniden gelişeceğini sanan sahte bazı devrimci maskeli gruplar da bu tutumu böyledir. Halbuki adam Özal'ı yumuşak buluyor. Bu anlamlı bir durumdur. Fakat gücü yetecek mi, bu apayrı bir mesele.

Muhalefetin ister Demirel'i, ister İnönü'sü Özal'dan daha akıllı değildirler. Özal tedbirleri en akıllıca geliştirdi. Sıkıyönetim döneminde, valilik döneminde Özal, yapılması gerekeni azami yaptı. Biraz Kürdistan gerçekliğini yaşayanlar bilir ki, sürülecek bütün kuvvetleri sürdü, denenen bütün taktikleri denedi. Dolayısıyla, daha fazla askeri yöntemle bile başarılı olunamayacağı açık. İşte tam da bu noktada Genelkurmay, "Bu savaş, uzun ve kısa vadeli tedbirlerle önlenmeye çalışılacaktır" diyor; "Kimse mucize beklemesin, askeri yöntemle böyle sonuç alınır." Tabii ki, Türk generallerinin ne kadar askeri bir kafada olduklarını biliyoruz. Siyasi çözümlere ne kadar kapalı olduklarını biliyoruz. Ama bu siviller, bu askerlerden daha fazla dikkatli, biraz da daha fazla asker! Ordu müdahalelerine davetiye siviller tarafından çıkarılıyor deniliyor ya, gerçekten de bu böyledir. Askerden daha fazla askeri histeri içinde bunlar. "Ordumuz niye yapamıyor, ordumuz niye vuramıyor, ordumuz niye bilmem ne yapamıyor?" Yarın öbür gün Genelkurmay bunları kulağından tutup diyecek, "Hadi sen yap, bu iş bu kadar olur!" Demek istediğim, sivil geçinen muhalefet daha fazla asker yardakçısı, daha fazla askeri yöntemlerden medet uman bir konumdadır. Bu bizim şu tezimizi doğruluyor: Türk politikasında üretim yoktur, Türkiye'de politik üretim, politik yöntemlerle sonuç almak, politika belirleme gelişmemiştir. Politikacılık yoktur; politikanın işlev görmesi, politikanın bir çözümleyici alan olarak rolünü oynaması sözkonusu değildir; partilerin, onların önderliğinin büyük bir inançsızlığı ve cüceliği sözkonusudur. İşte bu tez bir kez daha doğrulanıyor. Ulusal sorun vardır, birinci sorundur deniliyor, ama çözüm yok. Çözüm politikayla olması gerekirken, politika çözüm yolunu biraz aralamak durumundayken, bunlar ise habire askerden daha fazla askeri bir kafayla orduya selam bastırmaya devam ediyor. Ordu bile pes diyor. Öyle anlaşılıyor ki, muhalefet bu kafayla bırakalım muhalef yapmayı, politika üretmeyi; asker kadar bile sorunlara gerçekçi yaklaşamaz. Bunu biz baştan bildiğimiz için, bütün politik mücadele sistemimizi doğru temelde ele aldık.

> ***"... Günümüz için demek ki, burjuva sivil seçenek, burjuva politik seçenek bırakalım umut vaadetmeyi, canlılık belirtisini bile gösterme gücünde değildir. Hükümetin başı politik seçenek yok diyor; muhalefet daha fazla orduya uşaklık yapıyor, ona daha fazla yaslanarak sonuç almak istiyor. Tasfiyecilere zaten söylenecek bir şey yoktur. Onların ulusal meselede, demokrasi meselesinde yürekli bir tutum belirtme, yürekli bir tutum içine girmeleri değil, tam tersine sessiz suçlular olarak iğrenç bir biçimde faaliyetlerini sürdürme veya çürümüşlüğü yaşamaları sözkonusudur..."***

Özellikle tasfiyecilerin, başta sahte TKP'lilerin, bu işte hem de burjuva muhalefetinin, sözümona burjuva demokrasisinin kuyrukçuluğunu yapmasının, altmış yıldır bütün halkın beklentilerini burada eritmesinin büyük bir suç olduğunu bir kez daha görüyoruz. Hangi burjuva demokrasisi, bu demokrasiye hangi burjuva partisinin sahip çıkışı sözkonusudur? Bu alçaklar, buna inanarak kendilerini teslim ettiler ve hala burjuva demokratlığından, şimdi de ABD senatörlerinden yardım istiyorlar. Bunlar iğrenç yaratıklardır. Türkiye'nin doğasında ağırlıklı olarak, bırakalım demokrasi seçeneğini, politik seçenek bile yoktur. Sorunlara politik yaklaşım gösterme cesareti, olanağı —sadece bir cesaret olayı da değildir—, temeli çok sınırlıdır veya bu aşamaya kadar en azından böyledir. Mücadele belki böyle bir durumu ortaya çıkarabilir. İşte bunu görmemenin vahim sonucu, ordu yardakçılığını oynayan bir muhalefet, onun da kuyrukçuluğuna oynayan ikinci elden bir sol muhalefet ve bunlar da bugün yaramaz bir duruma geldiklerinin hazin bir biçimde, hem de ibretle görmekten kurtulamıyorlar. Günümüz için demek ki, burjuva sivil seçenek, burjuva politik seçenek bırakalım umut vaadetmeyi, canlılık belirtisini bile gösterme gücünde değildir. Hükümetin başı politik seçenek yok diyor; muhalefet daha fazla orduya uşaklık yapıyor, ona daha fazla yaslanarak sonuç almak istiyor. Tasfiyecilere zaten söyleyecek bir şey yoktur. Onların ulusal meselede, demokrasi meselesinde yürekli bir tutum belirtme, yürekli bir tutum içine girmeleri değil, tam tersine sessiz suçlular olarak iğrenç bir biçimde faaliyetlerini sürdürme veya çürümüşlüğü yaşamaları sözkonusudur. Devrim seçeneği teorik olarak tek doğru seçenek olmasına karşın, somut bir kuvvet olarak henüz vücut bulmadığı, henüz politikada ağırlığını duyuracak bir seçenek haline gelemediği, en azından günümüz için her ne kadar teorik, hatta politik doğru belirlemeler olsa da maddi güç anlamında politikayı günlük olarak etkileyen Türkiye için özellikle bir kuvvet haline gelemediği bilinmekte, görülmektedir. Fakat bu büyük çıkmaz karşısında devrimci politikaya alabildiğine bir alan açılmalıdır; ordu başarısız veya en azından savaşı uzun vadeli kabul etmek durumundadır, burjuva muhalefeti tükenmiştir; hiçbir seçenek ileri süremeyecek kadar politikadan yoksundur. Bir politikasızlık gücü, politikayı inkar eden bir güç; tasfiyeciler, reformistler hayat vaadedecek bir şeyi yok burjuva muha-

lefet böyleyken ikinci elden uşaklar ne yapabilir? O halde, devrimci seçenek için ortam son derece müsait; devrimci tezlerin kendini tekrar tekrar konuşturacağı, gür **sesleneceği, imkan vaadedeceği, olanak belirleyeceği çok geniş bir** alan vardır. Bizim mücadelemizin en olumlu sonuçlarından biri, en çarpıcı ve dikkate alınması gereken diğer bir yanı da burasıdır. Tasfiyeciler işlemez duruma getirildi. Burjuva muhalefetinin, hiçbir **şey üretemeyecek kadar yaşamdan** yoksun olduğu ortaya kondu. Bunun yanında devrimci seçenek için alabildiğine elverişli objektif ortamın subjektif koşullarla nasıl besleneceğini ortaya çıkardı. O halde bu, gelecek için bir gelişme etkenidir. Yakın olası gelişmeler bu temelde gelişebilecektir.

Yeni olan şurasıdır; artık bütün platformlarda birinci tartışma konusu, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi olacaktır. 15 Ağustos Atılımının en olumlu sonuçlarından birisi de, meseleye en inkarcı yaklaşan ordunun içinde bile bir tartışmaya yol açacak kadar, bir gelişmeyi başlatmış olmasıdır; bu konuda hükümeti iş göremez duruma getirmesidir. Parlamentoyu da, temel Türkiye meselesine burjuva anlamda da olsa ya sahip çıkan bir parlamento durumuna getirecek ya da şimdiye kadar olduğu gibi hiçbir değeri olmayan bir konumda tutacaktır. Sorunu bütün boyutlarıyla tartışabilir mi Türkiye parlamentosu? Tartışamaz. Şimdiye kadar ortaya çıkış tarzı ile bir ucubedir. Sorunları inkar temelinde oluşmuş bir ucubedir. Sorunları inkar temelinde oluşmuş bir parlamentodur. Hele oraya giren Kürt uşaklar kraldan daha fazla kralcı olarak Türkçüdürler, Türk faşizminin işbirlikçileridirler. İçinden çıktıkları halkı ve ulusal değerlerini kabul etme ve demokratik özlemlerine sahip çıkmaktan baştan beri uzaktırlar. Zaten mecliste yemin ederlerken, ihanetlerini açığa vurarak işe başlarlar. Dolayısıyla bunlar meseleyi tartışırlarsa kendilerinden korkacaklardır. "Kürdistan meselesi, Kürt meselesi kim, biz kimiz" diyeceklerdir. Bir yandan sopa gibi başlarında sallanan Kemalizm, ondan da öteye şovenist-faşist bir güruh ve öte yandan bu uşaklar neyi tartışacaklardır? Hangi çözümü olgunlaştırmaya çalışacaklardır? Yapacakları tek şey; "Ordumuz niye başarılı olamıyor" diye feryat etmektir. Askerin de bir savaş yeteneği vardır, ama bunlar ordularından hep mucize bekliyorlar; "Ordumuz dünyaya kök söktürmedi mi, ordumuz yedi düvele kafa tutmadı mı, bu PKK eşkiyası nedir, niye iki günde bunların işini bitirmedik" diye yersiz mırıldanmalar içine girecekledir ve o zaman da güvendikleri dağlara kar yağdığını görerek ne olduklarını daha iyi anlayacaklar, ne güçte olduklarını göreceklerdir. Burda secdeye gelebilirler mi, gerçeğe ayakları değebilir mi, bakalım göreceğiz. Bu parlamento gerçeğin adını verecek mi? Hemen belirtelim ki, gerçeğin adını vermeyi yasakladılar. Sözümona parlamentonun varlığını ilgilendiren en temel meselenin adı yoktur. Adını koymadan, Ezop gibi neyi tartışacaklar? Biliyorsunuz, Ezop dili bir şeyi dolaylı ifadelerle, kapalı bir şekilde ifade etmede kullanılan tarzdır. Bunlar da bu dille, "Gözlerime bak ne dediğimi anlarsın, bak hal hareketlerime ona göre kendini denk tut" diyeceklerdir; ikidebir adını koymadan ses çıkarmaları, ancak bu kadar olur. Tabii sonuç incir çekirdeğini doldurmayan bir sonuçtur. **Parlamentoda işler biraz böyle ele alınacak. Hükümet parlamento da bete**rin beteri bir durumdadır. Peki, pratikte tedbirler nasıl alınacaktır? Daha fazla para, daha fazla silah, daha fazla Kürdistan'a yığınak yapmaya karar mı gerekir, imzayı bas. Bu da fazla bir şey ifade etmeyen uygulama gücüdür. Böyle bir politika belirleme ise hükümette hiçbir zaman olmamıştır. Parlamentoda olmadı mı, hükümette hiç olmaz. Parlamento bir karar organıdır. Karar organının durumu bu olduğuna **göre, yürütme organı daha sefil bir** durumu yaşayacaktır. Geriye, gerçek güç ve karar kaynağı olan Milli Güvenlik Kurulu kalıyor. Milli Güvenlik Kurulu, meseleyi birinci gündem maddesi olarak zaten yıllardır gündeminde tutuyor. Son zamanlarda tek gündem maddesi olarak kalıyor. Her ne kadar ikidebir, Bulgar Türkleri meselesi görüşüldü deniyorsa da, özünde o bir maskelemedir, daha çok bizim Hareketimizin durumunu görüşüyor. Ve anlaşıldığı kadarıyla meseleye şimdi gerçekçi yaklaşmak zorunluluğunu hissederek soruna adını da koyarak yaklaşmaya çalışması sözkonusudur. Milli Güvenlik Kurulu da katı inkarcı idi ama, şimdi mızrak çuvala sığmıyor. "Mesele vardır" diyor; "daha gerçekçi yaklaşım, bir eşkıyalık olayı değildir bir ulusal sorundur, bir siyasal meseledir, bir başkaldırıdır, bir gerilla savaşıdır." Bu deyimleri kabul ediyor artık. Öyle bir siyasi çözüm düşünme değil ama, olguyu kabul ediyor.

Milli Güvenlik Kurulu'nun geldiği aşama budur. Olumlu yönden karar verebilir mi, yani siyasal çözümlemeye evet diyebilir mi? Ateşkese evet diyebilir mi, ordunun gücüyle bu sorunu tam çözemeyeceğini ilan edebilir mi? Hayır! Bu aşamada bunun belirtilerini gösteremez. Gösterirse zaten ikinci gün parlamentoda belli olur. Çünkü parlamento Milli Güvenlik Kurulu'nun yanaşmasıdır. Hemen orada ses verir, ardından da hükümet hemen uygulamaya geçer, ama şimdi Milli Güvenlik Kurulu'ndan da bu tip gelişmeleri beklemek mümkün değil. Kaldı ki, bunların hepsi bir oligarşidir. Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, parlamento başkanlığı, hükümet üyeleri, belli başlı generaller ve bunların bağlı oldukları sermaye çevreleri, Kürdistan'ın en işbirlikçi kesimleri; hepsi birbirleriyle ilişki ve çelişki içindedirler. Ama hepsinin çıkarlarını tehdit eden gelişme karşısında da hemen birlik içinde bulunurlar. Bunların kapışması da köpekçedir, dayanışması da köpekçedir. Bazı olumlu sesler çıkarabilir mi? Biraz daha burjuva anlamda da olsa demokratça çıkarsa, zaten biz bunları teşvik ediyoruz, bunlara ortam hazırlıyoruz. Ordu içinde de yarın çıkabilir, parlamento içinde de çıkabilir ve bunun yansıması hükümette de olabilir, Milli Güvenlik Kurulu'nda da. Ama şimdilik söylenmesi gereken günümüzde böyle bir durumun olması değil, şimdi ortaya çıkardığımız gerçekleri itiraf etme gücüdür, gerçekler itiraf ediliyor. Gerçekleri tartışıyorlar ki, bu çok önemli bir gelişmedir. Basına olduğu gibi yansıyor. Bütün kamuoyuna tartışma mal oluyor. Bu çözüm için yapılan bir tartışmadır. Hatta bu konuda biraz geleneksel solu bile geçtiler. Sahte TKP'nin gazetelerinde tek bir kelime geçmez iken, bugün en ağırlık sahibi geçinen burjuva gazeteleri, meseleye oldukça gelişmiş olarak bakıyorlar. Bu, o burjuva kesimlerin fosilleşmiş yaratıklardan daha fazla duyarlı olduğunu gösteriyor. Veya klasik sol kesimlerin suçluluğunun kendilerine bir şey söyletmeyecek kadar fazla olduğunu gösteriyor. Ama, diğer yandan dürüst olan, direnmeci konumda olan sol çevrelerin, hatta bilimsel bazı çevrelerin bile, meseleye adını koyarak yaklaşmaları, daha ciddi tartışmaları da sözkonusudur. Bu yenilenmeyi de birlikte getirebilecektir. Özellikle solun bu kadar açık tartışması, Başbakanın da belirttiği gibi, "PKK'nin işine yarayacaktır", "PKK'nin propagandası büyük bir atılım kazanacaktır." Kaldı ki, bu bizim mücadelemizin doğal bir sonucudur. Pratik propagandaya elbetteki yol açacaktır. Genelkurmay da, "Büyük ve çok sinsi bir psikolojik savaş ve propaganda yürürlüktedir" diyordu. Evet, mücadelemizin tarihinde en büyük propaganda dönemlerinden birisi bir kez daha hem de dolaylı bir ürün olarak ortaya çıkıyor, etkilerini uluslararası alana kadar taşırıyor. Bu, meselenin tartışılmasının bir sonucudur. Olumlu gelişmeleri beraberinde getirmesi kaçınılmazdır. Kitlenin daha yaygın katılması, dost güçlerin meseleye daha ciddiyetle eğilmeleri, düşmanın biraz daha kendini gözden geçirmesi, "asarım, keserim" tutumundan uzaklaşması, öyle her şeyini birden ortaya koyarak üzerimize gelmekten kaçınması, dayanaklarının özellikle yeniden hesap-kitap yapmaları, yeniden tutum belirlemeleri, politik bazı çözümleri, özellikle Avrupa'nın daha bir açıklıkla dayatması sözkonusu olabilir. Bütün bunlar, mücadelemizin güncel olarak yarattığı, yaşadığı ve yaşattığı önemli bir gelişme; hem etkilediği, hem etkilendiği önemli bir gelişme olarak değerlendirilebilir.

"... 15 Ağustos Atılımının en olumlu sonuçlarından birisi de, meseleye en inkarcı yaklaşan ordunun içinde bile bir tartışmaya yol açacak kadar, bir gelişmeyi başlatmış olmasıdır; bu konuda hükümeti iş göremez duruma getirmesidir. Parlamentoyu da, temel Türkiye meselesine burjuva anlamda da olsa ya sahip çıkan bir parlamento durumuna getirecek ya da şimdiye kadar olduğu gibi, hiçbir değeri olmayan bir konumda tutacaktır. Sorunu bütün boyutlarıyla tartışabilir mi? Türkiye parlamentosu şimdiye kadar ortaya çıkış tarzıyla bir ucubedir. Sorunları inkar temelinde oluşmuş bir ucubedir. Hele oraya giden Kürt uşaklar kraldan daha kralcı olarak Türkçüdürler, Türk faşizminin işbirlikçileridirler. İçinden çıktıkları halkı ve ulusal değerlerini kabul etme ve demokratik özlemlerine sahip çıkmaktan baştan beri uzaktırlar..."

Gerilla savaşımız önümüzdeki dönemde gündeme daha çok damgasını vuracak; çözümün anahtarı olacaktır

Yakın dönemin olası gelişmeleri nasıl seyredebilir sorusuna cevap ararsak, elbetteki güncel yakın tarihsel geçmişle bağlantılı olarak cevabı bulunabilir. Mesele artık örtbas edilemeyecek kadar tarihin gündemine çıkmış ve gündemin birinci maddesi haline gelmeyi, **başarmış; dostun da, düşmanın da kabul ve itiraf ettiği bir mesele** haline gelmiştir. Unutmamak gerekir ki; çözüm için öncelikle sorunun kendini güncelleştirmesi gerekir. Çözümden önce güncelleştirme, sonuca gitmek için en önemli bir aşamadır. Bir yerlerde bir sorunun olduğu özellikle ortaya çıkmalıdır. Yalnız dar çevrelere değil, eğer bütün kamuoyuna sorun yansıtılırsa bilin ki çözüm de yakındır. Sorunun bu kadar tartışılması ve gerçekten sivil-askeri, resmi-gayri resmi, tabandan ve tepeden herkesin bu kadar, hem de çok ağırlıklı birinci sorun olarak meseleye yaklaşması; çözümün oldukça yakınlaştığını gösteriyor. Bu, çözümün kendisi olmadığını, ama çözüm için verilerin oldukça olgunlaştığını gösterir. Demek ki, önümüzdeki dönemde sorunun çözüm olasılığı, sorunun bütün yönleriyle ve cevabını bulmadan bir daha gündemden sökülememecesine oturmasına bağlı oluyor. Bu noktaya gelinmiştir. Bu noktayı yaşıyoruz. Dolayısıyla olası gelişme buradan güç alacaktır. Sorun ne kadar sık sorulur, ne kadar yoğunca ve ne kadar nicelik ve nitelikçe yaygınlaştırılırsa, çözümü de o kadar beraberinde getirebilir.

Şimdi daha yakın olası gelişmeye biz nasıl yol açabileceğiz? Şüphesiz, Parti taktiğimizde bunlar iyi işlenmiştir. Biz uzun süredir sürekli Parti politikamızı yetkince açımlamaya çalıştık. Bütün yönlerden nasıl gelişmemiz gerektiği ortaya kondu. Şimdi burada sözkonusu olan, artık bu açımlanmış politikanın daha seri, daha sonuç alıcı pratik uygulamaları olacaktır. Daha fazla uygulama nedir? İşte en önemlisi, gerilla savaşımının gelip dayandığı aşamadır. Gerilla savaşı gerçekten bugün bütün yönleriyle siyasi sonuçlarını ortaya çıkaran, büyük devrimcileştirme özelliğini ortaya koyan, özellikle ordu çıkmazını yaratan, politik çıkmazı daha güçlü gösteren, reformizmin, tasfiyeciliğin, hatta sosyal-demokrat seçeneğin mevcut halleriyle ne olduğunu ortaya koyan bir olgudur. Daha şimdiden bu gelişmeleri göstermiştir. Şüphesiz daha da geliştirilmesi, bunları daha da açığa çıkarabilecektir. Bir-iki gerilla hamlesi neye yol açtı? Bu kadar büyük gelişmelere yol açtı. Bir-iki hamle yaptı, öyle her bölgede Partimizin planlanmasında olduğu gibi, bu hamlelerle girişilmedi. Bazı bölgeler daha uyuyor. Bunları daha çok harekete geçirmek için çaba sergilenecek, atılım yaptırılacaktır; ama sınırlı bazı alanlarda yapılan atılımlar bile önemli sonuçları ortaya çıkarıyor diyoruz. Bu şunu gösterir; demek ki bütün bölgelerde aynı atılım sürdürülürse, çözüm oldukça yaklaştırılacaktır. Bizim son gerilla hamlemiz bu anlamda ne idi? Başta solda olmak üzere gittikçe çözümün anahtarı oluyor; her düzeyde gelişmelere yol açarak çözüm buluyor. O halde, bu aracı daha iyi kullanmalıyız. Çoğu kişi ve çevre bu araca daha düne kadar inanmıyordu. Fakat bugün bütün solu etkisi altına almış, bütün gelişmelerin hangi yönde seyredeceğini gösterebilmiştir. O halde, aracın yetkince kullanılması devrimde çok temel bir rol oynayacaktır. Yalnız Kürdistan devriminde değil, Türkiye'nin demokratik devriminde de, sosyalist devrimde de önemli bir rolü daha şimdiden ortaya çıkmıştır. Ve ilerde daha fazla bu böyle olacaktır. Gerilla hamlemiz aynı zamanda, askeri bir atılım olarak görülmesine rağmen, özünde siyasidir. Ağırlıklı yönü siyasidir. Mevcut politik çıkmazı açığa çıkarma anlamında siyasidir. Ordunun politika üzerindeki olumsuz işlevini ortaya çıkarmada, politik sonucu hayli anlamlıdır. Tasfiyeciliği önlemede, reformizmin ve sosyal-demokratçılığın maskesini düşürmede çok önemli bir işleve sahiptir. Devrimci olanakları alabildiğine ortaya çıkarmada çok önemli bir politik araç olduğunu ortaya çıkarmıştır. **Gerçekten, bu atılım, özellikle son hamlemiz, çok az harekete nasip olabilecek, sonuç doğurabilecek bir siyasal atılım olduğunu, siyasi sonuçları çok büyük olan bir gelişme** olduğunu göstermiştir. Daha da genelleştirirsek, Kürdistan somutunda özellikle ilkel milliyetçiliğin, özellikle son bir yıl içinde büyük çözülüşü, büyük sorumsuzluğu, ihaneti temelinde yarattığı kaçışı önlemede; inançsızlığı ve umutsuzlu-

"... Bütün belirtiler gerilla savaşımının gelişeceğini göstermektedir. Halihazırdaki güç durumumuz, alanlardaki vücut bulmamız, kazanılan tecrübe, kitlelerin gelişen ilgisi, uluslararası, bölgesel mevzilenmemiz bu savaşımın gelişeceğini açıkça göstermektedir. Nicelik ve nitelik yönüyle büyüyecektir. Daha şimdiden artık binlerle ifade edebileceğimiz bir niceliğe doğru tırmanıyoruz. Niteliksel olarak artık gerilla ordusunun kural ve kaidesiyle kuruluşu, işleyişi sözkonusudur. Yönetmelik ve talimatlarla yürüyecek bir duruma doğru hızla tırmanıyoruz..."

ğu gidermede ve tabii ki kırk yıllık her türlü tehlikeye ve imhaya açık; sadece yenilgiye değil, vatan topraklarını tümüyle boşaltıp bir halkın tarihten sökülmesine açık; yine bu anlamda sadece bunun için yetersizliklerle dolu değil, büyük yanlışlıklarla başından itibaren her türlü yenilgiyi ve ihaneti mümkün kılan bir konumdan ileri gelen büyük tahribatını gidermede çok tarihi bir role sahiptir. Kırk yıllık ilkel milliyetçi önderliğin bütün Kürdistan genelinde geliştirdiği en gerici, en tasfiyeci ve en komplocu çabalarını, yıkıcı etkilerini şu son bir yıl içinde gidererek ve buna karşı doğru ideolojik-politik önderlik kadar doğru gerilla savaşım tarzını da ortaya koyarak, Kürdistan halkının büyük direnmeci özelliğinin nasıl somutlaştırılabileceğini, nasıl bunun yenilmez kılınabileceğini göstermiştir. Bu gerçekten çok önemli bir gelişmedir. Ancak atılım sadece bunların olumsuzluğunu gidermekle de kalmamıştır. Bunlar kırk yıldır kendilerini önder durumda görüyorlardı. Bütün Kürdistan parçalarındaki halkın yurtsever duygu, ilgi ve desteklerini müthiş kötüye kullanıyorlardı. Ve hiç de savaş yetenekleri olmadığı halde, hatta burjuva milliyetçiliği anlamında bir ulusçuluğu dahi olmadığı halde, kendilerini öyle maskeleyip en büyük iç karşıdevrimci konumlarından birisini yaşarken; bütün sosyalist güçlerden tutalım demokratik güçlere kadar hepsini böylesi bir önderliğe tabi tutarken; zaman zaman onları katledip hepsini de kendi yedeklerine düşürüp kullanırken, bu son bir yıl içinde bunlar tamamen altüst olmuş, tersyüz edilmiş; bunların gerçekte ne oldukları ortaya çıkarılmış; bütün zaafları ve yanlışlıkları, ihanetleri ile birlikte ortaya çıkarılmıştır. Aynı zamanda, güç olmaktan çıkartılmış; olumlu yönden değerlendirilecek ve yedeklik yapacak konumları olan varsa onlar yedek konumuna getirilerek; tasfiye edilmesi gerekenler bu anlamda tasfiye edilerek; kullanılması gerekenler bu anlamda kullanmaya uygun bir konuma getirilerek, artık devrimin sürekli aleyhine işleyecek bir önderlik yerine, devrimin lehine kullanılabilecek bir duruma getirilmişlerdir. Bu da çok önemli bir gelişmedir.

15 Ağustos Atılımının 5. yıldönümünde bu gelişmelerin neredeyse yalnız teorik, politik düzeyde değil, pratik uygulama düzeyinde de nihai bir başarı sağlaması sözkonusudur. Bir daha bunların eski hali ile tarih sahnesine çıkamayacağı, bu uğursuz rollerini uygulayamayacak bir duruma sokulmaları sözkonusudur. Ve bu anlamda da önümüzdeki yakın geleceğin atılımımızdan çok etkilenmesi durumu sözkonusudur. Halkın bütün parçalarda ilgisinin daha fazla gelişmesi, giderek bunun desteğe dönüşmesi, gerilla savaşının doğru kullanılması temelinde gerilla ordusuna ulaşmanın hızlanması, gerillanın büyük bağımsızlaştırıcı, özgürleştirici etkisinin diğer parçalara da taşırılması ve onları umutsuzluğun, inançsızlığın en yaygın yaşatıldığı bir dönemde bile yeniden ayağa dikerek, inanç yoluna kavuşturarak doğru savaşım biçimlerine kavuşturması, büyük felaketin en erkenden önlenmesi ve büyük bir devrimci çabanın içine erkenden sokularak olumlu yönden çaba harcamaları, mücadele etmeleri sözkonusu olacaktır ki, bu da en azından Türkiye'deki cephe kadar, devrimin besleneceği bir gelişme olması anlamına geliyor. Görülüyor ki, bu yakın dönemin olası gelişmeleri özellikle gerilla savaşımımızda daha iyi somutlaşacak ve çarpıcı siyasi gelişmelere yol açabilecektir. Gerçekten bu araca daha çok bu aşamada —yakın dönemde— rolünü oynatmamız sözkonusudur. **Şimdiye kadarki aşamayı bir hazırlık aşması olarak görmek, gerillanın temellerinin atıldığı bir dönem olarak görmek** sözkonusudur. Başarıyla temellendiği söylenebilir. Silahlı mücadele için harcanan büyük çaba, her türlü sağ-sol yaklaşımlara karşı mücadele büyük hazırlık ile, büyük kararlılık ve bugün artık bu adımın geriletilemeyeceğini, kök salmasının engellenemeyeceğini, kendisinden beklenen rolü layıkıyla yerine getirebileceğini açıkça ortaya koymuştur. Bütün belirtiler gerilla savaşımının gelişeceğini göstermektedir. Halihazırdaki güç durumumuz, alanlardaki vücut bulmamız, kazanılan tecrübe, kitlelerin gelişen ilgisi, uluslararası, bölgesel mevzilenmemiz bu savaşımın gelişeceğini açıkça göstermektedir. Nicelik ve nitelik yönüyle büyüyecektir. Daha şimdiden artık binlerle ifade edebileceğimiz bir niceliğe doğru tırmanıyoruz. Niteliksel olarak artık gerilla ordusunun kural ve kaidesiyle kuruluşu, işleyişi sözkonusudur. **Yönetmelik ve talimatlarla yürüyecek bir duruma doğru hızla tırmanıyoruz.** Sadece parti çekirdeklerini eğiten, çelikleştiren bir savaş değil, halkın da bütün savaşçı güçlerini eğiten, geliştiren, özellikle köylüyü yurtseverleştiren, ordulaştıran bir özelliğe daha şimdiden ulaşılmıştır. Ve bu hızla tırmanacaktır. Artık gerilla ordusunun kuruluşuna büyük bir güvenle bakabiliriz. Ordumuzun şanlı bir kuruluş evresinden geçtiğinden övünçle bahsedebiliriz. Eğer çok ciddi hatalar yapılmazsa, perspektifler ve işleyiş esasları özenle, hem de sıradan bir özenle yerine getirilirse, bu ordu kuruluşunun başarı ile tamamlanması, nitelikçe ve özellikle de nicelikçe büyük bir tırmanışa (hem de çok yakın bir sürede) geçmesi, bir **gelecek meselesinden öteye anbean sağlanan bir gelişmedir.**

İyi kumanda etmek, sorumlu militan yapının bu kuruluşu iyi yönetmesi, komuta kademesinin iyi teşkili, iyi sevk ve idaresi önem kazanacaktır. Katılım sorunu o kadar önemli olmayacaktır. Kitlelerin bağrından kanallar açılarak günde onlarla değil, giderek artık yüzlerle de ifade edilebilecek katılımlar sözkonusu olabilecektir. Yeter ki, kumanda kademeleri eğitim ve örgütlenmeyi layıkıyla yürütebilsinler; gerçek bir halk ordusunun kuruluş esprisine ve formasyonuna uygun olarak bu işlere sahiplik etsinler. Bunlar yerine getirildiğinde, hem de sıradan bir çabayla yerine getirildiğinde —ki böyle dönemler için azami çabalar gereklidir— **göreceğiz ki Halk Odumuz son derece şanlı bir kuruluşu gerçekleştirebilmektedir;** sadece kendini bazı alanlarda tutturmakla kalmamakta, her gün yeni yeni alanları savaşım cephelerine katarak genişliğine de büyüyebilmektedir. Kademeleşen gerilla, derinliğine büyümektedir. Sorumlu devrimcilik daha şimdiden bunları sağlayabileceğini ortaya koyduğu gibi, daha da geliştirilecek askeri çizgiye hakim olma, onu uygulama yeteneğimiz bu işlerde başarımızın azami olmasına da yol açabilecektir. Dolayısıyla yakın gelecek, **Halk Ordumuzun kuruluşunun canlı bir evresi olduğunu** ortaya koyduğuna göre, Partinin temel kadro gücü bu görevin bütün siyasi sonuçlarını gözönüne getirerek, halk çizgisinin belkemiği olmalıdır.

Bütün bunlar gözönüne getirildiğinde, bütün bu işlerin kural ve kaidelerine göre geliştirilmesinden başka çarenin olmadığı görülecektir. Savaşa son derece profesyonelce yaklaşılırsa, rolünü oynaması kaçınılmazdır. Hiçbir sağ, sol sekter yaklaşım geçmişte çokça gördüğümüz gibi kendi kendisini aldatmaktan başka bir sonuç vermez. Ve kelleyi kurtaramaz. Kaldı ki böylesi bir kişiyi düşman ezmezse, devrim ezer. Çoğunuz daha dün ve şimdi yaşadığınız gibi bu olaya böyle yaklaşırsanız ezilirsiniz. Açıkça burada bu vesile ile bunu belirteyim. Hiç kimse çocukça davranışlara müsaade etmez. İçine çokça girilen kural dışı hareketler affedilemez. Görevlere karşı duyarsızlık kabul edilemez. Bu aşamanın özelliği bu olacaktır. Açıkça yine belirteyim, mademki bu işe girilmiştir veya varız deniliyor, o halde, bu işin nasıl yürütüleceğinin de çok iyi öğrenilmesi gerekiyor. Bu konuda hiç olmazsa yakın geçmişten dersler çıkarılmalıdır. Bu işleri de artık rolüne uygun üstlenmek zorunluluğu vardır. Daha düne kadar bu işlerle nasıl oynandığı biliniyor. Hayır, hiç kimsenin buna hakkı yoktur. Bu tutumların üzerinde tekrar tekrar durmak gerekir. Bu konuda böyle müsamaha filan yoktur. **Ordu kuruluşu çok ciddi bir olaydır. Halk Ordusunun kuruluşu çok ciddi bir olaydır.** Ordu kuruluşu ile oynanmaz. Ordu kuruluşu ile oynayanların ya yerinde oturması, ya da yiğitçe yaklaşması gerekir. Ordu kuruluşuna sağ, sol yaklaşımlar, bozguncu anlayış ve tutumlar bir daha tekrarlanmaması gereken hususlardır. Halk evladı olduğunu söyleyenler, bu kadar bilinçlenmeden sonra, namuslu ve dürüstçe bu işleri yaşamak zorundadır. Herhangi bir gelişmeden **değil**, Halk Ordusunun kuruluşundan bahsediyoruz. Düşman bile bunu itiraf ettiğine göre, bir devrimci nasıl bununla çelişebilir? Nasıl toyluk, hafiflik, amatörlük **gösterebilir?** Yanlış oynayan, kendisini mahveder. Bir kere daha sergilenen tutumları anlamak, kabul etmek, kavramak şurada kalsın; bunları ağza almak bile bir suçtur. Bunu asla kabul etmiyoruz. Halk Ordusunun kuruluşuna, **doğuşuna böyle giriş** yapılamaz. Bu tarzda bir yaklaşım halkın kurtuluşuna yapılmış en büyük bir saygısızlıktır. Bu tutumlar eleştirildiği için, ülkede bazı arkadaşlar biraz daha olgunca adım attılar. Ve önemli gelişmeler ortaya çıkıyor. Hem bunları görmek gerekir; hem de bu işlere hakkını vermeyen, bozan düşkünlere karşı her alanda mücadele vermek ve onları hak ettikleri yere oturtmak gerekir. Çünkü bunlar çok kötü oynuyorlar. Bunlar tarihle oynuyorlar; bunlar **Halk Ordumuzun çok şanlı bir evreden, bir kuruluş evresinden geçmesiyle oynuyorlar.** Ne hakla, neye dayanarak ve hangi çıkarları için bunu yapıyorlar? Bu nasıl izah edilecek? Yoktur izahı. Hayatınızı ortaya koymuşsunuz, o zaman buna saygılı olun. Biçimsizlik, kararsızlık, hata üstüne hatalı tutum gösterilemez. Doğru dürüst ağzını açmasını, konuşmasını bile bilmeyen, doğru dürüst bir yürüyüşün sahibi olamayanlar nasıl gelişebilir? Ancak ordu kurma sanatından uzak duranlar böyle davranabilir. Bu, politik mücadeleden, askeri mücadeleden anlamayanların tutumudur. Kimse mucizeli işler beklemiyor veya az çaba harcıyorsunuz demiyor. Söylenenler doğru kavranmalıdır. Doğruları yanlış anlamayı meziyet sananlar ancak lümpen kişilerdir. Oysa lümpenler komutan olamaz; serkeş olur, onların da kulağından tutulup atılır. Komutan olmak, özellikle askeri alana girmek, bu hal ve hareketlerle olmaz.

"... Birçok bölgede savaş oldukça hızlanabilecek iken, kuruluş oldukça gelişebilecek iken, ya düşkünlükten ya da önderlik veya çıkar sevdalılığından vazgeçilmediği için oldukça büyük tahribatlar yaratılıyor. Oysa bu iş biraz kavga işidir. Bu iş biraz savaş işidir. Yine yetkin ol, önder ol, Parti zaten destekliyor, güç veriyor; ama bu işin bir de gerekleri var. Ağa gibi oturup hiç çalışmadan önder olunur mu? Bunu dayatanlar er veya geç kötü bir hesaba çarpılırlar. Kaçanların hepsi şimdi 38. koğuştadırlar. Bırakılmamışlardır. Hem devrim hem de karşı-devrimin mengenesi içindedirler. Onlar hep o durumda kalacak ve hiçbir kurtuluş şansı verilmeyecektir. Ordu ile oynanmaz, hiç kimse diyemez ki biz oyun oynuyoruz, PKK oyun oynuyor! Hiç kimse diyemez ki Kürdistan halkı basit bir oyuncaktır! Hayır! Böyle olmadığını herkese kabul ettireceğiz. Hiç kimse gözümüze baka baka kendi yaramazlıklarını oynayamaz. Birçok yetki ve görevle çeşitli alanlarda, çeşitli görevler içinde öyle bir düşkünlük sergileniyor ki, kırk türlü olumsuzluk, yetmezlik ortaya konuluyor. Kırk yerden yamalı bohça, kırk yerden delikli kova misali kendilerini delik deşik edenler saflarımızda barınamazlar..."

Komutanlık sanatının biraz konuşturulmasının, düşmanı hangi durumlara soktuğu ortaya çıkmıştır. Bu kadar gerçeklerin ışığında hiç olmazsa bu işlere doğru yaklaşmasını bilmelisiniz. Bunun dışındaki tutumları kabul etmiyoruz. **Bunun ne anlama geldiğini bilmek durumundayız.** Çocuklar bile biriki sefer uyarılırsa, doğru yürürler. Oysa çocuklardan bin defa daha berbat bir konumda yaşayanların sayısı hiç de az değildir. Bu bizim yöntemimiz değildir. Bu tutumu sergileyenler saflarımızda bekleyemez. Ordu kuruluşu bu açıdan önemli. Her olanaktan yararlanarak ordu kuruluşunu gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Binbir emekle sağlanan gelişmeler kötüye kullanılamaz. Günler, saatler çok önemli. Yani bu halk her şeyini ortaya koyarken, bu kadar acıya, işkenceye dayanırken boşuna dayanmıyor. Zindan direnişçileri, bu kadar ölümüne direnirken boşuna direnmiyor. Kimsenin paşa keyfi için bunlar yapılmıyor. Sadece bir önderlik sevdası uğrunda yapılmıyor bunlar. Ne oldum delisi olmanız için mi bunlar yapılıyor? Hayır! Sade olalım, biraz alçakgönüllü olalım, kendimizi biraz daha doğru tanıyalım. Yaşamları vardır, ölüme yatırarak sonuç almaya çalışıyorlar. Zindan direnişçileri, yaşamlarını damla damla feda ederek sonuç almaya çalışıyorlar. Her gün bir hücrelerini eriterek sonuç almaya çalışıyorlar. O zaman, neyin nasıl karşılandığını bilmekten başka çaremiz yok. Bunu anlamayanların ya art niyetli, ya iflah olmaz bazı adamlar olduğu ortaya çıkar ki; bunların yaşaması bile suçtur.

Bu Parti içinde, başka bölgelerde de bulunmaları suçtur. Böyle toyluklar halen yaşanıyor. Ordu kuruluşu diyoruz, her şeyimizi ortaya koymuşuz diyoruz; bazıları bununla deli oyununu oynuyor! Bir delinin defterini oynuyor, kitabını oynuyor; ama siz deli değilsiniz, adam olacaksınız. Bu mesleğe madem ki bulaşıldı veya daha fazla talip olanlar var; o halde mesleğin özelliklerine çelikten kurallarına uyulacaktır. Bu içe sindirilecektir. Halk evladı olduklarını iddia edenler böyle davranmak, hal ve hareketleri ile böyle olmak zorundadırlar. Ancak hala delice oynayanlar var. Ve düşman bu tutumları gözönüne getiriyor, her gün çağrı yapıyor. Bazı belgeler var elimizde, bu düşkünleri aslında affetmeyecektir. Bazı bölgelerde bazılarını kene gibi tutmuş, örnek olarak almış, onlara her gün itirafnameler hazırlatıyor, mektuplar yollatıyor sağa-sola; evet bunlara dayanarak kuruluşumuzu çökertmeye çalışıyor. Kuruluşumuzu daha başlangıç aşamasındayken başarısızlığa uğratmak istiyor. O halde, biraz dürüstsek, gösterilmesi gereken tutumun ne olması gerektiği anlaşılır. Birçok bölgede savaş oldukça hızlanabilecek iken, kuruluş oldukça gelişebilecek iken, ya düşkünlükten ya da önderlik veya çıkar sevdalılığından vazgeçilmediği için oldukça büyük tahribatlar yaratılıyor. Oysa bu iş biraz kavga işidir. Bu iş biraz savaş işidir. Yine yetkin ol, önder ol, Parti zaten destekliyor, güç veriyor; ama bu işin bir de gerekleri var. Ağa gibi oturup hiç çalışmadan önder olunur mu? Bunu dayatanlar er veya geç kötü bir hesaba çarpılırlar. Kaçanların hepsi şimdi 38. koğuştadırlar. Bırakılmamışlardır. Hem devrimin hem de karşı-devrimin mengenesi içindedirler. Onlar hep o durumda kalacak ve hiçbir kurtuluş şansı verilmeyecektir. Ordu ile oynanmaz, hiç kimse diyemez ki biz oyun oynuyoruz, PKK oyun oynuyor! Hiç kimse diyemez ki Kürdistan halkı basit bir oyuncaktır! Hayır! Böyle olmadığını herkese kabul ettireceğiz. Hiç kimse gözümüze baka baka kendi yaramazlıklarını oynayamaz. Birçok yetki ve görevle çeşitli alanlarda, çeşitli görevler içinde öyle bir düşkünlük sergileniyor ki, kırk türlü olumsuzluk, yetmezlik ortaya konuluyor. Kırk yerden yamalı bohça, kırk yerden delikli kova misali kendilerini delik deşik edenler saflarımızda barınamazlar. Kendilerini toparlayamayanların, her gün kırk türlü şikayet küpü durumuna getirenlerin PKK'de yeri yoktur. Bunlar PKK içinde fazla yeri olmayan sözcüklerdir. Kendini yatalak durmuna getirenler en aşağılık tutumu sergileyenlerdir. İçinden geçtiğimiz süreç bunu affetmeyecek kadar acımasızdır. Bu anlamda söylüyorum, görevlerime karşı ben bile sıradanlıkla yaklaşsam her türlü mahkum olmayı kabul ederim. Birbirimizi anlamak durumundayız, içinden geçtiğimiz süreci anlamak durumundayız. Bu sürecin yüklediği görevleri kavramak zorundayız. O halde, her bakımdan şanlı bir kuruluş döneminden geçerken, hiç kimse ne sağcılığı, ne solculuğu, ne toyluğu, ne amatörlüğü ve ne de çocukluk hastalığını dayatamaz. Çünkü bu, tarihle oynamaktır; bir halkın tarihiyle oynamaktır. Bir halkın en yüce bir yaşam şansını elde ettiği bir aşamada onun savaşımı ile oynamaktır. Sorumluluklarımıza sahip çıkalım, görevlerimize sahip çıkalım o halde. Yaklaşım tarzımızın geçmişte de böyle olması gerekirken, çok çeşitli nedenlerle giremediğiniz Parti hattına bir bütün olarak, ama özelde de silahlı savaşım hattına, gerilla savaşım hattına doğru girin. Bunlar yapılamayacak işler değildir. Görüyorsunuz ki, bu işler çığ gibi gelişebeliyor. Yıllarca aslında bu işin sabotesi ile uğraşıldı. Bu işler '83'te de böyle yapılabilirdi; bu işler '79'da da böyle yapılabilirdi. Yapmadılar da ne oldular? Bu işten en çok sorumlu olanların kendileri hakketmedikleri bir kayba uğradılar. Hiç olmazsa, bundan sonra döneme hakkını vererek girelim. Bu kadar tecrübe, bu kadar mevzi açılmış; o halde, önümüzdeki dönemin üzerine yürürken, gerilla ordusunun kuruluş görevi üzerine yürürken gereği gibi yürünmelidir. Geçmişte şu veya bu nedenle belki biraz izah edilebilecek, —yine kabul edilmemesi gerekir ama, haydi diyelim koşulların ağırlığı sözkonusu—, bir yerde bir noktaya kadar kabul edilebilecek birçok yetmezlik, toyluk, amatörlük, sağ-sol yaklaşım, nedenleri ve sonuçları ile birlikte önümüzdeki döneme hiçbir şekilde yansıtılmamalıdır. Eskiden de böyle oldu ve de yaşıyorduk, şimdi de biraz incelterek yaşayabiliriz diyenler, askerlik kurallarına göre yargılanacaklardır. Ve geçmişte sergilenen birkaç davranış bile kişiyi idama götürecektir. Biz yaşamayın demiyoruz; biz yaşamın en alasının özgürce ortaya konulduğunu gösteriyoruz. Halkın özgür yaşamına bağlılık temelinde yaşama olanağı verilmiştir. Ve tabii ki, siz disiplinlilik, gönüllülük temelinde kabul ettiniz; gönüllü kabul ettiğinize göre bunun ifade ettiği zorunluluğu bir an bile gözardı edemezsiniz. Bir amatör gibi davranamazsınız. Bu konuda insanlık ölçüleri tutturulmak zorundadır. Madem ki bu işe varım dediniz, söz verdiniz, o zaman bunun size yüklediği görevleri, takınmanız gereken tavrı, disiplini gözardı edemezsiniz. Bu konuda sözünüzün eri olacaksınız. Bu dönem böyle bir dönemdir. Atılacak her adımın söylenecek her sözün hesabı vardır, bunlar sorulacaktır. O halde,

"... Mücadelemizin Türkiye siyasi ortamına yansıması önümüzdeki dönemde daha güçlü olacaktır...
... Artan hareketlilik gerçekten hem propagandada hem de pratik-siyasi çalışmalarda ve eylemlerde giderek bir yoğunlaşmayı Türkiye halkının olanakları dahiline sokacaktır. Türkiye halkı, eskisiyle kıyaslanmayacak bir demokratik savaşımın oluştuğuna tanık olacaktır. Buna güç verecektir, bundan güç alacaktır.
Bu açıdan önümüzdeki dönemde Türkiye halkının demokrasi mücadelesinde bir sıçrama beklenebilir...."

döneme köklü yaklaşıyoruz, döneme son derece kuruluşçu yaklaşıyoruz. Oldukça disiplinli yaklaşıyoruz, oldukça profesyonel yaklaşıyoruz. Bütün Parti kadrolarının önümüzdeki dönemin üzerine yürürken, bütün çalışmaları belirleyen silahlı savaşıma, gerilla savaşımına hizmeti geliştirirken, bu temelde geliştirmeye büyük özen göstermeleri, başarısı için her şeyi ortaya koymaları, bu konuda taviz vermemeleri en temel görevleridir. Görülüyor ki, bizim önümüzdeki döneme yüklediğimiz temel görev; siyasi sonuçları ile birlikte askeri ordulaşma böyledir, temel taktiğimizdir, bütün diğer Parti çalışmaları ve başta da cephe çalışması bu temel taktiğe hizmet etmekle mükelleftir. Yurtiçi ve yurtdışı çalışmaları tamamen bu savaşı tırmandırmakla yükümlüdür. Hiç kimse bu temel taktiği bir tarafa bırakarak PKK adına çalışma yürütemez. Cephe çalışması da olsa, hepsinin yüreği gerillaya hizmet temelinde olacaktır. Gerillaya kapalı, ondan çekinen bir örgüt faaliyetimiz olamaz. Vurguluyoruz ki, bizim önümüzdeki dönemde en çok çaba harcayacağımız ve daha büyük işler başarmaya çalışacağımız adımlar bu temelde olabilir. Yakın dönemlerde bazı inançsızların silahlı savaşıma karşı nasıl yaklaştıkları, bu işten en çok sorumlu olması gerekenlerin nasıl sağ yaklaştıkları, bu aracı işlemez duruma getirebildikleri, çok tehlikeli konumlardan geçtikleri ve bunun da bizim için sonun başlangıcı olduğu ortaya konuldu. Görülüyor, biliniyor, bu durumların tekrarı, dediğim gibi, artık yargılanma ile yüzyüze gelmeye yolaçacaktır. İnançsızlık, askeri kuralların yerine getirilmemesi, hatta bozma —ki bunun çok örnekleri ortaya çıktı—, birimi dağıtarak düşmana ulaşma bize dayatılan düşmanca, provokatifçe, bozguncu yaklaşımlardır. Layık oldukları yerlere bazıları gitti. Ama hareketimiz bunlarla da hesaplaştı. Silahlı savaşım çabalarımız bunları da bugün aştı. İşte dostun da, düşmanın da itiraf etmekten çekinmediği; ve halkımızın bir kadroyu bile aşan bir katılımı sözkonusudur. PKK bir anlamda budur. Gerillada tutturduğu seviyedir. Bu konuda her türlü engelleyici çabalara verdiği karşılıktır. Kadrolaşmasının en belirgin özelliği böyle somutlaşmıştır.

Bununla bağlantılı olarak gelişecek olan ikinci bir gelişme de siyasal cephedir. Şüphesiz siyasal cephenin de gelişebileceği; yalnız hareketlilik, eylemlilik anlamında değil, örgütlenme anlamında değil, artık çözüme giden demokrasinin kapısını aralayan halkın bizzat çözüm gücü olmaya doğru dönüştüğü bir aşamayı yaşayacaktır. Halkın kölelik uykusundan uyanmakla yetinmediği, sadece direnmeci bir konuma gelmekle yetinmediği,her türlü tasfiyeci politikaların etkisinden ve de düzenin —iktidarı ile muhalefeti ile— etkisinden kurtulmakla yetinmediği; iradesini açık ve özgürce konuşturduğu, kendisi için iktidar olduğu; kendi iktidarı olmak için karar uyguladığı bir aşamayı da yaygınca yaşaması sözkonusu olacaktır. Artık güdülen insanlar yerine, şu veya bu politikanın bilinçsiz takipçileri yerine, kendi öz çıkarlarını ifade eden

politikanın sahipleri olarak halk yığınları işlev görecektir. Bunun için örgütlenecekler, eylem yapacaklardır. Daha şimdiden bunun ipuçları ortaya çıkmış iken yakın dönemde halkın yetkin bir siyasi ordulaşması sözkonusu olacaktır. Bu önemli bir aşamadır. Yüzyılların geleneksel otorite anlayışının parçalanması büyük bir gelişmedir. Bugün Kürdistan'da özellikle sömürgeci ve yerel işbirlikçi otoritenin dağılması, eşsiz bir demokratikleşme, özgürleşme imkanı veriyor ve daha şimdiden açılan çatlaklıklardan halkın nasıl sökün ettiği, kendini nasıl konuşturduğu, hiçbir baskıyı, işkenceyi takmadan Partiye bağlılık gösterdiği gözönüne getirilirse; daha da genişletilecek çatlaklıklardan, ordu güçleri gibi hücum edecektir. Ve bunu baş hedef olarak alacaktır. Halk, kendisi için güç olma, kendi kaderine hükmetme hem ulusal ve hem demokrasi sorununu sonuca götürmede temel güç olma rolünü oldukça oynayacak; bu rolü en katılımcı, en yaratıcı, en sorumlu bir biçimde oynaması, tarihte ilk defa tanık olduğu bir gelişme olacaktır.

Bu, büyük bir aşamadır. Daha düne kadar çizgi düzeyinde açtığımız, bazı olanaklarını hazırladığımız, programatik temellerini attığımız bu yönlü çabalarımız, önümüzdeki dönemde pratikle önemli oranda varlık kazanacaktır. Halkın siyasal erki, gücü, ordulaşması bir kavram olmaktan çıkıp, bir varlık ve yaşam gerçeğine dönüşecektir. Bugün gerillada kısmen vücut bulan bu ortaya çıkış, yarın cephe örgütleriyle, milis düzeniyle, yerel yönetim ve ulusal üretim çerçevesine oturmakla daha da yaygınlaşacaktır,derinleşecektir.

Türkiye devrimci-demokratları Kürdistan devriminin yol açtığı tarihsel gelişmelerden yetkince yararlanmalıdır

Mücadelemizin Türkiye siyasi ortamına yansıması önümüzdeki dönemde daha güçlü olacaktır. Özellikle Türkiye'yi siyasi çözüme zorlamak; Türkiye'nin en gerici iktidar odaklarından tutalım, en inkarcı tutum ve davranış içinde bulunan çevrelerine kadar, hepsini yeniden durumlarını gözden geçirmeye ve bazı politik çözümlere hazır olmaya itecektir. Parlamentoyu, hükümeti, orduyu zorladığı gibi, birçok diğer mesleki kuruluşları da geleneksel uykularından uyandıracak ve "Sorunlarınız bizim sorunlarımıza bağlıdır, kurtuluşunuz bizim kurtuluşumuza bağlıdır" deyip, bu edilgenleri, bu köleleri kendi sorunlarına sahip çıkmaya daha fazla zorlayacaktır. Kısacası, düzenin resmi siyasi iktidar odaklarının en azından körcesine şiddet politikalarına fazla güvenemeyeceklerini ortaya koyabileceği gibi, olası bir siyasi gelişme var mıdır, biçiminde düşünmeye de itecektir. Bir çıkışa zorlayacaktır. Ama daha çok da halkın güçlerini, kendilerinin de her bakımdan baskısını ve sömürüsünü iliklerine kadar yaşadıkları bu kendi egemenlerinin işlemezliğini, çıkmazını çok daha derinden görmeye sevkedecektir. Bu kesimler, durumun söyledikleri gibi olmadığını farkedecek; kendi emekçi çözümlerinin artık vazgeçilmez olduğunu, kendilerinden başka bunu yapacak gücün olmadığını görerek kendi devrimci seçeneğini, demokratik-sosyalist seçeneğini daha yetkince ortaya koyup çözüm aramaya, Kürdistan halkının çıkışıyla kendi çıkışını, Kürdistan halkının kurtuluşunda kendi kurtuluşunu görmeye çalışacaktır ve tahlillerindeki en halkçı devrimci dönemlerden birisine girmek durumunda kalacaktır. Artan hareketlilik gerçekten hem propagandada hem de pratik-siyasi çalışmalarda ve eylemlerde giderek bir yoğunlaşmayı Türkiye halkının olanakları dahiline sokacaktır. Türkiye halkı, eskisiyle kıyaslanmayacak bir demokratik savaşımın oluştuğuna tanık olacaktır. Buna güç verecektir, bundan güç alacaktır. Bu açıdan önümüzdeki dönemde Türkiye halkının demokrasi mücadelesinde bir sıçrama beklenebilir. Bunun reformistler, tasfiyeciler tarafından engellenmesinin aşılmasına, bunun

yerine devrimci seçeneğin, önderliğin sağlam geliştiğine tanıklık edecektir.

Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gelişmeler de doğru temellerde ilgiden giderek desteğe dönüşecektir. Kürdistan halkının diğer parçalardaki sorumluluğu dar otonomici, gericidir. Dolayısıyla sorunu bu çerçevede ele alan ve büyük bir iflasla karşı karşıya bırakılan önderliklerin yıkılışı, bu parçalardaki halkımızın bilinçlendirilmesine, örgütlenmede yeni anlayışları yanıbaşında bulmasına ve fazla zaman kaybetmeden doğru tutumları devrimci-demokratik temellerde, devrimci radikal ulusal kurtuluşçu temellerde bulmasına, buna yaklaşmasına yol açacaktır.

Bölgesel çapta, bölge halklarından yana gelişmelerin önemli bir müttefik gücü olarak, önemli bir güç olarak ortaya çıkmamız sözkonusudur. Bölgedeki siyasi gelişmelere daha fazla etkide bulunmak, yalnız demokratik-siyasal gelişmelerde değil, her türlü ilişki ve çelişkilerde hesaba katılması gereken, dolayısıyla ya karşıya ya da yanına alınmaya çalışılan bir güç durumuna gelmemize yolaçacaktır. Uluslararası alanda daha çok dikkat edilen; özellikle, şimdiye kadar, dost ve düşman tarafından gösterilen, gösterilmeyen veya en azından resmi devlet düzeyinde dikkate alınmak istenilmeyen veya ancak, istihbarat örgütleri çerçevesinde ele alınan, istihbaratla takip altında tutulmak istenilen gelişmemiz artık giderek resmi ağızlar tarafından dile getirilmeye çalışılacak; resmi bir yaklaşım biçimde olunmaya çalışılacak; resmi ilişkilerin devletler, hükümetler veya muhalefetler düzeyinde geliştirilmesi sözkonusu olacaktır. Uluslararası diplomasinin daha fazla üzerinde çalıştığı bir konu olacaktır mücadelemizin vardığı seviye. Dolayısıyla, daha çok lehte ilişkilerin geliştirilmesine tanık olunurken, özellikle Türkiye'nin bir parçası olmaya çalıştığı Avrupa, AT, bir bütün olarak NATO körcesine şiddet politikasının kendi sistemlerini zor duruma düşürdüğünü daha iyi görecektir. Ki, genelde dünya çapında yükselen bir yumuşama pozisyonu vardır, bir silahsızlanma vardır, Doğu-Batı ilişkilerindeki diyalog dönemi vardır. Hatta sosyalist ülkelerin sağ yönden de olsa bir liberalleşmesi vardır. Bunlar Türkiye'nin baskıcı, körcesine şiddet politikasının lehinde değil, aleyhinde gelişmeleri hızlandıracaktır. Dolayısıyla, gerek Türkiye Cumhuriyeti'ni destekleyen sistem, gerek objektif olarak onun karşısında olan sistem önümüzdeki dönemde daha fazla mücadelemizle bağlantılı olmaya, onunla ilişki kurmaya, onunla çelişkilerini çözmeye çaşacaktır.

Partili kadrolar ulaştığımız aşamanın gereklerine uygun militan ölçülere ulaşmalıdırlar

Açık ki, bütün bu gelişmelere yine önderlik edecek olan, Partimizdir. Şimdiye kadar yeterince gerekleri yerine getirilemeyen Parti görevleri veya oynanan kadro rolü, militan rol, bundan sonra, diplomatik alandan tutalım askeri alana kadar yetkince oynanacaktır. Artık PKK'de somutlaşan önderlik, gerekleri layıkıyla yerine getirilirse rol ifa edilebilecektir. Bir amatör gibi, son derece keyfe göre çalışan bir militanlık bizde artık yüz bulamaz. Dünyadaki politik gelişmeyi takip eden, etkilenmek kadar etkilemeyi bilen; bunu bölgeye, ülkeye, Türkiye'ye indirgeyen; gelişmelerin hızlı atmosferine uyum gösteren, bunu günlük taktiğe yansıtabilen kadro olunacaktır. Öyle kadrolar var ki, bugüne kadar çok duyarsız davranmış; iş işten geçtikten sonra ancak uyanmıştır. Böyle kadro politika yapamaz. Son derece miyop, akla-karayı ayırt edemeyecek kadar renk körlüğü hastalığına tutulmuş birisi, PKK'nin politik ayırtediciliğine ulaşamaz. Esas olanla tali olanı bu kadar karıştır; atılması gereken en öndeki adımla en son atılması gereken adımı birdenbire atmaya çalış; öndekine atlama ama, sondakine nasıl atlanabileceğini Donkişotça düşün! Böyle PKK kadroculuğu olmaz! Böyle PKK'nin pratik politikacılığı yürütülemez. Teoride birkaç belirleme yapmakla, çizginin bazı özelliklerini papağan gibi tekrarlamakla, PKK'de pratik politikacılık yapılamaz. Ne eski, ne yeni hiçbir kadromuz, kadro adayımız bu konuda kendini bir ayakbağı haline getiremez. Artık gerçekten, her düzeye yansımış bir politik ve askeri savaşım içindeyiz. Her atılan adımın dikkatlice atılması gerekiyor. Yerinde, öncelikler sırasına göre, esas ve tali olana göre değerlendirilmesi gerekirken; rastgele, toyca, keyfice, hesaplanmadan pra-

> ***"... Çokçasının kendisine yakıştırdığı tutum ve davranışlar içinde olmakla, PKK'nin işleri ilerletilemez. PKK büyük bir yaşam kuvveti, önemli bir rolle artık yükümlenmiş, iyi paketlenmiş bir harekettir. Kırk yerden delikli bir kova değildir. Her taraftan sızıntı yapan, açık veren bir konumda değildir. İyi işlenmiştir; çözümlenmiş, organize edilmiş ve iyi biçilmiştir. Bunun içinde yaşadığımızı bilmek durumundayız. Muhtevasıyla ve biçimlenmesiyle, nasıl geliştiğimiz konusunda hiç olmazsa eğitim düzeyinde kendinizi hazırlamak durumundasınız..."***

tik sahibi olmanın, adım atmanın hiçbir değeri yoktur. Tam tersine çok zarar verir. O halde, Partinin öncülük sanatının her döneminkinden daha fazla yetkince uygulanması gerekir. Bu konuda eğitimini ihmal eden kim? Bu konuda Partinin eşsiz tecrübesine layıkıyla sahip çıkmayan kim? Dost, düşman bizden bu kadar öğrenmeye çalışırken, kendi asli görevleri konusunda bile sağlam bir bilinçlenme yaşamayan kim? İşte bu adam iflah olmaz adamdır. Her türlü Kürtlük geri özelliklerini PKK'de yaşamaya çalışanlara saygı duyulamaz. 70 yaşındaki adam da olsa, 15 yaşındaki delikanlı da olsa, hiçbir zaman saygılı olunamaz ve hiçbir zaman beklediği fırsat tanınamaz. Bu iş adama yaraşırcasına yerine getirilir. Çokçasının kendisine yakıştırdığı tutum ve davranışlar içinde olmakla, PKK'nin işleri ilerletilemez. PKK büyük bir yaşam kuvveti, önemli bir rolle artık yükümlenmiş, iyi paketlenmiş bir harekettir. Kırk yerden delikli bir kova değildir. Her taraftan sızıntı yapan, açık veren bir konumda değildir. İyi işlenmiştir; çözümlenmiş, organize edilmiş ve iyi biçilmiştir. Bunun içinde yaşadığımızı bilmek durumundayız. Muhtevasıyla ve biçimlenmesiyle, nasıl geliştiğimiz konusunda hiç olmazsa eğitim düzeyinde kendinizi hazırlamak durumundasınız. Büyük pratiğin sahibi olmayanlar hiç olmazsa, eğitim olanaklarını doğru değerlendirsin. Bu konuda, kimse ille de gelin PKK'li olun diye, davetiye çıkarmıyor. Ama madem ki geldiniz, layık olmaya çalışın. PKK'lilik ucuz bir sıfat değildir. PKK öyle imkanlar üzerinde, har vurup harman savrulacak bir yer de değildir. Kişinin kendi keyfine göre ahkam kestiği bir yer hiç mi hiç değildir. Önemli değerleri temsil ediyor, önemli bir büyüklüğe ulaşmış. Kimse sizden hamal türü bir çaba da istemiyor; fedailik de istemiyor. Geldiğiniz aşamanın hiç olmazsa gereklerini yerine getiren, layık bir militan olunmasını istiyoruz. İyi bir militan olamıyorsanız, iyi bir sempatizanı olun. Sempatizan bile olamayanın, kendini öyle önderlik sevdası içinde tutmasının onu gülünç duruma düşürmekten öteye gidemeyeceğini bilmesi gerekir. Kısaca, Parti militanlığında öyle eskinin toyluğunu, amatörlüğünü bundan sonra yaşatma durumu yoktur. PKK'nin buna izin vermesi düşünülmemelidir. Alabildiğine bireyci bir dönem aşılmıştır. Ya bir hamal gibi yükün altına gir —ama, taşıdığı yükün hiçbir değeri yok— ya da hep omuzlara basarak yüksel! PKK'de artık bu tutumlar iş yapamaz. Görülüyor ki, bunun için oldukça geniş eğitim imkanları doğmuştur. Ve birçok deneme, sınama alanlarında tecrübe kazandırılıyor. Gereklerini kendinde somutlaştıramayan kimdir? Eskiden haydi zaman darlığı, imkan noksanlığı derlerdi belki, ya şimdi? Zindandaki adam bile kendini eğitiyor. En rahat koşullarda bile kendini eğitemeyen adama, kim değer verebilir? Artık, Kürdistan'da devrim işleri, özgürlük işleri, savaş işleri bir gerçek haline gelmiştir. Partimizin hiçbir dürüst ögesinin ona layık olmaktan başka seçeneği olamaz, talebi de olamaz.

Parti militanlığı konusunda biz hiçbir harekete nasip olmayacak kadar kapsamlı teorik çözümlemeler ortaya koyduk ve yine her birisi bir abide kadar değerli olan şehitlerle bunun nasıl somutlaşabileceğini gösterdik. Bunlar hep sizler içindir, yetkinleşmeniz içindir. Şehitlerine bu kadar kör bakanların PKK'de yeri yoktur. Bunca çözümlemeye bu kadar karışıklıkla yaklaşanların bu Partide yeri yok tur. Bunu bileceksiniz, bilmeyenlere ise biz bildireceğiz. PKK ucuz bir karargah değildir; hele hele sabotörlerin, bozguncuların, dirayetsizlerin, ne oldum delilerinin, kendilerine sevdalıların içinde yaşayacakları bir karargah hiç mi hiç değildir. Bunu bilerek, bu Partinin bünyesinde nasıl yaşayacağınızı iyi bilince çıkarmalısınız. Kendinizi iyi uydurmalısınız. Çok şeyler söylendi doğru bir partileşme için; bunlar sadece PKK için de söylenmedi. Türkiye ortamında, hatta uluslararası alanda sosyalizmin doğru örgütlenmesi üzerine, akıl almaz talimatlarla yürütüldü. Biz de buna büyük bir yaratıcılıkla karşılık vermek istedik. PKK'nin bu anlamda kazanımları evrenseldir, enternasyonaldir. Dolayısıyla, buna ulaşmak, sosyalizme ulaşmaktır. Bugün sosyalist ülkelerde bile, bu kavramların başına neler geldiğini gözönüne getirirsek, bizim için ne kadar elzem olduğu daha iyi anlaşı-

> ***"... PKK'de büyük bir düşünce patlaması vardır. Çok çeşitli görüşler, büyük bir tartışma içine girebilir ama, en son devrimci doğruya yaklaşma yeteneğinde olan bir tartışmadır. Doğruyu o anın ölçüleri içerisinde yakalayıp uygulatabilmek içindir, çözüm içindir. Kesinlikle çözüm içindir. Yoksa çokçasının yaptığı gibi kendi kendini tatmin etmek için, hatta kararsızlıklara, sağa-sola çekiştirmek için, bir tartışma değildir. Düşüncesine güvenen elbetteki daha doğruyu egemen kılmak için bunu tartıştırır, kanuna bağlar ve yürütür..."***

lacaktır. Partimizin ideolojik-politik arılığı oldukça gelişmiştir. Örgütlenmesi pratik olarak ortaya çıkan birçok yetmezliği aşarak gelişmektedir. Hele açıklığı başından beri oldukça esas alan bir örgütlenmedir, bir örgütsel gelişmedir. Hiçbir harekete nasip olmayacak kadar, açıklığa yer verir. Bunun için eleştiri-özeleştiriler geliştirildi ve bu sadece daha güçlü militanı ortaya çıkarabilmek için yapıldı. Böylesi bir hareketin örgütlenmesini elbette ki esas alacaksınız. Bunun için bu kadar çözümleme boşuna yapılmamıştır. Hatta yalnız PKK için de yapılmamıştır. PKK'nin gelişmesini bütün ulusal ve uluslararası boyutlarıyla ortaya koyduğumuzda, gördük ki, enternasyonalist bir hareketiz. Dolayısıyla, örgütsel ölçüleri de enternasyonaldır. Baba ocağına dönüştürmeyin; aile ocağı, kabile gibi ele almayın; ısrarla vurguluyoruz, PKK böyle değildir. PKK sadece çağdaş değil; çağdaşlıkta öncü olması gerekenlerin içine düştükleri yetmezliği de aşma gücünde ve yeteneğinde olan bir harekettir. Özü böyledir. Biçime tam kavuşmamış olabilir, ama özünün bu niteliğinden hiçbir kuşku duyulamaz. O halde çok geri, ortaçağdan kalma aşiret, kabile birliklerini hatırlatan tutum ve davranışlar sadece esef verir. Tabii ki dar bireyci yaklaşımlar, son derece hümanistçe, kendini kandırmacı yaklaşımlar PKK'nin örgütlenmesinde fazla nefes alamaz. Bundan kaynaklanan kariyerist, hizipçi tutumlar, hele dar çıkarlarla yükümlü tutumlar sonuç alamaz. Sert bir karşılık görür.

PKK'de büyük bir düşünce patlaması vardır. Büyük bir tartışma olayını her gün yaşıyorsunuz. Çok çeşitli görüşler, büyük bir tartışma içine girebilir ama, en son devrimci doğruya yaklaşma yeteneğinde olan bir tartışmadır. Bu bir sonuç içindir. Doğruyu o anın ölçüleri içerisinde yakalayıp uygulatabilmek içindir, çözüm içindir. Kesinlikle çözüm içindir. Yoksa çokçasının yaptığı gibi kendi kendini tatmin etmek için, hatta kararsızlıklara, sağa-sola çekiştirmek için, bir tartışma değildir bu. Düşüncesine güvenen elbetteki daha doğruyu egemen kılmak için bunu tartıştırır, kanuna bağlar ve yürütür. Doğrusu budur. Bizim için bu daha da hayati bir yaklaşımdır. Görülüyor ki; nasıl PKK'li olunacağı bütün boyutları ile sergilenmeye çalışılmıştır. Biz bu koyuşu daha ilk resmi örgüt adıyla ortaya çıkmaya çalıştığımızda, özenle belirttik. Partimizin bütün önemli toplantılarında ve bütün önemli gelişme aşamalarında, kapsamlı olarak belgelendirip ortaya koyduk. Ve bugün bunlardan azami olarak yararlanabilecek durumdasınız. Bütün partililer, dostlar, sempatizanlar yararlanabilecek durumdadırlar. O halde, layık olmasını bilmek durumunda olanlar sizlersiniz. Ben kendim bu konuda, PKK adına bütün bu işlerde, bütün bu çalışma alanlarında ve dönemlerinde, sorumluluklarımı yerine getirmeye çalıştım. Sunulmuştur, nasıl çalışıldığı, neler yapıldığı; bizimle yol yürümek isteyenlere, bazı değerlerin sunulduğu ortadadır. Buna katılmanızın başlangıcta gönüllü olabileceği de ortadadır. Ama nasıl bir harekete yönelindiği de; bir resmiyetin, disiplinin nasıl gelişmesi gerektiği de ortadadır. Biz bunlardan sorumluyuz. PKK'nin bir sorumluluğu vardır. Bu sorumluluk dalga dalga en ince çeperlerine kadar geliştiriliyor. Ve hiç kimse bu sorumluluktan kurtulamayacaktır. Düşmana taktiğimizle savaşı dayatırız. Dostlarımızın doğru taktiklerle katılımını destekleriz. Militana da doğru savaşımın kurallarına göre savaşmasını dayatırız. dolayısıyla, boş bırakılan hiçbir alan yoktur. Düşman açıkça belirttiği gibi, bizi resmi düşman beller; dost bizi dost beller; önder, öncü güç beller ve ona göre, herkes kendi tutumlarının gereklerini yerleşik kurallara göre, daha da geliştirilecek işleyiş e aslarına göre en azami bir biçimde yerine getirir. Bu, devrime örgütlü girmedir. Bu, günümüzde önemli bir aşamaya gelmiş Kürdistan devrimine, devrimci kalkışa büyük bir sorumlulukla girmenin zorunluluğudur. Vurguluyorum; devrim ateşle oynamadır. Yakılmamak için, bu ku-

ralların hakkını vermekten başka bir çaremiz yoktur. En üst düzeyde sorumluluğu sürdürmeye evet, bu temelde, sizlerin sorumluluğunu taşımaya evet ama, sizlerin de katılımınızın bu temelde olması şartıyla. Biz, bu geçen yılları; bütün PKK tarihi içinde ve özellikle amansız geçen bu beş yıllık özgün savaş tarihinde, ayrıntılı olarak gelişmeleri koymaya çalıştık. Hiçbir hareketin kendi savaşım tarihine göstermediği açıklığı göstermeye çalıştık. Her şey nasıl yerli yerine getiriliyor, her şey nasıl yürütülüyor, her şey nasıl ediniliyor, nasıl kaybediliyor, nasıl kazanılır? Bunlar olanca açıklığı ile konulmuştur. Doğru yaklaşması gerekenler sizlersiniz, halktır, öncüdür, dosttur.

Sömürgeci Türk devleti kör şiddet politikasıyla hiçbir yere gidemeyeceğini bilmeli; halk evlatlarını suça teşvik etmenin hesabını vermelidir

Düşmanı da uyarıyorum; biz bir mücadele yürütüyoruz, bizi bütün yönleriyle tanısın mücadele içinde, savaşı yürütsün. Biz savaşın kuralları ile yürütülmesinden yanayız. Özellikle, insanlarla sınırsız oynayarak, savaşı çığırından çıkararak yürütmek isteyen biz değil, TC'dir. Ben değil, onun önderliğidir. Esef ediyoruz, acı duyuyoruz savaşı kurallarına göre yürütmemesinden ötürü. Bu sızmalar, provokasyonlar, işkence... Ve birçoğu Anadolu halk çocuğudur. O sürdüğü askerin ölümünden biz de esef duyuyoruz ama, sorumlusu kimdir? Kör şiddet politikasına takılmaktan ve onunla her sorunu çözmekten başka hiçbir seçeneğe yer vermeyen TC önderliğidir, komutanlığıdır. Dolayısıyla Anadolu halkı, Türkiye halkı,onun bu savaşa sürülen evlatları, sorumluluğu kendi başlarında görmelidirler. Hesabı hiçbir insafa sığmayan, haksız bir çapul seferi içinde tutmak isteyen yerden sormalıdırlar, subaylarından sormalıdırlar, o sahte politikacılarından sormalıdırlar. Hesap sormalıdırlar, yürüttükleri savaş, çıkarlarına değil; içine girdikleri hazin ve acımasız durum; ki bu ilerde daha da gelişecektir, hiç mi hiç onların beklentilerine, yurtseverlik duygularına bir cevap olmayacaktır. Onları sürekli suça itiyorlar, sürekli onları bir avuç tekelcinin ve emperyalist kodamanların çıkarları uğruna insanlıktan çıkarıyorlar. Bu duruma düşmemeleri gerekir. Her zamankinden daha fazla, kendi baskıcı, sömürücü, elit tabakalarından amansız bir biçimde hesap sormaları gerekir. Aksi halde, onların emrinde daha fazla üzerimize gelmeleri, daha fazla acımasız bir karşılıkla karşılık bulmalarına yol açacaktır. Kürdistan halkı her zamankinden daha fazla kendi savaşımı içine çekilecektir. Kendi savaşımı içine çekilirken, eski utanılası köleliğinden kurtularak ve eski korkularını yırtarak, azami fedakarlık düzeyine çıkarak, gerekirse yüzbinlerini vererek, bu savaşı kazanabileceğini, bu savaşın buna değdiğini bilerek, katılım gösterecektir.

Sağduyu sahibi her kişi, güç ve çevre bu haklı mücadeleye destek vermelidir

Kenarda, kıyıda kalmış ne kadar aşiret, kabile, aile varsa; her sınıf ve tabaka, hatta muarrızımız olan, kendini bugün sol muhalefet, ulusalcı sayan, sosyalist sayan ne kadar çevre varsa, hepsi artık günün bir savaş günü olduğunu kabul edeceklerdir. PKK önderliğinde gelişen bir savaş olduğunu, en az düşman kadar kabul edecekler ve eğer yurtseverlerse, demokratlarsa saflarda yerlerini alacaklardır. Bir kez daha bunlara çağrı yapıyoruz. Eğer en az düşman kadar gerçekleri kabul etmezseniz, yine yaramazlık oyununu sürdürürseniz, bu sığındığınız çevreler de sizi kurtaramaz. Onlar da yakında

“... O halde, henüz sağduyusunu yitirmeyenlere tekrar söylüyoruz ki, sizin için de büyük bir özgürlük vaadeden; sizi de onurlandırması gereken, bu tarihsel atılıma layık olun, buna güç ve destek verin. En azından engel olmayın. Ama düşmanlığı da sürdürecekseniz, düşmanımızın da bildiği gibi, düşmana düşmanca karşılık verin ve karşılığını da bekleyin. Çünkü bu, savaşın bir gereğidir. Biz bundan sonrasını da elbetteki yürütmeye devam edeceğiz. Biz, baştan vurguladığımız gibi, bugünleri yaşarken, büyük iddialar için yaşadık...”

sizleri kapı dışarı edeceklerdir; hem de PKK'yı kabul ederek. O halde varsa aklınız, varsa birazcık dürüstlüğünüz, sağduyunuz; bugün büyük bir hakikat olan devrimci saflarda, yurtsever savaşımda yerinizi alın. O yıllanmış demagoji ile, gerçeklere alabildiğine yabancılaşmış, bunu inkar eden tutumlarla hiçbir yere varamazsınız. Yarınınızı bile kurtaramazsınız. Daha ne istiyorsunuz. İşte, Kürdistan halkının büyük özgürlük mücadelesi gündemde. Bir yıl dahi uğraşsanız, bir adımının bile başarıyla atamayacağınız büyük özgürlük adımları atılmıştır; buyrun katılın! Daha zamanı mı gelmedi? Ne zaman geleceksiniz? İmkanları mı yok? Bu halinizle mi bu imkanları yaratacaksınız? Kaç yüzyılda yaratabilirsiniz? O halde, henüz sağduyusunu yitirmeyenlere tekrar söylüyoruz ki, sizin için de büyük bir özgürlük vaadeden; sizi de onurlandırması gereken, bu tarihsel atılıma layık olun, buna güç ve destek verin. En azından engel olmayın. Ama düşmanlığı da sürdürecekseniz, düşmanımızın da bildiği gibi, düşmana düşmanca karşılık verin ve karşılığını da bekleyin. Çünkü bu, savaşın bir gereğidir. Biz bundan sonrasını da elbetteki yürütmeye devam edeceğiz. Biz, baştan vurguladığımız gibi, bugünleri yaşarken, büyük iddialar için yaşadık. Büyük iddialarımız vardır. Bunun için büyük çabalarımız olmuştur. Elbetteki daha da devam ettireceğiz. Bu işlerin gelişimine bu kadar hizmet eden kişi olmak, şüphesiz daha fazla hesap sormak içindir, en başta ayağa kalkmak içindir, rol oynamak içindir, savaş yürütmek içindir, yiğitlik hamlelerini yapmak içindir. O yüzyılların utancı ile hesaplaşmak içindir. Her türlü düşkünlükle amansız kavga içindir, sonuç almak içindir. Dayatılan her türlü imkanı reddetme, insan olma da dahil hiçbir kimlik tanımayı kabul etmeyen körce tutumlara karşı inadına varlığınıza, kimliğinize, insanlığınıza sahip çıkmak içindir. İşte bunlar, büyük iddialardır; bizim için olmazsa olmaz kabilinden iddialardır. Biz, bunların sahibiyiz ve bunların egemenliği için oldukça yükleneceğiz bundan sonrasına.

Şimdiye kadar kendimiz için tarih yapmanın büyük hesaplılığını gözönüne getirerek belki biraz ağır, biraz kılı kırk yaran tutum içinde olduk, sabırlı olduk, ama artık önümüzdeki dönem yürüme, emretme ve gereklerini —ne pahasına olursa olsun— yerine getirme dönemidir. Çünkü, yol açılmıştır, buyruk verilmiştir, kuvvet yola dizilmiştir. Kimse yeni tartışmalarla kafa karıştırmayla, hele hele saflar önünde engel çıkarmakla emir ve komutaya, önderliğe bağlı olacağını iddia edemez. Gerçeklerimizin üzerini, iğne ile kuyu kazar gibi kazarken, bulduğumuz altın mıdır, bakır mıdır diye tartışırdık. Bunun bir anlamı vardı. Ve biz yıllarca bunu yaptık. Girmemiz gereken yol konusunda yine yıllarca tartıştık ve bunların hepsi için çok kapsamlı değerlendirmeler yapıldı. Gerçek bulundu, yol çizildi, karar verildi. Nedir yaptığımız? PKK'nin oluşum hikayesi, tarihçesidir. Budur inceleme, araştırma, tartışma, karar verme, yola düzülme. Peki yeniden bizi geri çekercesine bir tutumla, attığımız adım doğru mudur-değil midir tartışması yapmak ne demektir? Daha dün “biz halk mıyız, değil miyiz” tartışmasını yapanların ahmaklığına bir de “attığımız adım acaba doğru mudur, yanlış mıdır” tartışmasını eklemek, “biz haklı mıyız, değil miyiz” aptalca tartışmasını yürütmekten daha tehlikeli değil midir? Her gün kırk defa kafa karışıklığını yaşamak ve tartışmayla gideririm demek, büyük tartışmamızın anlamına ters düşmek değil midir? Yine çok kapsamlı çözümlemelerle sağlanılan karar düzeyimize ters düşmek değil midir? Bu konuda kararsızlığı olanlar, kafa karışıklığı olanlar kendilerini düzeltmeye muhtaçtırlar, hem de zaman kaybetmeksizin. Çünkü, Partimiz yola düzülmüş bir partidir; yani şurdan burdan katır, deve, at derleyerek oluşturulmak istenilen bir kervan değildir. Bilakis, yağız atlar sırtında yola düzülmüş, son süratle giden bir kervandır. Bazıları çok geride kalmışlarsa, onlar kendilerine acısınlar. PKK'nin yola düzülüşü sağlamdır. Yolu doğru çizilmiştir, kumandası yetkindir. O halde, bunu gözönüne getiren bir yürüyüş içinde olacaksınız. Halkımız bu kervanı takip etmeye yakındır. Doğruluğuna, öncü kuvvete ve onun emir-komutasına inandığı için bugün arkasından yürümektedir. Bunun da derinliğine bir gelişim gerçekliğimiz olduğunu bilerek kendimize çeki düzen verelim. Kervan yolda yürürken, sadece ona uyulur. İkidebir önüne geçip; hele durun biraz mola verelim biraz başka yönler üzerinde tartışalım demek suçtur. Artık bu aşamasında, büyük bir özgürlük yürüyüşü karar olmaktan çıkmış, bir uygulama kuvveti haline gelmiştir, gereklidir. Çok iyi biliyorsunuz ki, vazgeçilemez bir gerekliliktir. Özgürlüğe yürümekten kaçınabilir miyiz? Bu ihanet olur. En önde yürümek gerekli midir' Evet tam da öncüye gerekli olandır. Biz bundan kaçınmıyoruz. Ne kadar ağır da olursa olsun sorumluluğu en üst düzeyde göğüslemekten çekinmiyoruz. Ama, bunda varım diyenlerin de yeri, tarzı böyledir. Gene de bu sorumluluğu yürütürüz. Arkadaşlarımızla fazla övünmüyoruz, sadece şunu söylüyoruz: Halkımızın siyasal-askeri ordulaşmasında ve PKK'nin buna önderlik etmesinde umut vaadeden, umut kaynağı teşkil eden bir dönemin içinden geçiyoruz. Bu anlamda geçmiş çabalar, hakketmediğimiz kayıplara rağmen, asıl anlamda sonuca ulaşmıştır. Mütevazi bir adımdır diyoruz. Daha doğruya yaklaşmak için, daha güçlü adımların sahibi olmak için cesaret ve güçlü bir çağrıdır diyoruz. Bundan sonrası, için daha fazla zincirden boşalmış bir halk gerçeği, daha iyi komuta eden bir önderlik, bu temelde daha sağlam bir yürüyüşün gerçekleştiğini söylüyoruz. Ve bunun da biricik yapılması gereken olması gerektiğini söylüyoruz. Daha fazla açığa çıkan budur. Ve bizi biraz daha rahatlatan da budur. Çünkü, en insani, yurtsever ve özgürlüğe götüren yoldur.

“... Biz her zamankinden daha fazla sorumlulukla bu dönemi de kazanmaya çalışacağız...
... Giderek bu kadar anılarına bağlı olduğumuz ve her şeyin başı haline getirdiğimiz şehitlerimize ve de hala büyük bir direniş içinde bulunan zindandaki yoldaşlarımıza, yine başta dağlık alanlardaki direnişçi yoldaşlarımıza daha büyük bir bağlılığın gereği olarak önümüzdeki dönemin üzerine yürüyoruz. Bu tarzdaki yürüyüş, bizi amaca ulaştıracaktır. Kayıplar olabilir; ben de dahil, her an her yerde kayıplar olabilir. Bu demek değildir ki, o bir zayıflık getirsin, o bir yılgınlık getirsin, bilakis, biz şimdiye kadar şunu da kanıtladık: Her bir kayıbın nedenlerini iyi araştırarak, onu büyük bir gelişmeye dönüştürdük. Her bir şehidin anısına bağlılığı sağlam göstererek, ondan zafer yarattık...
...Eğer bu böyle ise, zafere kadar kesintisiz ve giderek yükselen bir başarı ile yürümek kaçınılmazdır ve nihai zafer de bu temelde sağlanacaktır...”

Bir önemli atılım döneminin beş yılı hakkında vardığımız sonuçlar işte bunlardır. Başta Parti kadroları olmak üzere, dostumuzun da düşmanımızın da oldukça ders çıkaracağı bir mücadele dönemidir. Ulusal kurtuluş tarihimizde her zaman şerefle ve büyük bir kahramanlık atılımı olarak anılacak bir dönemdir. Halkımızın demokratik-toplumsal özgürlüğünde yeni sayfaların açıldığı, ulusal kurtuluşla birlikte toplumsal kurtuluşuna da en çok yakınlaştığı bir dönemdir. Kürdistan halkının uluslararası gerçeklikle tanıştığı, kendini ancak kabul ettirdiği şanlı bir dönemdir. Komşu halklara da kendi kimliğini konuşturarak, onları eşit ve özgür temelde tanışmaya, birliğe çağırdığı bir dönemdir. Şüphesiz yine de bir başlangıç dönemidir. Daha fazlasını yapmaya çağrıyı olanaklı kılan bir dönemdir. Onun için abartmıyoruz; onun için son derece alçakgönüllü yaklaşıyoruz. Halkımızla daha fazla birleşmek için bir atılımdır; dostlarımızla daha fazla birleşmek için, insanlıkla daha fazla birleşmek için bir atılımdır. Doğruyu daha fazla egemen kılmak için ve her yönden doğru olan özgürlüğe daha fazla yaklaşmak için bir atılımdır. Buna bu temelde sahip çıkacağımıza, halkımızın bu temelde sahip çıktığına sadece inandığımızı belirtmiyorz; bir gerçeğe dönüştüğünü kıvançla belirtiyoruz. Bundan sonrasına yine böyle katılmak gerektiğini belirtmiyoruz, çağrı da yapmıyoruz. Biricik yaşam tarzı olana sımsıkı sarılmanın hem büyük bir özgürlük seçeneği, hem de vazgeçilmez bir zorunluluk olduğunu vurguluyoruz.

İnanıyoruz ki, önümüzdeki dönemin üzerine de bu temelde yürüyen ve gerçekten PKK'de şanlı bir önderlik biçiminde somutlaşan bir önderlikle, onun kumandası altında ayağa kalkan halkımız ve ona her zamankinden daha fazla destek veren dostlarımız kazanacaktır. Biz her zamankinden daha fazla sorumlulukla bu dönemi de kazanmaya çalışacağız. Bütün partililerin bu temelde kazanmak için her şeylerini ortaya koyacaklarına inanıyoruz. Giderek bu kadar anılarına bağlı olduğumuz ve her şeyin başı haline getirdiğimiz şehitlerimize ve de hala büyük bir direniş içinde bulunan zindandaki yoldaşlarımıza, yine başta dağlık alanlardaki direnişçi yoldaşlarımıza daha büyük bir bağlılığın gereği olarak önümüzdeki dönem üzerine yürüyoruz. Bu tarzdaki yürüyüş, bizi amaca ulaştıracaktır. Kayıplar olabilir; ben de dahil, her an her yerde kayıplar olabilir. Bu demek değildir ki, o bir zayıflık getirsin, o bir yılgınlık getirsin, bilakis, biz şimdiye kadar şunu da kanıtladık: Her bir kayıbın nedenlerini iyi araştırarak, onu büyük bir gelişmeye dönüştürdük. Her bir şehidin anısına bağlılığı sağlam göstererek, ondan zafer yarattık. Elbette bundan sonrası da böyle olacaktır. Eğer bu böyle ise, zafere kadar kesintisiz ve giderek yükselen bir başarı ile yürümek kaçınılmazdır ve nihai zafer de bu temelde sağlanacaktır.

—Ulusal kurtuluş atılımımızın 5 yılık derslerinin ışığında zafere kadar kesintisiz ve giderek yükselen bir başarı ile yürümek için ileri!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın geçmiş savaşımıza ilişkin yorumlarından bir derleme...

Şanlı 15 Ağustos Atılımının 6. yılında halk demokrasisinin inşası için her cephede savaşan ve kazanan zafer ruhuyla görevlerimizin üzerine yürüyelim!

Giriş:

Halk ve mücadele tarihimizde her bakımdan umut verici, birçok yeni gelişme özelliğini bağrında taşıyan bir döneme giriyoruz. Halkımız ve Partimiz henüz yığınla sorunu bağrında taşısa da, gelinen aşamada bu sorunların çözümünde paha biçilmez olanaklara da kavuşmuş bulunmaktadır. Bu, her bakımdan halkımızın yaşamının derinden değiştirilmesini mümkün kılacak ve özgürlükler dünyasına bir daha geri adım atmamacasına yerleşmesini sağlayacak olan tarihi bir dönemdir.

Direniş mücadelemizde atılan her adımı bugün her zamankinden daha derinliğine kavramak ve onların anlamına uygun olarak yaşamak zorundayız. Kürdistan halkının, köleliğin en temel iç nedenlerinden birisi olan zalim işbirlikçi ajan kliklere karşı mücadelesi, mücadelemizin en temel halkalarından birini oluşturur. GAP ile yalnızca Kürdistan'ın değil, Türkiye'nin de kaderinde en önemli değişikliği yaratacak olan bir alan üzerinde, yerli hainlerden teşekkül faşist MHP'nin yuvası haline getirilmek istenen Urfa'da, işbirlikçi hain güç Süleymanlıların şahsında feodal-komprador yapı ve faşist güçlere karşı verdiğimiz mücadelemizin üzerinden on yıl geçti. Halkımız, yeni uyanan umudunun seçkin temsilcisi **Halil ÇAVGUN**'un bu faşist grup ve polisin işbirliği ile katledilişinin acısını hala bütün tazeliği ile yaşıyor. Ama aynı zamanda, Partimizin kurucu beyni ruhlarından biri olan **Kemal PİR**'in önderliğinde, **Halil ÇAVGUN** yoldaşın katledilişinin üzerinden henüz kırk gün bile geçmeden, bu güruha nasıl ölümcül bir darbe vurulduğunu da gururla anıyor. Yaşadığımız günler, daha dün denilebilecek geçmişi ve bugünü ile büyük tarihi öneme sahip. Siverek'in en kanlı, en despot ve feodal işbirlikçi gücü olan, ama bununla da yetinmeyip bunu tüm Kürdistan'da bir örgütlülüğe götürme kararında olan faşist feodal **M. Celal Bucak**'a karşı tam başarılı olmasa da gerçekleştirilen silahlı devrimci saldırı 9. yılını doldurdu. Parti ve halk mücadele tarihimizde her bakımdan yeni bir dönemin ilanı demek olan ve bizi dev gibi görevlerle karşı karşıya bırakan, kendimizi her bakımdan zorlayıp özgürlük alanlarına biraz daha yaklaşmamızı mümkün ve zorunlu kılan Şanlı 15 Ağustos direniş atılımı altıncı yılına giriyor.

Bütün bu tarihi yıldönümlerini yaşadığımız bugünlerde Kürdistan ve halkı her bakımdan yine ayırdedici özellikleri olan bir dönemin içine girmiş bulunmaktadır. Gerek düşman safındaki yeni gelişen karşı-devrimci faaliyetler ve gerekse halkımız saflarında direnişin yeni boyutları, bunların daha da geliştirilmesinin yol ve yöntemleri, sorun ve çözüm olanaklarıyla bizi daha kapsamlı düşünmeye, tartışmaya ve öneriler geliştirmeye zorluyor. Yeni dönemi daha büyük başarılarla karşılamaya hazırlanırken, geride bıraktığımız silahlı mücadele tarihimiz Kürdistan tarihinin en uzun süreli silahlı direnme dönemini ifade etmekte ve geleceğin yaratılışında en büyük tarihi kazanımları halkımıza sunmuş bulunmaktadır. Artık gelecek günler daha büyük başarılarla dolu geçecektir. Tarihimizde gelip dayanılan nokta; halk ve Parti yaşamımızda her bakımdan kurallı, disiplinli, militan bir yaşamın içinde olmamızı gerektiren bir aşamadır. Bunun için, her şeyin ortaya konulması ve mutlaka başarılması gereken görevleriyle bizi kuşatan, hem umutlandıran, hem zorlayan, hem zayıf bırakan ve hem de güçlü kılan böylesi bir dönemi mutlaka başarıyla inşa etmek durumundayız. Esas olarak insan yeteneğine dayanarak, bir kader gibi dayatılan bu statükoyu değiştirmek için tüm gücümüzü ortaya koymaktan başka bir çaremiz olmadığı gibi, başka bir istek ve hedefimiz de olamaz.

Günümüzün sağlıklı bir çözümlemesini yapabilmek için, tarihte insanlığın gelişimine bakmak yeterlidir. Çıkışın nasıl olması gerektiğini, bunun için gerekli umut ve çabanın nereden sağlanacağını öğreneceğimiz en güvenilir öğretmen, insanlık tarihidir. Günümüze baktığımızda değerlerin ilişki ve çelişkilerinden başka bir şey görülmemektedir. İki süper devlet diye de tabir edilen sosyalist sistem ile kapitalist sistem arasındaki ilişki ve çelişkilerin damgasını vurduğu; üçüncü dünya ülkelerinin kalkınma sorunları, ulusal kurtuluş hareketleri, barış mücadeleleri vb. birçok biçimlerde somutlaşan çağımızın güncel özellikleri ortasında, dostların tarafından aşırı ihmale uğramış, kendi hakkını ilan etmeyecek kadar dilsiz, donanımsız ve mecalsiz bırakılan, çağın unutulmuş halkı Kürdistan halkının, tarihin ve günümüzün tüm gerici ve baskıcı özelliklerini kendisinde somutlaştırmış, muazzam baskı araçları ve imha yöntemleri ile geniş tecrübeye sahip olan düşman güçleri karşısındaki mücadelesinin anlamı ve başarı şansı ne olabilir ki diye sorulup, bu soru işaretleri sürekli canlı tutulabilmektedir. Çekingen, ikircikli, umutsuz ruh belirtileri sadece düşmanın bilinçli olarak dayattığı taktikler olmaktan da öteye, yüzyıllardır süregelen sömürgeciliğin bir sonucu olarak halkın saflarında umutsuzluk, yılgınlık ve teslimiyet biçiminde karşımıza çıkabilmektedir. Bunu kırmakla mükellef olan direniş örgütü Partimiz saflarında da, bu, kendi etkisini duyurmakta, devrimci belirlemeler ve sloganlara alabildiğine bağlı kalınırken, pratik çözümlemelerde aynı gerçeklik yürümemekte; ikircikliк ve kafa karışıklığı biçiminde ifadesini bulmaktadır. Devrimci pratiğin mümkün olduğuna inancın pratik gerçekliğe dönüştürülmesinde bir kopukluğun ifadesi olan böylesi bir yaşam, içten içe kemirme, zayıf düşürme ve yenilgilerin kapısını açmakla kalmıyor, kişiliği en soylu amaçlarından uzak bırakma gibi tehlikeleri de beraberinde getiriyor.

Denebilir ki, böyle olumsuz bir tablo karşısında mücadelede başarı şansımız ne olabilir... yürümeli miyiz... ve hem de cesaretle ileriye atılmalı mıyız? Bu sorulara olumlu cevapların verilip verilemeyeceğini görmek büyük önem taşımaktadır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim...

Biz bu sorulara da cevap ararken yine büyük yol göstericimiz olan tarihe danışacağız; bu ana ne diyor, onun sesini dinleyecek, onun yol göstericiliğinde yürüyeceğiz.

15 Ağustos zafer ruhunun büyük çoşkusu ve atakliği ile yürüyoruz

Doğru bir ideoloji uygulandığında bunun sonuçlarının başarılı olacağına inanmak gerekir. Dolayısıyla da mensup olduğumuz ideolojiye inancımızın gereklerini yapmak, ideolojiyle oynamamak zorunludur. Eğer, ideoloji bir eylem kılavuzu ise, bunu yerinde ve zamanında eyleme geçirmek büyük önem taşır. Aksi halde kokuşma ve oportünizm doğar ve gelişir. Bütün bu sonuçları ortaya çıkarmak ve geliştirmek başlı başına bir öneme sahiptir. Bu sonuçlara ulaşmak için bütün yetersizliklere, özellikle de pratik eğitim içinde olanların gerek eğitimlerini tamamlamama, gerekse de bunu pratiğe aktaramama şeklinde içine girdikleri durumlara son verme gereği vardır. Kendilerini hazırlayıp döneme büyük bir bilinç, büyük coşku ve atılım ruhu ile katılmadan uzak olmalarına; dost ve düşmanın olumsuz beklentilerine rağmen, bir denemeye cesaret edildi.

Bu atılımımız öyle birdenbire ve aniden ortaya çıkmadı. Baştan beri hazırlıklarımız böyle bir atılımı amaçlamaktaydı. Bu atılımı silahlı bir temelde geliştirmek için, en değerli topluluğu teorik ve pratik eğitimden geçirerek hazırlık yapıldı. 15 Ağustos belki bir günün adıdır; ama bugünün gecesinde böylesine yüklü bir faaliyet sözkonusudur.

Partimiz böyle bir atılıma daha 1983'de hazırdı. Ama ertelemeci sağ yönetimin, işleri geciktirdiği biliniyor. Biz daha erkenden, Partimizin taktik hattını uygulama gücünde olduğumuza inanıyorduk. Fakat bu hazırlıkların kıymetini tam bilmeme ve üstlenilmesi gereken taktik önderliğin sağ yaklaşımı nedeniyle, hem bir erteleme ortaya çıktı, hem de taktik önderlik görevi layıkıyla yerine getirilmediği için düşmana daha ağır bir darbe vurulamadı. Gerek nitelik ve gerekse de nicelikçe daha büyük gelişmelere yol açacak olan böyle bir atılımımızın hazırlıkları 15 Ağustos'ta sınırlı olarak hayata geçirildi.

“15 Ağustos Atılımı, aynı zamanda olağanüstü çabaların biçimlendirdiği bir eserdir. Bir cümle ile ifade etmek gerekirse, 15 Ağustos Atılımı, direniş tarihimize aynı zamanda bir emek kahramanlığı olarak geçecektir.”

Bu durumlara rağmen, atılım Partimiz tarafından özenle hazırlandı. Askeri malzemelerden tutalım en basit ihtiyacına kadar bu atılım özenle hazırlandı. Yine, ideolojik içerikli broşürler ve siyasal mesajların geniş çevrelere ulaşmasından tutalım örgütsel bağların geliştirilmesine kadar, bu atılım büyük bir özenle hazırlandı. Bu atılımı gerçekleştiren kadrolar üzerinde de çokca duruldu. Bütün bu kadrolar, 12 Eylül faşizminin saldırılarından sonra ayakta kalmayı başarmış, binbir eksiklik içinde olan ve çoğu da karşı-devrim yıllarında bunalıma düşmeye aday ögelerdi. Biz, sabır ve büyük bir özenle bu ögeler üzerinde durduk. Gelişme vaadedenler üzerinde durarak, bunların yetkinleşmelerini sağladık. Bunların yanısıra yurtdışında derlenebilecek olan kadroları da derleyerek, kadro ihtiyacımızı gidermeye çalıştık. Bu, bizim hazırlıklarımızın son derece önemli bir parçasıdır. Yine, silah temini için de büyük bir çaba harcadık. Silahı bir yerden diğer bir alana aktarmak için büyük zorluklara göğüs germek gerekiyordu. Bir kadroyu bir alandan diğer bir alana aktarmak da büyük bir çaba gerektiriyordu. Her bir kadro için günleri harcıyorduk. Bir de bu aktarmanın siyasi riskleri fazlaydı.

Bu süreci biz büyük bir duyarlılıkla yaşadık. Bu gelişmelerin birincil dereceden sorumlusu olarak, her anını ilkelerimize kadar yaşadık. Her anı bizim için başlıbaşına bir dikkat ve duyarlılık gerektiriyordu. Böylesine bir dikkati ve duyarlılığı çok az arkadaşımız göstermiş; ki bu daha sonradan ortaya çıktı. Biz yurtdışını bu şekilde büyük bir dikkatle ele alırken, bazıları çok düşkünce, inançsız ve umutsuz bir sekilde yaklaşmıştır. Bunlar adeta ölmüş cesetler olarak kendilerini ortaya attılar. Biz, bunların bazılarının durumunu fark ediyorduk. Bunu yine amatörlük olarak değerlendirdik ve arkadaşların derinleşeceklerine kaniydik. Eğitim imkanları ve olanaklar var ve arkadaşlar bu temelde yetkinleşecektir diyorduk. Yine, herkes bu gelişmeyi iliklerine kadar yaşıyor, bütün yoldaşlar ellerinden geleni yapıyorlar, tarihi sorumluluklarının bilincindedirler diyorduk. Bu arkadaşların önderlik rollerini yerine getireceklerine dair beklentilerimiz vardı. Ama gelişmelere ve sonuçlarına baktığımızda durumun hiç de böyle olmadığını gördük.

15 Ağustos Atılımı herhangi bir atılım değildir. Tarihimizin 12 Eylül faşist barbar Türk sömürgeciliği tarafından bir daha diriltilmemecesine karartılmak istendiği, ama aynı zamanda halklarımızın son kurtuluş umutlarının da filiz vermeye başladığı, doğru devrimci bir politikayla, önderlikle, uygun hazırlıklar temelinde ve özgüce güven temelinde nihai zafer doğrultusunda tarihe en anlamlı girişin yapılması için elden gelen tüm gücün seferber edildiği bir direniş olgusudur. Tüm eksiklik ve yetersizliklere rağmen, tarihimizde çokça görülen ve bugün de kendi devrimci pratiğimizde hortlatılmak istenen işbirlikçiliğe, teşhir ve tecrite meydan vermeden, direniş alevini bir an bile söndürtmeden, düşmanca dayatılan "Özel Harbe" karşı Kürdistan halkının öz savaşım biçimini kazanma azmiyle gerçekleştirilen bir direniştir. Bugüne kadar süregelen ve adeta kaçınılmaz bir kural haline gelmiş bulunan "direnme ve yenilme kanunu"nu bu kez tersyüz etmenin, nihai zafer yolunda direnmenin ve tarihimizin olumsuzluklarını, bir kez daha tekerrür ettirmemenin adıdır, şanlı 15 Ağustos Atılımı.

15 Ağustos Atılımı, aynı zamanda olağanüstü çabaların biçimlendirdiği bir eserdir. İlerde bu dönemi hazırlayanların ve yaratanların anıları değerlendirildiğinde, bu eser uğruna sarfedilen pratik çaba ile gösterilen cesaret ve fedakarlık daha ayrıntılı bir biçimde ortaya konulacaktır. Ama bir cümle ile ifade etmek gerekirse, 15 Ağustos Atılımı, direniş tarihimize aynı zamanda bir emek kahramanlığı olarak geçecektir. Ülkemizin coğrafya ve diğer özellikleri bakımından en çetin ve geri koşullarında; son derece çorak ve bilinçten yoksun Orta Kürdistan topraklarında gerçekleştirilen 15 Ağustos devrimci atılımı, büyük karlı dağlar aşılarak, günlerce aç kalınarak, aylarca yürünerek ve sonsuz propaganda ve ikna gücü kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Kendini, tarihini ve çağı tanımayanlara ulusal-toplumsal gerçeklerimizi ve mücadelemizi tanıtmak ve onları kendi savaşlarına kazanmak için büyük bir maratona kalkarak, ülke boydan boya dolaşılmış; sınırlar, coğrafya engelleri ve feodal aşiretçi çitler bir bir aşılmıştır.

Denilebilir ki, bir anlamda bu alanın muazzam maddi ve manevi zorluklarına karşı büyük bir savaş verilerek yaratılan 15 Ağustos devrimci atılımı, özellikle de küçükburjuva reformizminin soysuz rahat yaşam anlayışlarıyla devrimci safları çürütmeye çalıştığı bir ortamda, "En yüce değer emektir!" şiarını en parlak biçimde doğrulamıştır.

Doğanın zorlukları ve her alandaki geriliklere karşı savaşta, PKK kadro ve sempatizanları bu savaşın tüm zorluklarını başından gönüllüce kabul ederek sabır, fedakarlık, bilinç ve cesaretten oluşan büyük bir direniş örneği göstermiş, gerektiğinde hayatlarını ortaya koyarak inanç ve özverileriyle halkımız nezdindeki güvenirlik ve inanırlıklarını dokunulmaz kılmışlardır. İşte böylesi yoğun bir emek temelinde gerçekleşen 15 Ağustos devrimci atılımı, doğal olarak kitleler üzerinde derin izler bırakmış ve halk saflarında kökleşmiştir.

Ancak atılımın gerçek özelliklerini görmeyen Türk burjuvazisi, hareketi, yakın tarihimizdeki Seyit Rızaların ve Şeyh Saitlerin direnişine benzeterek; belli bir hazırlıktan yoksun, kendiliğinden bir isyan hareketi zannetti ve avaz avaz bağırmaya başladı: "Vahşiler, eşkıyalar ayaklandı! Gericilik hortlatıldı!" Bu güçlerin "sol"daki borazancıları da, başta Ecevit olmak üzere, "feodal kalıntıların son çırpınışı" diye eşlik ettiler. Ve yerli işbirlikçi, hain, reformist maskelere bürünmüş yarasalar, kendi halkına —ki bunların artık Kürt halkından olduğundan da şüphe edilir— ve ulusal değerlerine en küçük bir bağlılık sahibi bir kişinin bile saygı duyacağı bu eylemlere, Kürt ulusal değerlerini saat saat yüceltecek tüm dünyaya duyuran bu eylemlere sağanaktan boşanırcasına saldırılar yönelttiler. Birçok gerici ruh yeniden ayaklandı. Osmanlı boy beylerinin saldırılarının benzerleri Türk ordusunun görülmemiş seferlerinde dile getirildi. İşbirlikçi hain Kürtlerin, o İdris-i Bitlisilerin ruhu, aynı kökenden gelen Kamran İnanların, ve sayısız uşağın ağzından dile getirildi: "Birlikte bastıralım!" Ayağa kalktılar, eski yöntemlerle bastırabileceklerini sandılar, yürüdüler ve aylarca manşet üstüne manşet, haber üzerine haber yayınladılar. "Eşkıya kıstırıldı, Herekol Dağı kuşatıldı, yetmiş iki saatlik ömürleri kaldı. Tükenmek üzereler, teslim olmak üzereler..." "Yetmiş iki saat, yerini aylara ve aylar yerini yıllara bıraktı. Sonuç; son elli yılın en acımasız kışına, adeta "Özel Harbin" bu en büyük destekçisine rağmen, direniş kırılamadı, giderek daha da boyutlandı. Tam tersine; Kars'tan Antep'e, Dersim'den Hakkari'ye kadar TC tarihinde görülmemiş bir genişlikte ve yoğunlukta; sayısız karakolun basılması, binlerce ajan, işkenceci, subay ve polisin cezalandırılması; kan akıtılmadık tek bir il ve ilçenin bırakılmayarak ülke topraklarının yüce şehitlerin kanıyla sulanması temelinde eşsiz bir destanın yazılması sözkonusudur.

Kürdistan tarihinde ilk defa bir direniş bastırılamayarak dallanıp budaklanmakta, derinleşip genişlemektedir. Büyük umudu doğuran, birçok şeyin altının çizilmesini sağlayan, düşünce ve davranışı kökünden etkileyen ve bundan sonra etkilemesi kaçınılmaz olan gerçeklik de budur. Hiçbir ukalanın örtbas edemeyeceği kadar açık olan bir gerçekliktir bu. Ancak, bu soylu gerçek karşısında suskunluğa gömülenler, yalnızca sömürgeciler de değil! Utanmaz sosyalşoven basının, bir Barış Derneği Davası için, bir DİSK Davası için o kadar gözyaşı dökerken, yüzbinlerin direnişi, akıtılan onca kan ve iki Türk ordusunun boydan boya Kürdistan'daki saldırıları karşısında ses çıkarmaması veya bir-iki kalemden çiziktirmesi sahtekarlığına ne demeli? Ya o İdris-i Bitlisi ruhundan kendisini bir türlü kurtaramayan, kuyrukçu, sahtekar, reformist maskeli uşakların dut yemiş bülbül gibi sesini çıkarmamasına ne demeli? Kürt,Kürdistan adını çok kullanan bu alçaklar takımına soruyoruz: Ulusumuzu her gün dünya halklarına bu kadar tanıtan, onun gerçekliğini haykıran ve düşmanın aczini böylesine derinleştiren eşsiz bir direniş gerçekliğine düşmanlığınızı nasıl izah edeceksiniz? Bu utanmazlığınızı neyle açıklayacaksınız? Zerre kadar insanlığınız, yurtseverliğiniz var mı? Bu sorulara mutlaka cevap vermek zorundasınız.

Biz sözümüzde durduk, sözümüzün eri olarak kalmayı bildik ve tüm bu gelişmeleri yarattık. Kahraman kadrolarımız birer çam gibi ülkemizin her tarafında devrilebilirler, ancak dökülen kanlar çok anlamlıdır ve gereklerine uyulmak zorundadır. Bunlar, yeniden uluslaşmamızın ve özgürlüğe ulaşmamızın bin yıldan beri ödenmesi gereken faturalarıdır. Daha çok kan akıtacağız ve bundan en küçük bir şekilde "yanlış yapıyoruz, yenilebiliriz" diye korkakça bir tutuma girmeyiz. Tam tersine, bir şehidimizi dahi zafer gerekçesi haline getirme şiarımızı ilan etmemiz gibi, bugün sayıları binlere yaklaşan kahraman direniş şehitlerimizin zaferin artık çok uzak olmadığını kanıtlamak gibi bir armağanları da vardır. Kürdistan'ın altüst oluşunda, insanlıkla asla bağdaştırılamayacak ve insanı her gün, her saat kahreden ortamında, bu kahramanlık kokan direniş yaşanacak, yaşatılacak değerlerin en özlüsü durumundadır. O direniş ki, ruhlarımızı aydınlatmakta, yüreklerimizi ferahlatmaktadır. Kısacası o halkımızın makus talihinin yıkıldığının müjdecisidir.

PKK'nin bu direnişi yeniden yükseltirken, tek başına ve çok sınırlı bir donanımla hareket ettiği doğrudur. Fakat bu neyi değiştirir? Eğer bir dava haklıysa başlangıçta belirleyici olanın sayı ve teknik donanım olmadığı açık değil midir? Tarihteki her soylu dava başlangıçta en az donanımla ve birkaç kişi tarafından başlatılmamış mıdır? PKK'nin direnişinin salt bununla da kalmadığı daha şimdiden milyonlara mal olduğu gözler önündedir. Üstelik, düşmanın en üstün teknolojisi karşısında ve iki ordu, 40 bini aşkın özel komando ve helikopter birliklerinin kuşatması altında olunmasına rağmen direniş sürekli genişlemekte, derinleşmekte ve daha geniş kesimleri kapsamaktadır. Evet, bu direniş gücünün nasıl geliştiği, nasıl gelişeceği ve ardında haksızlık olan üstün bir teknolojinin ve sayısal üstünlüğün nasıl aciz kalacağı sadece bir yıllık direniş sürecinde dahi açık bir şekilde sergilenmiştir.

Buradan çıkarılması gereken ders, halklarımızın haklı davasına can-ı gönülden inananların, 15 Ağustos Atılımı karşısında objektif düşünme ve davranma dürüstlüğünü ve üstünlüğünü göstermeleri gerektiğidir. Türk ve Kürt halklarının direniş tarihleri doğru özümsenmeli ve desteklenmeli, yüceltilmesi gereken yönler selamlanmalıdır. PKK'nin hatırı için değil, halklarımızın hatırı için bu yapılmalıdır. PKK'nin bazı eksik ve yanlış uygulamaları bahane edilerek yücelik lekelenmemelidir. Birçok hatalarımızın olması kimseye bu hakkı vermez. Gerçekten ilericilik iddiasında olanlara düşen, acımasız eleştirileriyle daha ileri bir direniş geliştirmek olmalıdır. Bunu yapanlara yerden göğe kadar saygı duyarız. "PKK, bizi adamdan saymıyor, herkese karşı çıkıyor, saldırmadık güç bırakmadı" demagojisi terkedilmelidir. Devrimci-demokratik güçler; 12 Eylül faşizmine karşı direnin, sizlere ne istiyorsanız verelim. Gerçeklere gözlerinizi kapatmakta ve olumsuzlukta ısrar etmeyin. En kritik dönemde en değerli evlatlarımızı kurban verdiğimiz, dağların doruklarında kışın o acımasız dondurucu koşulları kadar, yazın o susuzluktan çatlatan kuraklık ortamında da direndiğimiz gözler önündedir. Gözleriniz bunu görmüyor mu? Evet, bütün bu gerçekleri de mi inkar edeceksiniz? Kim inanacak size, ruhları ve yürekleri kararmış bir avuç iflah olmaz hain dışında?

Eğer halkın davasına bağlı iseniz, faşizme karşı kin ve öfke ile dolu iseniz bundan daha iyi bir armağan sunulabilir mi size? Neden peki bu kadar cüceleşiyorsunuz? Neden böylesi utanmazca bir sessizliğe bürünüyorsunuz? Hayır! Gerçeği itiraf edin, kabul edin ve onun karşısında selama durun! Bu sizi küçültmez, aksine büyütür. İşte böylesi bir yaklaşımda bulunursanız, bizden yalnızca anlayış ve destek görürsünüz. Ağustos Atılımının bu yıldönümünde ister faşizme karşı direniş ve isterse Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılımda olsun, size her türlü desteği göstermeye hazırız. Eğer direnmeye niyetiniz varsa, "zamanı gelmemiştir, koşulları yoktur" sahtekarlığına başvurmayın. Faşizme karşı mücadelenin zamanı yoktur. Üstelik 15 yıldır örgüt olduğunuzu iddia ediyorsunuz, bunca yıldır hala mücadele zamanı gelmedi mi? Direniş olanakları hala mı yoktur? Kendiniz hiçbir şey yapmıyorsanız, peki soylu olanı destekleyecek kadar yürek de mi yoktur sizlerde? O halde, gerçekler örtbas edilmemeli, çarpıtılmamalı, "Sezar'ın hakkı Sezar'a" verilmelidir.

15 Ağustos Atılımının ortaya çıkardığı kazanımlar

15 Ağustos Atılımında doğrulanan ve giderek tarihi ulusal direniş mücadelemizin önemli bir özelliği haline gelen olgu, devrimimizin atılımlar biçiminde gelişeceği gerçeğidir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ne toptan bir ayaklanma biçiminde ve ne de birçok ülkede gördüğümüz türden yaygın ve sürekli gerilla ile karakterize olan halk savaşları biçiminde gelişecektir. Evet, bizde halk savaşı ve gerilla hem de temel savaş biçimleri olarak gelişecektir. Ama bu, Kürdistan'ın somut koşullarına son derece yakın bir biçimde olacaktır. Savaşımızın en ayırdedici özelliği ve önemli bir biçimi, Partimizin yakın geçmiş pratiğinde kanıtlanmış olduğu gibi, atılımlar şeklinde gelişmesidir. Pratiğin, başarısı doğrulanmış bir biçim olarak bize dayattığı bu savaş yöntemiyle mücadelemiz dönem dönem, devrevi atılımlar şeklinde basitten karmaşığa, geçici olandan sürekli olana, zayıf olanından güçlü olanına doğru gelişecektir.

Ayaklanma nasıl ki, bizim devrimimizin temel mücadele biçimi değilse, aynı şekilde hakim ulusun koşullarından kaynaklanan barışçıl mücadele biçimleri; dernek, seçim, parlamento, salt gösteri ve mitinglerde ulusal direnişin geliştirilmesinde temel biçimler olamazlar. Geçmiş mücadelemiz, bu yöntemlerle ulusal direnişin geliştirilemeyeceği, bunlara başvurulsa bile mutlaka silahlı direnişle birlikte uygulanabileceği gerçeğini de ortaya koymuştur. Belki bazı objektif olumlu etkileri olmakla beraber, geçmişte çok yaygınca kullanılan bu yöntemlerin kendi başına bir mücadele hattı, direnme hattı oluşturamadıklarını ve sömürgeciliğin sıradan bir saldırısı ile yerle bir edildiklerini, bir yasaklama ya da sıkıyönetim kararıyla yaşamlarına son verildiğini çok iyi bilmekteyiz. Ama 15 Ağustos'ta günümüzün en gelişmiş seviyesine ulaşmış bulunan devrimci atılım, mücadelenin bizde nasıl gelişeceğini de parlak bir biçimde ortaya koymuş bulunmaktadır.

Devrimci direniş tarihimizi, bazı benzerlikleri olsa da Vietnam'da görüldüğü gibi daha başından başlayarak silahlı birliklerin kesintisiz ve yoğun saldırıları tarzında geliştiremeyeceğimiz bilinmek durumundadır. Bu, gerek sonderece örgütlü ve bol teçhizatlı düşman ordusuna karşı devrimci güçlerin zayıf durumundan kaynaklanan muazzam güç dengesizliği ve gerekse halkımızın ve onun bağrında çıkan militanların gelişmeleri özümseme ve ona ayak uydurmada içine düştükleri geriliklerden dolayı böyledir. Bu nedenle, hem düşmanın azgın gücü karşısında ezilmemek ve hem de atılan adımların ürünlerini toparlayarak örgütlenmeye dönüştürmek ve en geniş kitleleri eğitip seferber etmek için, dönem dönem devrimci atılımlar gerçekleştirmek ve ardından örgütlenme ve bilinçlenme faaliyetlerini derinleştirmek tarzında bir faaliyet yürütmek zorundadır.

Parti tarihimiz, bugüne kadar çeşitli atılımlara tanık olmuştur. Örneğin; 1978-79'larda politik mücadele kadar silahlı devrimci şiddetin de gündeme geldiği bir atılım yaşanmıştır. Bu atılım, Partimizin kuruluş ilanını milyonlara ulaştırmakla, her türlü oportünist, reformist taktikleri, örgüt ve çalışma biçimlerini yerle bir etmekle kalmamış; karşı-devrimci şiddeti de açığa çıkartarak, halka, içine girmesi gereken yolun ne olduğunu açıkça göstermiştir. Daha sonra zindanlarda dayatılan teslimiyet ve tasfiyeciliğe karşı tarihimizin en soylu direnişçi atılımlarından birisi gerçekleştirilmiş ve bu atılım bütün bir döneme damgasını vurmuştur. Zaferlerin en görkemlisini zindanlarda kazanmış olan bu atılımla yoldaşlarımız, yalnız Partimizin onurunu kurtarmakla kalmamış, aynı zamanda ulusal direniş yolunu bir daha dönülmezcesine açarak bu yolda başarıyla yürümenin komutlarını vermişlerdir. Bu, ulusal direniş tarihimizin en güçlü atılımlarından birisidir. Bu ülkeye yeniden dönüş hamlesi de, düşman ordularının yoğun kuşatması ve provokasyonun son derece alçak ve sinsi yöntemleri altında, çok büyük güçlüklere rağmen ama başarı ile gerçekleştirilmiş, tarihimizde saygın yeri olan bir atılımdır. Bu temellerde gelişen ve sayısız derslerle dolu olan 15 Ağustos Atılımı; tarihimizin,geçmiş olumsuz direniş pratiğimizin irdelenmesi temelinde, tarihimizin hangi temel eylem biçimleriyle ilerletileceğini, bunun için hangi tür faaliyetlerin esas alınması gerektiğini, bunun hazırlıklarının, günlük pratik çalışmalarının neye karşın, nasıl ilerletileceğini ortaya koymuştur. Öz olarak ifade edersek; Kürdistan ulusal direniş mücadelesi belli hazırlıklar temelinde gerçekleştirilen atılımlarla devrimin bir üst aşamaya çıkarılması, o süreç içinde ortaya çıkan deneyim ve derslerin özümseme temelinde yeni ve daha üst düzeyde atılımların gerçekleştirilmesi şeklinde bir seyir izleyecektir.

Ulusal direniş mücadelemiz, dönem dönem, parça parça, şehir ve kırsal alanlarda sömürgeciliğin yarattığı dengesizlik nedeniyle kendine özgü gelişim yöntemleri bulmak zorundadır. Bir yandan kırda köylülüğün direnişi çeşitli atılımlarla, silahlı propaganda, gerilla ve giderek hareketli savaşa doğru dönüşürken; şehirlerde de propaganda faaliyetleri, gösteriler, mitingler ve giderek ayaklanmalar başgösterecek ve bunlar birden bire, her alanda koordineli bir biçimde değil, parça parça ve devrevi olarak gelişecektir. Bir bölgede gelişme kırsal alanda hızlı olup şehirlerde yavaş olurken; bir başka bölgede şehirlerde hızlı, kırsal alanda yavaş olabilir. Bir dönem, özellikle ideolojik-politik gelişme döneminde, şehirler önemli rol oynarken, silahlı mücadele aşamasında kırlar önemini artırır. Yine, belli bir dönem kapitalizmin gelişmiş olduğu alanlarda kadrolaşma ve örgütlenme hız kazanırken, köylülüğün feodal baskıdan en çok etkilenip sömürüldüğü alanlarda köylü direnişi, gerilla daha hızlı gelişebilir. Kürdistan'da adeta her köy ve şehir bir devrimci atılımla kurtarılmak ve kazanılmak zorundadır.

15 Ağustos Atılımı, bu anlamda devrimci direniş gerçekliğinin daha ustaca ve yetkince gelişiminin kapılarını ardına kadar açmıştır. Bu atılım, bundan sonraki önemli atılımların da nasıl seyretmesi gerektiğini ve bu yeni atılımlara hangi temel değerleri birikim halinde aktardığını ortaya koymuştur. Hataları ve kazanımlarıyla geleceğin atılımlarına çok güçlü bir birikim sunmuştur. 15 Ağustos Atılımının deneyiminden ve bu deneyimin güçlü bir eleştirisinden çıkarılacak sonuçlar atılımlarımızın muazzam kazanımlarla gerçekleşmesini sağlayacak zenginliktedir. Genelde tüm direniş tarihimiz, özelde PKK'nin direniş tarihi ile 15 Ağustos'ta doruk noktasına varan direnişçi atılım iyi bir biçimde incelenir, gerekli sonuç çıkarılır ve gereği yerine getirilirse inanıyoruz ki, bundan sonra gelişmeler çok daha başarılı kılınabilecektir. Bunun aynı zamanda Parti hattımızın başarılı uygulanmasında önemli özelliği olduğuna, çizgimizin bu atılımlarla pratikte doğrulanarak zenginleşeceğine ve zafere ulaşacağına inanıyoruz. Nitekim günümüzde halk savaşımızın geldiği bu aşamada şunu söylemek mübalağa olmaz; halk demokrasisinin şafağında olma gerçekleri her bakımdan hayli güçlüdür. Halkımız oldukça kapsamlı bir biçimde özgürlüğe gözünü açmıştır. Düşman vurdu, ezdi, işkence etti, ama buna rağmen halkımızı özgürlük tutkusundan vazgeçiremedi. Bu önemli bir kazanımdır. Halen hatırlarız; 1970'lerde fiili destek durumu yoktu. Cemaat içinde kendi adını söylemek bile zor bir işti. Ama şimdi halk ayağa kalkar durumа gelmiştir, kıymetini bilenler için bu tarihsel bir kazanımdır.

Özgürlüğe sadece öncü yürümüyor; bu temelde halkın yürüme umutları da olmuştur. Mesela, ne bir halk propagandacısı gibi, ne birkaç ideolojik inanç sahibi gibi, ne sadece gerilla için soruna yaklaşmaz ve gerçekten durumu değerlendirirsek, görevleri yerine getirirsek, halk demokrasisinin örneklerini bu dönemde oturtabileceğiz. Bin yıllık zulüm ve karanlık dünyadan çıkıp, halkımızın kendi özgücüyle ayakta durmasını mümkün kılabileceğiz. Bunun şavkı az aydınlatıcı değildir. Alaca şafak da olsa halk demokrasisinin doğuş ışıkları hayli yol göstericidir; hayli cesaret ve umut kazandırıcıdır.

15 Ağustos devrimci atılımı temelde halkın kendi savaşı ile tanıştırılması ve bu savaşın ona benimsetilmesidir. Daha başka bir deyişle, öncünün bilinçli ve örgütlü savaşı ile kitlelerin derin kin ve özverisinin en anlamlı bir biçimde birleştirilmesidir.

15 Ağustos Atılımı, tüm sorunları çözmüş, savaşı başarmış, sonuca bağlamış değildir. Aksine,

onun en büyük özelliklerinden biri de örtbas edilmek istenen sorunları açığa vurmuş olmasıdır. Ancak o bununla sınırlı kalmamış; bu sorunların çözüm yollarını da göstermiştir. 15 Ağustos devrimci atılımı, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını dost ve düşman tüm güçlere dayatmış, inkarcılık konusundaki iğrenç bağnazlığına rağmen bu savaşı Türk sömürgecilerine dahi itiraf ettirmiştir.

15 Ağustos Atılımı Türk sömürgeciliğinin siyasi-askeri bunalımını derinleştirmiş; daha şimdiden kapıyı Vietnam ve El Salvador'da olduğu gibi peşpeşe yıpranıp yıkılan hükümetler, siyasiler dönemini açmıştır.

Dış politika da TC'nin, demokrasiye geçiş yutturmacasıyla ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin ezilmesi temelinde faşizme meşruiyet kazandırıp, görünürdeki denge politikasıyla —esasta aba altında sopa gösterme politikası— bölgede nüfuz kurma politikası tıkanmış; inanırlılığını yitirmiş; daha da ötesi, kendisi için ölüm demek olan uluslararası tartışma platformlarına konu olmuştur.

15 Ağustos devrimci atılımı, devrimin en önemli sorunu olan öncü ve savaşın ilişkisi sorununda —ki bu sorun doğru ve yeterli ele alınmasa da özellikle Türkiye solunun gündeminden hiç inmemektedir ve üzerinde en çok tartışılan bir konudur— eğer politika ve uygulama doğru olursa, bir avuç öncünün rolünü ve nelere muktedir olduğunu çok iyi bir biçimde ortaya koymuştur.

15 Ağustos Atılımı, uzun süreli halk savaşını hem kadrolara ve hem de kitlelere özümsetmiş ve özellikle savaşın uzun süreliliğini onlara benimsetmiştir. Bu, Kürdistan devrimi açısından çok önemli bir kazanımdır. Tarihte sürekli hazırlıksız, sıkıştırıldığı noktada ve son anda ortaya çıkan çoğu kendiliğinden patlamalar, ayaklanmalar Kürdistan'da sıkça ortaya çıkan ve tamamen tek savaş yöntemidir. Bu durumun etkisi kadrolar üzerinde de, yoğun bir hazırlık, sabır, bilinç ve örgütlenmeyle sürdürülen bir savaş yerine; intihar mantığı da denilebilecek ucuz mücadele yöntemlerine yönelmeleri şeklinde görülmüştür. Türk sömürgeciliği bu zayıflıktan büyük medet umduğundan devrimci atılımın bunu aşması onu daha da köşeye sıkıştırmış bulunmaktadır.

15 Ağustos Atılımı, halk savaşının gelişmesinin sınırının olmadığını ortaya koymuş, gerektiğinde yüzbinlik orduların güç duruma sokulabileceklerini ispatlayarak, devrimci ve ilerici çıkışlar için güç kaynağı ve dayanak olmuştur. Bu temelde, "zamanı gelmemiştir, erkendir" yutturmacaları ile teslimiyet ve uzlaşmacılığına kılıf oluşturan küçük-burjuva solunun maskesini düşürmüş, çürümüşlüğünü en açık bir biçimde göstermiştir. Özellikle Türkiye solunun tüm olumsuzluğunu açığa çıkartarak tarihini adeta yenileyen Ağustos Atılımı, bugün bütünüyle açığa çıkmamış olsa da yarattığı sonuçlarla gerçekten Türkiye proletarya eğiliminin doğru devrimci temellerinde yükselmesinde belirleyici bir role sahiptir. 15 Ağustos Atılımı, bu anlamda Türkiye soluna önemli bir soluk aldırma hareketidir de.

15 Ağustos, en alçakça tasfiye çabalarına karşın, Türkiye devrimci hareketinin en çok tasfiye edilmek veya inkarcılığa dönüştürülmek istendiği bir dönemde onu kendisinde somutlaştırmış; yeniden Türkiye halkına aktarmak kaydıyla o birikime sahip çıkmıştır.

Hareketimiz, bağımsızlık çizgimizi çarpıtıp en kölece bir bağımlılığa dönüştürmeye çalışan çeşitli işbirlikçi güçlerin çabalarını bu atılım temelinde boşa çıkarmıştır. Bağımsızlık hattımız, her zamankinden daha fazla halkımızın özgücüne dayanarak gelişme ve büyüme koşullarına bu atılım sayesinde kavuşmuştur. Doğru devrimci çizgimiz bu atılımla birlikte Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de, yalnızca teorik ve siyasal olarak değil, pratik olarak da önder konuma ulaşmış; o parçalardaki halkımızın da tek kurtuluş umudu haline gelmiştir. Bağımsız teorik, siyasal hat, pratikte de etkisini duyuracak konuma ilk defa bu atılımla ulaşmıştır.

15 Ağustos devrimci atılımı, Kürt küçük-burjuva ve ilkel milliyetçiliğinin, devrim kaçkını, teslimiyetçi ve uzlaşmacı karakterini tümüyle dışa vurmalarına yol açmış ve onların gerçek kimliklerini gözler önüne sermiştir.

Devrimci hareketimizin yürümemesi için tasfiyeci provokasyonu da yanına alan bu güçler, sömürgeciliğe yönelmemizi engellemeye çalışıyordu. Sol içi gibi görünen çatışmaları da körükleyen bu güçler, böyle bir gerçeğin görülmesini bir ölçüde olsa da önlüyor, teşhir ve tecriti zorlaştırıyordu. Ama bu atılım sözkonusu güçlerin engelleyici konumlarını açığa çıkartarak maskelerini düşürmüş, giderek faşist Türk sömürgeciliği ile girdikleri gizli ya da açık ilişkileri en çarpıcı biçimde ortaya koymuştur. Bu anlamda halk kitleleri de Partimizin birlik ve cephe politikasını daha iyi özümser hale gelmiş; bu güçlere dair taşınan iyi niyetin son kırıntılarını da artık fırlatıp atmanın zorunluluğunu görmüştür.

15 Ağustos Atılımının yarattığı bir diğer kazanım ise, halk ve Parti saflarında netleşmeyi sağlamasıdır. Gerçek militanlar örgütünün oluşmasını sağlamış, örgüt içindeki çürük bünyeleri açığa çıkarmış ve bütün maskeleri düşürmüştür. Halkımızın saflarında da yine direnişçi olanla olmayanı ayrıştırmış, direniş olgusunu halkımızın günlük yaşam biçimi haline getirmiştir. 15 Ağustos şanlı atılımının bir yıl dönümüne daha girerken; bugün direniş Kuzey-Batı Kürdistan'ın her vilayeti ve köyüne girmiştir. Bütün halk bunun heyecanı ile çalkalanmaktadır. Düşmana her gün darbe üstüne darbe indirmekteyiz. Toprağa düşen her şehidimiz bir direniş abidesi olarak dalgalanmaktadır. Bütün bunlar, Kürdistan'ı uyandırıyor; Kürdistan'da bir kahramanlık döneminin yaşandığını, boyun eğmezlik olayının ortaya çıktığını, ya ölüm ya özgürlük şiarının her tarafta yankılandığını ortaya koyuyor. Hiçbir karalama ve baskı sonuç vermedi. Demokrasi diye geliştirmek istedikleri sahtekarlıklar, Partimizi teşhir ve tecrit etmek için yurtiçi ve yurtdışında geliştirilen olmadık çarpıtmalar ve görülmemiş boyutları ile uygulanan özel savaş bizi boğmaya yetmedi. Genelde dokuz yıldır, özelde ise beş yıldır daha da geliştirilmiş olarak uygulanan bu savaşın sonucunda gelişen yine direniş hareketimiz olmuştur. Partimiz, bugün silahlı birimleri biçiminde geride bıraktığı bu beş yılı, bütün hataları ve zaafları ile birlikte tarihimizde güçlü bir onur sayfası olarak ilan etmiştir. Bu dönemde birçok hata ve eksikliğin olduğunu kabul ediyoruz. Bu dönemde oportünizm vardır, sağcılık vardır, ihanet ve teslimiyet vardır. Ama aynı zamanda bu dönemde kahramanlıklar ve görkemli direnişler de vardır. Bu yıllar tarihimizde aydınlıkla karanlığın, direnişle boyun eğmenin, çirkinle güzelin ayrışmasının netleştiği, ara tabakanın nefes alamaz duruma getirildiği, tasfiyeye uğradığı, ya bazı kırıntılar biçiminde de olsa devrim saflarına girerek olumlu bir rol oynadığı veya karşı-devrim saflarına savrulmasının gerçekleştiği bir dönemin adıdır. Tarihi bir dönem olması bu nedenledir.

Bu dönemin olumlu kazanımlarından bahsedeceksek, bunun şehitlerin kanıyla kazanıldığını unutmayacağız. Cezaevi direnişçileri insanlık onurunu, görülmemiş işkence ortamına rağmen, kazanmasını bilmişlerdir. Hiç kimse bu değerlerimizin büyük önemini gözardı edemez. Hele Parti militanlarımız, nabızlarının atmasını, damarlarında dolaşan kanın, bu direnişler sonucunda mümkün olduğunu unutmamalıdırlar. Yine iradi güçlerin direnen iradelerin bir bileşkesi olduğunu da unutmamalıdırlar. Partimiz PKK'nin mayası bu temelde yoğrulmuştur. Bunları belirtirken hem bir gerçeği dile getiriyoruz ve hem de bu değerlere bağlılığın vazgeçilmez önemini ortaya koyuyoruz.

Botan'da savaşan bir ARGK grubu...

Biz Parti Önderliği olarak, bu değerlerimizin bütün tarihi, siyasi anlamını olanca açıklığı ile dile getirdik. Bunu da PKK'nin siyaseti biçiminde formüle etmek ve yoğunlaştırmak için elimizden geleni yaptık. Halkımızın yürüyüşünde dönülmezliğe ulaşmak; militanlarımızın, taraftarlarımızın bunu özümsemesini sağlamak için bitmez tükenmez bir çaba sergiledik. Tabii ki, bütün bu çabalarımız, bu değerlerin yüceliğine ve bunların uğrunda kendilerini feda ettikleri amaçların büyüklüğüne bağlıdır. İşte bizim ulusal kurtuluş mücadelemizin büyüklüğü de buradan kaynaklanıyor. Böylesi bir gerçeğe hepimiz katılmak zorundayız. Sıradan bir dürüstlükten tutalım da en gelişkin özelliklerimize kadar bunu güçlendirerek katılmak durumundayız. Bu katılımda da büyük bir gönüllülük vardır. Aynı zamanda bunun beraberinde getirdiği büyük bir sorumluluk ve yol açtığı bir disiplin vardır. Yine buna bağlı olarak katılım da yetkin ve tam olmak zorundadır. Bu konuda her türlü yanılgıdan ve ikircikli durumdan kurtulunmalıdır.

Bugün, halkımıza çağdaş bir yaşama kavuşmanın yolu da bu temelde açılmıştır. Eğer bu konuda samimi olunursa, yaşamın da başka bir biçimde kazanılmayacağı çok açık bir şekilde görülecektir. Bunun için basit önyargılardan ve kendini sınırlı katmalardan uzak durulmalıdır. Kitlelerin kendilerini tam katamamalarını çeşitli yönlerden izah edebiliriz. Yine dostlarımızın da kendilerini tam katamamalarını belli ölçülerde anlayışla karşılayabiliriz. Ama bir Parti militanının hala eksik, yanılgılı ve yetersiz katılımı ile, yönetme gücünde kayıplara yol açan tutumlar içerisinde olmasını kabul edemeyiz. Bütün özgürlük hareketlerinin gerçeğine baktığımızda onların üyeleri kendilerini bu şekilde katmadıkları gibi, aynı zamanda böylesi bir katılımın herhangi bir sonuç yaratmadığını da biliyorlar. O halde bizi köleliğe bağlayan eskimiş bağlarla birlikte yaşamaya hakkımız yoktur. Böylesi bir yaşama arayışına özgürlük de tanınmaz. Biz büyük çabalarımızın sonucu olarak, bugünlere gelmesini başardık. Bugün kaderimizi daha özgürce tayin edebiliyor, birlikler kuruyor ve dilediğimiz gibi bir savaş yürütebiliyoruz. Bu büyük bir kazanımdır ve tarihimizde ilk kez böylesi büyük bir kazanımla karşı karşıyayız. Eğer insanlık ailesinin onurlu bir üyesi olmak istiyorsak, böylesi bir kazanım büyük bir şans olarak değerlendirilip görevler yerine getirilmelidir.

Özgür bir yaşam yaratmak için verilmesi gereken savaş bugün en kıymetli bir nesne haline geliyor. Savaşmak, bugün onurumuzu kazanmanın, özgürlüğümüzü elde etmenin en temel aracı durumundadır. Geçmişin tüm olumsuz koşullarını yaşayan halkımız şahsında, bugün savaşan bir halk gerçeğini yaratmayı başardık. İşte buna ulaşmak zaferi elde etmek kadar önemlidir. Kendi bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan bir halk, onurlu bir konumdadır. Özgürlük günleri içerisine girdiğimiz ve bunu daha da pekişmiş adımlarla ilerlettiğimiz bugün de, savaşımızı geliştirmekten ancak büyük bir mutluluk duyulur. Devrimciliğe niyet edenlerin, bundan başka başat alacakları bir yaklaşım olamaz.

15 Ağustos atılımı, Kürdistan'da uygulanacak doğru devrimci siyasetin ne olması gerektiğini bir kez daha ortaya koymuştur

Şanlı 15 Ağustos Atılımının beşinci yıldönümünde Parti ve halk olarak mutlaka başarılması gereken görevlerle karşı karşıyayız. Bağımsızlık amaçları yolunda büyüyen devrim görevlerinden sözediyoruz. 15 Ağustos Atılımı temelinde ulusal kurtuluş savaşımız çoğu gücü şaşırtan boyutlara varmıştır. Düşmanımızın azgın sömürgeci-faşist saldırıları ve halkımızın PKK önderliğinde büyüyen direnişi her alanda karşı karşıyadır. Şavaş giderek kızışmakta, hiç bir olgu kendisini bunun dışında tutamamaktadır. Sempati ve düşmanlık temelinde dışımızdaki güçlerin saflaşması da belirginleşmekte; gelişmeler artık bunu dayatmaktadır. Altında karşılıklı saflaşmanın yaygınlaştığı iki bayrak vardır; biri karşı-devrimin karanlık bayrağı; diğeri ise, devrimin aydınlatan kızıl bayrağı. Bunun anlamı iyi anlaşılmak zorundadır.

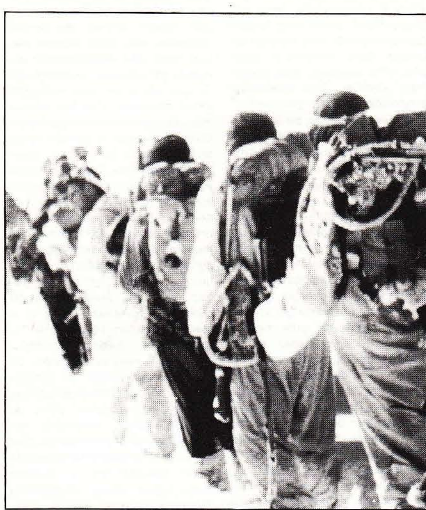
Gelinen aşama şöyle karakterize edilebilir. Kendini birincil derecede ordulaşma ile karakterize eden bu dönemde savaşımız çok kapsamlı bir muhtevada ve çok zengin örgüt ve eylem biçimleri ile gelişecektir. Bu, ordulaşan bir halk ve bu ordunun komuta kademesinden ibaret olan bir parti haline gelmek demektir. Gerilla ordusu haline gelmiş bir halkla, bunu yöneten bir parti kurmayımız bu dönemin en belirgin özelliği olacaktır. Ordulaşmada somutlaşan militan bir yaşam dışında başka türlü bir yaşamı kabul etmiyoruz. Bu, yalnız öncü için değil, halk için de böyle olacaktır. Partimizin yürüttüğü mücadele ve tartışmalar kesinlikle bu gerçeğin daha iyi ortaya çıkması içindir. Halkımızı ordu haline getirmek, öncüyü hakiki bir Genel Kurmay düzeyine ulaştırmak için bize neyin gerekli olduğu sonucuna, yaşanan gelişmeler ışığında artık kesin bir cevap bulmak durumundayız. Bu sorunun cevabı gerçekte son derecede açıktır. Fakat her şeyden önce kurallarına göre yürütülen bir savaş gerçeğinden bahsetmek gerekir. Halkımızı ordu düzeni haline getirecek yöntemleri mutlaka bulmak durumundayız. Bazıları belki yadırgayabilir, ama halkımız artık ordu düzeni içinde yaşamın bir gereği olarak askeri kanun ve yönetmenliklere de kavuşacaktır. Kendi öz ordusunda örgütlenmek için ayrıntıları ileride işlenecek bir kanun ve bunun daha da detaylandırılması demek olan yönetmenlikleri oluşturulacaktır. Kongre yılımızda Partimizin üzerinde tartıştığı önemli bir sorun budur. Yani, halkımızın bir ulusal kurtuluş ordusu haline gelmesi sorunudur. Buna ulaşmak, hem şanlı bir görevin yerine getirilmesi ve hem de şanlı bir dönemin ifadesidir.

Askeri örgütlenmenin başlangıç biçimi olan silahlı propaganda bugün artık çok ileri düzeydedir. Yani artık halkımızın gerilla birimleri biçiminde yaygın bir örgütlenmesine gidilmiş ordunun oluşumu, yönetimi, işleyişi, güçlenmesi, lojistik desteği vs. tüm yönleriyle ele alınması gereken bir sorun olarak karşımızdadır. Ama önümüzdeki sorun sadece gerillanın örgütlendirilmesi meselesi de değildir. Bunun siyasal örgütlenmesine kavuşması, yani Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin örgütlendirilmesi gerekmektedir. Nasıl ki HRK, silahlı mücadelemizin 15 Ağustos sonrası adı olmuş; bugün Halk Kurtuluş Ordusu biçiminde şekilleniyorsa, Ulusal Kurtuluş Cephesi de halkımızın siyasal birliğinin ifadesi olarak bu dönemde bir ilan olmaktan çıkıp örgütlenecektir. Tüm yurtseverleri, direnişten yana olanları bağrında toplayacak; onlara oynayabilecekleri rolleri verecektir. Sadece bir lokma ekmeği ile katkıda bulunandan gelişkin maddi destek sunana, silahlı savaşçı güç verecek olandan bir kitle gösterisine katılacak olana, barışçıl mücadele yöntemlerinde yer alacak olanlardan silahlı mücadeleye girmek isteyenlere kadar herkesin emeğini, gücünü örgütlemeyi bilecektir. Herkese durumuna göre belli bir iş verebilecek böyle bir siyasal örgütlenme zemini yaratacağız. Tartışmalarımızla bunun tüzük, yönetmenlik ve talimatlarını geliştireceğiz. Kongre yılımızda en önemli tartışma maddelerimizden birisi de budur. Yani halkımızın siyasal birliğinin ifadesi olan, cephesi ve askeri birliğinin ifadesi olan Halk Kurtuluş Ordusu, esasları, kaideleri ve kuralları ile bu dönemde temeline kavuşacak, gelişme kaydedecektir. Bunu yaratmanın başında, Genel Kurmayın oluşumu ve gelişimi yer almaktadır. Belli ki, bu yaratılmadan halkın ordulaşması ve cepheleşmesi mümkün olmayacaktır. İşe daha çok öncünün sağlamlaşması ile başlamak gerekiyor. Öncünün tarihinde ideolojik-poiitik sorunların çözülmesinde

ileri bir gelişme vardır. Yani, öncümüzün bugün baş sorunu ideolojik-politik açılım değildir. Bu sorunlar önemli oranda aşılmıştır ve daha da derinliğine geliştirilebilir. Elbetteki ideolojik-politik yetkinleşmeyi küçümsemiyoruz, fakat bunlar en azından çizgi düzeyinde hazırlanmış sorunlarımızdır. Detaylandırılması mümkündür. Dönemin en önemli görevlerinden birisi olarak bu yapılacaktır. Özellikle güncel pratik politikada yetkinleşme, ideolojik-politik silahların en güçlü tarzda kullanılması mutlaka gerçekleştirilecektir. Birçok Parti kadrosunun yakasını bırakmayan, zor durumlara düşüren, hata ve yetmezlikler içinde bulunmasına yol açan bu tıkanıklık mutlaka aşılacaktır. Yani ideoloji ve politika arasındaki ilişkinin Parti içinde ve dışında kullanılmasını, kadroları yetkinleştirip, deney ve tecrübeye tabi tutarak başaracağız. Sorunlarımızın esasının örgütlenmedeki yoğunlaşmadan kaynaklandığını, pratik politikanın örgütlenmesi sorunları ile karşı karşıya olduğumuzu unutmuyoruz.

Öncümüzün bugün, ikircıksiz yürüyen ve yürüten, zafere doğru giden yolda halka iyi öncülük edebilecek, azami gelişmeleri sağlayabilecek bir önderlik konumuna gelmesi gerekiyor. Merkezi yapıdan sıradan bir üyeye kadar buna ulaşma sorunlarından sözedilmektedir. İdeolojik, politik ve örgütsel anlamda çözüme kavuşan sorunlar, mücadelemizin geldiği aşamada bir Genel Kurmay merkezinin yaratılması ve kadroların savaşın güçlü komutanları haline gelmesi gibi dev bir büyümenin sorunları düzeyine yükselmiştir. Devrime ve kurtuluşa dair umut bugün silinmemecesine halkın saflarında yer etmiştir. Kürdistan'daki gelişmeler artık bu organların güçlü teşekkülüne bağlıdır. PKK militanları, burjuva ordularında adına kurmay subaylar denilen, savaşı ideolojik, politik ve askeri cephede yürütecek bir komuta kademesi haline gelmek zorundadırlar. Merkezimizin de yine, bir Genel Kurmay biçiminde çalışması gerekmektedir. Her Parti üyesinin ise, iyi bir takım komutanı olarak savaşması gerekiyor. Öncümüz, komuta kademesi ile takım komutanları ve Genel Kurmay ile mutlaka böyle güçlü bir konuma gelmeli diyoruz. Kürdistan ülkesi ve halkı herhangi bir ülke ve halktan daha fazla olarak bizim böylesine bir öncü olmamızı gerekli kılıyor. Örgüt meselesi, tartışma gündemimizin ciddi meselelerinden biri olarak en başta yer tutar, ikircikli-tereddütlü, yürümeyen kadronun ne demek olduğu artık son derece açıktır. Önderliğimizin tarihsel rolünü tam oynamasını engelleyen, önemli bir tıkanma merkezi haline gelen merkezi sorunun aşılması, yine merkezin kurtuluş savaşı ve cephesini örgütleyecek en önemli dayanakları olan militanların sorunları ve tıkanıklıklarının çözümü için her şey yapılmak zorundadır.

Mücadele tarihimizin bu yeni evresini de Parti ve halk olarak başarılı kılmak için kendimizi düşüncede, yürekte ve ahlakta en devrimci biçimde yansıtarak, yeniyi tüm özellikleri ile yaşamasını bilelim. Bu duruma ulaşırken kaybedeceğimiz sadece zincirlerimiz olacaktır. Geçmişte bizi ürküten ve yılgınlığa götüren gerçeğin düşmanın dayattığı gerçekler olduğu, bu çürük yanların bizi özgürlüğümüzden, ekmeğimizden ve aşımızdan kopardığını unutmamalıyız. Devrim ve özgürlük davası, çabaların en yoğunu, bilincin en keskini, fedakarlık ve cesaretin en ilerisi ile karşılanması gereken yüce olgulardır. Bilincin olduğu yerde azmin, fedakarlık ve cesaretin olduğu yerde pratik yürütücülüğün olmaması, anlaşılmaz bir durumdur. Bunlar mutlaka çözülmesi gereken çelişkili kişilikler, ya da yanlardır. Uzun süre bir arada yaşaması kişiyi

Kışın ağır zorlukları da zafere yürümede engel değil...

hasta eder. Bu açıdan bilincimize göre pratik, pratiğimize göre bilinç, bilincimize göre azim, azmimize göre çaba, çabamızın büyüklüğüne göre azim ve bilinç içiçe örülmeli; bir tarafı iyi çalışan, bir tarafı iyi çalışmayan, yarım yamalak ucube insanlar olmaktan çıkmalıyız. Bu, Partimize ve halkımıza yakışmıyor. Güzelliği, iyiliği, doğruluğu yaşayalım. Yücelmek, özgürlük yolunda yürümek budur. Buna her zamankinden hem daha yakınız, hem muhtacız ve hem de zorunluyuz.

Yaşanan savaş içerisinde Partimiz ve halkımız saflarında hiç kimse bundan böyle keyfine göre yaşama hakkını kendinde göremez. Hiç kimse bildiğine göre hareket edip kendi kurallarını dayatamaz. Adına özgürlük de denilse, ihanete özgürlük tanınmaz. Bizi cehenneme götüren, düşmana kul-köle eden istekleri ileri sürmeyelim ve buna müsaade etmeyelim. Bunun, özgürlük sandığımız şeylerle kendimizi cehenneme götürmek demek olduğunu bilelim. Partimizin bu konuda kanla ispatlanmış gerçeğine, onun direniş kahramanlığına bağlı olarak yaşayalım. Belki yaşayanlarımızın yarınlarının ne olacağı belli olamaz, ama her birisi bir destan olan şehitlerimiz bizim için mutlak olarak emirleri altında yürümemiz gereken komutanlarımızdır. Onlara bağlı kalınması gereken sözleri ve eylemleri vardır. Onlara bağlı kalan bir yaşamdan daha yüce bir değer, onların dışında emrine girilmesi gereken komutanlık var mıdır? O halde, halk ve Parti olarak bu değerlerimizi gönülden yaşayalım ve yaşatalım.

Parti Önderliği olarak, bugüne kadar belki bir halkın ve hatta bir Partinin yaşamı için fazla uzun sürmeyen; ama bir kişinin kendisini kırk defa noktalar haline getirerek, yoğunlaştırarak ve böylelikle bir direniş gerçeğine dönüştürerek; alınan her nefesi, atılan her adımı devrimci gelişmenin emrine sokarak; güçsüzlüğümüzle birlikte yeteneklerimizi en verimli biçimde kullanmaya çalışarak; objektif ortamın başlangıçta umutsuzluk vaadeden ürkütücülüğüne rağmen bizi özgürlüğe çağıran; özgürlüğün bir yaşam gerçeği haline dönüşmesine bizi de teşvik eden devrimci ideolojiye ve onun somut gerçekleğimize uygulanışının ifadesi olan Parti gerçekliğimize ulaşmak için büyük çaba harcanır. Biz yola çıkarken tek çıktık, güçlü dostluklara çok az zaman süresi içinde sahip olduk. Çoğu bir veya bir kaç ay dostluk yapıp gittiler, düzene kul-köle oldular. Fakat biz iyiye, doğruya, güzele, hep ileriye ulaşılabileceğini, kaybettiklerimizin aslında geri ve çirkin yanlar olduğunu bilerek yaşama daha da artan bir tutkuyla sarıldık. Yalnızlığımızı böy-

Şemdinli ARGK birliklerinden bir grup...

lelikle geleceğin güçlü bir umuduna dönüştürerek, dişimizi tırnağımıza takıp devrimci faaliyetlerimizde her türlü yol ve yöntemi deneyerek, halkımıza ve ilerici insanlığa mutlaka layık olanı bulmaya çalıştık. Bunun için bir grup inşa etmekten onun ilk silahlarını patlatmaya, oradan daha da kitleselleşmiş resmi bir Partinin hazırlanışına kadar bütün ideolojik-politik faaliyetlere ve dolayısıyla sorumluluklarına katıldık. İçerde yetmezlik, daralma ve boğulma tehlikesi ile yüzyüze geldiğimizde çok az bir donanım ve imkanla dışarıda halkımıza özgür yaşam olanaklarını arayıp bulmaya çalıştık. Her şeyle boğuşarak ve en önemlisi de içten ihanet ve teslimiyetle boğuşarak, elde ettiğimiz imkanları halkımıza taşırmaya çaba sarfettik. Direniş-ten vazgeçmemek için büyük sabır, ikna ve eğitim gücü gösterildi. Bütün bunlar hep umudu daha da güçlü kılmak ve onurlu bir geleceği hazırlamak içindi. Bu süreçte Partimizi daha da güçlü kılan I. Konferans ve II. Kongre gerçekleştirildi. Bugün direniş tarihimizin en önemli bir aşamasında anıları, şehitleri ve yaşamlarıyla en soylu değerler bir güneş gibi halkımızın saflarında yükselirken, umudumuz ve yaşam belirtilerimiz çok daha güçlüdür. Elbetteki hala olumsuzluklar, gelişmeyi tehdit eden bir çok öge, ilişki ve davranışlar mevcuttur. Dışımızda ve içimizde bizi geriletmek, muazzam iyiniyet ve çabamızı yontmak, başarısızlığa uğratmak, kendi benlik gücüne dönüştürmek isteyen ikiyüzlü sahtekar tipler var. Bunlar üzerine büyük bir sabırla gidiyor, etkisiz duruma getirmeye çalışıyoruz. İflah olabilecekleri iflah etmek için elimizden geleni yapıyor, tersi durumda ise sadece fiziki tedbirler almakla yetinmeyip, halkımız ve Partimizin zemininde bir daha ortaya çıkmamaları için her-türlü ideolojik-politik tedbirleri alıyoruz.

Görüyorsunuz ki, bütün temelleri böyle hazırlanan bir mücadelede savaşmak güzel bir şeydir. Ve bütünlüğümüz, üstünlüğümüz tamamen emeğin en yücesine duyulan saygıdandır. Emeğe en yüce değeri verecek olanlara biz de en yüce değeri veririz. Onun uğruna savaşana en yüce değeri veriyoruz. Ve madem ki her şey emekle yapılıyor, emekle yaratılıyor, emeğin en yücesine elbetteki en üstün değeri biçmek, ona gelişim şansı tanımak, son sözün onun olacağını belirtmek, tarihi bir gerçekliği teslim etmekten başka bir şey değildir. Böyle savaşmaya saygımız vardır.

Bütünüyle savaş niyetlerinizi, yaklaşımlarınızı bu temelde düzeltmişsinizdir. Bu konuda kendinizden beklenen yenileşme gücünü eğitimle önemli oranda geliştirebileceksiniz. Aynı zamanda tarihi ülke topraklarımızda savaşım şansınızı biraz bu temelde değerlendireceksiniz. Eğer böyleyse biz her zamankinden daha iyi çalışacağız. Sonuna kadar daha da derinleşerek savaşımızı geliştiriyorsak, şüphesiz halk demokrasimiz, halkın iktidarıyla, devletiyle savaşmaya götürür. Ve bunun dışında hiçbir yol da bizi bu sonuca götürmeyecektir. Temennimiz o ki, bu topluluğumuzdan birçok kişi önder düzeye gelebilsin. Ne "Aman rica ederim, bir boşluk var, seninle kapatalım" demek, ne de "Vay, sen filan yörenin sahibisin, klan, kabile reisisin" demek gerekir. Asla! Bizde böyle bir çağrı yoktur. Yine, "Hata yapmışsın, zarar vermişsin, iflah olmazın tekisin, senin canın cehenneme" diye bir yaklaşım da yoktur. Bilakis, varsa yetmezliği, hatası, köklü bir biçimde gider. Bazen klasik yetki sıfatlandırmalarını kendine yakıştırarak yürüme yerine, bütünüyle Partimizin her düzeyde yenileştirici yaklaşımlarını esas alarak, bu temelde yürü! En ufacık bir ikircıklik, kararsızlık ve de sorun teşkil edecek hiçbir şey bizde bulunmamalıdır. Biz yoldaşlar topluluğumuzun, eğer bu temeldeki özleri kadar pratikleri de tutarlıysa, onunla her şeyini paylaşmaması için hiçbir neden göremiyoruz. Onlarla önümüze koyduğumuz bütün tarihi görevlerin üzerine başarıyla yürümemek için hiç bir engel bulamayız. Her zamankinden daha fazla her şart altında ve her yerde, bu kadar şehidimize verdiğimiz sözlerin gereğini, yerine getirmek için halkımızın bizden beklediği bir görev vardır. Tarihi önderlik rolünüzü yıkılmamacasına yerine getirebilecek, gerektiğinde çağımızın tanıdığı bütün olumlu ileri özellikleri bünyesinde toplayabilecek olduktan sonra, insan soyunun gelişmesinde yetkin sınıflar topluluğuna çok genç katılan bir ailesi, onurlu söze duyduğu sorumlulukla çok şeyi verebilir.

Yükselişini bu temelde sağlayabilen; bu konuda başkalarına boyun eğdirmek ve bu temelde hayat alanını genişletmek değil, sadece özgürlük ilkesine bu biçimde anlam vermek isteyen; uluslararası topluluğa, bölge halklarına karşı görevlerini yerine getirebileceğine inanan; bunu esas alan halk savaşına, halk demokrasisinden halk iktidarına, halk simgesine yürümek mümkündür. Bütün yaşantımızı bu savaşıma adamışız. Ancak böylesine yüce bir ülküye böyle yaklaşmak, bunu adım adım hayata geçirmek, yaşamın hakkını bu biçimde vermek, bu biçimde çaba harcamak, onurlu yaşama anlam kazandıracaktır. Böyle bir amaca yaşantımızı en anlamlı bir biçimde adamak gerekir. Daha şimdiden görüldüğü gibi, halkımız bu temelde sonuna kadar bizimledir. Biz, ilerici insanlıkla bu temelde kararlıca yürürsek, ilerici insanlık ve halkımız sonuna kadar bizimle olacaktır.

Biz Parti ve halk olarak zafer yolunda yürürken, halk adına ortaya çıktıklarını söyleyip de PKK'nin şahsında halk düşmanlığında ısrarlı oldukları görülen tüm güçlere bir kez daha seslenmeyi de gerekli görüyoruz. Bilinmeli ki devrim, herkese devrimin çıkarları açısından yaklaşır. Kürdistan'da devrim artık sahipsiz değildir. Biz hiçbir gücün örgütlenmesine karşı değiliz, ama bu örgütlenmeler en azından halka saygılı olmalıdır. Devrime karşı değil, en azından halkın sıradan çıkarlarını gözetir nitelikte olmalıdır. Kendilerini uluslararası arenada pazarlayan bu güçler, şunu çok iyi bilmelidirler ki, vatan meselesi asla satılmaz. Halkın kan ve işkenceyle yoğurduğu davanın üzerinde küçük hesaplar yapılamaz. Biz hiç kimsenin örgütlenmesine karşı değiliz; ama işte buna hiç bir zaman izin vermedik, vermeyeceğiz. Uluslararası güçler sizi çeşitli adlar adına beslediler. Ve şimdi halkın üzerine sürüyorlar. Bu kesinlikle ilericilik değildir. Siz PKK'nin üzerine salınırken, bir ticaret aracı olarak kullanıldınız. Belki

bunu bilmiyorsunuz, ya da bu ölçüde kestiremediniz. Görmeye başladıysanız iyidir, ama eski olumsuzlukta ısrar felaket getirir. Biz diğer ülke örneklerinde de görülen ve geçmişte düştüğümüz çatışmalı durumları yaşamak istemiyoruz. Meseleleri şiddetle halletmekten yana değiliz. Ama, devrimi burjuvazinin kuyruğuna taktırmama, tasfiye ettirmeme noktasında da çok kararlıyız. Faşizmin devrimi tasfiye çabalarının basit bir aleti olmayın. Gelin soylu şeyler etrafında birleşelim. Açığa çıkan sakatlığı savunmayın. Biz iyi ve güçlü adımlar atıyoruz. Devrimin önü artık açılmıştır. Kitleler her tarafta ayağa kalkışa hazırlanmaktadır. Bu zemini birlikte paylaşma isteğimiz size çağrımızdır.

Bir ARGK birliği, eylem değerlendirmesinde...

15 Ağustos devrimci atılımımızın beşinci zorlu mücadele yılını geride bırakırken, geleceğe 15 Ağustos zafer yılının büyük çoşkusu ve atakliğı ile yürüyoruz. Bu yürüyüş büyük kazanımlar ve değerlerin üzerinde gerçekleşmektedir. Hemen belirtelim ki biz, her zaman olduğu gibi bundan böyle de başta direniş şehitlerimiz olmak üzere bütün mücadele kazanımlarımıza, şehitlerimizin akıttığı her damla kana sahip çıkmasını bileceğiz. Onları istismar etmeyeceğiz, sömürtmeyeceğiz; bu değerlerin şu veya bu egemen sınıfın eline geçmemesi, sonuna kadar halka mal edilmesi için her şeyimizi ortaya koyacağız. Yine koyu bir zindan karanlığı içinde tutulan ama, başta Parti Önderliği olmak üzere Partiye ve halka inançlarını çok canlı ve güçlü tutan zindan direnişçilerinin bütün beklenti ve umutlarını paylaşarak, onları yalnız bırakmayacağız. Her an işkence ve ölüm tehditi altında bulunan zindan direnişçilerimizin belki de hiç birisini bir daha göremeyeceğimizi gözönüne getirerek anılarına büyük bir itinayla bağlı kalacağız. Onlara yönelik her saldırıya bundan böyle daha güçlü intikam darbeleriyle karşılık vereceğiz. Kendileri de bundan böyle Partiye ve halka daha güçlü bağlılık örneklerini sergileyecek, tek tek hücrelerde bile direnişin komutanları olduklarını unutmadan, darağaçlarında son nefeslerini verdiklerinde bile yiğitliğin, halka ve Partiye bağlılığın güçlü birer örneği olmasını bilecek olan bu yoldaşlarımız, bizlerin de kendilerini asla unutmadan yaşayacağımıza inanmalıdırlar.

Yine meseleleri ile bizi yaşama bağlayan, bizim düşünce üretmemize ve mücadele için sürekli örgütsel, eylemsel faaliyetlere nezaret etmemize imkan hazırlayan, bunu hem bizden isteyen, hem dayatan ve hem de uygulayan tüm kadro varlığımıza da buradan karşılık vermek istiyoruz. Büyük bir titizlikle inceleyip değerlendirdiğimiz raporlar ve mektuplara tek tek cevap vermenin olanağının fazlaca bulunmamasını kadrolarımız anlayışla karşılayacaklardır. Belki bazılarına şifahen ulaşırken, bazılarına da hiç ulaşamayabiliriz. Ama, mücadelelerine sonuna kadar önderlik edeceğimize, kendilerini asla yalnız bırakmayacağımıza, bundan önce olduğu gibi bundan sonra da kendilerini her bakımdan destekleyeceğimize inanmalıdırlar. Bağlılığımızı gerçek bir halk önderliğine yaraşır biçimde ve gerçek bir komuta kadrosu olarak birbirimizde görmek istiyoruz. Halkımızın mutlak anlamda yaratılması gereken emirkomuta zincirinin teşekkülünde, yaşımız, bilincimiz ve tecrübemiz ne olursa olsun üzerimize düşeni yapacağımıza, buna güç getirebileceğimize sonuna kadar güvenilmelidir. Öncümüz böyle şekillenerek tarih sahnesindeki kesin yerini tutarken, kadrolarımızdan bir kez daha görevlerinde üstün bir başarı ve bunun için de üştün bir sorumluluk ve çabanın sergilenmesini bekliyoruz.

15 Ağustos Atılımıyla zirveye ulaşan Kürdistan direnişinin gücü "Türk ordusu efsanesi"nin içyüzünü açığa vurmuştur.

Günümüzde Türkiye tarihinin her döneminde olduğundan daha fazla mücadelemizin etkisi altında ortaya çıkan yeni gelişmeler vardır. Bunun sonuçlarını her yönüyle değerlendirip en uygun mücadele taktikleriyle karşılık vermemiz gerekmektedir. Dolayısıyla güncel durum değerlendirmesini bu yeni gelişmelerin ışığında çok kısaca da olsa yapmakta yarar vardır.

12 Eylül faşizminin baş çelişki bellediği PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yürüttüğü topyekün savaşımı istediği sonuca ulaşmak şurda kalsın, Türklük tarihinde beklenmedik bir durumla karşılaşmıştır. Özellikle bütün gücüyle örtbas etmeye çalıştığı, bu temelde sonuç almak istediği bir gerçeğin çarpıcı bir biçimde, hem de savaşır bir kuvvet halinde karşısına dikilip uzun vadeli bir savaş gücü olarak ayakta durmasıyla sonuçlanmıştır. Bir de bu durum ortaya çıktığında, içte ve dışta söz verdiği, uzlaştığı ne kadar kuvvet varsa hepsiyle ilişkisi bozulmuş, dolayısıyla yaptığı büyüsü bozulmuş, cadı karısının durumuna düşmesi gibi bir durumla karşılaşmıştır. Şimdi herkes soruyor: "Biz sana bu kadar kredi verdik, bu kadar destek verdik; hani bize vaadettiklerini niye gerçekleştirmedin? Kaldı ki, karşındaki, 'bir avuç eşkiya terörist' dediklerin bir ulusal kurtuluş gücüdür. Bu imha politikasıyla, bu sahtekarlıkla hiç de başarı şansın olmadığı halde sen ne diye bu sahtekarca, yalancı çağdışı politikada ısrar ediyorsun?" Özelde somut olarak böylesi bir durum sözkonusudur. Rejimin sıkışıklığı, Evren-Özal kliğinin en son içine girdiği durum, mahalli seçimlerdeki aşılma durumu bunun en somut ifadesidir. Bugün karşısına çıkan güçler daha dün alkışlıyorlardı, bir an önce başarılı olsunlar diye her türlü krediyi veriyorlardı. Bunu Amerika'sı, Avrupa'sı, AT'si veriyordu. Ama bugün, "Hani" diyorlar, "bize vaadettiğini zamanında yerine getirmedin?" Özal, öyle bir sihirbaz, bir cadı karısıdır ki, iyi üfledi, iyi bağladı ve güzel de sihirbazlıklar yaptı. Toplumu biraz öyle uyutmak istedi ama, bugünün sonuna geldiği gibi; bugün herkes onu cadı kazanında nasıl kaynatacağını düşünüyor. Çok ilginç bir noktadır! Aslında Özal mahalli seçimlerin sabahında istifa edip kaçacaktı! Ama yukarıdan, "Savaş meydanındasın, istifan kaçma anlamına gelir ki, bundan baş düşmanımız yarar görecektir. Basın toplantısına güle oynaya çıkacaksın, 92'ye kadar varım, çekilmeyeceğim, istifa etmeyeceğim, var mı diyeceğiniz diye konuşacaksın" şeklinde emir geldi. Bu aslında basına da yansımış; "Bazı güçlerin bir yaklaşım yöntemidir" deniyor. "Bazı güçler" dedikleri aslında özel savaş, istihbarat, ordu yaklaşımıdır. "Savaştasın, savaştaki komutan istifa etmez, savaşın kızgın anında son noktaya kadar, kellen gidinceye kadar da varım diyeceksin" deniyor. Özal'ın kedi gibi bir adam olduğu biliniyor. Neden bu kadar cesur davrandı? Tabii Demirel, "Vay dönek"; İnönü, "Vay demokrasi düşmanı diktatör, nasıl başta kalmak istiyor?" şeklinde izah ediyorlar. Aslında bunlar hedef şaşırtmak istiyorlar. Bilerek mi veya bilmeyerek mi söylüyorlar; bu, pek o kadar önemli değildir.

İlişkin biz çok çeşitli değerlendirmeler yapmışızdır. Yine de gelenekler uyalım babında biz de sonuçları değerlendirirken diyoruz ki, 12 Eylül faşizminin topyekün savaşımı artık bir kritik döneme geldi. Ve artık bu dönemeçte o, bu savaşı topyekün sürdüremeyeceği gibi, önemli oranda da kendini yenilemiş ama buna rağmen toplum tarafından desteklenmez durumda görülmüştür. Ve dolayısıyla ya geri çekilecek veya yenilgisini kabul edecektir. Özellikle ekonomik yapıyı özel savaşıma göre yeniden ayarlayacak ve devletin bütün sivil bürokratik kurumlarını seferber edeceklerdir. Toplum tümüyle devlete muhtaç hale getirilecek, ajanlaştırma yaygınlaştırılmak istenecektir. Devletin elindeki bütün maddi olanaklar ajanlık temelinde dağıtılacaktır. Daha şimdiden içine girilen bu süreç hızlandırılmak istenecektir. Buna GAP projesi gibi bazı ekonomik projelerle çözüm getirmek isteyecekler. Açık ki el atacakları bütün bu girişimler özünde Türk kapitalizminin çapuluna çapul katmaktan başka bir amaç taşımayacaktır. Ve geliştirdikleri kapitalist sömürgeleştirme, savaşın sınıf temelini daha da güçlendirecektir. Ekonomik sömürgeciliği; ekonomik alanda, özel savaşa hizmet edecek bir yapıya ne kadar kavuşturmak ve yeniden buna uygun olarak örgütlemek isterlerse istesinler, bunun, savaşımın objektif temelini daha da geliştirmekten öteye bir rol oynamayacağı açıktır. Eski yapıları ayakta tutmak istiyorlar. Eski geri toplumsal yapıları ayakta tutsalar dahi dayanacakları işbirlikçi güçler bu konuda ne kadar çözüm gücü olabilirler? Kısacası, Türk kapitalizminin tekelci amaçlarıyla Kürdistan'daki ortaçağ kalıntılarının çıkarları hem çelişkilidir, hem de henüz otonomici yaklaşımına, özerklik yaklaşımına bile hazır değildir. Ulusal sorunun gerici bir tarzda ele alınmasını dahi engelleyici bir tavır içindedir. Kendisi içinde böylesi bir çözüme tıkalıdır ve şimdiki durumda bunu aşacak ciddi girişimleri de sözkonusu değildir.

Bazı çevreler bunu dayatıyor. Özellikle ABD-AT Türkiye'nin kendilerine katılmasını ve ilişkilerinin geliştirilmesini istediklerinden bu sorunu böyle çözmeyi salık veriyorlar. Onlar katı bir inkarcılık politikasının kapitalizmin çıkarına uygun olmayacağını, bundan devrimin yarar görebileceğini belirtiyorlar. Ama, inkarcı politikada ısrar eden Türk rejimine hala bunu kabul ettirebilmiş değiller. Yine bazı Kürt işbirlikçileri TC'ye böyle akıl hocalığı yapmak istiyorlar. Özerklikten öteye talepleri olmayan bu çevreler devrim karşısında zorlanıp karşı-devrimin temsilcilerine şirin gözükuyorlar. İşbirlikçiler, "Eğer bize otonomi verirseniz, hatta bize çok dar, sınırlı imkanlar tanırsanız, biz devrimi geriletebiliriz" demeye getiriyorlar. Özellikle bizim devrimci gelişmemiz hızlandığında, bunlar buna biraz fazla umut bağlamışa benziyorlar. Amerika'nın ve AT'nin de desteği ile Türk burjuvazisine bir şeyler kabul ettirmek istiyorlar.

Fakat TC, halen eski politikasından vazgeçmiş değildir. İşbirlikçi politikayı gerici tarzda da olsa Kürt problemine uygulamak istemediği, reddettiği açıktır. Fakat eskisi kadar tartışmayı önleyecek durumda değildir. Kısır da olsa, lafta da olsa zaman zaman bazı tartışmaların parlamentoda, basında gazetelerde geliştiğini görebilmekteyiz. Belki bu biraz daha geliştirilebilir. Özellikle devrimci gelişmenin hızlandığı durumlarda bu tip çözümleri bazıları akıl edebilirler. Kürt işbirlikçileri, Türk burjuvazisinin bazı kesimleri, bazı temsilcileri, Avrupa, ABD, ehveni-şer olarak bu çözüme bel bağlayabilirler.

Ama, esasta uygulanacak olan, bel bağladıkları politika, yürürlükteki özel savaş politikasıdır. Tamamen faşist ve imhacı nitelikte olan bir politikadır. Kesinlikle yeni politika olarak "demokrasiye geçiş" sorununu kabul etme biçiminde bir yaklaşımları yoktur. Bazen bu tip sözler ediyorlarsa da, bu safları karışık hale getirmek içindir. Bazı işbirlikçilik heveslilerine göz kırpmak ve bunları devrimin önünde engel olarak kullanmak içindir. "PKK'ye hayır" şiarıyla mücadelemizin önüne bazı tamponlar koymak içindir, gidişini yavaşlatmak içindir. O halde, mevcut durumda olası gelişme, görünürdeki özel savaşın ta kendisidir dersek, bu doğru bir saptamadır. Buna karşı Türkiye'deki durumdan farklı olarak, biz Kürdistan'da ulusal kurtuluşu dayattık. Daha doğrusu özel savaşın bu nitelikte gelişmesinden önce de biz ulusal kurtuluşu dayatmıştık. Başlangıçta Türkiye'nin bazı illerini de kapsamına alan sıkıyönetim Kürdistan'daki sıkıyönetimle aynı düzeydeydi. Ama ne zaman ki karşılarında savaşacak güç kalmadığı için Türkiye'de bir sıkıyönetim gereksiz hale geldi; buna karşın Kürdistan'da ulusal kurtuluş daha da güçlendi, işte o zaman sıkıyönetimi de aşan özel bir "olağanüstü hal" yönetimine geçtiler.

Klasik ordu yönetim anlayışıyla PKK'nin bastırılamayacağı anlaşılınca, ordu kendini daha da özel savaşa uygun bir konuma getirmeye çalıştı, buna zorlandı. Bu, biraz da sarsıntı yarattı. Hem de ciddi olarak. Kısaca özel savaş bizim ulusal kurtuluş savaşımız içinde, onun bir sonucu olarak, bir

Biraz dürüst olsalardı şunu çok iyi görürlerdir ki, bunlara böyle "durun" diyenler Özal'ın kendi hanedanı değildir. Ama her şeyi hanedana yüklemek istiyorlar. Oysa aslında hanedan bir sihirbazlık kurumudur. Ve onu da Türk faşizmi icat etmiştir. Özal'ın öyle gücü yoktur. Ama askerlerin çirkinliğini, faşistliğini, işkenceciliğini örtbas etmek için bütün günahlar bir keçiye yüklenecekti. O keçi de Özal hanedanı oldu.

Evet, yenilen vardır; sembolik olarak Özal hanedanıdır. Ama gerçekte ise, 12 Eylül faşist hamlesidir. 12 Eylül'ün topluma dayattığı, esas olarak da ulusal kurtuluş çıkışımıza, hareketimize karşı yürüttükleri özel savaştır. Tam başarıya gitmeyen, tam sonuç almayan bu savaşımın, karşı-devrimci savaşımın ta kendisidir yenilen. Ama herkesin bu temelde bazı tahliller geliştirdiğini gördüğümüz için biz de bu değerlendirmeleri yapıyoruz. Yoksa savaşın durumuna uzlaştırmak istediklerinde halktan daha fazla tecrit olmaları ve hedef durumuna gelmeleri sözkonusudur.

Türk burjuva sınıfının, Kürdistan'daki yerel egemen güçleri sosyal temel olarak geliştirmeleri beklenilemez. Buna ne Türk kapitalizminin gücü dayanır, ne de politik olarak buna açık bir konumları vardır. Bir otonomiye bile götürebilecek bir sınıf temeline müsaade etmezler. İnkarcılık politikası yürürlüktedir. Bunlar için, Türk gibi olmak, Türk ulusal bütünlüğü için de gelişmek esastır. Türk gibi düşünen, Türk gibi yaşayan bir Türklük, bir işbirlikçilik esastır. Yoksa çok işbirlikçi bir temelde de olsa Kürtlük bakışaçısı altında bir ulusal sorunu gündeme getirmeye şu anda rejim kapalıdır. Her ne kadar bazı tartışmalar geliştirilmek isteniyorsa da kesin bu konuda ikiyüzlüdürler, tartışmalar kasıtlıdır; yapmak istediği, bir açığa çıkartma hareketidir. TC, sorunun

karşı-devrimci tedbir olarak ortaya çıkar. Ve bu, anlaşılır bir durumdur. Ulusal kurtuluş savaşının olduğu her yerde sınırlı özel savaşlar geliştirilir. Bizde de bunun ortaya çıkmış olması bir gelişmenin itirafıdır. Kürdistan'a özgü kılınması, Kürdistan gerçeğinin itirafıdır. Ve habire geliştirilmek istenmesi, üç dört yıl sonrasını planlamayı düşünmeleri, kendilerinin bile Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin gelişme istidadında olduğunu itiraf etmeleridir. Dolayısıyla bu aygıtı güçlendirmeleri güçlü olmalarının değil, zayıf konumda olmalarının bir sonucudur.

Günümüze doğru gelindiğinde görülüyor ki, ulusal kurtuluş savaşımız önemli bir niteliksel aşamaya da uğramıştır. Bellibaşlı çizgileri, katı inkarcı yapıyı kırmış, sadece bir eleştiri gücü değil, bir savaş gücü olarak da bunların etkinliğini paramparça etmiş, kaçış durumuna sokmuş, halkı çok geniş olarak ulusal kurtuluşa açmış, Kürdistan'ın Güney kesiminde geliştirilmek istenen ilkel-milliyetçi veya sahte milliyetçi egemen sınıf işbirlikçiliğinin bütün etkilerini ve olumsuz yansımalarını sınırlandırmış ve daha sonra da geriletmiştir. Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin ideolojik, politik, pratik önderliğini belirleyici bir konuma getirmiştir. İç gericiliği böylece sınırlandırdıktan sonra —ki bu iç gericilik özel savaşımın önemli bir dayanağı durumundadır— bu dayanağı fazla güvenebilecekleri bir dayanak olmaktan çıkarmıştır. Şüphesiz Türk sömürgeciliği bu özel savaşın dayanaklarını eskiden beri önemli oranda yıkmıştır, imha politikasının tam zafere ulaştığına inandığı için bunu yapmıştır. Onlara hiçbir zaman işbirlikçilik ve otonomicilik yapmak imkanını vermemiştir. Bunun karşılığını şimdi pahallı ödüyorlar. Yeni işbirlikçi bir sınıfı oluşturmaları o kadar kolay değildir. Bir Kürt burjuvalığını, hem de Kürtçülük temelinde, sağlaması onun için intihardır. Buna yönelmek artık mümkün değildir. Bunu önceden yapması gerekirdi. Ama kendisine çok güvendiği için; inkar politikasını, "ulusal birlik-bütünlük" politikasını tamamen benimsettireceğinden, özümsettireceğinden çok emin olduğu için, böylesine işbirlikçi bir kesime fazla itibar etmemiştir. Bazı ajan kurum ve kişileri ayakta tuttular, ama bunlar da o kadar çürüktürler ki, bir fiskeyle devrilmeleri içten bile değildir. Dolayısıyla sömürgeciliğin bu katı inkarcı politikası çok geniş bir ulusal kurtuluş temeline yol açmak durumunda kaldı.

Ulusal kurtuluş savaşımızın objektif temeli tarihte böyle ifadesini bulduğu gibi, 12 Eylül faşist rejiminin genelde toplumun üzerinde yürüttüğü yoksullaştırma, üretim araçlarından koparma süreci en çarpıcı bir biçimde Kürdistan'da yaşandı, yaşanıyor. Burada topraktan kopma, tarihin hiçbir döneminde görülmemiş boyutlarda oldu. Sadece topraktan kopma değil, ülkeden de kopartılma, yurtdışına taşırma, yine tarihin hiçbir döneminde görülmemiş boyutlara vardı. Eski aşiret duvarları, feodal çitler yıkıldı, parçalandı. Bu karşıdevrimin, devrime bir hizmetidir. Ve kendi iradesi dışında karşı devrimi yürütürken objektif olarak, istemediği halde ortaya çıkan durum budur. Toprakta tutmak istese bir türlü, kentte tutmak istese bir türlü! Yurtdışına sürerse orada da olumsuz sonuçlarını kendine göre görmekten kurtulamıyor. Objektif temel, sosyal temel ulusal kurtuluşa hiçbir dönemde görülmemiş bir biçimde açık hale geliyor. Zaten Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok da ihtiyaç duyduğu zemin, böyle bir zemindir. Bu zemin, bu yılda alabildiğine açılmış oluyor. Eğer bugün sürekli gelişen bir kitle desteğinden bahsediyorsak, bu zeminden ötürüdür.

TC'nin tamamen eskinin aşiretine, kabilesine hükmeden bir yapısı sözkonusu olsaydı, ulusal kurtuluş için bu kadar kolay gelişme mümkün olamazdı. Mücadelemiz bu yapılara kolay ulaşıyor ve kolayca bu yapıları etkisi altına alıyor. Neden? Çünkü çözülmüş durumdadırlar. Dolayısıyla tam dağılma süreci bizim aynı zamanda büyük bir birlik atağımıza dönüşüyor ve bu anlaşılır bir durumdur. Parti tam da bu yıllarda ortaya çıktı. Ulusal

Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileri toplu halde...

kurtuluş adımını gerçekçi olarak tesbit etti ve emekçi, yoksul, yarı-proleter kesimlerin en çok geliştiği yörelere el attı. Bunlardan hemen destek bulması sözkonusudur. İşte günümüzde eskisinden çok daha fazla bu özelliklerin gelişmesinden günümüzde bahsedilebilir. Başlangıçta daha çok Türkiye'ye yakın bölgelerde durum böyleyken, bugün en ücra köşelere kadar böylesine bir çözülüş vardır. Dolayısıyla biz bugünkü objektif temeli, ulusal kurtuluşun her zamankinden daha fazla ve hızlı bir biçimde devrimci gelişmeye uğratabileceği bir temel olarak değerlendiriyoruz.

Özel savaşıma karşı, devrimci savaşımın gelişme evreleri sözkonusudur. Parti, savaşımı hiçbir zaman bırakmadı. Savaşın kesintisiz olarak devam ettiği bilinmektedir. Daha 1978'lerde mahalli bazı çetelere, faşist kişilere karşı girilen eylemlilikten, 12 Eylül faşizmine, onun "demokrasiye geçiş" aşamasına ve "İstikrara ulaştım" dediği aşamaya kadar, bir savaşı daha da boyutlandırarak karşılık verdik. Parti tamamen bunu kesintisiz ve giderek genişleyen bir biçimde yapmıştır. Bu konular ilgili değerlendirmelerde kapsamlı olarak işlenmiştir. Görülüyor ki, günümüzde de ulusal kurtuluş savaşımı her düzeyde —silahlı savaşım, siyasi mücadele, iç ve dış alanlarda— ve bütün toplum kesimlerinde gelişme durumundadır. Hemen hemen bütün bu alanları olumlu yönde etkilemesi sözkonusudur. Ulusal kurtuluş savaşının önderliği Kuzey Kürdistan'da Türk faşist sömürgeciliğinin özel savaşımına karşı geliştirilmektedir. Savaşımımız yeni bir aşamaya varmıştır. Ve dolayısıyla buna uygun değişim ve gelişim göstermiştir.

Savaşımımız sadece doğrultuyu belirlemekle kalmıyor, gittikçe büyük bir uygulama gücü haline geliyor. Bütün belirtiler şunu gösteriyor ki; bu doğrultuda özel savaşa karşı, devrimci savaşımımız gelişebilir. Savaşın gelişebilme durumu birçok belirtide, unsurda ifadesini buluyor. Şüphesiz bunların başında Parti gelmektedir; Parti güçlenmiştir, günümüze doğru nicel ve niteliksel gelişimini sürdürmüştür. PKK'nin geçmişi tüm yönleriyle değerlendirilip; hangi temel çizgide önderliksel gelişimini sürdürdüğü ortaya konulmuştur.

Ve bundan hareketle Parti Önderliği yalnız Kuzey Kürdistan'da değil, bütün Kürdistan'da ve hatta Türkiye'nin devrimci hareketleri üzerinde büyük bir prestije sahiptir, önderliği tartışılmazdır, bu bir öge olarak etkilidir. Gerilla savaşı önemli bir aşamaya vardırılmıştır. Silahlı mücadelenin kesintisiz gelişmesi, gerillanın gelişebileceğine dair kuşkunun olmadığı bir konuma ulaşması sözkonusudur. Ülkenin bütün kritik, stratejik alanlarında bu mücadele biçimini sağlam bir mücadele faktörü olarak değerlendirmek gerçekçidir. Halkın uyanışı ve desteği kesindir. Bir devrim için çok önemli olan halk desteği uyandırılmıştır, harekete geçirilmiştir, devrimi her bakımdan besleyecek halk yığınları Parti etrafında yoğunlaşmaktadırlar. Bu temel faktörlere bağlı olarak uluslararası durum da eskisi gibi değildir.

Günümüzde özel savaş sınırlandırılmıştır. Bugün düşmanın da itiraf ettiği gibi, bütün alanlarda denetim kurmaktan uzaktır. Zaten özel savaş komutanlığı itiraf ediyor. Ve gelişmelerden biliyoruz ki; gerillaya benzer bir çalışma içine girmiş bulunuyoruz. Birliklerimize dayatılan tutuculuk aşılmıştır. Savaşı geliştirmeme anlayışları yıkılmıştır. Eğitim ve örgütlenmeme parçalanıyor. Gerilla taktiklerini konuşturmama, yerini biraz daha gerillaya benzer taktiklere bırakmıştır. Kısaca, özellikle son altı ayda bu daha da sürat kazanmıştır. Ocak Çözümlemeleri'nden bugüne kadarki çözümlemeler ve bir de pratiğe müdahale, düşmanın dayattığı çok yönlü savaşta belli bir sınırlandırmayı getirmiştir. Ve daha da önemlisi, içteki engelleri oldukça zayıflatmış durumdadır. Özel savaşın çeşitli düzeylerde sınırlandırıldığı ayrıntılı incelemeye gerek yoktur. Ama geceleri hareket edemez durumdadır. Gündüzleri rastgele her tarafa koşmaz durumdadır.

Koruculuk işlemez hale gelmiştir. İşbirlikçiler kaçış, panik içindedir. Buna makabil olarak halkın Partiye akışı gelişmiştir. Savaşa katılımdan tutalım çizgi etrafında yoğunlaşmaya kadar, güç kazanmıştır. Birliklerimiz önemli değerler yaratmış ve niceliksel gelişmiştir. Ülkenin hemen hemen bütün temel alanlarında silahlı birliklerin yaşaması imkan dahili durumuna gelmiştir. Ve her gün çok kapsamlı eylemlilik yürürlüktedir. Bunu mümkün kılan iç gelişmeler sözkonusudur. Partimize dayatılan provokasyon tamamen etkisizleşmiş; özellikle tutucu eğilimler her tarafta teşhir edilmiştir. Yine Partiyi geriye çeken, işletmeyen etkenler sınırlandırılmıştır. Bunun yerine, devrimci potansiyele, devrimci enerjiye rahat işlerlik kazandıran; özellikle dürüst ögelerin inisiyatiflerini kullanmaları ile oldukça verimli iş yaptıkları gerçeği ortaya çıkmıştır. Bu çok canlı bir süreçtir. İçin için gelişmeye aday bir süreçtir. O tutucu, yetmez etkiler kırılınca, onun yerine Partinin işleyen, örgütleyen özellikleri hakim kılınınca savaşımın hem günlük olarak yoğunlaşması sağlanmış ve hem de düşmana çok ağır kayıplar verdirilmiştir. Kısacası, yaşanan kayıplar süreci geçirmemizde ifadesini bulmaktadır. Bu da şunu gösteriyor: Gerçekten devrimci savaşımımız, özel savaşa karşı üstünlük kazanmıştır. Düşmanın da değerlendirmelerinde bunlar belirtilmektedir. Son bahsettiğimiz CIA raporunda da; "PKK güçlenmektedir ve de dünyadaki en azılı terör örgütü, devrim örgütü olma durumundadır" denilmektedir. İçerde düşmanın yenilmediğini, çöküşe gitmediğini, beş yıl içinde yürütülen savaşla bunun sağlanamadığını itiraf etmektedir. Bilakis eylemlerimizle cüret kazandığımızı ve her tarafa saldıracak durumda olduğumuzu, Türkiye'nin Batısına da sızabileceğimizi belirtmekte ve bunun korkusu içinde bulunmaktadırlar. Görülüyor ki; özel savaşın bu iki yıl içinde tam başarıya gitmesi şurada kalsın, etkisi zayıflamış, gelişmesi durdurulmuş, hatta kendi içinde fazla yürütülemez bir duruma getirilmiştir. Devrimci savaşımın ise, gelişme kaydedebileceği kesinlik kazanmıştır. Daha da genel bir çerçeveye oturtursak; düşmanın politik sistemi, bütün dayanaklarıyla birlikte bir yükselme, olgunlaşma, istikrar kazanma değil; tersine, daha da hızlı bir çöküş süreci içindedir. Hemen belirtelim ki; 12 Eylül faşizmi ikibin yılına kadar bir istikrar planını programına koymuştu. Düzgün bir işleyişi bekliyordu. Planlaması böyleydi. Ama ikibin yılına daha ulaşmadan, doksanlı yıllara daha girmeden istikrarı kökünden bozulmuş, tutulacak bir yanı kalmamış; dolayısıyla, bütün çelişkilerin kendini açığa vurduğu, bir devrimci savaşımı yaşamasının sözkonusu olduğu, tarihin en büyük istikrarsız dönemine yuvarlandığı ortaya çıkmıştır.

Türkiye politik, ekonomik, moral, sosyal yönlerden tutunamaz bir ülke durumundadır. Ulusal kurtuluş savaşımıza karşı, TKP de dahil bütün oportünist etkileri ayakta tutmak için gösterdiği bütün çabalara rağmen, ikibin yılına yönelik planı başarısız olarak karşımıza çıkmaktadır. TC'nin ordusundaki aşınma ve yıpranma gelişmektedir. Günlük olarak ekonomisindeki bunalımı, zorbela önlediği gibi, her gün iflaslar, skandallar, vurgun başını almış gitmekte; bununla bütün değerleriyle oynadığı, hiçbir kutsal değer bırakmadığı görülmektedir. Tabii ki, bu da sosyal bir patlamanın eşiğine gelme anlamına geliyor. Ekonomik, sosyal, siyasal denge, ciddi bir bozulmayla karşı karşıyadır. Dış ittifak sistemi, bu ülkeyi fazla ayakta tutacak güçte olmadığını görmüştür. Maddi-askeri yönden büyük destek verdiler, ama bütün bunlar Türkiye'yi düzlüğe çıkarmaya, tam istikrarlı bir ülke haline getirmeye yetmedi. Hele hele ikibin yıllarına götürmeye güçlerinin yetmediği kendileri tarafından da çok iyi tesbit edilmektedir. Bunun karşısında Partimiz yürüttüğü savaş ile, özellikle ilkel milliyetçiliğin ve sahte burjuva reformizminin emperyalizm ile işbirliğini oynadığını ortaya koymuş ve bu konumları iflas etmiştir. Son gelinen aşamada, bunların çöktüğü ve kendilerini ayakta tutmalarının zorlaştığı ortaya çıkmaktadır. Her ne kadar emperyalist sistem güçlendirmek istiyorsa da o gücü göstermedikleri görülmekte, "kültürel özerklik" adı altında ayakta tutmak istemelerine karşın, özellikle devrimci savaşımızın radikal sosyalist önderliğinin kitleselleşmesinden ötürü, bu sloganı hayata geçirmelerine imkan verilmemektedir. Yani daha önceleri, "Kürtçülük" adı altında ilkel milliyetçiliğin sürdürdüğü faaliyetlere, gelişen savaşımımız karşısında emperyalizm bile destek vermekten korkmakta, Kemalizm ise adeta kendi içinde bitme durumuna getirilmiş bulunmaktadır. Ulusal kurtuluşun radikal gelişimi, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı güç kazanıyor. Buna karşın ilkel milliyetçilik daha sonra Türkiye'ye sığınıp nasıl birlikte silahlı savaşımı engelleriz, PKK'yi bu konuda durdururuz" demeçlerinde de görüldüğü gibi, bütün güçlerini birleştirdiler. Sömürgeci faşist rejim ile emperyalizm birleşmelerine rağmen, bağımsızlık mücadelemizi önleyemediler. Bilakis, ulusal kurtuluş eğilimi daha da güç kazandı, milyonların etrafında toparlandığı bir mücadele haline geldi. Bugün ise, bir yükseliş durumundadır. Ve Partinin önderliğinde, adeta dostun, düşmanın kabul ettiği tek seçenek haline geldi. Sadece ideolojik-politik çizgi düzeyinde değil, pratik kanıtlanma düzeyinde de büyük bir gelişmenin sahibidir.

PKK öncülüğü kesinleşmiştir. Bu anlamda da, düşmanın eskiden çokça çabaladığı gibi, Partimizin uluslararası ve bölgelerarası konumunu tasfiye etmeyi hemen kafasına koymasıyla başarılı olamayacağı; bilakis, PKK'nin daha istikrarlı bir gelişme içine girdiği,

önderlik ettiği mücadelenin tarihte ilk defa istikrarlı, kendini esas olarak halkın öz gücüne dayandıracağı; boyun eğmeye, uzlaşmaya yönelmeden, sağlam dostluklarla ittifakı da geliştirebileceği ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu önemli bir gelişmedir. Böylesine ulusal, siyasal kurtuluşçu gelişme ilk defa olmaktadır. Kitleler buna gözünü iyi açmaktadırlar. Destek yoğundur. Gelinen aşamada bu çok belirgindir. Giderek de hız kazanıyor. Bu da PKK önderliğinin, döneme dayattığıdır. Bu devrimci savaşın da gelişmesi demektir. Bu temelde gerçek bir dengeden bahsedilebilecekse; —dar anlamda söylüyoruz— istikrarlılık düşman cephesinde zayıflarken, ulusal kurtuluşumuz da güçlenmektedir. Zayıflık, çatlaklık düşman cephesinde gelişirken, bizim saflarımızda birlik, bütünlük ve güçlenme sözkonusudur. Uluslararası alanda işbirlikçilik yüz bulamazken, sağlam dostluğun yolu ortaya çıkmıştır. Kısa parlamalı bir hareket değil, bu anlamda uzun vadede gelişme şansını yakalamış bir ulusal kurtuluş hareketi sözkonusudur. Hareketi; ulusal sorun, devrim sorunu olmaktan çıkarıp, ulusal, kültürel safsatalara indirgeme değil, bilakis devrimi esas alan radikal yöntemleri mümkün kılan ve bu temelde halkın enerjisini devrime seferber eden bir gelişme sözkonusudur.

Önümüzdeki dönemin olası gelişmesi bu özelliklerin daha da açığa çıkması, kendini egemen hale getirmesi biçiminde olacaktır. Yani düşmanın saflarındaki istikrarsızlık; ekonomik, siyasal alandan, ordusundaki yıpranmaya kadar gelişirken ve dolaylı sahte çözüm yollarının maskesi düşerken, ulusal kurtuluş eğiliminden de daha bir birlik, bütünlüğün gelişmesi; radikal yönelim ve devrimci savaşımın egemen yan haline gelmesini sağlayacaktır. Dayatılan tasfiyecilikler tamamen tasfiye edilecektir. Bu anlamda Kürdistan devriminde yeni dönem kendini hakim hale getirecektir. Birçok gelişmenin, bu ana halkaya bağlı olarak hızlanacağı görülecektir. Ulusal meseleye dayatılan reformizmin her biçimi aşılırken, ulusal kurtuluşun yöntemi ezici bir biçimde kabul ve destek görecektir. İşte önümüzdeki dönemde ulusal kurtuluştaki gelişmeler böyle meydana gelirken; onun temel taktiği olan gerilla savaşının yolu da bir kez daha açılacak ve bu savaş asıl rolünü bundan sonra oynayacaktır.

Bugüne kadar, gerek silahlı dönemin ülkeye yönelimi, girişi, tanışması, etki yaratması, güçlenmesi, ilişki kurması, bu nedenle bir anlam ifade ederken; bundan sonra daha çok gerilla yerine oturmuş, sistemi kurmuş ve gerçek gerilla kuralları ile savaşan bir dönemi yaşama biçimiyle gelişme noktasına girmiştir. Bu önemli bir gelişme ve aynı zamanda önemli bir sonuçtur da. Partimizin doğuşundan günümüze kadar varmış olduğu en önemli aşama; oturmuş gerilla, gelişmeye başlamış gerilladır. Bu, sıradan bir gelişme aşaması değildir. Mücadelemiz, ulusal kurtuluşta radikal bir yöntem olarak kitleler tarafından ezici destek bulurken; onun temel yöntemi olarak gerilla ile sağlanabileceği hususuna çok bağlıdır. Gerilla aynı zamanda günümüz Kürdistan'ında da temel gelişmeyi tayin etmede vazgeçilmez, belirleyici mücadele biçimidir. Daha da önemlisi, şimdiye kadar yürüttüğümüz çabaların amacı, gerillayı mümkün kılacak alt yapıyı oluşturmaktı. Biz, bugüne kadar aslında silahlı savaşım vermedik, silahlı savaşımla oynadık, silahlı savaşımın hazırlıklarını ve denemesini yaptık. Ama öte yandan, silahlı savaşım konusunda birçok hata yaptık ve çok değer kaybettik. Her şeye rağmen, bu savaşım bizi şu sonuca ulaştırmıştır. Bu işi sağlam bir gerilla biçiminde götürmemiz, bunun için gelinen aşamanın önemli olduğu, sorunların çözüme kavuşabileceği ve aynı zamanda ulusal kurtuluşta, PKK önderliğinin gelişim şansının tamamen buna bağlı olduğu, devrimci partileşmenin, cepheleşmenin bu temelde sağlanabileceği ortaya çıkmıştır. Bu da büyük bir mücadele ister.

Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileri...

Özel savaşımın ana konusu, gerillanın olanaksızlığını kanıtlamaktır. Bu, silahlı mücadelemizi oturtmayacağı, yaygınlaştırmayacağı, süreklilik kazandırmayacağı iddiasıdır. Vietnam'da da böyle olmuştur. Bazı ülkelerde de bunu başarmışlardır. Bazı ülkeler ise bu doğrultuda mücadelelerini basit bireysel şiddet durumuna dönüştürmüşlerdir. Mesela, Türkiye'deki hareket, bırakalım gerilla savaşına ulaşması, istikrarlı, bireysel suikastları bile sürdürebilecek durumda değildir. İrlanda'da durum böyle olmuştur. Günümüz dünyasında denilebilir ki, en istikrarlı gerillayı PKK yakalamıştır. CİA'nın "PKK en tehlikeli terör örgütüdür" demesi tesadüfi değildir. Gerillanın büyük bir devrim gücü olduğunu biliyorlar. Gerillayı, NATO'dan destek alan Türkiye'de mümkün kılan bir parti olduğumuzu biliyorlar. Gerillayı oturtmanın savaşı kazanmaktan daha önemli olduğunu, bu anlamda bizim savaşı kazanmamızın temel şartının gerilla olduğunu iyi bilmemiz gerekiyor.

İşte bunun gelişiminin kaçınılmazlığını görmekte olduğu için "çok tehlikeli bir durum" diyor. Kürdistan halkının ikibinli yıllarda taarruza geçebileceği tahminini yapıyor. Bir anlamda bizim stratejik savunma döneminde önemli bir aşamayı geride bıraktığımızı, bu tempoda gelişmeyi sürdürürsek, dengeye bile ulaşabileceğimizi kabul ediyor. Gerillanın başlangıcı, eğer sağlam oturtulursa; aslında silahlı savaşımın —politik savaşımın demiyoruz— en önemli aşamasının sağlandığını, daha sonraki aşamaların fazla zor aşamalar olmayacağını da biliyor. Bu aşamaların zor olmayacağı gerçeği, kendisini şu hususta gösterir: Olanaksızlıklar en çok gerillanın kuruluşu öncesindedir. Zorluklar, tecrübesizlikler, çekingenlikler, kararsızlıklar, anlamsız güç kayıpları, endişeler, "kazanır mıyız, kaybeder miyiz" tarzındaki ikircikli tutumlar hep bu aşamadadır. Bugün ise, bütünüyle bunların aşıldığı veya aşılmasının zorunlu kaldığı bir durumdayız. Son dönemlerde PKK'nin rahatlamasından bahsediliyor, PKK'nin gelişiminden, kazanmasından kastedilmek istenen buysa, doğrudur. Yapımızda bir rahatlamadan bahsedeceksek, bu anlamda doğrudur. Kökenleri toplumun, tarihin derinliklerinde olan yetmez, yenilgili, ödlek, kararsız, yaratıcılıktan uzak, isyancılık duygularını konuşturmayan kişilikler tamamen sınırlandırılmışsa; bunların yerine düzenli bir gelişme, biçimlenme sözkonusuysa, işte bu PKK'nin güçlenmesi anlamına gelir. Ve gerçekten de böylesi bir duruma da girmiş bulunmaktayız. Bütün bunlara tamamen egemen miyiz? Hayır! Fakat, dıştan dayatılacak savaş, içten dayatılan yetmez ve tutucu dayatmalar sınırlandırılmıştır. Gelişmelerin önünü kesecek bir tehlike olmaktan çıkarılmışlardır. Bu önemli ve bu konuda bizim önemli bir mücadelemiz vardır.

Son iki yılda PKK'nin deneyimi iyi incelenirse, gerçekten çok şeyler öğrenilecektir. Bu mücadeleler kolay verilmemiştir. Silahlı savaşımımızın en sorumlu konumunda bulunanların bile muazzam tutucu, yaratıcılıktan alabildiğine uzak, adeta donmuş bir yapı içinde kaldıkları gözönüne getirilirse; ve bir provokasyona karşı en sorumlu kadrolarımızın kılını bile kıpırdatamadıklarını, bunun ne anlama geldiğini biraz daha iyi görürseniz, bu mücadelenin hiç de basit olmadığını bileceksiniz. Kendinize bunca yüklenmeye rağmen, esefle anılacak nelerin var olduğunu bir daha gözden geçirirseniz bütün bunların ne anlama geldiğini görürsünüz. Bir de bunların, çok amansız bir dönemde her şeyin aleyhimize sonuç almak için koşturulduğu koşullarda gerçekleştirildiğini görürseniz, daha iyi dersler çıkaracaksınız.

Dönemin başarılması mümkündür. Hem de çok süratli gelişmelerle başarılması mümkündür. Derinlemesine büyüme ve genişleme kaçınılmazdır. Çok şey kolayca ele geçebiliyor. Büyük bir çıkış dönemindeyiz. PKK güç kazanmış ve doğrultusunu iyi tutturmuştur. Bu çok büyük bir fırsatı yakalamak demektir. Gerisi bireyin yaratıcılığını sağlıyor. Arkanızda sizleri ileriye itecek çok şey vardır. Size, geçmişte kazanamadıklarınızdan çok daha fazlasını bin defa kazandıracak bir sermaye vardır. İyi kullanın ve yaratıcı olun. Acelecilik yapın da demiyoruz. Burada fedailik de yapın demiyoruz. Tam tersine, düzenli bir çalışmadan bahsediyoruz. Planlı hazırlanın ama mutlaka yürüyün. Sonuna kadar kuralları mutlaka konuşturan bir devrimcilikten bahsediyoruz. Alanın bütün özelliklerini bilen; nereye, ne zaman, nasıl girilmesi gerektiğini saptayan, ön hazırlıkların bütünüyle yapılmasını mümkün kılan bir çalışmadan, savaşımdan bahsediyoruz. Bütün bunlar yapıldığında, biz bu yolda başarıya yürürüz.

Biz nihai zaferin şu veya bu yılda karşılanacağını iddia etmeyiz. Bu anlamda kahin de değiliz. Ama bu tarzda savaşım bize, halk olarak son derece onurlu bir geleceği mümkün kılacak, en azından eskisiyle kıyaslanamayacak bir ilerlemeyi kesin olarak sağlayacaktır. Ve bunun dışında halk olarak hiçbir seçeneğin mevcut olmadığı da bir o kadar kesindir. Kişisel düzeyde de, size onur kazandıracak yaşamın bundan başka bir şey olmadığına da eminiz. Bu temelde halk cephesi, partinin yürüyüşü, militanın rolüne sahip çıkışı; en hazırlanmış, en yetkin, dolayısıyla en çoşkulu, en azimli konuma getirilmiş demektir. Böylesi bir yürüyüşün içinde olmak, başlı başına sizlere en onurlu, en değerli armağandır.

Ama özgürlüğün bu anore edici özelliğine tersten yaklaşan pek çok kişi hala var. Bunları çok duyduk ve gördük, lanetli olmanın nasıl köklü bir durum olduğunu ulusal-toplumsal yönden duysaydınız, belki daha iyi anlardınız. Biraz özgürleşmek istediğinde düşmanın sırtına dayattığı ölümcül darbenin etkisini bile duymayanlar var. Oysa ki bunlar PKK'lileşmeye, PKK'de irade gücü, bir siyaset olmaya ve günü devrimle kapatmaya zorlayan temel etkenlerdir. Bunda kişisel hiçbir hesap yoktur. Bir partinin yenilmemesi için sonuna kadar hesaplı olmak, her şeyini ortaya koymak, bunu bir halkın mutlaka verilmesi gereken bir kurtuluş savaşımına önderlik etmenin gereği saymak, bu tarihsel süreci mutlaka böyle götürmek, bunun dışında hiçbir yaşam seçeneğinin olmadığına kesinlikle kanaat getirmek şarttır.

Ve eğer gerçekten sizde de vücut bulan devrimcileşme, PKK'lileşme buysa, sizin önünüzü kimse tutamaz. Öyle uzun süre kararsız kalmanız, kural hataları yapmanız mümkün değildir. İşleri geliştirmeme, sıradan geliştirmeyle yetinme, sözkonusu olamaz. İşte önümüzdeki dönem üzerine böylesine genişletilecek bir savaşımla yürümek kaçınılmazdır. Bu savaşımın tarihi onurluluğunu böyle yaşamak mümkündür. Varsa geriliklerinizi, toplumsal ve sınıfsal düzeyde tüm kaynaklarıyla birlikte kurutmak, bu savaşımla mümkündür. Yine yeregöğe sığmayan bir özgür yaşama ulaşmak, bu savaşımla mümkündür. Bütün partililer, özellikle silahlı savaşımdan nasibini alanlar ve onun büyük devrimci-değiştirici pratiğine kavuşma şansını yakalamış olanlar, bunun anlamını her yönüyle böyle özümsemelidirler. Düzensizlik içinde büyük düzen anlamına gelen bu savaşımın eşine dünyada ender raslanır.

Kürdistan'da savaşı gerilla savaşına dönüştürerek karşılamayı sözde bir zorunluluk olarak ele alma değil, hayatın en mutlu bir yaşam dönemi haline getirerek hakkını vermek ve böylelikle bunu tarihe, insanlığa, halkına karşı, Partiye, direniş şehitlerine ve önderlik gerçeğine bağlı kalmanın gereği olarak yapmak, ancak böylelikle mümkündür. İnanıyoruz ki, bu kadar peşinden koştuğumuz ve her şeyimizi ortaya koyduğumuz bu davada sizlerin de özde böyle olan çabalarınız ısrarla bu biçime kavuşturulursa; sonuna kadar, son nefese kadar böyle denetlenirse, başarı kesindir. Partimiz, içine girmiş olduğu bu dönemi, gerilla savaşımını, böyle tarihi bir gerçek haline getirmiştir. Bunu bütünüyle halkımıza mal etmenin sıcak savaşımı içinde sayılırız. Yarın her biriniz bunun seçkin bir komutanı da olabilirsiniz. Bunun için size sunulan desteği, bütün yoldaşların desteğini çok büyük değerlendirin. Çok saygılı olun! Bu temeldeki bir yürüyüş, size sınırsız bir başarma imkanı verecektir. Bunun dışında ne ulus olarak insanlık karşısında günyüzüne çıkmamız mümkündür; ne de Parti içinde bu aşamayı layıkıyla başarmazsak daha ileri düzeyde bir zirvede bütünleşmek mümkündür. Bilakis, bu adımın başarısı hepimizi, inanılmaz tarihsel, lanetli geçmişten arındırabileceği gibi, kişisel düzeydeki bütün yetmezlikten, olumsuz ağırlıklardan, korkulardan, endişelerden de arındıracaktır. Çok güçlenmiş kişiliklerle siz tarihin huzurunda partinin seçkin bir militanı olarak karşı karşıya gelmiş bulunmaktasınız. Bu kadar belirlenmiş, bu kadar özenle hazırlanmış bir çalışmanın içine bütün gücümüzle yürüyeceğiz! Sınırsız bir sosyalist yarış ruhuyla, herkes en iyisini yapmaya çalışacaktır ve başaracaktır. Biz bütün yoldaşlara, özellikle bu imkanı elde tutan, silahlı savaşımımızın gelişme şansını elde tutmuş bulunan militanlarımıza, hiç olmazsa bundan sonra rollerini layıkıyla yerine getirmelerinin büyük önemini bir kez daha belirtiyoruz. Ve yine buna katılarak, önemli sorunlarla yüzyüze bulunan militanlarımıza, savaşımı bu tarzda kavrayıp gereklerini uygulamada katkılarını kahramanca yerine getirmelerini; üstün bir sorumlu[illegible]la ve yüksek bir başarıyla yerine getireceklerine inancımızı yeniden belirtiyoruz.

—Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

—Şanlı 15 Ağustos Atılımının 6. yılında halk demokrasisinin inşası için ileri!

15 Ağustos 1988—15 Ağustos 1989 dönemi direniş şehitlerimiz

Suat ŞAHİN (Rûbar) yoldaşın anısını halk demokrasisi inşasında attığımız sağlam adımlarda yaşatıyoruz

Kürdistan halkı bağımsızlık uğruna yiğit ve seçkin bir evladını daha kalbine gömdü. 14 Haziran 1989 tarihinde Serhed Eyaleti sorumlusu olarak faaliyet yürütmekte iken hain kurşunlara hedef olan, halkımızın yiğit ve coşkulu komutanlarından **Rûbar (Suat ŞAHİN)** yoldaş; ulusal kurtuluş mücadelesinin halk demokrasisini inşa aşamasına yükseldiği bu dönemde, dönemin yüklediği görevler uğruna kızıl kanını Kürdistan topraklarına akıtarak, ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihini APOCU kararlılıkla, APOCU ruhla, APOCU fedakarlıkla ve kızıl kanlarıyla yazan şehitler kervanına, yardımcısı olan **Sebahattin ÖZKAN (Aydın)** yoldaş ile birlikte katılma onuruna erişti.

Partimiz PKK, tarihinde Kürdistan'daki şehitlik kavramına her dönemdekinden daha yüce, daha soylu bir anlam ve önem kazandırmıştır. PKK bayrağı altındaki şahadetin bu anlam ve önemini Parti Önderliğimiz değerli sözleriyle şöyle açıklamaktadır:

"...Partimizin tarihi aynı zamanda boydan boya kahramanca direniş ve bu direniş şehitlerinin destansı gelişiminin de tarihidir. Şehit gerçeği kadar bir halkı etkileyecek, onu hayati çıkarları karşısında bilince ulaştıracak, tarihsel yaşamında yer işgal edecek başka bir gerçek ve bunun kadar değerli bir olguyu düşünmek mümkün değildir..."

"...Ulusal direniş tarihimizin gelişiminde Parti öncülüğünün rolü belirleyicidir. Parti öncülüğünün oluşumunda da Parti şehitlerinin rolü esastır..."

Şahadetiyle, Parti Önderliğimizin esas gördüğü role, ülkemizin özgürlüğe ve bağımsızlığa susamış topraklarında, sıcak savaş içerisinde kavuşan **Rûbar** yoldaş, en son Serhed Eyaleti sorumluluğunu yürütüyordu.

1960 yılında Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde dünyaya gelen **Rûbar** yoldaş zengin bir ailenin çocuğuydu. 1967-68 yıllarında Doğubeyazıt'ta ilk ve orta öğrenimini bitirir. 1975-76 yıllarında İstanbul Haydarpaşa Lisesi, paralı-yatılı bölümünde lise öğrenimine başlar. Daha birinci sınıfta iken okuldan ayrılır. Nedenini şöyle belirtmektedir: *"Pratikte gördüğüm Kürdistan ve Türk metropollerindeki eğitim farklılığı bende okula ve sisteme güvensizliğin başlangıcı oldu, bu nedenle okuldan ayrıldım."*

Rûbar yoldaş okuldan ayrıldıktan sonra ailesinden ayrı yaşadığı iki-üç yıllık sürede metropollerde inşaatçılık, hamallık vb. tortu işlerde çalışır. Bu sürede yaşayarak öğrendiği sınıfsal sömürü ve bu sömürünün çeşitli nedenlerle metropollere yığılan Kürdistanlı insanlarımızın üzerinde ulusal baskı ve sömürünün en soysuz, en aşağılık biçimleri ile birleştirilerek uygulanması, devrimci olmasında en büyük etkiye sahip olur.

Hareketimizle tanışmadan önce İzmir'de Dev-Yol hareketi ile 1977'de 3-4 ay kadar süren bir ilişkisi olur. Bu ilişki 1978 başlarına kadar devam eder. Ulusal sorun üzerine meydana gelen tartışmalar üzerine bu örgütten ayrılır. Daha sonra ülkeye dönerek 1978 yılının ikinci yarısında Doğubeyazıt'ta Partiye katılır ve faaliyetlere başlar. Doğubeyazıt, sınır ilçesi olması, transit geçişler, ticaret ve kaçakçılığın da etkisiyle oldukça kozmopolit bir yapıya sahiptir. Asimilasyon politikası yoğun tahribatlara yolaçmış, ulusal yabancılaşma, kişiliksizleşme ve sınırlı olarak da inkarcılık gelişmiştir. Bunun yanında yörenin kemalist işgal döneminde direnme ve isyan odaklarından biri oluşu, ilkel ve yetersiz düzeyde de olsa daha çok kırsal alanda yurtseverliğin de temelini oluşturmaktaydı. Bu koşullarda kemalist ideoloji büyük ölçüde tahripkar ve hakim olmakla birlikte, bölgeye görevli gelen subay, polis, memur, bürokrat vb. Türk unsurlar ve varlığını sömürgeciliğe bağlayan işbirlikçi kesimler ile bilinçsiz, amaçsız, örgütsüz halk kesimleri ve gençlik arasında bir çelişki ve çatışma ortamı her zaman süregelmiştir. Bu, yer yer asker ve polislerin ya da çocuklarının tek tek dövülmelerine, yer yer de **"Kaçakçılar Çarşısı Olayı"**nda olduğu gibi, asker ve polisle, ölüm ve yaralanmaya da yol açan açık kavgalara dönüşebilmiştir. Bu alanda faşist veya dinci temelde faaliyet örgütlenememiş, sonraki süreçte asker ve sivil kesimlerce örgütlenme girişimleri olmuşsa da halktan rağbet görmemiş ve gelişen hareketimizce dağıtılmıştır. **Rûbar** yoldaş gerek bu güçlere ve gerekse de yörede Hareketimizden önce varlık sürdüren ve Kemalizmin taşıyıcılarından olan küçük-burjuva reformist harekete (Özgürlük Yolu) karşı aktif mücadele ederek tasfiye olmalarında önemli rol oynamıştır bundan dolayı bu güçlerin hedefi haline gelmiştir.

Rûbar yoldaş, alanda sorumlu partililerin yakalanması üzerine kısa bir süre sorumluluğunu yürüttüğü Doğubeyazıt'ta 1979 yılının Mayıs ayında tutuklanır. 10 yıl ceza alır. Bu sürede Partiye hiçbir zarar vermez ve her türlü teklifi reddederek onurluca direnir. 1982 Mayıs ayına kadar Ağrı ve Erzurum sivil cezaevleri ile Erzurum 1, 2 ve 3 nolu cezaevlerinde yatar. 1988 Nisan'ına kadar defalarca cezaevine girip çıkar. Dışarı çıktığı kısa sürelerde ilişki aramasına rağmen kimseyle ilişki kuramaz. En son 1988 Nisan ayında tekrar eksik infaz gerekçesi ile tutuklanarak Sağmalcılar cezaevinde yatar. 15-16 gün sonra tekrar bırakılır. Çıktıktan hemen sonra İstanbul Örgütü kendisiyle ilişki kurarak Yunanistan alanına çıkarır. Orada kısa bir süre kaldıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaşır.

Rûbar yoldaş tutuklu kaldığı süre boyunca hiçbir zaman zayıflık ve bireysel kurtuluş eğilimi göstermeden bütün PKK'li savaş esirleri gibi onurlu bir yaşam için direnir.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde, **"Diyarbakır-Hani Direniş Şehitleri Eğitim Devresi"**nin yönetiminde yer alan **Rûbar** yoldaş, Akademi'de verilen her görevi büyük bir istek ve azimle yerine getirmiş, oldukça aktif ve çoşkulu bir tarzda eğitim faaliyetlerine katılmıştır. Parti ideolojisini, siyasetini, Parti yaşamını kişiliğinde somutlaştıran **Rûbar** yoldaş görevlere ve yoldaşlarına yaklaşımda Parti üslubunu temsil etmiş; **"Disiplin ve Otorite"** broşürünü de hazırlayarak aldığı eğitimi yoldaşları ile paylaşmıştır.

Rûbar yoldaş siyasal olarak gelişkin ve yetkin olduğu kadar askeri yönden de oldukça güçlü komuta yeteneklerine sahipti. Çelikten devrimci disipliniyle, inisiyatif gücüyle, örgütleyici ve yürütücü gücüyle yoldaşlarına güç veriyordu. Her adımında ve silahı kavrayışında düşmana olan kini ve öfkesi görülüyordu. Partinin sunduğu tüm imkan ve olanaklardan azami olarak yararlanıp kendini ülke mücadelesine hazırlıyordu. Ülkeye yönelmeden önce verdiği son sözünde fetihçi ruhu, kararlılığı, Partiye ve Parti Önderliği'ne olan bağlılığı, zafere inancı yansıyordu. Partiye, Parti Önderliğine ve tüm değerlere olan bağlılığı **Rûbar** yoldaşı gün geçtikçe daha da yüceltiyordu. Bu bağlılık O'nu yüceliğin doruğu olan şehitlik mertebesine ulaştırmıştır. O, şehitlerimizin kanlarıyla kızıllaşmış Kürdistan topraklarına kanını akıtarak daha da kızıllaştırmış ve düşmana olan kinimizi bileyerek Kürdistan halkının bağımsızlığa olan susamışlığını daha da artırmıştır.

Rûbar yoldaşın tüm **değerlere olan bağlılığını, zafere olan inancını ve görev bilincini hazırladığı "Otorite ve Disiplin"** broşüründen **aldığımız alıntıdan görebilmekteyiz:**

"...Bugün yalnız ülkemizde değil, bölge açısından da büyük gelişmeler yaratarak, halkımızı bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşturabilecek, pratikte kanıtlanmış doğru devrimci bir siyasal çizgiye sahip Parti hareketimiz, ordulaşarak savaşan bir halk gerçeğine ulaşmıştır. Parti otoritesini yetkince temsil edebilmenin bütün koşulları yaratılmıştır. Temel alacağımız değerler, engin Parti tecrübemiz, yüce şehitlerimizin ve direnişçilerimizin soylu çabaları, tüm bunların bileşkesi ve temsilcisi olan Parti Önderliğimiz; O'nun günlük gelişmeler yaratan özgücü, olağanüstü çabaları, emeği ve yüksek çalışma tarzıdır. Halkımızın tarihinde ilk kez kendi iradesini temsil eden devrimci bir otorite altında kurtuluşu için ayağa kalktığı tarihi bir dönemden geçmekteyiz. Ulusal ve toplumsal kurtuluş için PKK saflarında mücadeleyi amaçlayan her partili; Parti otoritesini doğru kavramalı, bu otorite altında demirden bir devrimci disiplin ve örnek bir uyum sergilemeli, bunu bir yaşam biçimi haline getirerek, devrimci otoriteyi her koşul altında uygulayabilecek güç ve yeteneklere sahip olmalıdır..."

"...Yürütülecek bir devrimci pratikle tüm sınıf ve katmanların ***birliğine, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde ulaşılacağı*** *ve* ***Halk Ordusu'nda savaştırılabileceği*** *kesindir. Böyle bir savaşın gerçeği ise, Parti ve halk otoritesinin en üst düzeyde temsilini ve karar gücünü ifade edecektir. Temel alınacak böyle bir devrimci pratik ve taktik uygulayıcılık halk adına otorite olmanın ve devrimci otoriteyi militanca uygulamanın zorunlu koşulunu oluştururken, aynı zamanda çizginin hayata geçirilmesinde yerine getirilmesi gereken önemli görevler ve sorumlulukların da bilince çıkarılmasını gerektirmektedir..."*

Böylesine yüksek bir bilinç, inanç ve kararlılığın örneği olan **Rûbar** yoldaş, büyük bir çoşku ile yöneldiği Kürdistan topraklarında devrimci birikimini pratiğe aktarmak için üstün bir pratik faaliyetliliğe atıldı. Kısa zamanda önemli gelişmeler yaratan devrimci ruhu ve çalışma tarzı ile sömürgecilerin boy hedefi haline geldi. Taşıdığı üstün devrimci özellikleri nedeniyle Parti tarafından İç Merkez'e alınması kararlaştırıldı, ancak bu görevine başlayamadan ihanetin kanlı komplosu sonucu alçakça katledildi.

Rûbar yoldaş, devrimci yaşamı boyunca gösterdiği üstün özellikleri, devrimci kişiliği ve inancıyla bugün de bizlere yol gösteriyor. O'nu, **halk demokrasisini inşa mücadelemizde yaşatacak,** kanını yerde bırakmayacağız.

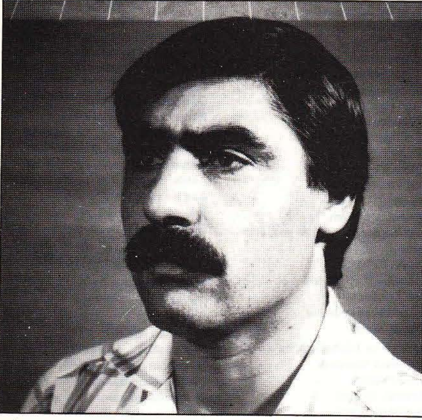
Rûbar yoldaş 1988'de Akademi yönetiminde yer aldığı dönemde bir grup yoldaşı Botan'a yolcu ederken...

BİR ÇİÇEK FİLİZLENDİ TOPRAKTA

Bugün bir can düştü toprağa
Ölüme yenilmez insan
Toprağına sevdalı
Can verdi uğruna
Ülkesinin
Bir çiçek filizlendi
Kanın aktığı yerde
Kıpkızıl bir karanfil
Boy verdi, kök saldı
Toprağa
Açıldı karanfilim
Seyrine doyamadığım yoldaşım
Şirin karanfilin
Boynu büküldü
Toprağa düştüğünde
Son kez baktı
Masmavi gökyüzüne
Toprak anaya
Doğaya ve AĞRI Dağı'na
Yenilmek istemedi
Kahpe ölüme
Direndi, direndi
Yenilmemeliydi
Bir kavga sürüyor
Bir halk onu bekliyordu
Bilmezdi ki SUAT'ım
Kahpe komploya
İhanete
Ömrünün baharında
Renk verecek toprağa
Bilmezdi ki yarını görmeyecek
Yaşam ne kadar güzeldi
Seninle, coşkunla, sevincinle
Kaldır başını
Bak ne de güzeldir
Ülkem, toprak anam
Duy yoldaş silah seslerini
Cudi'de, Dersim'de, Garzan'da, Serhed'de, Mardin'de

Ve ülkemin dört bir yanında
Kaldır başını
Şirin yoldaş
Duy silah sesini
Duy coşkuyu, sevinci
Govendin sesini
Ve bir halkın uyanışını
Ölümlerde yaşamı
Yaşamı sen yarattın

Sebahattin ÖZKAN (Aydın) ve diğer şehitlerimizin ülke topraklarına attıkları tohumlar bizlerin şahsında filizlenecektir

Sebahattin ÖZKAN (Aydın) yoldaş Kars'ın Sarıkamış ilçesi, Karakurt nahiyesi, Armutlu köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluk döneminden itibaren zorluk ve acılar içinde bir yaşam sürdürür. Zorluklarla boğuşarak yetişen, tüm toplumsal çelişkiler ortamında ve onların itici özelliğiyle 15 Ağustos 1984 devrimci atılımı ardından partimizle tanışan ve kişisel sorunlarını toplumsal sorunlara tabi kılan **Sebahattin ÖZKAN** yoldaş, yoksulluk nedeniyle ilkokuldan sonra okuyamayarak çalışmaya başlar, ailesinin geçimine katkıda bulunur. İşsizlik ve hayat pahalılığının dayanılmaz boyutlara ulaşması üzerine işçi olarak Libya'ya gider. Libya'da Partimiz ile ilişkilerini geliştirir. Kısıtlı da olsa siyasal faaliyetlere katılır. Libya'daki Parti birimine yazdığı bir raporunda, ülke zemininde savaşmayı talep eder. Talebi birim tarafından kabul edilerek Ortadoğu alanına gönderilir. **Sebahattin** yoldaş Akademi ortamında kendisini önemli oranda yetkinleştirdikten sonra ülke pratiğine yönelir. **Sebahattin** yoldaş yazdığı bir raporunda **duygularını şöyle dile getirmektedir:** *"Kürdistan'ın kurtuluşunun PKK ile olacağına inandım, ülkemizde gelişmekte olan devrimci mücadelenin bizlere ihtiyacı olduğunu biliyorum. Tüm kişisel çıkarları bir yana iterek ülkeme, halkıma yararlı olmak; Partime yakışır düzeyde gerek siyasi ve gerekse askeri alanda eksikliklerimi tamamlayıp sınıfıma ve Partime yararlı olmak, amacım ve en büyük hedefimdir."* **Sebahattin** yoldaş proleter özellikleri şahsında somutlaştırarak halkının ve yoldaşlarının sevgisini kazanmış, kitleler arasında kurtuluşun bir neferi olmuştur.

Sebahattin yoldaş ülke pratiğinde sömürgeciliğin korkulu rüyası, halkının umudu olmuştur. O'nunla Botan alanında birlikte mücadele eden bir yoldaş, bölgenin ve yoldaşın durumunu şu cümlelerle ifade etmektedir: ***"Şu bir gerçektir ki, hiçbir kalem tüm kahramanlık destanlarını yazmaya, her yönüyle dile getirmeye yetmeyecektir. Dolasıyla biz bu anıyı yazarken direnişçilerin bir halkası olan Sebahattin yoldaşı sadece bazı yönleriyle dile getirmeye çalışacağız:***

Karakışı geride bırakan Cudi Dağı'nın üstündeki karların erimesiyle kıraterlerde biriken sulardan küçük küçük gölcükler oluşmuştu. Eriyen karlarla birlikte giderek artan güneş ışınlarının altında, kayaları ile birlikte yeşilliğe dönüşen bir arazi parçasından her çeşit çiçek, pancar otları, mantar, haliz otları birbirine karışmıştı. Adeta cennetin küçük bir parçası olan bu araziye henüz yeni gelmiştik. Grupta bir sevinç ve coşku vardı. Ülke topraklarıyla birleşmenin hareketliliğiyle, coşkusuyla dolu ***Sebahattin*** *yoldaşın o günkü durumunu gözler önüne getirmemek mümkün değildir. Partimiz tarafından serpiştirilen tohumlar bizim şahsımızda filizleniyordu. Yeni yaşamın boy atacağı tohumlar gerilladır. Cudi bu tohumları adeta kaybetmekten korkarcasına o günden bu güne* ***kadar hep yüreğine basmıştı. Cudi'de giriştiği çatışmalarda faşist düşmanın ordu sürülerini yenilgiye uğratan bu can yoldaş daha sonra ihanetin komplosu sonucu şehitler kervanına katılmıştır.*** *Boy atan bir fidan mı desem, yeni doğan bir güneş mi desem, kuşkusuz her ikisiydi de O. Fakat mümkün müydü; hangi can, hangi can yoldaşı bu gencecik yoldaşın toprağa serilişine dayanabilirdi ki. O henüz genç olmasına rağmen sahip olduğu fedakar, atak, canlı ve cesur kişiliğiyle, birlikteki tüm yoldaşların gönlünde taht kurmuştu. Bu şirin ve gencecik fidanların yere serilişini hatırladıkça bir an oturup ağlamak ister insan. Ama yok! Düşmana inat gözyaşlarımızı içimize gömdük. Yürek dayanmak zorundaydı.* ***İşte Sebahattin*** *yoldaş şahadete erdiğinde yine düşmana darbe vurabilmişti.* ***Sebahattin*** *yoldaşın direnişçiliğini, fedakarlığını, cesurluğunu şahsımızda somutlaştırarak bıraktığı onurlu mücadeleyi devam ettirmek biz yoldaşların görevidir ve bu görevimizi yapacağımıza dair bir kez daha şehitlerimizin anısı önünde eğilerek söz veriyoruz."*

Sebahattin yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitimini tamamladıktan sonra **Suat ŞAHİN (Rûbar)** yoldaşla birlikte Serhed Eyaleti'nde faaliyet yürütmek üzere Kürdistan'a yönelir. Serhed Eyaleti sorumlu yardımcısı olarak görevlerinin üzerine büyük bir coşku ve azimle yürür. **Ancak çok geçmeden, alçakça bir kompolya uğrayarak Rûbar yoldaşla birlikte 14 Haziran 1989 tarihinde şehitler kervanına katılır.**

Sebahattin yoldaşın proleter direngenliği ve yurtseverliği mücadelemize yol gösteriyor. Anısını zaferin gerekçesi yapacak, kanını yerde bırakmayacağız.

Kahraman yoldaş; Kleşlerimiz senin özlemlerin için haykıracak!

Kahraman yoldaş 1969 yılında Silopi'nin Bıliga köyünde doğdu. Nisan 1989'da ARGK saflarında yerini aldı. Çok kısa bir mücadele ve savaş pratiği yaşamasına rağmen, O'nun Kürdistan'da bu dönemde o çokça ihtiyaç duyulan; büyük emeğin, derin çabanın yoğunlaştığı; kararlı, direnişçi ve gerçek bir yurtsever kişilik olmasından çıkarılacak önemli dersler vardır.

Kahraman yoldaş, Kürdistan'daki yoksul ve yurtsever bir ailenin bireyi olarak dünyaya geldi. Partiye katılmadan önce hayatını köyde çobanlık, orman işçiliği yaparak kazanmaya çalışıyordu. Alanda, **ilkel milliyetçi I-KDP**'nin çeşitli ihtiyaçlarının karşılanmasında önemli görevler aldı. Bundan dolayı bu genç yaşına rağmen, sayısız tutuklama, işkence, baskı ve onur kırıcı uygulamalara tanık oldu. O'nun kişiliği böyle bir ortamda şekillendi. Düşmana duyduğu kini, Kürdistan insanının o fedakar, direnişçi ruhuyla bütünleştirerek, ulusal kurtuluş savaşındaki yerini aldı. O'nun bu özellikleri, kendisinin ARGK'nin devrimci, savaşçı militanlığı ile çabuk bütünleşmesini sağladı. Devrimci saflarda kısa bir süre kalmasına rağmen büyük fedakarlıkla hareket ediyor, savaşçı yeteneklerini bütünüyle ayaklandırıyor, her eylemde ön saflarda savaşıyordu. Sahip olduğu özellikleri yoldaşlarına taşırmaya çalışarak onları da kendisiyle birlikte harekete geçiriyordu. Savaş içinde cesaretli ve soğukkanlı yapısıyla arkadaşlarının sevgisini kazanıyordu. Özgürlüğe ve bağımsızlığa olan özleminin yükümlülüklerini yerine getirdiğini yani düşmana darbe vurduğunda duyduğu sevinç ve mutluluğu etrafına taşırıyor ve böylece aynı zamanda bir moral kaynağı oluyordu.

Kahraman yoldaşın taşıdığı derin yurtseverlik, mücadele azmi, gösterdiği olgunluk ve savaşçı yetenekleri dikkate alındığında mücadeleye oldukça geç katılması bir çelişki gibi görünebilir, bu Kürdistan'da yıllardır halkımızın mücadelesi önüne dikilmiş, onu sürekli **engelleyen o ilkel milliyetçiliğin —KDP'nin—**, genelde Kürdistan'da, özelde bu yoldaşımızın bulunduğu alandaki etkisinden kaynaklanmaktadır. Yoldaşımızın bu kadar gecikmesinin tek nedeni I-KDP'nin oradaki etkisiydi. Yoldaşımızın **büyüdüğü köyde, halkın yurtseverliği sömürülerek, onlardan bu ilkel-milliyetçi unsurların bireysel yaşantısını örgütlenmek, ve yol gidiş-gelişlerde kullanmak için sonuna kadar yararlanılmış ve büyük tahribatlara uğratılarak I-KDP'nin ticaret mantığı egemen kılınmıştı. Kahraman** yoldaş ve ailesi de uzun süre bunun etkisinde kaldığından mücadele saflarına katılması gecikmeli olmuştu. **Kahraman** yoldaş konuşmalarında *"KDP olmasaydı çoktan mücadele saflarına katılmıştım"* diyerek bu etkiyi her zaman dile getiriyor ve müthiş kin duyuyordu. Köy halkı bu **ilkel milliyetçi hareketten kurtulduktan sonra canlanarak, Parti saflarında gerçek yerini alma çabası içine girmiştir. Partiyle ilişki** kurduktan hemen sonra köy halkı, **Kahraman** yoldaşla birlikte 9 genç insanını ARGK saflarına uğurlayacaktı.

Kahraman yoldaş geçmişin intikamını alırcasına güçlü bir azim ve hızla gelişti; bütün yeteneklerini harekete geçirdi. Cudi Dağı'nda gündoyu çıkan çatışmada düşmanın hücumlarını boşa çıkarmada önemli rol oynadı. Düşman subaylarının askerlere emirler yağdırarak, O'nun üzerine sürmeleri karşısında büyük bir direniş sergiledi. Çatışmanın en sıcak anında bile kendine son derece güvenen, halkına ve ülkesine layık olmanın sorumluluk ve düşüncesiyle hareket edebilen bir özelliği vardı. Kürdistan'da mücadelemiz açısından artık simgeleşen "Kleş"e büyük bir özlemi vardı. Şehit düşmeden 10 dakika önce bu özlemini yanındaki **birkaç savaşçı yoldaşına gülümseyerek şöyle dile getirmişti:** *"Daha çok düşman vurmam için bir Kleşi hakketmedim mi? Tahmin edersem komutan yoldaş artık bana bir Kleş verir."*

Kahraman yoldaşın anısına bağlılık, savaşımızı bu düzeyden daha ilerilere götürerek, dönemin şiarı **olan halk demokrasisini gerçekleştirmekle mümkündür.**

Partimizin devrimci-direnişçi iradesiyle düşmana vuracak, ülkemizi bağımsızlaştırmak için Parti-Cephe-Ordu silahlarını daha yetkince kullanacak ve dönemin şiarına, şehitlerimizin anılarına bağlı kalma temelinde yürüyeceğiz. **Kahraman yoldaş ve diğer tüm şehitlerimiz** yolgösterici anıları bunu gerektiriyor.

Kahraman yoldaş! Bütün Kleşlerimiz senin özlemin doğrultusunda kullanacağımızca söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

Yürek ayaklandı...
beyin ayaklandı...
toprak ayaklandı...
ve türküsünü söyler isyanın
çocuklarımız.
Çıplak bedenlerimizden
örececeğiz
geleceğin yıkılmaz eserini.
Doğuracağız avuçlarımızda
yeni sabahların güneşini.
Savaşta döllenir
toprak
özgürlüğe.
İşte doğduk
yüreklerimizle
özgür.

Çiçeklendi kıpkızıl
dorukları dağların.
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman geçecek.

Sıkı tut elimden,
bile yüreğini
bir hançer gibi:
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman geçecek.
Türkülerin
uzun olmalı...
her adımda
coşturan seni.
Sert olmalı adımların
bastıkça

Mustafa Sor yoldaş, mücadelemizde yaşıyor

Halil (Mustafa Sor) yoldaşın anısını yazarken, **ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği aşamayı da gözönünde bulundurmak gerekir.** Çünkü bu yaşta, bu kadar yüce ve boyutlu bir katkı sunmak mücadelemizin boyutunu gösterir. **Halil** yoldaş yüce bir yoldaştı. O, bağımsızlık **ve özgürlük mücadelesinde yerini almış ve bu temelde Kürdis**tan toprağını kanıyla sulayarak kızıl güllere gıda olmuştur.

Şırnak'ın Gıver köyünden olan **Halil** yoldaş, Batiyan aşiretine mensuptu. Yıllarca egemen TC ve onun uzantısı olan egemen işbirlikçi-feodal ağalar tarafından sömürülmüş, horlanmıştır. Fakat O'nun bu yaşamı 7 Nisan 1988 yılında değişecekti. Köylerine uğrayan gerilla birliği Askerlik Yasası'yla **Halil** yoldaşı ordu saflarına katar.

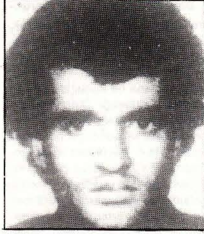
Halil yoldaşın ailesi oldukça yoksul ve yurtseverdir. Düşmanın baskısı şurada kalsın, onun aşiret reisinin otoritesi altında olması bile büyük işkencedir. Fakat buna rağmen yaşamlarını ne zaman nereye kadar ve kiminle sürdüreceklerini çok iyi bildikleri için sürekli direnmişler **ve ulusal kurtuluş mücadelesine her türlü desteği sunmuşlardır.**

Henüz 13-14'ünde olmasına rağmen, Partimizin yurtseverliğini yoğunca yaşayan **Halil** yoldaş, düşmana karşı kinli; cesur, fedakar ve atılgandı. Üslubu Partimizin istediği üsluptu.

Halil yoldaş Çırav Dağı'nın eteklerinde, kendi köylerinin hemen yanında kalabalık bir gerilla grubunun öncüsüyken kayadan düşerek devrim şehitlerimiz kervanına katıldı. Aslında şehit oluşu anlamlıdır. Nisan 1988'in ilk haftasında katıldığı yerde, bir yıl sonra Nisan 1989'un ilk haftasında aynı yerde şehit düşüyordu. Bu sürede birçok eylemde en ön saflarda yer aldı, önemli başarılar elde etti. Kürdistan devrim şehitleri kervanına bir yoldaşımızı daha katarken, onların yolunda yürümek, şaşmaz hedefimiz olacaktır.

Bêsosın direniş kahramanları vatanı kurtarma savaşında halkımızın sinesinde anıtlaştılar

İzzet KIZILBAN (Xalit)

Xalit yoldaş, 1964 yılında Hakkari'nin Kırıkdağ köyü Rez mezrasında dünyaya geldi. Çocukluğu, doğduğu yer olan Hakkari'de sömürgeciliğin asimilasyon politikasından uzak; yurtseverlik, Kürt yiğitliği ve mertliği bakımından oldukça zengin olan bir ortamda geçti. İlk ve orta dereceli öğrenimini tamamlayıncaya kadar da bu zenginliklerin içinde bulundu. 1979 yılında Ankara Üniversitesi'ne bağlı Adalet Yüksek Okulu'na başladı. Yüksek öğrenimini 1984-1985 1985 yıllarında tamamladı. 1987 yılında tekrar Hakkari'ye döndü. Genel devrimci düşünceye duyduğu sempati ve Botan'ı baştan başa saran mücadelemiz **Xalit** yoldaşın sempatisini arttırdı. Hakkari alanında sempatizanlık düzeyinde faaliyetlerini sürdürdü. Daha sonra Kredi ve Yurtlar Kurumu Ağrı Yurt Müdürlüğü'nde yönetim memuru olarak görev yaptı. Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katıldığı 1989 yılına kadar buradaki görevini sürdürdü.

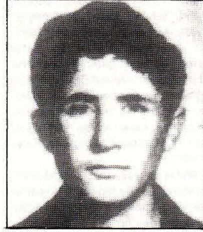
Xalit yoldaşın mücadeleyle tanışıklığı 1984 yılına dayanır. Devrimci yaşamı Parti hareketine profesyonel katılımı gerçekleştirdiği andan itibaren başlamış olmakla birlikte, ondaki ilerici-devrimci düşünceler 15 Ağustos eylemliliğinin en çok da Hakkari alanı özgülünde yarattığı yakın etki sonucunda oluşmaya başlar. Reformist ve ilkel-milliyetçiliğin alan kitlesi üzerindeki kısmi etkinliklerine **Xalit** yoldaş kapılmaz. Parti mücadelemizin Hakkari alanına girişini, kendisinin de Partiye sunduğu bir raporunda; *"Hareketin bu koşullarda, pratik platformda ortaya çıkması bende büyük sempati uyandırdı"* tarzında ifade ettiği gibi, sempatiyle karşılar. Silahlı direniş mücadelemiz Kürdistanlı her genç gibi **Xalit** yoldaşın da duygularına hitap eder. Alanda faaliyet yürüten gruplarla ilişkiye geçerek, Partiyi daha iyi tanıma açısından yayınları okumaya başlar. **Xalit** yoldaşın düşüncesindeki sempatisi fiili destek sunmaya dönüşür. Düşmanın en çok Hakkari'ye yüklendiği bir dönemde, O, her şeyi göze alarak gerillanın lojistik ihtiyaçlarını temin eder. **Xalit** yoldaş, gittiği her yerde öncelikle devrimci-demokrat ve ilerici çevreler edinir. Gerici, faşist çevrelere karşı ise gücü oranında bir savaşım yürütür. Bu konumundan dolayı gerek sömürgeci orduda, gerekse de mesleki iş sahasında bulunurken, çeşitli takibat, soruşturma ve uygulamalara maruz kalır. Orduda iken Hakkarili, iş sahasında iken Kürdistanlı devrimci olduğu için güvenilmez. **Xalit** yoldaş Partiye sunduğu bir raporunda bu durumu şöyle ifade eder: *"Partiden uzak kalış sürecinde de düşman hiçbir zaman bizi serbest bırakmadı. Hep takip altındaydık. Partiye yoğun katılımlardan çok korktuğunu alenen belli ediyordu."* Sömürgeciliğin çoğu zaman baskı, sindirme, çoğu zaman da yalansahte vaatlerle gençliğe hazırladığı tuzağa düşmemeyi başararak, nedenini, *"Bilimsel sosyalizmin Kürdistan toplumsal yapısına uygulanmasını taktiksel planda da yerine getirdiği, Kürdistan proletaryasının siyasi-iktisadi çıkarlarını ön planda tutarak, halkımızın siyasi ve askeri kurtuluş yolunu döşediği için, Kürdistan İşçi Partisi'ne katılmaya karar verdim"* biçiminde izah ettiği, saflarımıza katılımı gerçekleştirir. Aynı raporunda, *"Çalıştığım işyerini terkederek mücadeleye katılmaya karar vermemin nedeni, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi ile halkıma karşı sorumluluk duygularımın da gelişmesiydi"* diyen **Xalit** yoldaş, halkına karşı görevlerini yerine getirmenin bilinci ve sorumluluğuyla dolu olarak mücadeleye atıldı.

Xalit yoldaş, geldiği Parti ortamında, Ocak 1989 tarihinde "Benevok Şehitleri Eğitim Devresi"ne alınır. Aydın özelliği ve genel teorik birikimi, Partinin ideoloji ve politikasını algılamada, devrim sorunlarını bilince çıkarmada ona kolaylık sağlar ve eğitimini başarıyla tamamlayarak pratiğe yönelir.

Xalit yoldaş, canlı, atak ve duyarlı yapısıyla çevresinde güven yaratan, düşmanın üzerine intikam ruhuyla gözünü kırpmadan yürüyen bir yoldaştı. Nitekim 26 Mayıs 1989 tarihinde Şemdinli'nin Bêsosın mıntıkasında grubun önündeki engel ilk olarak ona çarpar. Bir anda operasyon özel timleri ile karşı karşıya kalan **Xalit** arkadaş, grubu kurtarmak için soğukkanlı ve atik hareketlerle gruba yanaşarak haber verir. Çatışma başladığında düşman helikopterlerle sürekli indirme yapar. **Xalit** yoldaş isabetli kullandığı B-7 roketatarıyla bir helikopter düşürür. Daha sonra düşman top atışlarıyla yoldaşların bulunduğu mevziyi dövmeye başlar. Beş yoldaş bu çatışmada şehit düşer. **Xalit** yoldaş çemberden kurtulmayı başarır. İki gün sonra yeniden operasyon birlikleri ile karşılaşır. O, düşmanın eline sağ olarak geçmektense ölümsüzleşmeyi yeğleyen ve bu uğurda soylu, kahramanca bir tutum takınma yüceliğini gösteren sayısız PKK direnişçilerinden sadece biridir.

Xalit yoldaş, son anında elindeki bombanın pimini çekerek, kendisinin şahadete ermesi ile düşmana kayıp verdirme kahramanlığı sergilemiştir. **Xalit** yoldaş, Şemdinli'de abideleşti. Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Lezgin ASLAN (Ferik)

Bêsosın direnişinin en genç kahramanı **Ferik** yoldaş, 1974 yılında Van'ın Gürpınar ilçesinde, orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluğunu, halkımız arasında güzelliği ile tanınan Feraşin yaylalarında geçirir. Daha küçük yaşta iken, yaşam kavgasının zorluklarını omuzlarında taşıyarak büyür. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için o yaşta çobanlık yapmaya başlar. Göçebe hayatı yaşadıkları için **Ferik** yoldaş, hiçbir okula gitmez.

Ailesinin göçebe yaşamı, yine kendi köylerinden uzak, başka şehirde yaşamaları, ailenin giderek yoksullaşması ve içinde bulunduğu yaşam koşulları küçüklükten beri üzerinde derin izler bırakır. 10-12 yaşlarına geldiğinde artık gelişmelerin yönünü tayin edebilmekte, bu durumu sadece ailesinin yaşamadığını görebilmektedir. Şehirdeki yaşama karşı olan yabancılık ve mevcut toplumsal düzenin olumsuzlukları kendisini aşırı derecede rahatsız eder. Ama O'nun umudu; günlük yaşamın çeşitli iletişim yollarından tanık olduğu ve etkisi altında kaldığı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. **Ferik** yoldaş sorunlarla başbaşa olduğu bir dönemde evlerine giden gerillaları büyük bir merak ve sevinçle karşılar. İlk olarak gerillalarla tanıştığı için onların tüm hal ve hareketlerini, konuşmalarını büyük bir ilgi ile izler. Gerillanın yaptığı propagandadan etkilenir. O'ndaki yurt sevgisi, saf ve temiz duyguları ile birleşince, sömürgeciliğe, düzene ve TC'ye karşı kin ve nefreti daha da bilenir. Gerçek kurtuluşun ve onurluca yaşamın nerede olduğunu gören **Ferik** yoldaş, bağımsızlık uğruna savaşan PKK saflarında yerini almaya karar verir.

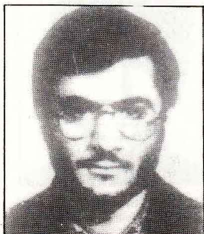
O, kişisel düzeyde haksızlığı kabul etmeyen özelliğini, sömürgecilerin kendi halkına karşı yaptıkları haksızlıkları kabul etmemeyle birleştirerek, halkın davası ve kurtuluşu uğruna kendisine düşen görevini yerine getirmek için, gençliğin mücadele saflarına yoğun akın ettiği 1989 atılımı döneminde gerilla yaşamına geçerek, bağımsızlık ve özgürlük davasında yeralmanın coşku ve mutluluğunu yaşamıştır. Parti Askeri Konseyi'ne yazdığı bir raporunda bu durumu şöyle dile getirir: *"Ülkem ve halkım için savaşmak istiyorum. Kaldığım şehirde konuşulanlar, gazete, radyo, TV'deki haberler beni etkiliyordu. Ben de bu kötü durumdan kurtulmaya, vatanım için savaşmaya geldim."*

Ferik yoldaş ülke pratiğinde kısa süre kaldıktan sonra, eğitim için Parti kampına gönderilir. 1989 Nisan'ında "Benevok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi" ek derslerine girer. Eğitime büyük bir ilgi ve coşkuyla katılır. Mücadeleye, sılaha ve ülkemizin dağlarına adeta sevda derecesinde bir tutkuyla bağlanır. Eğitimden başarılı olarak çıkan **Ferik** yoldaş, bir grup yoldaşı ile birlikte 1989 Mayıs'ında Bêsosın direniş yolculuğunun en genç savaşçısı olarak, düşmana olan kinini kusmak için, savaşın en kızgın olduğu Botan alanına doğru yürüyüşe geçer. Botan dağlarında savaşmanın özlemi, sevinci ve coşkusuyla, **özgür vatan** toprağının yaratılması için kendi katkısını da sunmanın gerekli kıldığı saldırı ruhuyla doludur bu yürüyüşte.

Ferik yoldaş işte bu zenginlikle doluyken, kendi gerçekliğinin birçok yönü açısından bir talihsizlik sayılabilecek bir zamanda ve çatışmada şehit düştü. Diğer Bêsosın direniş kahramanlarıyla birlikte, sözüne sahip çıkarak, düşmana karşı gösterdiği, genç yaşına göre çok yiğitçe ve soylu bir direniş sonucu, **Her şey vatan için** dediği topraklara kefensiz uzandı.

Kürdistan halkı ve Partimiz, **Ferik** yoldaşı, **Özgür Vatan** yaratmak için gencecik yaşamından seve seve feragat eden 15 yaşındaki bu körpe direniş kahramanının ağzından çıkan **Her şey vatan için** sloganında sürekli yaşatacaktır.

Rıdvan ARSLAN (Welat)

Welat yoldaş Van'ın Alaköy köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yörenin tanınmış dindar, fakat aynı zamanda yurtsever ailelerden biri olan ailesi, aslen Siirt-Eruh'lu olmasına rağmen, dedesinin yıllar önce devlet kadrosu bir imam olarak Van'a atanmasıyla bu alana yerleşir. Ailenin en büyük oğlu olan **Welat** yoldaş, ilköğrenimini ve ortaokul 1. sınıfı Van'da okudu. Devlet memuru olan babasının tayini 1980 cuntası döneminde Amasya'ya çıkarıldı. Bu yüzden ailece memleketlerini terkedip Amasya'ya yerleşmek zorunda kaldılar. Burada kaldıkları iki yıllık süre zarfında **Welat** yoldaş yarım bıraktığı tahsiline devam etti. Mezuniyet belgesini Amasya Atatürk Lisesi orta bölümünde aldı. Ailesinin tekrar Kürdistan'a dönmesiyle bu sefer de Van'da lise öğrenimine başladı. Maddi durumları iyi olmasına rağmen aileye yük olmama duygusuyla, yaz aylarında seyyar satıcılık gibi işlerde çalıştı. Yakın akraba çevresi ve lise öğrenci gençliğinin etkisiyle devrimci fikirlere ilgi duymaya başladı. Düzendeki çarpıklıkları, ulusal ve sınıfsal çelişki gibi kavramları duydukça, genel marksist klasikleri okumaya karşı eğilim duydu. **Welat** yoldaş daha önce, gerek imam olan dedesinin aile üzerindeki mutlak etkinliği, gerekse de kendisinin inandığı dini felsefik düşüncelerin etkisiyle çevresinde bir dindar olarak tanınmasına rağmen, materyalizmle tanışması, O'nun kaba ama ateşli bir marksizm savunucusu olma biçiminde dönüşüm yapmasını sağladı. Okul çevresinde devrimci gençlikle Kürdistan sorunu üzerine yoğun tartışmalara girdi. Eline geçirdiği devrimci yayınlardan okuyup öğrendiklerini sınıfta ve gruplaşmaların olduğu yerlerde arkadaş çevresine aktarma çabası içerisinde oldu.

Mücadelemizin ülke genelinde yaygınlaşması ve Van alanına da pratik sahada yansımasıyla birlikte ulusal kurtuluş düşüncelerinin etkisi altına girdi. Gerek burjuva basın yayınından, gerekse de kitleler içerisindeki yakın mücadelesi ve daha çok da cesaretli eylemleriyle tanımaya başladığı PKK'nin kendi alanlarına girişini sevinçle karşıladı. Kısa süre içerisinde PKK ismine derin bir sempati ve yakınlık duydu. Alandaki Partili yoldaşlarla fiilen ilişkiye geçtiği ana kadar da kendisi gibi Parti sempatizanı olan ve daha sonra Parti saflarına katılan amcasının oğlu **Zana (İsmail ARSLAN)** yoldaşla PKK'nin bağımsızlıkçı çizgisini öğrenme tartışmalarına katıldı. PKK'nin Kürdistan halkının gerçek kurtuluşu uğruna doğru bir çizgi temelinde savaşan Kürdistan sahasındaki tek marksist-leninist proletarya partisi olduğunu kısmen kavradığı anda ise, ikircikisiz olarak alandaki PKK'li devrimcilerle ilişkiye geçti. Devrimciler tarafından yapılan propagandayı ilgiyle dinledi. İlk tanıdığı yoldaşlardan birinin, kendisinin de aralarında bulunduğu bir grup yurtsever gence, *"Artık sizler de bu mücadelede aktif yerinizi almalısınız"* demesi ve kendilerine yönelik böylesi bir çağrıda bulunması, O'nun yüreğinin sevinç ve coşkuyla dolmasına yetti. Bu kelimeler **Welat** yoldaşın beynine yerleşti. Kendi deyimiyle, *"Kürdistan bir sömürge, kurtuluşu uğruna mücadele veren de PKK olduğuna göre"* O kendisini bu mücadeleden soyutlayamazdı.

Welat yoldaş 1988'in başlarında düzenle olan tüm bağlarını keserek profesyonel devrimciliğe atılmayı amaçladı. Ancak kendisini çevreleyen bazı nedenlerden dolayı bu amacına o an ulaşamadı. Bu arada, katıldığı üniversite imtihanlarında Marmara Üniversitesi Basın-Yayın Yüksekokulu'na girmeye hak kazandı. **Welat** yoldaş ruhen düzenle olan bağlarını önemli oranda kesmesine ve kafasında bireysel çıkardan çok, bir halkın çıkarlarına hizmet etmesini sağlayacak bir gelecek çizmesine rağmen, ailesinin ısrarları karşısında üniversiteyi okumak amacıyla metropole gitmek zorunda kaldı. Öğrenimine başlarken önceleri her şeye rağmen, kendisini elinden geldiğince gerçekleri yazma savaşımını yürütebilecek güçlü bir gazeteci olarak yetiştirmeyi amaçladı. Ancak derin yurtseverliği, genel devrimci düşünceleri ve ulusal kurtuluşçuluğa olan yakın sempatisi, O'nun yıllarca ülkesinden ayrı, mücadeleden uzak yaşamasına elvermiyordu. İşte **Welat** yoldaş bu düşünceleriyle altı aylık bir üniversite yaşamından sonra Kürdistan'a dönüp, memleketi olan Van'a yetiştiğinde kesin kararını vermişti. Altı aylık ülke mücadelesi özlemi onda büyük bir vatan hasreti yaratmaya yetmişti. Diğer yandan alanda umduğunun da üzerinde gelişmelerle karşılaşmış, kitleler içinde konuşulan tek şeyin PKK ve silahlı direniş mücadelesi olduğunu görmüştü. Bu durum **Welat** arkadaşta sevinç ve coşku kadar önü alınamayan bir sabırsızlığın da doğmasına neden olmuştu. Artık bir dakikanın bile kaybedilmemesi gerektiğine inanıyordu. Nihayet 1989 yılının ilk aylarında arzuladığı ana kavuştu. Büyük bir sevinçle Parti saflarına katılarak bağımsızlık mücadelesindeki gerçek yerini aldı. O, PKK saflarında davanın bir neferi olarak savaşmayı her şeyin üstünde tuttuğu için bu anı yaşamının en mutlu anı olarak gördü.

Welat yoldaş, istediği ortama kavuştuktan kısa bir süre sonra

parti tarafından "Benevok Şehitleri Eğitim Devresi"ne alındı. Yeni başladığı mesleğinde başarılı bir uygulayıcı olmak için, parti okulu ortamında kişiliğindeki tüm zayıflıkları aşmayı ve erkenden Parti kişiliğine ulaşmayı amaçladı. Partiye sonuna kadar açık olmayı, güçlü zayıf yönleriyle kendisini Partiye tanıtmayı, böylece zayıflıkları temelinde eğitilmeyi her şeyin üstünde gördü. Parti değerlerine karşı saygı-sevgiyle dolu olması, bunun da ötesinde değerlerin sonuna kadar korunması gerektiğini devrimciliğin birincil şartı olarak benimsedi. O'nun değerlere yaklaşımda hatalı tutumlara karşı sürekli eleştirici bir tutum içerisinde olması bu özelliğinden kaynaklanmaktaydı. **Welat** yoldaş, eğitim gördükçe ve Parti ölçülerini daha yakından tanıdıkça, kişiliğine has olumlu özellikleri daha da derinleşiyordu. Kavramaya, algılamaya açık aydın özelliği, Partinin ideolojisini-politikasını erkenden kavramasına ve bu temelde adım adım devrimci kişiliğe ulaşmasına kolaylık sağlıyordu. Bu nedenle kısa bir süre zarfında önemli bir gelişme sağlayan yoldaşlardan biri de **Welat** yoldaş oldu. O'nun bu gelişmesi sadece fikir alanında değil, günlük hayatta, yoldaşlık ilişkilerinde, hal-hareket ve davranışlarda da yaşayan bir gelişmeydi. Yoldaşlarına karşı hatalı bir tutum içerisine girmemeye özen gösterir, en az kendi gelişmesi kadar yoldaşlarının da gelişmesi için üzerine düşen çabayı sarfetmekten çekinmezdi. Devrimci yaşama karşı duyduğu derin sevgi, kollektif çalışmaya dört elle sarılmasından belli olurdu. O'nun, yapılması gereken bir işten-kendi görevi olsun olmasın kaçtığına rastlanılmadı. Eğitimde aldıklarını devrimci yaşamında gevşekliğe yer vermeyen bir ciddiyet ve sorumluluk anlayışıyla uygulama çabası, çevresinde kendisine karşı güven yaratan bir özelliğiydi. **Welat** yoldaş tüm bu özelliklerinden dolayı yoldaşları tarafından sevilir sayılırdı. Henüz burjuva okullarında iken bile derslerinde tüm öğrencilerden daha üstün bir başarı sergilemeyi ve en iyi dereceye erişmeyi kendisinde vazgeçilmez bir prensip haline getiren **Welat** yoldaş, bu başarılı olma azmini Parti okulunda devrimci bilinçle bütünleştirmesini bilen, bu anlamda da başarısına güç katan yoldaşlarımızdan biriydi. O, üstlendiği her görevi tüm özverisiyle yüklenmeyi kendisinde bir özellik haline getirdiği içindir ki, el attığı bir işte başarısızlığı kabul etmez, görevin üstesinden gelmeyi vazgeçilmez bir amaç olarak gördü. Küçük yaşlardan itibaren oldukça azimli, yenilgiyi kabul etmeyen bir kişilik özelliğine sahip olduğundan, aynı zamanda haksızlığa karşı da boyun eğmeyi hiç bir zaman kabul etmeyen, gerekli tutumu takınmaktan çekinmeyen biriydi. Ailesinden, okul çevresinden başlayan, haksızlığa karşı durma eğilimi, giderek topluma karşı yapılan haksızlığı görmesini sağlamış ve bu belirgin özelliğinden dolayıdır ki, bir halka yapılan haksızlığa karşı savaş bayrağını açan PKK hareketine katılmaya karar vermişti.

Welat yoldaş, olumlu özellikleri ve yetenekleriyle halkının davasına önemli katkılarda bulunmaya aday değerli yoldaşlarımızdan biriydi. O, pratik mücadele içerisinde kendisini daha da geliştirebilecek, yetkinleştirebilecek ARGK'nin genç nesil komutanlarından biriydi. Köklü bir hazırlık sonucunda pratik savaş ortamına zafer inancıyla dolu olarak gitti. Kendisini bir halkın davasından soyutlamayı kabul etmedi ve onun mücadelesi uğruna sorumluluk altına girmeyi başardığı gibi ölümün gelip dayandığı noktada da kararlı ve sorumlu devrimciliğin gereklerini yerine getirmesini bildi. 26 Mayıs 1989'da Şemdinli-Bêsosın alanında diğer yoldaşlarıyla birlikte, sömürgeci-faşist ordu birlikleriyle girdikleri çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Welat yoldaşın taptaze kanıyla daha da kızıllaştırdığı Bêsosın Direnişi, geçen yıl aynı tarihlerde bir dizi bağımsızlık kahramanının Benevok Direniş"ni yaratmayla kazandıkları mevziyi daha da sağlamlaştırdı. Onlar Benevok direnişçilerinin çağrısına en cesur ve en yiğitçe cevap vererek düşmanı Şemdinli topraklarında bir kez daha korkuya boğdular. Düşman, bu direniş karşısında çok iyi anladı ki şehitlerimizin naaşlarını yakıp kül haline de getirse, cesetlerini Govendê kayalıklarına da atsa, Kürdistan topraklarının daha da bereketlenmesini engelleyemez. Şehitlerimizin anısı halkımızın yüreğini harmanladığı müddetçe bu kavga nesilden nesile devam edecek, analar daha nice kahramanlar doğurarak intikam vaatleriyle savaş meydanlarına göndereceklerdir. Ta ki bağımsız bir Kürdistan yaratana dek.

Welat yoldaşın anısı halkımızın yüreğinin derinliklerinde sonsuza dek yaşayacaktır!

Sabri ACAR (Diyar)

Diyar yoldaş, 1971 yılında, Hakkari'nin Beytüşşebap ilçesinde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Aslen Hakkari-Beytüşşebaplı olmasına rağmen daha küçük yaşlarda iken, ailesinin Van şehir merkezine taşınmasıyla beraber, **Diyar** yoldaş da Van'da ilkokula başlar. İlk ve ortaokulu bitirdikten sonra, liseye kaydını yaptırır. Yurtsever bir aileye mensup olan **Diyar** yoldaş, daha okul sıralarında iken bile sömürgeci TC'nin asimilasyon politikasına karşı çıkmış, bu uygulamaları kabullenmeyip boyun eğmediği için, faşist öğretmenler tarafından çeşitli ceza ve uygulamalara maruz bırakılmıştır. Buna tepki duyan **Diyar** yoldaş lise 2. sınıfta okulu terkederek ailesinin geçimine katkıda bulunmak için kendi dükkanlarında çalışmaya başlar.

Diyar yoldaşın doğduğu alanda faşist-sömürgeci TC. ordusu ve onun uşakları olan yerli işbirlikçi güçler ile ARGK gerillaları arasında kıyasıya süren kızgın bir savaş yaşanmaktadır. Bu savaş, her Kürt insanının olduğu gibi, **Diyar** yoldaşın da yıllardır arayışı içerisinde olduğu bağımsızlık ve özgürlük savaşıydı. Çünkü bu savaş, yıllardır sömürgeci-faşist Türk egemenliği ve feodal-komprador işbirlikçi uşaklarının baskı ve sömürüsü altında olan Kürdistan'ın bağımsızlığını ve Kürt halkının özgürlüğünü getirecek olan halk savaşıydı. İşte bu gerçekleri bilince çıkarmış olan gençlik kesiminin en bilinçli ve dinamik yapısı içerisinde yeralan **Diyar** yoldaş devrimci gençlikle olan sıkı ilişkilerine ve yurtsever özelliklerine dayanarak kurtuluş savaşına fiili olarak katılmanın uğraşı içinde olur. Nitekim hedeflediği amacına, ARGK gerillalarıyla ilişkide olan arkadaşlarının da yardımıyla hiçbir kararsızlığa ve tereddüte düşmeden 20.1.1989 tarihinde bizzat bir ARGK birliğinde yeralarak ulaşır. **Diyar** yoldaş Partiye katılış nedenini 7.2.1989 tarihli raporunda şöyle izah eder: *"Partiye, ezilen, sömürülen Kürt halkının kurtuluşu için, Türk faşizminin daha da ilerlemesine engel olmak ve Kürdistan'ın bağımsızlığına az da olsa yardım etmek amacıyla ve aynı zamanda Kürdistan'da tek otoriter Parti olan PKK'yi iyi tanıdığımdan katıldım."* Yine aynı raporunda; *"Devrimci yaşantım önceden de vardı. Ama tam anlamıyla aktif olarak Partiyle başladı"* diyerek devrimciliğinin daha da eskiye dayandığını belirtmektedir.

Diyar yoldaşın Parti saflarına katılışı birçok arkadaşını etkisinde bırakırken, birçok kişi için de inandırıcı ve tasvip edici gelmemişti. İçerisinde olduğu "rahat, iyi yaşam" koşulları ve ailesinin maddi olarak durumunun iyi oluşu, okuma ve bu gibi olanaklarının bulunması **Diyar** yoldaşın hiçbir kişisel çıkarını düşünmeden, bireysel kurtuluşun ancak ülkesinin ve halkının kurtuluşuyla mümkün olacağına dair bilinci, inancı ve kararlılığıyla ulusal kurtuluş saflarında yerini alması, kendi çevresinden birçok kişiye benimsetici gelmemişti. Fakat tüm bunlara rağmen O, yıllardır özlemini çektiği ülkesi Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük savaşı uğruna mücadele etmeyi insan ve Kürt olmanın boyun borcu olarak görmüş ve hayatı boyunca sahip olduğu en coşkulu, en sevinçli an olarak yaşamıştı. Bu nedenledir ki **Diyar** yoldaş hiçbir tereddüte, kararsızlığa ve yılgınlığa yer vermeden tüm özverisiyle Van'da ARGK saflarına katılarak özgürlük yürüyüşünün ilk ve sağlam adımlarını atmıştı.

Diyar yoldaş Partiye katıldıktan sonra kendisi gibi genç ve coşkulu olan diğer yoldaşlarıyla birlikte "Benevok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi"ne girer. Eğitim sürecinden iyi bir şekilde yararlanabilmek için tüm özverisi ve yüksek bir duyarlılıkla derslere katılır. Kendisini Parti yaşamına bir an önce adapte etmek ve onunla bütünleşmek için büyük bir çaba sarfeder.

Diyar yoldaş her zaman sorunlara karşı çözümleyici güç olarak, fedakarca yaklaşımıyla Parti saflarında da arkadaşlarının büyük saygınlığını kazanmıştı. Yine bilinçlenme olayına ne kadar duyarlı ve sorumlu yaklaştığı O'nun birçok davranışından belli oluyordu. Örneğin, Parti'ye sunduğu bir raporunda: *"PKK, Kürdistan'ın bağımsızlığını ve Kürt halkının çıkarlarını gerçek anlamda düşünen, ülkemiz topraklarına bağımsızlığı getirmek için mücadele eden, bu mücadeleyi de hem silahlı, hem siyasi anlamda yürüten, mücadeleyi bağımsızlığın temellerine bağlayan tek Partidir. Diğer örgütlerin ortadan yokolmasına rağmen Partimiz kuruluşundan bu güne kadar sürekli gelişme kaydetmiştir. Ülkemiz için gerekli olan şey, Partimizin çizgisidir. Partimizin sürekli gelişen bu çizgisi ve önderliğinden başka hiçbir şey ülkemizi bağımsızlığa ulaştıramaz"* belirlemeleri O'nun nasıl bir bilinçlenmeye ve derin bir kavrayışa sahip olduğunu göstermektedir.

Artık hiçbir güç **Diyar** yoldaşı ulaştığı bu soylu ulusal bilinç, Parti birliği ve devrimci yaşamdan alıkoyabilecek cesareti kendisinde göremezdi. Çünkü O, artık Partisi PKK ortamında aldığı ulusal bilinci kendi kişilik dönüşümünde gerçekleştirmenin yoğun çabası içerisine girerek kendisini geleceğe hazırlamaktaydı. Artık, ne önceden içerisinde olduğu "iyi yaşam" koşulları ne aile bağları ne de sömürgeci kurumlar bir nebze de olsa O'na çekici gelebilir ve etkileyici bir faktör olabilirdi. Çünkü güçlü yurtsever özelliklere sahip olan **Diyar** yoldaş, sömürgeciliğin toplumdaki yozlaştırıcı, köleleştirici etkilerine, soysuzluğun, onursuzluğun, ahlaksızlığın doruk noktada yaşatıldığı bir ortamda bile boyun eğmeyen, ileriyi görebilen, enerjik, gelecek vaadeden, alçakgönüllü, fedakar ve dürüstlük özellikleriyle arkadaş çevresi tarafından sevilip saygınlık kazanan bir kişiliğe sahipti. Sorunlar karşısında duyarlı ve sorumlu davranması, sürekli çözüm gücü olma isteği ve çabası O'nun belirgin karakter özellikleriydi.

Mücadele azmiyle dolu olan **Diyar** yoldaş bu özelliklerini Parti ortamında güçlendirip, geliştirerek kısa sürede büyük gelişmeler kaydetti ve savaş alanına ulaşmanın kesin kararına vararak kendisini güçlü bir şekilde buna hazırladı. Daha ülke pratiğine gitmeden önce bir raporunda bu durumunu, *"Kendimi şu anda iyi bir gerilla, iyi bir komutan olarak yetiştirmek ve halkımın bağımsızlığı için sömürgeciliğe karşı savaşmak istiyorum"* sözleriyle dile getirdi. Çünkü O hiçbir zaman kişisel yaşam ve bireysel çıkar gözetmeksizin, fedakarlığın, yurtseverliğin yüce örneğini sergileyerek, daha genç yaşta iken kendisini vatan topraklarının ve halkının kurtuluşuna adayan, bu uğurda düşmana karşı kanının son damlasına kadar savaşmayı cesurca göze alan güçlü bir ARGK savaşçısıydı. Eğitim sürecinden başarıyla çıktıktan sonra diğer arkadaşları gibi artık O da ülkeye gidişin heyecanını ve coşkusunu yaşamaktaydı.

Vatan topraklarını kurtarmanın derin bilinci ve inancıyla Şemdinli doruklarında ilerleyen gerilla birliğimizin Bêsosın mıntıkasında faşist ordu güçleriyle 26 Mayıs tarihinde karşılaşmasıyla başlayan çatışmada diğer yoldaşları gibi **Diyar** yoldaş da yeni ve kısa süreli bir mücadele yaşamı olmasına rağmen büyük bir saldırı ve intikam ruhuyla silahına sarılarak mevzilendi. Düşmanla azami güç dengesizliğine rağmen bütün şiddetiyle süren çatışmada büyük bir direniş sergileyerek düşmana ağır kayıplar verdirmede pay sahibi oldu ve diğer değerli yoldaşlarıyla birlikte şahadete ulaşarak PKK'nin direniş kahramanları arasındaki ebedi yerini aldı.

Diyar (Sabri ACAR) yoldaşın anısını, Kürdistan gençliğini mücadele etrafında örgütleyerek ve kitlesel bir katılımı sağlayarak yaşatacağız.

İsmail ARSLAN (Zana)

Aslen Siirt-Eruhlu olan, fakat daha sonra Van'a yerleşen Arslanlar ailesinin ikinci çocuğu olan **Zana** yoldaş, Alaköy'ünde dünyaya geldi. Çocukluk yılları mutaasıp, dini ahlakın güçlü olduğu bir aile ortamında geçti. Asıl memleketlerinden kopmuş olmaları ve köylerinde Acem azınlığının bulunuşu, ailesinin Kürt gelenek-göreneklerini yaşatmasını ve yurtseverliği canlı tutmasını sağlayan nedenlerdendi. Ailedeki dini etki, ailenin belirgin özelliği olan yurtseverliği zayıflatma yerine tam tersine daha da güçlendirmişti. **Zana** yoldaş daha çocukluğunda birçok yaşıtına göre, zeki, olgun, tuttuğunu koparmak isteyen ve başarı hırsıyla dolu olan biridir. İlköğrenimine Vankulu İlkokulu'nda başlar. Derslerindeki başarısı ve zekasıyla okul öğretmenlerinin ilgisini üzerine toplar. İlkokul son sınıfta okul genel birincisi olarak mezun olur. Aynı başarısını ortaokulda da sürdürür. **Zana** yoldaş öğrenimini lise 2. sınıfa kadar sürdürdükten sonra okulu bırakır.

Zana yoldaş sahip olduğu yurtsever, dürüst özellikleri nedeniyle PKK saflarını ve devrimci yaşamı, sömürgeciliğin dayattığı yaşama tercih eden, asimilasyon kurumlarında eritilmeyi, özünden boşaltılmayı reddeden yüzlerce Kürdistanlı gençten sadece biridir. O'nun mücadele ile tanıştığından çok kısa bir süre sonra PKK saflarına katılmaya özgür iradesiyle karar vermesi, sömürgeciliğin gençliği eritmeye yönelik her türlü politikasına rağmen savaşın yakın etkisi altında yetişen genç neslin, her bakımdan PKK ve onun önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine ait olduğunu göstermektedir. **Zana** yoldaş, kendi emek güçlerini metropollerde ucuz bir ücret karşılığında satmak zorunda kalan binlerce yaşıtına nazaran ailesinin maddi imkanlarına dayanarak okuma, kısmen de rahat yaşama olanağına sahip olması bakımından "şanslı" sayılırdı. Ama O, ulusal ve sınıfsal çelişkileri farkettiği, sömürgeci düzenden beklenebilecek hiçbir şey olmadığını ve kendisine onurlu, insanca bir gelecek tayin edebilecek şansa sahip olduğunu anladığı anda, kişisel kurtuluş olanaklarını bir yana itti. PKK; ideolojisi ve silahlı direniş mücadelesiyle, yüzlerce Kürdistanlı gence tanıdığı, bir halkın davası uğruna savaşma olanağını O'na da sunmuştu. **Zana** yoldaş sahip olduğu özellikler bakımından bu olanaktan yararlanmayacak, PKK'nin şehitleri ve cesaretli mücadelesiyle kendisine yaptığı çağrıya cevap vermeyecek biri değildi. Kürdistan genelinde doğru temellerde gelişen silahlı direniş mücadelesi, ARGK gerillalarının büyüklüğü ve mücadelenin Van alanına girişiyle yarattığı kitlesel kabarış, esas kaynağına akması gereken genç lise öğrencisi **Zana** yoldaş üzerinde kamçılayıcı bir etki, karşı konulamayacak bir istek yarattı. **Zana** yoldaş kendisini tümüyle bu etkiye teslim ettiğinde yaşamı boyunca duymadığı heyecan, coşku ve mutluluğa ulaştı. PKK sevgisi, halk sevgisi, özgürlük sevgisi gencecik yüreğine doldu. **Zana** yoldaş, bu duygulara kapılan ve gereklerini yerine getirmenin arzusunda olan dürüst bir insanın, düzenle bağlarını tümüyle kesip kendisini halkın davasına profesyonel düzeyde adaması gerektiğinin bilincindeydi. Sınırlı bir katkıda bulunmak, kendisini dayatan bu görevi geleceğe ertelemek O'nun doğasına aykırıydı. Her şeyden önce PKK çizgisinin bireye düşen görevlerini yerine getirmek öyle sıradan bir katılım ve katkıyla gerçekleştirebilinecek bir şey değildi. Bu açıdan kendisinin de Partiye sunduğu raporunda; *"Lise yılların-*

da, sosyal derslerdeki başarımdan dolayı avukat olmayı bir tutku haline getirmiştim. İlerleyen yıllarda çevremin de etkisiyle ulusal sorunumuz hakkında bilinçlenme yoluna gidince artık her şeyi bıraktım. Sadece bağımsızlık tutkunu olmaya başladım. Parti yayınlarını, ulusal sorunumuz hakkındaki değerlendirmelerini okudukça her geçen gün bu tutkumun daha fazla arttığını hissediyordum. En sonunda, hem kendim, hem de halkım için en iyi mesleğin militanlık olacağının bilincine vardım" biçiminde izah ettiği gibi, PKK saflarında halkı ve ülkesi uğruna savaşmaya hazır bir militan olmaya karar verdi. Nisan 1989 yılının Mart'ında okumakta olduğu Van Atatürk Lisesi son sınıftan, PKK önderliğinde gelişen Kürdistan bağımsızlık mücadelesine doğrudan katılmak amacıyla ayrıldı ve çok kısa bir süre sonra da mücadele saflarında gerçek yerini aldı. **Zana** yoldaşın bu olanağa kavuşurken yaşadığı sevinci kelimelerle izah etmek mümkün değildi. O, özlemini duyduğu mücadele saflarına katılma olanağını elde edince adeta yeniden doğmuştu. O'nun o an yaşadığı duygular son derece temiz, saf olduğu gibi, insanlarımızın yüreğini bu düzeyde bir coşku ve mutlulukla dolduran PKK hareketinin halkçı karakterini gösteren bir örnektir de. **Zana** yoldaş, katıldığı anı Partiye sunduğu aynı raporunda şöyle izah ediyor: *"Ben, 1988'in başlarından beri Parti saflarına katılmayı istiyordum. Bir yıl boyunca katılmak için harcadığım çabalar yetersiz kalmıştı. Nihayet ... arkadaşın aracılığıyla .... tarihinde yola çıkabileceğimizi duydum. Sevinçten deliye dönmüştüm. O günün akşamı yatakta sabaha kadar uyumadım. Çünkü o sevinç kafamı hayallere boğuyor, dağları, yoldaşları hayal etmekten uyuyamıyordum."* Bu sevinci ve mutluluğunu saflara katıldığı ve fiziki olarak aramızda olduğu müddetçe de sürdürecekti.

Zana yoldaş 1989 yılının ortalarında bir grup yeni yoldaşıyla birlikte "Benevok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi" ek derslerine katıldı. Derin bir özlem sonucu kavuştuğu Parti ortamından layıkıyla yararlanmak ve bu fırsatı değerlendirmek amacıyla gücünün üzerinde bir çaba sarfetti. Eğitim süreci boyunca Partinin ideolojisi, politikası ve savaş taktikleri üzerinde yoğunlaşmada, bilip öğrenmede sınır tanımadı. Sorunlara ciddi yaklaşım tarzı ve başarılı olma hırsıyla eğitim boyunca günbegün gelişme sağlayan yoldaşlardan biri olmasını bildi. Eğitime özlü ve sade bir katılım gerçekleştirdi. Sorunları ele alış, kavrayış ve tartışma tarzıyla yoldaşlarına örnek oldu.

Zana yoldaş ciddi ve dürüst kişiliğiyle çevresinde sevgi ve saygı yaratan bir kişiydi. Her ortamda ciddiyetini koruyan, konuşmasını ve hal-hareketlerini iyi ayarlayabilen, duygularla değil her zaman için mantıklı hareket etmeyi prensip edinen bir kişiliği vardı. Gerek devrimcilik öncesi yaşamında, gerekse de devrimci yaşamında atak, çalışkan ve işlerin üzerine başarı hırsıyla yürüyen özellikleriyle de tanınırdı. En ufak bir iş de olsa ona el atmak, onu başarıyla yerine getirmek **Zana** yoldaşı mutlu eder; O'na moral ve azim gücü kazandırırdı. O, sahip olduğu yurtsever duyguların derinliği kadar, ülkesini kirleten Sömürgeci düşmana karşı da bir o kadar kin ve öfkeyle doluydu. Bunun içindir ki, kendisini bu düşmana karşı savaşımda geriye çekecek, zayıf düşürecek hiçbir olumsuz özelliği şahsında yaşatmamaya özen gösterir, yoldaşlarına bu yönlü gelişmesinde aynı duyarlılıkla yardımcı olmaya çabalardı. O, ulusal kurtuluş saflarına katılmada hiçbir şeyi kendisine engel görmediği gibi, eğitimi tamamlayıp savaş ortamına gitmesi gerektiğine inandığı ve bunun için kendisine güvendiği anda da, kendisi açısından hiçbir şeyi engel olarak görmedi.

Partiye yazdığı son raporunda; *"Canımız PKK'ye ve vatana feda olsun"* diyen **Zana** yoldaş, fiziki ölüm gelip dayandığı noktada canını Partisine ve halkına feda etmenin kararlılığıyla pratiğe yöneldi. O şehitlerin anısına bağlılığın bir gereği olarak PKK'nin direnişçi geleneğine sonuna kadar bağlı kalacağına ve ölümde ölümsüzlüğü yaratacağına da sonsuz güveni olan bir yoldaştı. Çünkü O, halkının kutsal davasına karşı en temiz duyguları yüreğinde taşıyor ve davanın mutlaka zaferle taçlanacağına inanıyordu.

İşte **Zana** yoldaş 26 Mayıs günü Şemdinli'nin Bêsosın alanında yanındaki yoldaşlarıyla birlikte, sömürgeci-faşist ordu birlikleriyle çatışmaya giriştiğinde düşmanın askeri gücüne, tankına, topuna karşı aynı zafer inancıyla, kararlılıkla çatıştı ve aynı direnişte yoldaşlarıyla omuz omuza sonuna kadar direnerek şehit düştü. O, çok sevdiği ülkesinin topraklarına kızıl kanını dökerek, halkına karşı sorumluluğun en yücesini yerine getirdi. O'nun yaşarken mücadeleye sunacağı hizmet, manevi bir güç olarak değerlerimizin gücüne güç katmaya dönüştü.

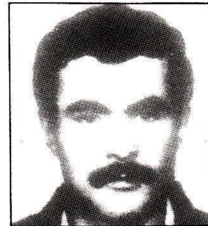
Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Derviş BOZKURT (Mazlum)

Derviş yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Başkale'nin Dibek köyünde doğdu. Dünyaya gözlerini, yurtseverlik yanında aşiret çelişki ve çatışmalarının da derince var olduğu bir ortamda, yoksul bir ailenin çocuğu olarak açtı. Henüz çocuk yaşlarda gerek ailesinin yoksul oluşundan, gerekse de köy yerinde kalıyor olmalarından dolayı kol gücü ve alınterine dayalı ağır üretim işlerine katıldı. Ancak on yaşlarındayken okula gitme olanağına kavuştu. Köylerinde okul olmaması nedeniyle Başkale ilkokuluna kaydını yaptı. Ortaokul ikinci sınıfa kadar da Başkale'de okudu. Ailesinin maddi durumu daha fazla okumasına olanak tanımadığından bu tarihlerde okulunu terkederek yaşam kavgasına atıldı. Yüzlerce Kürdistanlı genç gibi, metropolde ucuz bir ücret karşılığında fabrika işçiliği yaptı. Belli bir süre metropolde kaldıktan sonra köye ailesinin yanına döndü. Aileler arası çatışmalar sonucunda babasının TC tarafından tutuklanıp hapse atılmasıyla, ailesinin geçim sorumluluğu tümüyle omuzlarına bindi. Belli bir dönem kendisinden yaşça küçük olan kardeşiyle birlikte köy yerinde çobanlık yaptı. Ancak bu, kalabalık nüfusa sahip olan ailenin ihtiyacını karşılamaya yetmedi. Yakın akrabası olan amcasının yardımıyla bu sefer de Van-Başkale-Şemdinli aralarında taksi şoförlüğü yaptı. Bunun yanısıra kahvehane ve kulüp gibi yerlerde de çalıştı. Ailesinin maddi durumunu düzeltmek ve geçimlerini sağlamak amacıyla önüne çıkan her işe koştu, gücünün üstünde bir emek ve alın teri döktü. Aynı sorumluluğu ailesinin manevi sorunlarına karşı da gösterdi. Çekirdekten yetişme bir emekçi olan **Derviş** yoldaş bu yaşam kavgasındaki direngenliği ile iş becerebilen, emek-ekmek kavgasının ne olduğunu bilen, emek sömürüsüne ve haksızlığa kinli, öfkeli bir yapı kazandı.

Derviş yoldaşı halkın davasına ilgi duymaya teşvik eden nedenler, O'nun hiçbir ikircikliğe kapılmadan zamanı geldiği anda Parti saflarına katılmasını sağlayan nedenlerdir. Her şeyden önce yurtseverliğin güçlü olduğu bir çevrede ve bunun gereklerini yerine getirmeye açık olan bir aile ortamında yetişmiştir. Sömürgeciliğin aileyi bile parçalayan, yaşamı çekilmez hale getiren etkilerini iliklerine kadar yaşamış, basit ve dar aile, aşiret çıkarları yüzünden meydana gelen kanlı çatışmaların anlamsızlığını ve düşmana nasıl hizmet ettiğini bizzat kendi gözleriyle görmüştür. Henüz ortaokul yıllarında iken sempati duyduğu devrimci mücadeleye olan ilgisi giderek artmaya başlar. Devrimi ve devrimciliği, gerçek kurtuluşun çekim merkezi olarak görür. Köylerine uğrayan silahlı devrimcilerin propagandasını dinledikçe kafasındaki soru işaretlerine bir bir cevap bulur. Devrimciler kendilerine anlattıkları şeyleri eylemleriyle ve pratikleriyle doğruladıkça, onlara karşı duyduğu derin sempati ve yakınlaşma daha da pekişir. Aşiret ve aile çatışmalarında, halkın birbirine karşı kullandığı silahların devrimcilerin elinde, bir halkın düşmanına, sömürgeciliğe karşı intikam kusan bir araç olarak kullanıldığını öğrendikçe, silahı bir ulusal kurtuluş savaşçısı olarak omuzlama arzusuna kapılır. Devrimcileri görüp tanıştıkça bağımsızlık teriminin anlamını daha iyi kavrar ve özgürlüğe duyduğu özlem daha da alevlenir. Çevresinin ve alan kitlesinin PKK ve onun mücadelesinden saygı ve övgüyle sözetmeleri, ellerinden gelen yardım ve desteği sunmaktan çekinmemeleri Ondaki kanıları güçlendirir, kendisine cesaret verir. Nitekim, **Derviş** yoldaş Partiye katıldığı ana kadar arkadaş çevresi içerisinde PKK'nin propagandasını yapmaktan, devrimcilere istihbarat götürmeye ve kuryelik yapmaya kadar, gücü oranında birçok görev gerçekleştirir, devrimcileri gördüğü anda ise sürekli bu tip taleplerde bulunur. Kendi deyimiyle, tümüyle PKK'nin malı olması gerektiğini ve halkın davasına sınırlı bir katkıda bulunmanın yetmediğini kavradığı anda ise ikircisiz katılımı gerçekleştirir. 1988 yılında fiilen katılma isteğine rağmen bu olanağa, kavuşmayınca, 1989'un başlarında Partiye katılarak mücadele saflarındaki yerini alır.

Derviş yoldaş, Nisan 1989 tarihinde "Benevok Şehitleri Eğitim Devresi"nin ek bölümüne katıldı. Kısa süreli bir eğitime rağmen, gerek bilinç gerekse kişilik bakımından önemli bir gelişme sağladığından eğitimini tamamlar tamamlamaz pratik mücadele ortamına gitmeye hak kazandı. Kendisi de bu istemini Partiye sunduğu bir raporunda, *"Kürdistan'ın kurtuluşu için Partinin emriyle ... alanında görev yapmaya hazırım"* biçiminde iletmiş ve pratiğe gitmeye hazır olduğunu coşkuyla belirtmişti. O, PKK'nin Kürdistan halkının gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir hareket olduğuna derinden inanmış, bu uğurda yediden-yetmişe kadar her Kürdistanlının büyük bir intikam ruhuyla savaşa katılması gerektiğine inanç getirmiş biri olduğu için bu kararlılık ve coşkusunu pratiğe atılmadan önce babasına yazdığı bir mektubunda şöyle dile getirmişti: *"Özlediğim mutluluğuma ulaştım. Partiyle kendi kişiliğimi tanıdım. Şimdi, halkımın ve ülkemin kurtuluşu için savaşa gideceğim, eğer şehit olursam diğer kardeşim benim yerimi alsın, o da şehit olursa sen silahımı al ve Partiye katıl. Halkımızın ve bizim intikamımızı al."* Bu kısacık satırlar bile **Derviş** yoldaşın zafere olan derin inancını göstermeye yetmektedir. O'nun tertemiz duygularla ve tükenmez bir intikam ruhuyla ailesinin şahsında savaşa ve intikam almaya yaptığı çağrı, tüm Kürdistan halkına yapılan bir çağrı mahiyetini taşımaktadır. Bu halkın bir neferi olarak çağrısının gereklerini yerine getirmede gecikmedi.

Derviş yoldaş 26 Mayıs 1989 tarihinde Şemdinli'nin Bêsosın mıntıkasında sömürgeci-faşist ordu birlikleriyle girilen çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü. O, gencecik yaşında, damarlarında bağımsızlık özlemiyle kaynayan kanını vatan topraklarına dökerek ailesine ve tüm yurtsever Kürdistan halkına yaptığı çağrıyı yineledi. Henüz devrimci yaşamına ve büyük bir özlem sonucu kavuştuğu silahına doyamadan fiziki olarak aramızdan ayrılmayla halkımızın intikam duygularının şahlanmasında kamçılayıcı bir etki yarattı. Gelecekle dopdolu olduğu ve halkına uzun yıllar hizmet etme arzusunda olduğu bir dönemde erkenden aramızdan ayrılması yüreklerde buruk bir acı, direnişi ise halkımızın ilham kaynağı oldu. O, tüm PKK direnişçileri gibi son nefesine kadar zafere olan inancını koruyarak bu inançla silahını ardıllarına devrederken, bu kavganın dönülmezliğini ve mutlaka zaferle taçlandırılması gerektiğini emretti. Altı yoldaşıyla birlikte PKK'nin direnişçi geleneğine sonuna kadar bağlı kalıp kızıl kanını ülke topraklarına dökerek, başta Kürdistan gençliği olmak üzere, tüm Kürdistan halkının izlemesi gereken yolu daha da belirginleştirmede üzerine düşen görevi yerine getirdi. Onların hiçbir kişisel çıkar gözetmeden, sömürgeciliğe ait olan, her türlü onurdan uzak yaşamı reddedip, insanca yaşamı, gerçek kurtuluşu PKK saflarında görmeleri ve bu uğurda gencecik bedenlerini halkının davasına siper etmedeki kararlılıkları, devrimimizin de gücü olan Kürdistan gençliğinin izlemesi mesi gereken yolu daha da aydınlattı. Onlar şu geçeği bir kez daha kanıtladılar ki, devrimin ağır yükü altına girmenin, bir halkın kurtuluşu uğruna savaşa atılmanın, gerektiği anda bir yaşamı dahi feda etmenin yaşı yoktur. Yeter ki halka ve devrime karşı sorumluluk taşınsın. Bêsosın direnişçileri işte bu sorumluluğu duyarak devrim davasına atıldılar ve zafere inançla dolu oldukları içindir ki, erkenden ölümsüzlük mertebesine ulaştılar. Kürdistan halkı, duygularını kabartan, bu zorlu savaşta azim ve coşkularını kamçılayan Bêsosın Direnişçileri'ni ilelebet kalbine gömecektir. Kendi yaşlarının çok çok üstünde bir yükü omuzlamaktan korkmayan, çekinmeyen bu öz evlatlarının, anısını özgür, müreffah ve bağımsız bir Kürdistan'da bayraklaştırmasını bilecektir.

Derviş yoldaşın anısı tırmanan özgürlük savaşımızda yaşayacaktır!

Şaban ÇAKI (Mazlum)

PKK önderliğindeki tarihi özgürlük yürüyüşünde, bugünü yarına bağlayan kızıl direniş zincirinin Bêsosın halkasının şirin simalarından, genç devrimci **Şaban ÇAKI (Mazlum)** yoldaş Van'ın Çatak ilçesinde dünyaya geldi. Yurtseverliğin, Kürt gelenek ve göreneklerinin canlı olduğu bir ortamda, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. İlk ve orta öğrenimini Çatak'ta, liseyi ise Van şehir merkezinde okudu. Çocukluk yılları, binlerce Kürdistanlı yaşıtı gibi sömürgecilik ve feodal değer yargılarının döşediği maddi ve manevi sorunlarla yüklü bir aile ortamında geçti. Aile reisi olan babasının maddi sıkıntı nedeniyle işçi olarak Avrupa'da bulunuşu, **Mazlum** yoldaşın akrabalarından meydana gelen kalabalık bir ailenin yanında annesiyle birlikte ikamet etmesi ve bundan kaynaklanan manevi sıkıntılar, çocuk ruhu üzerinde derin izler bıraktı. Henüz küçük yaşlardan itibaren ergin bir insan gücünün kaldıramadığı hayatın maddi-manevi sorumluluğunun ağırlığını omuzlarında hissetti. Birçok yaşıtına nazaran kendi zeka gücüyle, O'nu çepe çevre saran sebepleri görme ve idrak etmede zorlanmadı. Dağınık ve problemli bir aile ortamında kendisine ait hiçbir gelecek bulamamanın mutsuzluğunu yaşadı. Ailesiyle birlikte arzuladığı bir ortamda yaşamıyor olması, taptaze beyninde cevapsız soru işaretleri bıraktı. Okuldaki başarısı ve öğretmenlerin kendisine gösterdikleri ilgi bile O'nu taşıdığı derin rahatsızlık ve arayış duygusundan alıkoymaya yetmedi.

Mazlum yoldaş, ortaokul yıllarında ailesinin yurtseverliği ve bazı yakın akraba çevresinin sosyal-şoven örgütlerle olan temaslarından dolayı, Kürdistan ve ulusal sorun sözcükleriyle tanıştı. Bu terimler rahatlatıcı ve ilgi çekici oldukları kadar kafasında yeni soru işaretleri de bıraktı. Buna rağmen gerek yaşının küçüklüğünden, gerekse de sosyal-şoven düşüncelerin çarpıklığından ve bu eğilim sahiplerinin Kürdistan sorununa tersinden yaklaşımlarından dolayı kafasındaki soru işaretleri cevap bulamadı. Düşüncesi netleşmedi. Lise yıllarına kadar devrimci gençlikle tanışma ve genel devrimci fikirlere sempati duymanın yanında, bir yandan öğrenimini sürdürdü, bir yandan da ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla değişik iş yerlerinde çalıştı. Ailesine yük olmama duygusu, O'nu dönem dönem ucuz emek sömürüsünün merkezi olan İstanbul gibi metropol kentlere sürükledi. Ağır inşaat işlerinden çıraklık ve pazarlamacılığa kadar birçok işte çalıştı. Metropollerde bulunduğu bu süreç onun burjuva yozluğu ve çirkef dünyasını yakından gözlemlemesini sağladı. Süreç içerisinde gerçek kurtuluşun yollarını kavramaya başladı. **Mazlum** yoldaş, o dönemdeki dönüşümünü ve duygularını Parti Merkez Komitesi'ne sunduğu bir raporunda şöyle ifade

eder: *"Ben orada bulunan bir akrabanın evine giderken Serxwebûn gazetesini okuyarak kendimi az çok tanımıştım. Patronum Jaguar marka arabasını dahi kullanmam için bana veriyordu. Ancak ondan sonra, burjuvalara karşı büyük bir nefretim gelişti. Açıktan açığa düzenle savaşmak geldi içimden. Kürtlük duygularım alevlenmişti."* Bu duygu ve düşünceler O'nun daha sonraki yaşamında bilinçli bir arayış içerisine girmesinde önemli rol oynadı.

Henüz Parti hareketimizle ilişkiye geçme olanağı bulamadığı yıllarda okul çevresi ve devrimci gençlikle olan ilişkilerini ilerletmiş, Kürdistan sorunu ve genel devrimci düşüncelerin tartışıldığı ortama aktif olarak katılmaya başlamıştı. *"Benim bu yıllardaki devrimciliğim, liseden tanıdığım veya devrimci denilen öğretmenlerin derslerinde düşüncelerimi açıklayarak, devrimci şiirler okuyarak olmuş, daha sonra aynı çevreyle bir diyalog içerisine girme, teorik olarak öğrenip bu bilgilerimi başkasına aktarmaya çalışma biçiminde sürmüştür."* Belirlediği bu doğal ve kendiliğindenci uğraş içerisinde kısa sürede ilerici ve devrimci çevreler içerisinde itibar kazanan **Mazlum** yoldaş, aynı zamanda sahip olduğu özellikler nedeniyle sevgi ve beğeni kazanan biriydi de. Mert, fedakar, dürüst ve alçakgönüllü gibi belirgin özellikleriyle çevresini etkileyen, konuştuğu insanlar üzerinde mutlaka olumlu bir intiba bırakan bir kişilik oluşumuna sahipti. Sahip olduğu aydın gençlik ufku ve genel devrimci düşünce O'nun, PKK hareketinin doğru devrimci çizgiye sahip olan ve Kürdistan sorununa gerçek sahipliği yapan tek önder güç olma karakterini görmesinde kolaylık sağladı. *"Daha önce TC'nin gazetelerinden ismini duyduğum, hatta ilgi duyduğum PKK hareketinden şu veya bu düzeyde sözedilince PKK'ye olan ilgim ve katılma isteğim artıyordu. Samimi olduğum arkadaşlarıma bu istemimi açıyordum."* **Mazlum** yoldaş bu istemini 20 Ocak 1989 tarihinde gerçekleştirdi. *"Nihayet ... arkadaşlarla ilişkiye geçerek PKK saflarına katıldım. Artık tüm isteğim elime Parti silahını alarak dağlarda sömürgeci düşmana karşı savaşmaktır."* Sömürgeciliğin gençliği PKK'den koparmak amacıyla en olmadık politikaları yürürlüğe koyduğu bir aşamada O'nun PKK'nin silahlı direniş mücadelesini yükselterek tüm Kürdistanlı gençlere yaptığı çağrıya özgür iradesiyle cevap veren yüzlerce gençten biri olmaya karar vermesi, Parti mücadelemizin etki gücünü gösterdiği kadarıyla, **Mazlum** yoldaşın özlü ve samimi bir yaklaşım sahibi olduğunu da göstermektedir. O, bu soylu duygu ve düşüncelerle katıldığı ve bir halkın davasına katılmanın derin bilincinde olduğu içindir ki, kısa sürede kendini Parti silahlarıyla donatmanın yoğun çabasına verdi.

Mazlum yoldaş, Ocak 1989 tarihinde "Benevok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi'ne katıldı. Parti tarafından alındığı bu eğitim sürecinde Şehit Mir Nezir Alagöz Grubu'nda yeraldı. Böyle bir olanağa kavuşmayı büyük bir şans olarak gördüğünden, eğitim sürecinde mücadelenin ihtiyacını karşılayabilecek bir yapıyla çıkabilmek için büyük bir ciddiyetle tüm gücünü sarfetti. Parti eğitimine yaklaşımı, bunu günlük yaşama, yoldaşlık ilişkilerine yansıtma tarzı, sorunlara bakış açısı, üslup ve hitabıyla yoldaşları arasında örnek tutum ve davranışların sahibi oldu. Toplumdan getirilen özellikleri kısa sürede aşan ve Parti ortamına adapte olmayı başaran çok sayıdaki devre öğrencisi yoldaşlardan biri de **Mazlum** yoldaştı. Çünkü O'nun da tüm yoldaşları gibi esas amacı, büyük değer biçtiği PKK'nin devrimci militan özelliklerine ulaşmak, bu özellikleri kendi şahsında somutlaştırmaktı. Partiye sunduğu bir raporunda bu konuya ilişkin düşüncelerini şöyle dile getirir: *"Partinin bize sunmuş olduğu eğitimle biz özellikle kendi gerçekliğimizi öğreniyoruz. Öğrendikçe TC'ye olan nefretim daha da artıyor. Halkımıza karşı yürüttüğü savaşta tüm yönleriyle bitirmeyi amaçlamıştır. İşte halkımızı TC'nin bu vahşi pençesinden ve yerli gericiliğin etkisinden kurtarmak, Partimizin bir neferi olarak halkı kendi davasına kazandırmak ve karanlığı delmesini sağlamak gerekiyor."* **Mazlum** yoldaşın bu özlü, derin ve ileri görüşlü yaklaşımı, eğitimde üstün bir başarı sergilemesini ve kısa sürede kendisini ülke pratiğine hazırlamasını sağlar. Bu süreçte kendisine verilen bütün görevleri bir sorumluluk anlayışıyla yerine getirerek pratiğe atılmaya aday olduğunu kanıtlayan **Mazlum** yoldaş, coşkulu, azimli ve kararlı tutumuyla da yoldaşları arasında örnek bir konumun sahibiydi. O'nun günlük yaşamda yoldaşlarını kırmamak için gösterdiği itina, ilişkilerindeki sadelik ve açıklığı, tüm yoldaşları tarafından itibar kazanan ve sıkça sözedilen belirgin özelliklerindendi. Sergilediği kısa süreli Parti içi yaşam pratiğinde birçok yönleriyle Partiye güven vermiş, gelişmeye aday ve zorlu savaşın sağlam bir neferi olabileceğini kanıtlamıştı. Saygın okul pratiğinin yanısıra her.ıen pratiğe gitmenin dayatıcılığı içerisinde olan **Mazlum** yoldaş, ailesine gönderdiği bir mektubunda bu duygularını şöyle dile getirir: *"Ezilen Kürt halkının sesini yükseltmek, özgürlük ve mutluluğa ulaştırmak için almam gereken yerimi aldım. Yüce PKK saflarındayım. Tek bir ailenin çıkarı için değil, tüm Kürdistan halkı için savaşacağım. Şahadete ulaşabilirim. Bundan daha yüce bir şey olamaz. Sizlerden tek isteğim; aile olarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katkıda bulunmanızdır. O zaman rahat ederim."* Bu satırlar, **Mazlum** yoldaşın derin yurtseverliğini, inanç ve kararlılığını izah etmeye yetmektedir.

1989 Mayıs'ında Parti tarafından, grubun diğer üyeleriyle birlikte mücadelenin en sıcak olduğu alanda savaşmayla görevlendirilen **Mazlum** yoldaş, Partinin bu kararını intikam ruhuyla dolu olan her PKK'li militan ve savaşçı gibi coşkuyla karşıladı. Yurtseverlikle dolu olan yüreği ARGK saflarında silah kuşanmış bir gerilla olarak dağların doruklarında savaşmanın gururuyla kabardı. Çokça özlem duyduğu ve görmeye, tanımaya, özgür havasını içine teneffüs etmeye can attığı kutsal vatan Botan'a gitmeyi düşünmek bile O'na mutluluğun en güzelini yaşattı. Partisinden, devrim şehitlerinden ve yaşayan değerlerimiz olan zindan direnişçilerinden aldığı güç ve destekle düşmana karşı kin kusacak halkının yiğit evlatlarından biri olduğunu kanıtlayacaktı. Şemdinli'nin asi dağlar ve gür ormanlarla kaplı arazisinde ilerlerken, tüm yoldaşları gibi O da bir an önce görev sahasına ulaşmanın sabırsızlığını yaşıyordu. Henüz herhangi bir savaş deney ve tecrübesi olmamasına rağmen, yıllanmış bir savaşçının becerisiyle silahına hakim olması, geleceğin genç komutanlarından biri olduğunu sezdiren değerli özelliklerinden sadece bir tanesiydi.

26 Mayıs 1989 tarihinde, Şemdinli-Bêsosın mıntıkasında, kızıl kanlarıyla belleklerden silinmeyecek bir direniş halkası yaratmaya sözleşmiş yedi yürek, yedi parmakta birleşmiş tetiğe basarken, **Mazlum** yoldaş da *"Gerçek bir PKK militanı ölümde yaşamı yaratmayı bilmelidir. Çünkü O, her şeyi ile kendini mücadeleye feda etmiştir. Eğer gerçekten bir grubu kurtaracaksa, binleri kurtaracaksa o an ölmeli. Çünkü bu onurlu, şerefli ve kahramanca bir ölümdür. Eğer halkıma sadece yaşam temelinde menfaatim dokunursa sonuna kadar yaşar ona hizmet ederim. Gerçek yaşam mücadeleye yarar temelindeki yaşamdır. Bu da ölünmesi gereken yerde ölmeyi gerektirir"* biçiminde raporuna işlediği sözlerinin gereklerini yerine getiriyordu. Günboyu süren aralıksız çatışmada son mermisine kadar direnerek düşmanın yüreğine korku salan diğer yoldaşlarıyla birlikte **Mazlum** yoldaş da şehitlik mertebesine ulaştı. O'nun şahadeti, Kürdistan gençliğini kendi potasında eritmek ve kendi halkının kutsal davasından alıkoymak isteyen faşist Türk sömürgeciliğine kesin cevap, Kürdistan gençliğine ise halkın davasına sahip çıkma ve kaynağa dönüşü gerçekleştirme amaçlı bir çağrıdır. PKK'nin genç nesil savaşçılarından olan **Mazlum** yoldaş, bağımsızlık ve özgürlük uğruna gencecik bir yaşamın bile hiç bir ikirciklığe kapılmaksızın feda edilmesi gerektiğini kanıtlayan yüzlerce değerlerimizden biridir. Bağımsız Kürdistan, onların mertçe döktüğü taptaze ve kızıl kanlar üzerinde inşa edilecektir. Anısı, halkımızı nihai özgürlüğe doğru götüren mücadelemizde yaşayacaktır.

Salih (Zeki) yoldaşın anısı Çırav Dağı'nın doruklarında yaşıyor

Kars ilimizden olan **Salih** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Kendini tanımaya başladığı ilk yıllardan itibaren, yaşamı maddi zorluklarla mücadele içinde geçer. Ailenin geçimini sağlamak amacıyla ülkeyi terketmek zorunda kalarak 1980 yılından sonra Libya alanına çalışmak üzere gider. Partiyle bu alanda tanışır. Güçlü bir yurtseverlik özüne sahip olan **Salih** yoldaş 15 Ağustos Atılımı sonucunda, Partiye katılıp, mücadele içinde faal olarak yer alır. Çalışma isteğini iletir. Ulusal kurtuluş savaşı ilgisini daha da fazla arttırmış ve daha küçük yaşlarda yoksulluğa, köleliğe olan kinini alevlendirmiştir. Tek kurtuluş yolunu kaynağa dönüşte ve yükselen mücadele saflarına katılmakta bulacaktı.

1985'te ülkeye yönelmek amacıyla, askeri ve siyasi eğitimini görmek için Partinin temel eğitim alanı olan Ortadoğu sahasına gider. Burada aldığı güçlü eğitimle kısa sürede kendisini yetiştiren **Salih** yoldaş, 1985'le birlikte bir grup yoldaşla ülkemizin kalbi olan Botan'a geçer. Faaliyet yürüttüğü bu alanda, ARGK'nin büyük komutanı Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşın birliğinde yer alır. O'nun güçlü halk önderliği, sorumluluğu altında daha da yetkinleşir. Agit yoldaşın şehit düştüğü 1986 yılına kadar, O'nun komutası altında sıcak savaşın yoğunca yaşandığı, Uludere, Çukurca, Şırnak, Pervari, Çatak, Eruh alanlarında faaliyet yürütür. Güçlü yurtseverliği, atılganlığı ve yoldaşlarına olan bağlılığı ile halk önderliği özelliklerini şahsında somutlaştırmıştı. O sürekli inisiyatif sahibi, düşmanın saldırı taktiklerini boşa çıkarabilen güçlü komuta özelliklerine sahipti. Çatışmaların kızıştığı anlarda dahi, soğukkanlılığı ve inisiyatifi sürekli elde tutuyor; savaşa hakimiyeti ile komutasındaki savaşçıları uygun şekilde konumlandırıp savaştırarak düşmana darbe vurmadaki üstünlüğünü gösteriyordu.

1987 ortalarında hareketli bir ana gerilla grubu oluşturulmasında, **Salih** yoldaş önemli bir rol oynadı. Birlikte, sorumluluk düzeyinde görev aldı. **Salih** yoldaşın bir özelliği de silaha çok iyi hakimiyet sağlamasıydı. En ağır silahı dahi, büyük bir manevra kabiliyeti ile kullanabilen atik bir yapıya sahipti. **Salih** yoldaş bu güçlü komutanlık yeteneklerini 31 Aralık 1987 yılında, Gabar'ın Keçiboyu mıntıkasında sömürgeci ordu birlikleri ile girdiği gün boyu süren bir çatışma sırasında ustaca kullandı. Üslenmiş olduğu alan düşman birlikleri tarafından ele geçirilince **Salih** yoldaş birliğini imha ettirmemek için olağanüstü bir çabayla grubunu imhadan kurtarıyordu. O'nun bütün amacı ülkesi ve halkının sömürgeci düşmanın köleci zincirlerinden kurtulması ve bunun için de özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin zafere ulaşmasıydı. Şehit düştüğü 1989 Nisan'ına kadar da, bulunduğu alanda birçok kahramanlık örnekleri sergileyerek savaşı geliştirmek, halkı savaşın içine çekmek için olanca gücü ve azmiyle ulusal kurtuluş mücadelemize kendisini katık etti. Şehit düştüğü Çırav Dağı'ndaki çatışmada da düşmana onlarca kayıp verdirdi. **Salih** yoldaş, ulusal kurtuluş savaşında şehit düşüp ölümsüzleşirken, O'nun pratiği inşasına girdiği halk demokrasisinin müjdeleyicisi oldu.

Zeki yoldaş Kürdistan dağlarında...

Numan yoldaş; senin sımsıkı sarıldığın ulusal kurtuluşçu yasaları tüm Kürdistan'a egemen kılacağız

Numan (Firaz) yoldaş Pervari'nin Evrek köyünde dünyaya geldi. 1987'nin Yaz aylarında genç yaşta ARGK saflarında devrimci mücadeleye katıldı. **Numan** yoldaş, hem yoksul bir ailenin çocuğu olması hem de içinde büyüdüğü köyün **Bedirxan** Beyin son direniş kalelerinden biri olması nedeniyle düşmana karşı büyük bir kin ve nefret duygusuyla büyüdü. **Numan** yoldaşın kişiliği düşmanın zulüm ve baskıları altında Kürt olmanın bilincinin derinden yaşandığı bir ortamda şekillenmişti.

Numan yoldaşın düşmana karşı duyduğu kin ve halkına, vatanına karşı ise duyduğu yurtseverlik özellikleri, onun, mücadele saflarında devrimci savaşla erkenden kaynaşmasını sağladı, mücadele saflarında düşmana karşı militanca kinini kusturduğu gibi, dost ve düşmanın güçlü tanımına ulaşır. Kürdistan'ın kurtuluşu yolunda, Kürt halkının kendi kanunlarına riayet etmeyeceği anlayışını yerle bir etti ve Askerlik Yasamızın Şırnak bölgesinde yerleştirilerek işlerliğe kavuşturulmasını pratiğiyle kanıtladı.

Numan yoldaşın mücadele yaşamında fedakarlığa, cesarete, bağlılığa ve yoldaşlık ilişkilerine verdiği yüksek değer; örgüt kurallarına riayeti ve bunu temsil etmede gösterdiği yüksek sorumluluk duygusu ve fedakarlık O'nun yoldaşları arasında erkenden büyük saygınlık kazanmasını sağladı. **Numan** yoldaş hızla devrimci militan özelliklerle, devrimci inançla bütünleşerek, mücadelede bağımsızlık yoluna koyularak, düşmanın özel savaş taktiklerinden hem pişmanlık yasasına, hem de ailesine yönelik uygulamalarına karşı direnip bunları boşa çıkardı. Bu olumlu katkılarıyla birlikte, düşmana karşı bağımsız bir Kürdistan için birçok eylemde aktif bir şekilde yer aldı. Özellikle Kürdistan gençliğinin Askerlik Yasasıyla, mücadele saflarına alınmasını tüm yapıya dayatıyordu. Adeta kendisi gibi Kürdistan gençliğinin özgürleşmesine sonsuz bir arzu duyuyordu, geleceğin özgür toplumunu yaratma görevlerine sahip çıkmasını istiyordu. Bu amaçları uğruna düşmanın askeri güçlerine karşı gerçekleştirilen birçok eylemde yer aldı.

Numan yoldaş, TC'nin talan edip depoladığı orman ürünlerinden bir odun deposunu (maliyeti 50 milyonu bulan) yakma eylemini gerçekleştirdikten sonra, eylemden döndüğü sırada bir grup arkadaşıyla düştüğü düşman pususunda yaralanır. Yaralı haline rağmen sergilediği direnişle düşmana birçok kayıp verdirerek şehit düşer. **Numan** yoldaş, doğup büyüdüğü toprağa derin bağlılığı ve sevgisini, mücadelemizin çağdaş örgüt yasalarının kurumlaşması doğrultusunda kendisinde somutlaştırmış bir savaşçıydı.

Biz yoldaşlarına düşen görev ise, **Numan** yoldaşın hayata geçirilmesine çok önem verdiği ulusal kurtuluşçu yasaları daha da yetkinleştirip yaygınlaştırmaktır. O'nun bu yolda akıttığı kutsal kanından güç alarak, halk demokrasisi şiarı temelinde yoğunlaşacağımıza ve şehitlerimizin yolunda yürüyeceğimize bir kez daha söz veriyoruz.

Halk demokrasisi şehitlerimizin anısına

Mehmet ALTÜRK

Bağımsızlık mücadelemizde savaş azmiyle dolu özgürlük savaşçısı iki yoldaşımız, düşmanın hain pususu sonucu ölümsüzleştiler.

Biz Onların mücadele arkadaşları olarak, her zaman ve her yerde, koşullar ne olursa olsun, **Serbest (Yusuf)** ve **Agit (Mehmet Altürk)** yoldaşlarımızın davalarını sürdüreceğimize ve onlarda somutlaşan bağımsızlık inancını, devrimci fedakarlık ruhunu, savaş azmini, yoldaşlık ilişkilerindeki ölçüyü vb. özellikleri edineceğimize ve yaşatacağımıza and içiyor ve ulaştıkları mertebede Onları saygıyla anıyoruz.

Serbest ve **Agit** yoldaşın henüz savaşa doymadan ve hünerlerini düşmana göstermeden şehit düşmeleri, pek hayıflandığımız ve ödememizi zorunlu kılan bir borçtur.

Uludere alanında bulunan ve milliyetçi, tasfiyeci Kürt grupları tarafından biçimlenen Guyi aşiretinden olan bu savaşçılarımız, kısa süren mücadele yaşamlarında PKK'nin çağdaş ölçüleriyle uyum göstererek birer halk temsilcisi olduklarını gösterdiler. Bilindiği gibi Uludere, Botan Eyaleti'nin 1. bölgesidir. Bu alanda bulunan Guyi aşireti ise, Kürdistan'ın dört parçaya bölünüşünden bu yana gündeme gelen bütün isyan ve ayaklanmalarda yer almıştır. Aşiretin hem kapsadığı alan ve hem de direnişçi yapıya sahip olmasından ötürü ve dört parçada gelişen ulusal direniş hareketleri içinde yer alması kendine özgü bir kişilik yaratmıştır. Dolayısıyla bireyleri, mücadeleci ortamın verdiği politik uyanıklık, bağımsız iş yapabilme yeteneği, kendine güven, savaş yeteneğine inatla sahip çıkma, mücadelenin zorluklarına göğüs germe ve Kürdistan'ın doğal yapısının birer parçası haline gelme gibi özellikleri şahsiyetlerinde toplamışlardır. Aşiretin bu durumundan haberdar olan düşman, onu erkenden hedefleri arasına almış ve buna paralel olarak aşiret, I-KDP, KYB vb. tasfiyeci Kürt hareketlerin çıkarcı yaklaşımlarına maruz kalmıştır. Adeta iki ayrı koldan, aşiretin özgülünde yurtseverlik ve Kürt mertliği özelliklerinin tahribine çalışılmıştır.

Düşmanlar (TC ve işbirlikçileri), bu uygulamalarına rağmen amaçlarına ulaşamadılar. Zamanında olmasa da, PKK'nin önderliğinde gelişen bağımsızlık mücadelesinin kıvılcımları, olumsuz yönde akıp giden bu durumun önüne geçip değiştirdi. Böylece uzun süre olumlu özelliklerini koruyabilen ve inatla direnmesini bilen aşiret bireylerine nihayet bir zemin hazırlanmış oldu. Bunu gören düşman, aşiretin üzerine daha şiddetle yürüdü.

Agit ve **Serbest** yoldaşlar, direnişçi özellikleri şahsiyetlerinde somutlaştırarak PKK'nin militan kişiliğine ulaşmayı kendilerine hedef seçtiler. Daha saflarımıza katılmadan önce duydukları sorumluluk, ajan yapıya karşı verdikleri mücadele ve koydukları eylemlerle çevrenin de sevgisini kazandılar. Onlar çevrelerini Partiye açık hale getirmeyi başaran birer hücre rolünü oynuyorlardı.

Bu yoldaşları daha iyi tanıyabilmek için geçmiş yaşamlarına bakmak gerekir. **Yusuf** yoldaş Uludere'nin Ortabağ (Kror) köyünde 1960 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Halkına ve ulusuna bağlı olduğundan dolayı defalarca yakalanıp işkenceden geçirildi. Defalarca tehditler ve ajanlık dayatmalarıyla karşılaşmasına rağmen, her zaman onurunu koruyabilen ve gündüğünde Parti saflarına katılmıştır.

Serbest (sağda) ve Agit (solda) yoldaşlar savaş arkadaşlarıyla

Agit yoldaş Uludere'nin Zirafik köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Bütün yaşamı yoksulluk içinde geçerek büyük zorluklar içinde büyüdü. Böylece her Kürt insanının çektiği ızdırabı, daha küçük yaşından itibaren tatmaya başladı. Yaşama böyle atılan **Agit** yoldaş belli bir yaş kesitine ulaştığında, yaşamın çekilmez zorluklarını daha belirgin şekilde yaşadı. Her çocuk gibi O da gülmek, eğlenmek, oyun oynamak istedi ama, bu koşulların hiçbirini bulamadı. Çünkü **Agit** yoldaş, sömürgeciliğin yaşandığı bir ülkede yaşama gözlerini açmıştı. Bundan dolayı ne böyle bir olanağı buldu ne de yaşayabildi. Çünkü **Agit** yoldaş daha gözlerini dünyaya açmadan evvel sömürgecilik, yaşamın kalıplarını belirlemiş ve bu düzen içinde doğacak insanların yaşam çerçevesini çizmiştir.

Agit yoldaş daha çocuk yaşta dünyanın hiçbir nimetinden yararlanmadan hayata atılır. Ailesinin yoksul yaşamına biraz katkı sağlayabilmek için, bu yaşlarda başlayarak uzun yıllar çobanlık yapmaya başladı. Yaşamın bu koşulları, **Agit** yoldaşın kafasını sürekli kurcalayan sorular olur. Soruların kaynağını yetkince bilince çıkarmasa da, bir gerçekliğin farkına vararak sürekli bu sorunun cevabını anlamaya ve köklü çözmeye çalıştı. *"Burası Kürdistan ama bu yabancı güçler ne arıyor"* vb. düşüncelerine çözüm arayacaktı. **Agit** yoldaş, sömürgeciliği ve onun zorunu sürekli görüp yaşadı. Diğer yandan **Agit** yoldaşın yaşadığı ortam ve ailesi yurtsever bir ailedir. Çocukluğundan beri sürekli gördüğü gerçeklikler vardır. Kürt isyanlarını, bunların karşılığında geliştirilen katliamları, sürgünleri, vahşice katledilen Kürt insanlarını, talan edilen halk değerlerini vb.'ni çevresinden ve büyüklerinden dinleyerek bunlarla büyümüştür.

Yaş itibarıyla daha genç olmasına rağmen, **Agit** yoldaş, yaşam koşulları içinde olgun bir kişiliğe kavuşacaktı. Yaşamında sadeliği, tüm değerlere bağlılığı, derin bir yurtseverliği, sorumluluğu ve fedakarlığı kendisinde somutlaş kişilik özelliklerine sahipti. B[illegible] gun özellikler **Agit** yoldaşı er[illegible] den mücadeleyle tanıştırdı. [illegible]ş itibarıyla küçük olmasına rağmen, o dönemde bile saflara katılacağına dair Partili arkadaşlara söz vermişti.

Günün birinde **Agit** yoldaşın bu hayalleri gerçekleşecekti. Tekrar gerilla birlikleriyle karşılaştığında, hiç vakit kaybetmeden hemen hazırlıklarını yapar ve çobanlık yaptığı sürüyü yanındaki ihtiyar arkadaşına devrederek gerilla grubuna katılır. Böylelikle **Agit** yoldaş en büyük amacına ulaşmıştır artık. Çünkü sömürgeciliğe karşı yüklü bir kine sahiptir. Şahadete ulaşana kadar sömürgecilik karşısında kararlıca savaşmaya yemin eder. Tek amacı sömürgeciliği ülkesinden kovmak olan **Agit** yoldaş, bunun için savaşmayı zorunlu görerek son nefesine kadar sözüne bağlı kalarak ve düşmana karşı yiğitçe savaşarak ölümsüzlük mertebesine ulaşacaktı.

Agit yoldaş kısa mücadele pratiğinde bile, bir kez daha halkımızın savaşçılığını dile getirdi. Mücadeleye katıldığı ilk günlerde ailesine gönderdiği haberde de, *"Ben artık sizin değil, halkımın ve Partimin de evladı ve öncüsüyüm"* diyordu.

Dile getirdiği gibi, Parti Önderliğine, Partiye, halka bağlı kalarak mücadele ve yaşamını sürdürmüştür.

Agit ve **Yusuf** yoldaşların biz yoldaşlarına devrettikleri mücadele bayrağını onların uğruna canlarını feda ettikleri bağımsız Kürdistan mücadelesinde daha da yükselterek kanımızın son damlayükselterek kanımızın son damlasına kadar savaşacağız.

Bir grup mücadele arkadaşı

SAVUR YENİ BİR DİRENİŞ DESTANINA TANIK OLDU

Patimizin MK üyesi değerli yoldaş **Mehmet Emin ASLAN**'ın kızkardeşi **Sultan ASLAN** yoldaş, yaşamın baharı sayılan bir çağında, adeta hasretle vatan topraklarını kucakladı. Alnı açık, halkının, Partisinin onurunu ve mücadele bayrağını yükseklerde tutarak ve düşmanı kahreden bir direnişle toprağa düştü. **Sultan** yoldaşın Parti yaşamı içindeki günleri sayılacaksa kısa yaşadı. Sömürgeci-faşist Türk barbarlığına karşı her şeyi ile direnen Partimizin saflarında yer alan **Sultan** yoldaşın direnişiyle, Kürdistan kadınının haykırışına ve temsiline en görkemli bir şekilde bir kez daha tarih tanık oldu. **Sultan ASLAN** ve **Emine BAHADIR** yoldaşlar, **Çiçek SELCAN, Azime DEMİRTAŞ, Hanım YAVERKAYA, Rahime KAHRAMAN, Aysel ARGUN** ve **Binevş AGAL** yoldaşların yürüdüğü yolda kararlılıkla ilerleyerek, hepimize takip etmemiz gereken yolun ne olduğunu göstermiştir.

Sultan ASLAN ve **Emine BAHADIR** yoldaşlar, Kürdistan kadınının bağrından çıktılar. Onlar, Kemalizmin onlarca yıldır beyinlerine empoze ettiği gerici yoz düşünce ve yaşam biçimine karşı kıyasıya bir mücadele içinde pişerek namusu ve onuru için direnen, gerekirse kendini yalçın kayalardan atan ve üstüne benzin döküp kendini yakan Kürdistan kadınının direnişçi ruhuna bağlılıklarını PKK saflarında, faşist Türk sömürgeciliğine karşı savaşarak gösterdiler ve her Kürdistan kadının üstüne düşen görevleri yerine getirdiler.

M. Vehaç KILIÇ yoldaş...

2 Temmuz 1989 tarihinde Mardin'in Savur mıntıkası, Elmabahçe köyü yeni bir direniş destanına tanık oldu. Kırsal alanda faaliyet yürüten bir grup ARGK savaşçısının düşman güçleriyle karşı karşıya gelmesi sonucu çıkan çatışmada, **Sultan ASLAN, M. Vehaç KILIÇ** ile **Emine BAHADIR** adlı yoldaşlarımız kahramanca bir direniş göstererek şehit düştüler.

Olay gecesi, 1988 Mayıs'ında Derik-Bayraklı'da altı yoldaşı ile birlikte şehit düşen PKK-MK üyesi **M. Emin ASLAN** yoldaşın kızkardeşi olan **Sultan ASLAN** yoldaş, dereden su almaya giderken düşman güçleriyle karşı karşıya gelir. Düşman tarafından etrafının sarıldığını gören **Sultan** yoldaş, 11 gün önce —yakın akrabası olan **Emine BAHADIR** ile— saflara katılmasına rağmen güçlü bir direniş göstererek düşmanın "teslim ol" çağrısına ateşle karşılık verir. İlk etapta 1 yüzbaşıyı vuran **Sultan** yoldaş, düşmana birçok kayıp verdirdikten sonra, kahramanlık sayfasına kendi ismini de yazarak şehitler kervanına katılır. Çatışmanın bu tarzda başlaması ardından **Emine BAHADIR** ile **M. Vehaç KILIÇ (Zeki)** yoldaşlar da çatışmaya girerler. Çatışmada ağır yaralı haldeyken kurşunları biter. Düşmanın eline sağ geçmemek için ellerinde bulunan el bombasının pimini çeken yoldaşlarımız da şahadete ulaşarak ölümsüzleşirler.

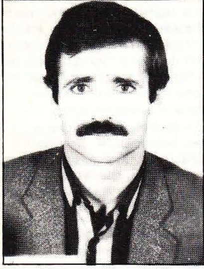
Savur alanında sorumlu düzeyde faaliyetlere katılan **Zeki** yoldaş, daha önce de düşmanla birçok çatışmaya katılmış ve Mardin alanında ulusal kurtuluş mücadelemizin da ulusal kurtuluş mücadelemizin dalbudak salmasında önemli roldaşlarının ve kitlelerin sevgisini kazanan bu yoldaşımız kararlılık ve mücadeleye olan bağlılığıyla da tanınan bir konuma sahipti.

Sultan ve **Emine** yoldaşlar ise daha yeni Parti saflarına katılmış, fakat ailece Partimizi yakından tanıyan ve yurtsever konumları ne[illegible]niyle düşman baskılarına süre[illegible] maruz kalan bir aileden ge[illegible]mekteydiler. **M. Emin ASLAN (Sabri)** yoldaşın mücadeleye katılması bütün aileyi de mücadeleye yakınlaştırmıştı. **Sabri** yoldaşın şehit düşmesi ardından O'na olan bağlılıklarını, ancak O'nun uğruna can verdiği davaya sahiplik ederek kanıtlayabileceklerini belirten bu iki yoldaşımız da erkenden ARGK saflarında yerlerini alıp, güçlü bir direniş göstererek şehit düştüler.

Mardinli ilk şehit bayan yoldaşlar olarak şehitler kervanına katılan bu iki yoldaşımız, alanda mevcut olan bütün feodal çitleri kırarak Kürdistan genelinde ve özellikle de Mardin'de ulusal kurtuluşçu kadın hareketinin gelişebileceğini ve hangi zeminlere dayanarak nasıl geliştirileceğini ortaya koydular. Aynı zamanda Mardin alanındaki köylü kadınlarının mücadele saflarında yer almasında öncülük rollerini oynayarak, bu alandaki Cephe kadın kolunun örgütlendirilmesi için güçlü bir zemin hazırlayarak yürünmesi gereken yolu gösterdiler.

Şehitler kervanına katılan diğer yoldaşlarımız gibi bu iki yoldaşımızın da anısına, onların yürüdüğü yolda yürüyerek, yükselttikleri direniş bayrağını daha da yükseltereк sahip çıkılacaktır.

Ser verip sır vermeyen bir halk direnişçisi: Sadık ÇELEBİ

Sadık yoldaş Dargeçit'in (Kerboran) Ormaniçi köyünde doğdu. Yoksulluk içinde büyüyen **Sadık** yoldaş, daha sonra yaşamını sürdürmek için Türkiye ve Arap metropollerinde çalışmak için bağlı olduğu yurdundan erkenden ayrılmak zorunda kaldı. O, sadece sömürgeci gücün çağdışı uygulamalarına maruz kalmadı, aynı zamanda kendisini tanır tanımaz yoğun bir emek sömürüsünü de yaşadı. Sömürgeci-faşist rejime olan kini, öfkesi sömürgeci, yoz, insanlıkdışı şartların hüküm sürdüğü metropollerde daha da arttı. Düşmanın sömürüsünü, asimilasyoncu yüzünü daha çıplak bir şekilde bu alanlarda gördü.

Mahsum yoldaş, insanımızın benliğinden uzaklaştırıldığı, beynine çağdışı faşist-kemalist ideoloji ve kültürün yerleştirildiği bir ortamda sürekli öfke,kin, intikam besledi. **Sadık** yoldaş; Partimizle kendi köyünde (1985 yılında) tanıştı. 1987'de Özgürlük Atılımı ile mücadele safları içinde bir cephe milisi olarak yer aldı. Cephe milisi olarak düşmana karşı savaştığı bu alanda, kişiliğindeki fedakar, atılgan, yurtseverlik özellikleri ile, halkı da savaş içine çeken önder bir rol oynuyordu. Bu yönleri ile, sömürgeci güce karşı olan mücadele azmi ve kararlılığını çevresine de taşırıyor; aldığı görevleri büyük bir sorumluluk duygusu ile hiçbir ailesel, bireysel korku, kaygı taşımaksızın yerine getiriyordu. O kitleleri örgütlemede, harekete geçirmede, adeta doğal bir halk önderiydi. Düşmanın kendisine yönelik sayısız tehdit ve saldırılarına karşı, direnişçiliği seçerek teslim olmadı; tersine halkımızın cephe silahını düşmana karşı iyi bir şekilde kullanarak bu tehdit ve dayatmaları boşa çıkardı. Mücadelesiyle, halka, devrime olan bağlılığı; devrimci yiğitliği ile de yüzyıllardır halkımız üzerinde sürdürülen barbar vahşi saldırı ve katliamlara karşı, halkımızın içten içe duyduğu intikam duygusunu şahsında somutlaştırdı. Kısa sürede gelişip yetkin bir örgütleyici, savaşçı konumuna ulaşan **Sadık** yoldaş, faaliyet yürüttüğü alanın yerel Cephe komitesinin sekreterliği görevini üstlendi. Buradaki çalışmaları ile,bu alanı düşmana karşı örgütleyip savaştıran bir duruma getirebildi. Bu nedenle de düşmanın dikkatini üzerine çekip, yoğun saldırı ve takiplerine hedef oldu.

1988 Haziran'ında deşifre olan **Sadık** yoldaş, artık bir Cephe çalışanı olarak faaliyetlerini yürütemez hale gelince, altı kişilik bir grupla birlikte gerilla saflarına katıldı. **Sadık** yoldaş, burada kısa süreli bir eğitim devresine alındı. Savaşı daha profesyonelce sürdürmenin militan özelliklerini kazanıp gerilla saflarında daha aktif olarak mücadeleye katıldı. Ancak daha gelişme safhasında yakalandığı hastalıktan ötürü, tedavi olmak üzere başka bir bölgeye gönderildi. Bu esnada sömürgeci-faşist güçlere bir talihsizlik sonucu yakalandı. Düşman tarafından daha önce de arandığından, her türlü işkenceye tabi tutuldu. O, dışarda mücadele saflarında gösterdiği azmi, inancı; düşmana karşı duyduğu kin ve öfkesini burada da göstererek sömürgeci-faşist güçlerin teslim alma çabalarını da boşa çıkardı. Bu tavrıyla düşmanı burada da yenilgiye uğrattı. Partiye, devrime bağlılığını hazmedemeyen düşman **Sadık** yoldaşı işkence ile katletti. '88 Ekim'inde şehit düşen **Sadık** yoldaş ser verip sır vermeyenlerin mertebesine yükselerek, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin manevi zaferinde bir sembol oldu. **Sadık** yoldaşımızı anmak, O'nun en büyük özlemi olan ulusal kurtuluş savaşımızı daha da geliştirip zaferle taçlandırmak biz yoldaşlarının görevidir.

Kendal (Mehmet Salih)

1964'de Güney Kürdistan'ın Kobani şehrinin Çelebi köyünde doğan **Kendal** yoldaş, 1987'de Parti ile ilişkiye geçti. Yoksul bir aileye mensup olduğu için çeşitli dönemlerde Arap metropollerinde işçilik yaptı. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördükten sonra kadro düzeyinde Botan'da faaliyetlere yöneldi. Parti içi sınıf mücadelesinde kararlı ve bilinçli bir kişiliğe ulaşarak, bu konuya büyük önem verdi. Yoldaşlarına karşı saygı ve sevgi doluydu. Mücadelenin zorluklarına karşı kararlı, direngen ve azimliydi. 1988-1989'da Botan-Uludere alanındaki birçok eyleme katıldı ve raporlarında sık sık dile getirdiği şehitlere bağlılık sözünde durarak bağımsız özgür Kürdistan'a giden yolda şehit düştü.

"Bu mücadele içinde yer almaktan gurur duyuyorum."

Maşallah Vural (Musa) yoldaş Muş iline bağlı Varto ilçesinde 1969'da doğdu.

Yoksul kökenli bir aileden gelen **Musa** yoldaş, ortaokul 1. sınıfa kadar okudu. Ailesinin maddi durumunun kötü olması nedeniyle okulu terketti. Ve bulunduğu alanda iş sahasının olmamasından ötürü, iş bulmak için Türkiye metropollerine gitti. İstanbul'da en ağır işlerde üç yıl çalışmak zorunda kaldı.

1986 yılında Yunanistan alanına geçen **Musa** yoldaş, küçük yaştan beri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine duyduğu sempatiden dolayı alana ulaştığında ulusal kurtuluş mücadelesiyle hemen ilişkiye geçti. 1987 Şubat ayına kadar Yunanistan'da kaldı. Burada bulunduğu süre içinde Partinin ideolojik-politik çizgisini kavramak için kendi eğitimini sürdürdü. Öte yandan ulusal kurtuluş mücadelesini Yunan kamuoyuna tanıtmada çeşitli faaliyetlerde yer aldı. Ülke mücadelesinin özlemi ile dolu olan **Musa** yoldaş, siyasi ve askeri alanda yetkinleşmek için kendi isteği sonucu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Şubat 1987 tarihinde Akademi'ye giden **Musa** yoldaş, burada gördüğü siyasi ve askeri eğitimle kendisini geliştirdi; ve yetersizliklerini aşarak güçlü bir devrimci militan öze ulaşmayı başardı. Eğitimde güçlü bir kavrayış özelliğiyle Akademi öğrenimini yetkin bir düzeye ulaşarak tamamladı. Eğitimden sonra Partiye ilettiği bir raporunda şöyle diyordu:

"Bu noktada Partimizin ve Parti Önderliğimizin bize verdiği güçle kararlılık derecem sonsuzdur. Kendime güveniyorum. Bir yıla yakın süredir mücadeleye katılmış durumdayım. Bu süreden beri Partinin bana sunduğu birçok olanaktan yararlandım ve birçok eğitime katıldım. Şimdi bu olanaklardan belli ölçüde yararlandım. İdeolojik-politik ve teorik açıdan belli bir birikimin yanında, Partinin militan kişilik ölçülerinde belli bir düzeye ulaştım. Buna karşılık Partiye sunduğum değer ise yok denecek kadardır. Bu anlamda Partiden, ülkedeki pratik mücadelenin örgütsel, eylemsel vd. tüm alanlarında görev almak istiyorum. Bu görevi talep ediyorum."

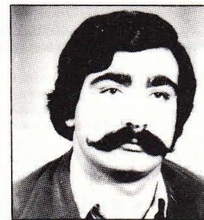
Bu isteği kabul edilen **Musa** yoldaş ülkeye gideceği haberi kendisine verildiğinde sevincini coşkusunu şöyle dile getirecekti: *"Bir Kürdistanlı olarak böylesi bir faaliyet içinde yer alma ve böylesi bir günü yaşama şansına ulaştığım için sevinç ve gurur duyduğum gibi, bize sunulan bu imkanlara layık olmak için tüm çabamı sarfedeceğim."*

Bu inanç ve kararlılıkla ülke pratiğine yönelen **Musa** yoldaş 1989 Bahar Atılımı döneminde bir grup yoldaşıyla birlikte Botan alanına giderek oradaki devrimci faaliyetlere katıldı. Ağırlıklı olarak Cudi ve Bestler alanlarında yürüttüğü faaliyetlerde fedakar, atak ve sürekli üstün bir moral özellikleriyle dikkati çekti. Kısa sürede askeri alanda daha da yetkinleşen Cudi ve Bestler alanında, düşmanla girilen onlarca çarpışmadan başarıyla çıktı ve görevini başarıyla yerine getirdi.

Bestler alanında manga komutanı olarak faaliyet yürüten **Musa** yoldaş, 18 Nisan 1989 tarihinde bir grup yoldaşıyla birlikte, düşmanın askeri konvoyuna kurdukları pusuda 19 düşman askerini safdışı bırakırken, onlarca asker de yaralanmış ve araçlar tahrip edilmişti. Bu çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek, üstün komutanlık ve savaşçı özelliklerini ispatlayarak şehit düştü. Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük şehitleri kervanına katılan **Musa** yoldaşın ve tüm devrim şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak onurluca taşıdıkları kutsal direniş bayrağını zafer burçlarına dikeceğimize söz veriyoruz.

Güney Kürdistanlı yurtsever bir Kürt köylüsü komplo sonucu TC tarafından katledildi

Güney Kürdistan'ın Çemşeref köyünden olan yurtsever bir Kürdistanlı olarak uzun yıllar ilkel-milliyetçi saflarda faaliyet yürüten **Hasan** yoldaş, PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini duyar duymaz erkenden bu saflarda yer almaya çalıştı. Daha önce PKK'yi tanıması ve aynı zamanda yurtsever özelliklerinin O'nu sürekli ülke mücadelesine itmesi sonucu KDP saflarında yer almış, ancak bu gücün halkımızı kurtuluşa götürmeyeceğini farkettikten sonra Partiye sempati duyarak mücadelemizi gücü oranında desteklemeye başlamıştır. Kürdistan'ın bağımsızlığına olan özlemini sürekli yaşatması sonucu ülke mücadelesine karşı daha duyarlı davranarak TC'nin halkımıza karşı sürdürdüğü vahşetin teşhir edilmesi ve halkımızın haklı mücadelesinin desteklenmesi doğrultusunda yoğun propaganda faaliyetini yürütmekteydi. Aynı zamanda olduça yakından tanıdığı ilkel-milliyetçiliği halkımızın kurtuluş davasını temsil etmediğini ve edemeyeceğini de çevresine anlatmaktaydı. Kendi köyü olan Çemşeref'in sınıra yakın oluşu nedeniyle, düşmanın birçok komplosunun bu alanda gelişebileceğini iyi bilen yurtsever Kürt köylüsü **Hasan** bu alanda ulusal kurtuluş görevinin de kendisini dayattığının bilincindeydi. Bu bilinç sonucudur ki, üzerine düşen hiçbir görevden geri kalmamakta, coşkuyla üzerine yürümekteydi. Bu konumuyla birçok çevrenin dikkatini üzerinde toplamaktaydı. Dostların sempatisini kazanırken düşmanın da gözüne batıyordu.

Bunun sonucudur ki, vahşeti ile dünyada tanınan TC bu değerli yurtsevere karşı bir komplo tezgahlamaya başladı. Sürekli takip edilen **Hasan** yoldaş 9 Mart 1988'de bir hain çete grubu tarafından yakalanıp sınır ötesine, yani Kuzey-Batı Kürdistan'a götürülerek, Silopi taburuna teslim edilir. Burada da Kürt halkına düşmanlığı ile tanınan Cem binbaşıya teslim edildikten sonra yoğun işkence altına alınır. Ancak davaya güçlü inanç besleyen bu yurtsever, hiçbir şekilde düşmana bilgi vermez ve boyun eğmez. Bu duruma da öfkelenen TC, bu değerli yurtseveri orada hunharca katleder.

Geniş bir senaryonun bir parçası olarak gelişen bu provokasyon sonucu, halkımız fedakar bir evladını kaybetmiş durumdadır. Ancak TC'nin sınır boylarındaki provokasyonları çok daha kapsamlıdır. Kural ve kaide tanımayan bir devlet olan TC başarısızlığını gördükçe daha da saldırganlaşmaktadır. Bu nedenle kendisinin koyduğu sınırları ve kendisinin koyduğu kanunları çiğnemekte ve bunları dahi ayaklar altına almaktadır. İşte sınırda gelişmekte olan provokasyonlar ve diğer saldırılar ancak bu çerçevede değerlendirilebilir. TC açısından bir bölgenin veya bir parçanın mücadelesinden ziyade Kürdistan halkının PKK önderliğindeki mücadelesinin gündeme getirdiği tehlike sözkonusudur. Özellikle her alandaki Kürdistanlıların en çok mücadeleye sahiplik ettiği böylesi bir dönemde bu tip çılgınlıkların gündeme gelmesi anlaşılırdır. Ve zaten TC'yi en fazla ürküten nokta da her alanda PKK önderliğinde gelişen halkımızın sarsılmaz davasıdır. Bugün nasıl Avrupa'da birçok komplo ve provokasyonlar tezgahlanmaktaysa, başka alanlarda da aynı komploların tezgahlanması sözkonusudur. Güney Kürdistanlı yurtseverlere karşı girişilen bu provokasyonlar bugün çok cılız bir biçimde de dışa yansısa, senaryonun ağırlığı bu sahaya da kaymaktadır. Daha şimdiden sınır boylarındaki köylüler tehdit edilmekte, köylerin ve şehirlerin üzerine ateş açılmakta, köylüler sınıra yakın olan topraklarına yaklaştırılmamakta, sürülerini otlatamamaktadırlar. Daha dün birçok kişi ya koyununu gütmekte ya da ekinini biçmekteyken TC tarafından katledilmiştir.

TC bu tutumuyla Kürdistan halkına olan kin ve nefretini gizlememiştir. Kaldı ki, sözkonusu olan komplo salt "Kürtçülük" gerekçesiyle de yapılmamıştır. PKK'ye olan dostluk ve PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş hareketine her kesim tarafından duyulan sempati TC'yi daha da hırçınlaştırmıştır.

Ancak Kürdistan halkı artık kurtuluşun yolunu görmüş durumdadır. İster Güney Kürdistan'da, isterse dünyanın en ücra köşesinde olsun, yurtsever Kürdistan halkı kendi öz davasına daha kararlı ve daha cesurca sarılacaktır. Sömürgeciler bugün savaşı bir mıntıka ile veya bir parçayla sınırlandırmak için bütün güçlerini seferber etmektedirler. Fakat halkımızın PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine olan sonsuz inancı bu hayali boşa çıkarmaktadır. Yurtsever bir Kürdistanlı olarak bu davada şehit düşen **Hasan** yoldaşın ışıklı yolu halkımız için seçilecek tek yoldur. Bağımsızlık davasının şehitler kervanına katılma onuruna kavuşan bu yurtseverin kanı yerde kalmayacak ve halkımız PKK öncülüğünde mutlaka kurtuluşa gidecektir.

Güney Kürdistanlı bir yurtsever

Şeyh Ömer Dağı direniş şehitlerimizi intikam yeminimiz yapacağız

"Parti yaşamı, en özgür ve en mutlu yaşamdır"

Fadıl yoldaş ilkokulu köyünde, ortaokulu Şırnak'ta, liseyi ise Cizre'de bitirdikten sonra ailesinin geçimine yardımcı olmak için metropol şehirlerinde belli bir süre inşaat işçiliği yaptı.

1982 yılında Partimizle tanışarak gerilla birliğine katıldı. 2 ay Uludere'de faaliyet yürüttükten sonra eğitim kampına giderek 3 ay eğitim gördü. Eğitimden sonra bir gerilla birliğinde yer alarak birçok çatışmaya katıldı.

Komutanlık yaptığı grubun içinde her zaman morali yüksek, disiplinli, maddi değerlere karşı tutumlu, güleryüzlü, atılgan ve cesaretle dolu bir yoldaştı. Çatışmalarda gözünü kırpmadan düşmanın üzerine yürüyor, yoldaşlık bağlarına önem veriyor, sorunlara karşı yaklaşımlarda, çözümleyici, kavratıcı oluyordu. Partiye o kadar bağlanmıştı ki, her zaman, *"Keşke Parti yaşamını daha önce tanısa...* *Bu en özgür, mutlu yaşamdır"* diyordu.

Sisli, yağmurlu, karanlık gecelerde kendisi öncü çıkardı; önce kendisi zorlukların üzerine yürürdü, sonra arkadaşlarının yürümesini isterdi.

Bir gün uğradıkları köyden dönerlerken, düşman pususuna düştüler. Ay ışığı her tarafı aydınlatmış, çevrede tek kaya ve taş yoktu. Düşman tarafından ani bir yaylım ateşi açılır. Gruptaki yoldaşlarının **Fadıl** yoldaşla ilişkisi kesilir. Birbirlerini merak ederler, fakat hepsi pusudan kurtulurlar. Biraz ilerde hepsi birleşir, o an dünyanın en mutlu insanları olurlar.

Çırav'da, Çiyayê Reş'te, Gabar'da düşmana birçok defa darbe vuran **Fadıl** yoldaş en son 22.5.1989'da Şeyh Ömer Dağı'nda çıkan ve gün boyu süren çatışmada sonuna kadar direnerek 12 arkadaşı ile birlikte şehitler kervanına katılır.

Fadıl yoldaş, evli ve bir çocuk babasıydı.

Halit İGNEDİ (Fadıl) yoldaşın, şehit düşmeden önce ailesine gönderdiği mektup

"Sömürgecilik altında halkımızın durumunu görünce, kanımın son damlasına kadar savaşacağıma dair söz veriyorum"

Geçen kışın da sizlere bir mektup yollamıştım. Sizlere ulaşıp ulaşmadığına dair sonucu öğrenemedim. Gerek çıkışımla ilgili olsun gerekse de bir bütün olarak ailenin ve düşmanın durumuna ilişkin olsun, geniş izahlar yapmıştım. Çıktığımdan sonra, duyduğum kadarıyla, beni bazı konularda eleştirmişsiniz. Eleştiri, *"İşte bizden habersiz çıkmış, bari bize söyleyip öyle gitseydi"* vb. şekilde olmuş. Aslında sizlerden habersiz Parti Hareketi'ne katılmamın tek nedeni, belli bir süre de olsa, durumun üzüntüye yol açmasını önlemekti. Eğer sizlere gönderdiğim diğer mektup elinize geçmişse, uzun ve geniş izahlarla sorunlara ilişkin sebepleri ortaya koyup vurgulamıştım. Yani sorun, benim ve bizim ailenin sorunu değildir. Sorun; Türk devletinin sömürgeciliği altında yaşayan milyonların sorunudur. Bu sorun ancak PKK önderliğinde yürütülen mücadeleye maddi-manevi her türlü aktif desteği sunarak ve Partimizin inşa ettiği yoldan hareketle bağımsızlığa kavuşarak bitecektir. Öyle uzun uzadıya Türk devletinin baskı ve zulmünden söz etmeye gerek yoktur. Devlet terörü ve baskısı Partimizin çıkışından öncelere, yüzyıllara, binyıllara dayanmaktadır. Evet, bugün biraz daha farklı olabilir. Yani, sömürgeci Türk devleti işkence ve baskıyı halkımıza karşı daha da hızlandırmıştır; ama PKK önderliğinde yürütülen savaştan, yediği ağır darbeler ve içine düştüğü korku, panik; yani kısacası, içinde çıkılamaz, sorunlar karşısında baskıya hız vermesinden başka bir çıkar yolu da yoktur. Ancak baskılar sadece bu son yıllar ve bugüne özgü değildir; daha önce de belirttiğim gibi, yüzyıllardan beri halkımıza karşı bu baskı ve sömürü uygulanmaktadır.

Özellikle dikkat edilmesi gereken bir hususa değineceğim. Sömürgeci Türk devletinin halkımıza karşı yürüttüğü iki politika vardır. Bir yandan halkımıza karşı zor kullanarak, dünyada eşi görülmemiş —yaş farkı ve cinsiyeti gözetmeksizin— her türlü işkenceye başvurmaktadır. Yanısıra toplumumuzda ne kadar lümpen, serseri, silik insan varsa kandırılarak, beş kuruş para karşılığında adeta satın alınarak, mücadeleye karşı kullanılmaktadır. Değindiğim hususu daha net anlayabilmeniz için, devletin halkımıza karşı yürüttüğü ikinci politikadan da bahsetmek gerekiyor: Çeşitli vesilelerle halkımızı kandırarak, adeta kendisini bir kurtarıcı gibi göstererek politika üretmektedir. Türk devletinin düşmanlığına değinmeye gerek yoktur. Türk burjuvazisi, yani zenginlerin kurduğu düzen, kesinlikle halkımızın varlığının inkarıdır, bağımsızlığının reddidir. Kendi halkına ihanet edenleri, tarihte sayısız örneklerde görüldüğü gibi, düşmanın eninde sonunda ipe verdiği bilinen bir gerçektir. Yani devletin sinsiliğine ve kurnazlığına karşı uyanık olun, düşmanın oyununa gelmeyin. Çünkü Türk devleti, halkımızın yurtsever kesimlerine yönelik çok kurnazca bir siyaset yürütmektedir. İhaneti dayatır, teslimiyeti dayatır vs. Hatta bunu bazı yerlerde yapmıştır. Yani dayattığı şey nedir? İşte, *"Oğlunuzu teslim ederseniz devletten hiçbir baskı görmezsiniz. Devlet arkanızda olacak. İş imkanı verecek"* vb. iddialarda bulunur. Amaç bazı yurtsever aileleri kandırmaktır. Size karşı da öyle bir oyunu olabilir. Buna karşı uyanık olun. Sizin böyle bir oyuna geldiğinizi veya gelebileceğinizi hiç tahmin etmiyorum. Yalnız insan halidir; eğer dikkatli ve uyanık olmazsak, düşman bizi, Partimiz ve halkımızla karşı karşıya getirmek için her türlü çabayı sarfedecektir; bunu bilelim.

Özellikle değineceğim bir önemli husus daha vardır. Sizlerin de duyduğunuz gibi, geçen yazın bir grup arkadaşımla birlikte ...'nin evine uğrayınca, onların bazı bayanları, babamın da misafir olarak orada olduğunu söylediler. Uzun süredir birbirimizi göremediğimiz için, görüşürsek çok sevineceğini biliyordum. Arkadaşlarımla birlikte onun yanına gittik. Değil bana, diğer dava arkadaşlarımın hiçbirisine dahi "hoş geldin" demedi, tek bir kelime dahi konuşmadı. Biz o evde birkaç saat kaldık. Ne yanımıza geldi ve ne de bize herhangi bir haber yolladı. Neden, ne olursa olsun, babamın gösterdiği o tavır kabul edilecek bir tavır değildir. Bu, tam düşmanın siyasetidir. Zaten düşmanın istemi de odur. Bu tavır, düşmana hizmet etmektedir. Eğer, "düşmanın duyması durumunda baskı görürüz" gibi bir mantıkla hareket etmişse dahi, yine de o kadar olmaz. Eğer gerçekten hepinizin tavrı babamın ki gibi olursa, ne sizler beni arayıp sorun, ne de ben sizleri arayıp soracağım. Böylesi bir durumda hiçbir şeyiniz değilim.

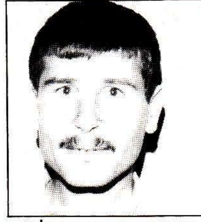
Ben sömürgecilik altında halkımızın durumunu görünce ve bu davada düşmana karşı savaşıp direnerek şehit düşen dava arkadaşlarımı hatırladıkça, faşist Türk devletini kınıyor; büyük bir kinle ve yüksek bir iradeyle kanımın son damlasına kadar savaşacağıma dair söz veriyorum. Bunda kararlıyım. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

Bir noktaya daha değinme gereğini duydum. ... götürülürken gruptaki arkadaşlarla birlikte ben de vardım. Onun durumunu hem oradaki arkadaşlara hem de daha sonra götürdüğümüz gruptaki arkadaşlara bildirdim ve onun alınmasının uygun olmadığını arkadaşlara anlattım. Arkadaşlar onu bırakacaklarını söylediler. Kısacası, kendisi zaten gitti. Gitmesi önemli değil, yalnız giderken kendisiyle birlikte hem silah götürdü, hem de başka bir insanı da kaçırttı. Bu noktada kötülük yaptı. Buna rağmen Parti onun ailesine düşman gözüyle bakmıyor; dost gözüyle bakıyor. Yeter ki onlardan davaya zarar gelmesin. Onlar böyle anlasınlar. Benim bu duruma değinmemin nedeni, ...'nın götürülmesinin bana yüklenmesidir. Söylenenlere, anlatılanlara itibar etmeyin. Bunlar doğru değildir. Ne ben, ne de başka dava arkadaşlarım tek başına hareket edemez. Partimizin çizdiği belli bazı karar ve kuralları vardır. Halka veya davaya zarar veren kim olursa olsun, onlardan hesap sorar. Yalnız bilindiği gibi, Kürdistan'ın birçok yerinde askeri yasanın uygulanması var. Uygun görülen gençler cepheye alınmaktadır. Çünkü düşman, ordusunu bu gençlerden oluşturmuştur. Gençleri zorla askere alarak, bizzat bize karşı savaştırmaktadır. Gönüllü olsun ya da olmasınlar, düşman onları bize karşı savaştırıyor. Parti, gençleri cepheye alırken rastgele, olgun olmayan insanları almıyor. Yalnız burda bazı insanlar davaya ihanet ediyor, bazıları kaçıyor; bunlar olacaktır. Bu kaçış ve ihanetler her savaşta olduğu gibi, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında da olacaktır. Şimdiye kadar ihanetçiler haklı davaya engel olamadığı gibi, bundan sonra da hiçbir ihanet veya düşman, PKK önderliğinde yürütülen mücadeleyi durdurmaya güç yetiremeyecektir. PKK tarihinde sayısız örneklerde görüldüğü gibi, buna bütün dost ve düşman şahittir.

Sürekli olarak yurtsever ve iyi insanları kendinize örnek alın. Olumsuz ve kötü insanlardan etkilenmeyin. Savaşta birçok insanın durumu değişebilir. Örneğin; bir zamanlar "Kürdüm yurtseverim" diyen insanlar olumsuz olabilir ve karşımıza çıkabilirler. Bunu normal görmek gerekir. Olumsuzlukların, bütün kötülüklerin başı ve sorumlusu faşist Türk devletidir. Bu sorunlar, ancak bağımsızlığa ulaşmakla son bulacaktır.

—Bijîn PKK, ERNK, ARGK!

Akif yoldaş mücadelemizde yaşıyor

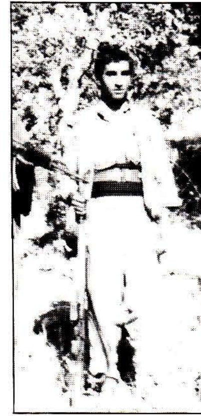
AKİF (Mahmut Ahmet) yoldaş, 12 Eylül 1963'de Güney Kürdistan'ın Kobani şehrinde doğdu. Orta halli bir aileye mensuptu. 1983 sonlarında Partiyle tanıştı ve uzun yıllar Güney'de sınır ve kitle faaliyetlerinde yer aldı. O, Partiyle tanışmadan önce taşıdığı ilkel yurtseverliği proleterleştirerek, bunu kişiliğinde somutlaştırabilen bir yoldaşımızdı.

Ülke pratiği sırasında kamera kullanan **Akif** yoldaş, gerilla yaşamını görüntüledi. Özellikle taşıdığı derin yurtseverliğinden dolayı ülkenin doğa güzelliklerinin çekimine özel bir itina gösteriyordu. Arkadaşları ile uyumunda, ilişkilerinde sonuna kadar fedakar davranarak, kendi eğitimi ile birlikte yoldaşlarının eğitimine de önem veren **Akif** yoldaşın, halkla ilişkilerinde, kitlelerle kaynaşmada Parti üslubunu tutturabilen bir özelliği vardı. Gelişmeye yatkın olan bu yoldaşımız, ülke içerisinde manga komutanlığı, siyasi komiserlik görevlerine ulaşmıştı. Ordunun büyütülmesini özellikle isteyerek, böyle bir gelişme dayatıyordu. **Akif** yoldaş bir raporunda Patiye isteğini şöyle dile getiriyordu: *"Partinin bana sunduğu tüm imkanları en iyi şekilde kullanarak tüm dünya insanlarının ve Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi için en yetkince kullanacağıma ve bu uğurda kanımın son damlasına kadar savaşacağıma söz vererek, bu duygularla ülke pratiğine yöneliyorum."*

Akif yoldaş, 1988 yılında Eruh, Pervari, Şırnak alanlarında gerçekleştirilen birçok eyleme aktif olarak katıldı.

1989 yılında halk demokrasisinin inşası görevlerini gerçekleştirmek ve güçlendirmek doğrultusunda aktif bir rol oynayan **Akif** yoldaş, 22 Mayıs'ta Eruh-Şehy Ömer Dağı'nda bir ihbar sonucu 12 yoldaşıyla düşman kuşatmasına düşmüş ve iki gün süren çatışma sonucu düşmana ağır kayıplar verdirerek, sloganlar haykırarak diğer yoldaşlarıyla birlikte şehitler kervanına katılmıştır.

Akif yoldaş, şehit düştüğü sırada bölge komitesi üyesi ve Misari alanında faaliyet yürüten birliğin siyasi komiseriydi. O, belli bir tecrübe birikimine sahip bir yoldaşımız olarak daha büyük görevlere adaydı. Onun anısı ölümsüzdür.

Emin POLAT (Eyüp)
Siirt-Şırnak-Kron (Alaköy), 1971

22 Mayıs 1989'da şehit düştü. 1987 sonbaharında mücadele saflarına alındıktan sonra Eruh bölgesindeki faaliyetlere katıldı. Güçlü bir savaşçı, geleceğin komutanları arasındaydı. Sade ve fedakar katılımı ile çok nitelikli bir yoldaşımız durumundaydı. Özellikleriyle geleceğin umut vaadeden atılgan savaşçısıydı.

Cemal YURTSEVER (Fikret)
Muş-Varto, 1966

1989 bahar aylarında Çukurova'dan gönüllü olarak katılan arkadaşlar arasındadır. Daha önce metropol faaliyetlerine katılmış ve aranır duruma düşmüştü. Yeni olmasına rağmen gelişmeye aday ve sorumluluklar yüklenecek durumdaydı. 22 Mayıs 1989 tarihinde şehit oldu.

Murat... (Reşit)
Siirt-Kurtalan-Tile (Çoktepe), 1960

1988 kış ve bahar faaliyetlerinde Eruh bölgesinde bulundu. Alanda yerli arkadaş olması özelliğiyle güçlü katkılarının olacağı bir dönemde 22 Mayıs'ta, 12 yoldaşla bilikte şehit düştü. Bir devrim emekçisi özelliklerine sahipti. Evli ve 3 çocuk babasıydı.

Ali Veli ULAŞ (Kasım)
Elazığ-Karakoçan-Keklik Köyü

1988 kış döneminde Eruh f liyetlerine katıldı. Kısa bir s... sonra aktif görevler aldı. En son Misari yerel hazırlık komitesi üyeliğini yapmaktaydı. Gelecekte i...i görevlere aday bir yoldaşımızdı

Mazhar TARTAŞ (Ferhan)
Siirt-Kurtalan, 1968

1988 kış dönemi faaliyetlerinde Eruh bölgesinde bulundu. Eğitim ve tecrübeyi giderek bütünleştirdi; ve aktif görevler alabilecek durumdaydı. Kış dönemi boyunca manga komutanlığı ve eğitim faaliyetle... sorumluluğunu yürütüyordu.

Kasım SAĞ (Selim)
Siirt-Kurtalan-Hüseyniye (Aydemir), [illegible]

...r ay önce katılmakla birlikte daha önce aktif milislik faaliyetleri yürüten ve bu nedenle çok gelişkin bir arkadaşımızdı. Son derece atak ve savaşçı bir özelliği vardı. Evli ve 3 çocuk babasıydı.

Bahattin EKMAN
...e, 1971

1989 Şubat ayında Askerlik Kanunu'na göre alınan bir sa...aşçımızdı. Kısa sürede çok ileri bir gelişme gösterdi. Son derece atak ve sade bir özelliğe sahipti. Kican Koçer aşiretine mensuptu.

Ayrıca 22 Mayıs 1989 tarihinde, kimlikleri öğrenilemeyen 3 savaşçı adayı birlikte şehit düştü. Şehit düşmeden bir gün önce ARGK saflarına katılmışlardı.

"Sömürgecileri şirin topraklarımda gördükçe yerimde duramıyorum"

Ramazan TAVŞAN (Sait) yoldaş Kürdistan dağlarında

Şeyh Ömer Dağı direniş şehitlerimizden **Ramazan TAVŞAN (Sait)** yoldaş, Eruh'un Guino köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrim mücadelesine katılmadan önce, bağ ve bahçe işlerinde çalışarak geçimini sağlıyordu.

Partimizin 15 Ağustos 1984 Atılımından derinden etkilendi ve her Kürt yurtseveri gibi, O da Kürdistan'ı özgürlüğe ve bağımsızlığa götürecek mücadele saflarında yerini aldı. Bu mücadele pratiğinde düşmanın üzerine öfkeyle yürüdü, halkına ve yoldaşlarına karşı hep sevgi ve saygı taşıdı. Kendini politik olarak geliştirmeye ve ilişkide olduğu köylüleri eğitmeye büyük özen gösterdi. Halkın gücüne, bu yeteneğin hayata geçirilmesi için eğitimin gerekliliğine inanıyordu. Halka sonuna kadar dosttu; düşmana, işbirlikçilere ve hain-çete odaklarına karşı ise kin doluydu. Düşmanla girdiği çatışmalarda büyük direnişler sergiliyordu; büyük sömürgeci ordu sürülerine, hain-çete odaklarına aman vermiyordu. Yoldaşlarına karşı sonuna kadar yapıcı üslubu temel alıyordu. Sömürgeci Türk ordusunun Eruh'a güç yığdığı ve özel komandolarını topladığı bir sırada, **Sait** yoldaş ajitatif ve propagandacı özelliklerini kullanarak yoldaşlarına şöyle sesleniyordu: *"Bu sömürgecileri, benim şirin topraklarda gördükçe yerimde duramıyorum. Kendimizi ve yoldaşlarımızı güçlendirelim ki; bu sömürgeciler halkımıza işkence ve baskı yapamasın, köylüleri artık meydanlara toplamasınlar. Halkımızla omuz omuza verelim; bu faşistlere ve hain işbirlikçi uşaklara darbe indirelim."*

Sait yoldaş, gerçekten de sözüne bağlı bir yoldaşımızdı. Bunu cesaretiyle, atılganlığıyla, çevikliğiyle fedakar yaşamının her alanında kanıtlıyordu. Parti değerlerine, halkın en küçük değerlerine, sözlerine büyük önem verirdi. Devrim şehitlerine bağlılığını, düşmana sıktığı kurşunlarla yaşatmaya çalıştı. Halkın değerlerine, bizi zafere götürecek değerler biçiminde yanaşarak, bu yönlü inancı daha da güçlendirdi. Yaşama bağlıydı. Partiye katılmadan önceki yaşamının anlamsızlığını sürekli vurguluyor ve Parti yaşamının, gerilla yaşamının yüceliğine ulaşmanın çabası sergiliyordu. Her güçlük karşısında büyük bir sorumlulukla durarak bunun gerekliliğini bil.. çıkaran bir yoldaştı. Ölüme hor bakıyordu. Çünkü ne için öleceğini çok iyi biliyor, bunu anlatıyordu. Zindanlardaki yoldaşları sürekli örnek göstererek, onların azim ve iradesini örnek gösteriyordu. Parti görevlerini küçük-büyük demeden kutsallık derecesinde yerine getirmeye çalışıyordu.

Bir gün faşist Türk askerinin pusuşuna düşmüştük. Askerlerin tam ortasına düşmemize rağmen geniş bir manevra ile tarama yaparak bu pusudan kayıp vermeden kurtulduk. Bizden en küçük bir kayıp olmadı ama sömürgeci düşman askerleri büyük kayıplar verdiler. Bunda **Sait** yoldaşın payı büyük olmuştu. O'nun girdiği çatışma düşmana kayıplar verdiriyor, girdiği köyü Partimizin kalesi haline getiriyordu.

1989 yılının görkemli direnişlerinden, Şeyh Ömer Dağı'nda gün boyu süren ve düşmanın adeta can telaşına düşerek tamamen dağıldığı çatışmada sömürgeci ordu askerlerine, özel timlerinde büyük bir korku yaratarak şehit düşen **Sait (Ramazan TAVŞAN)** yoldaş savaşımızda yaşıyor. **Sait** yoldaş coşkunun, fedakarlığın, yiğitliğin sembolü olarak savaş naralarımıza yeni bir güç olmaya devam ediyor.

Xazame Gürcan

Mehmet SAVUR (Hasan-Akif)

Siirt-Eruh-Bana (Ormaniçi), 1949

1984 döneminde Parti saflarına katıldı. 1985 yılında yurtdışına çıktı. 1988 yaz döneminde ülkeye giriş yapan **Hasan** yoldaş Eruh-Gabar faaliyetlerine katıldı. Bir komplo sonucu şehit edilene kadar çok olumlu bir gelişme kaydetti. Alanın yerlisi oluşu, Gabar ve Haruna faaliyetlerini önemli ölçüde geliştirdi. Manga komutanı ve Gabar Hazırlık Komitesi (yerel) üyeliğini yürüttüğü dönem boyunca pratikte önemli bir boşluğu doldurdu. 9 Mayıs 1989'da bir komplo sonucu düşülen pusuda **Halil** yoldaşla birlikte şehit düştü. Evli ve 5 çocuk babasıydı.

Zeki... (Halil)

1988 sonbahar faaliyetlerine Eruh'ta katılarak bahar dönemine kadar bu alanda kaldı. Mişari ve Gabar faaliyetleri bünyesinde aktif faaliyetlerde bulundu. 9 Mayıs 1989 döneminde **Hasan** yoldaşla birlikte komplo-pusu sonucu şehit düştü.

Rizgar...

Mardin-Silopi ilçesinin Bilika köyünde doğdu. Askerlik yasası ile 1989 Nisan ayında gerilla saflarına katıldı. Kısa süren devrimci mücadelesinde Cudi mıntıkasında faaliyet yürüttü. Eğitilmek üzere Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderken kaza sonucu suda boğularak şehit düştü.

Derviş...

Güney Kürdistan'da Partiye katıldı. 1988 sonbaharında silahlı mücadeleye katılarak Botan alanına geldi. Faaliyetlerini Uludere bölgesinde manga komutanı olarak sürdürdü. **Derviş** yoldaş düşmanın kurduğu bir pusuya düşerek şehit düştü.

Edip ÇOKER

Siirt-Şırnak-Gurdıla (Güneyce), 1971

1988 yılı yaz aylarında Askerlik Kanunu esaslarına göre ARGK saflarına alındı. Batunan aşiretinden olup tamamen köy yaşamı içinde yetişmişti. Kısa bir pratik eğitimle birlikte 28 Mart Eruh Birliği içerisinde savaşçılığı üstlendi. 16 Kasım 1988 tarihinde Misare (Eruh) Ayne Dağında girilen bir gündüz çatışmasında şehit olana kadar nitelikli bir savaşçı durumuna yükselmişti.

Reşat YEL yoldaş mücadelemizde yaşıyor

Nusaybin'in Tinate köyü, 1964 doğumlu olan **Ramazan (Reşat YEL)** yoldaşın, 1980 öncesi Partiye sempatizan düzeyde bir bağlılığı vardı. 1987 yazında Mardin alanında saflara katıldı, kısa süre içinde büyük gelişmeler kateden **Ramazan** yoldaş, üçüncü bölge yönetimine seçildi.

Reşat yoldaş oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşta iken çalışkanlığı ve zekiliğiyle dikkati çekiyordu. Aile içinde en çok sevilen biri olmasının yanında akraba, komşu ve çevresi tarafından sevi... şiydi. Kendisi de bu ilgi ve sevgiye gereken karşılığı veriyordu. Sömürgeci eğitim kurumlarının ilk ve orta dereceli okullarını hep başarıyla bitirdi. Daha lise döneminde siyasetle uğraşarak devrimci düşünceyle tanıştı ve PKK'ye sempati duymaya başladı. 12 Eylül faşist cuntasının gençlik ve öğrenciler üzerinde yürüttüğü asimilasyon politikasından etkilenmemeyi başardı. Devrimci düşüncelerinden hiçbir şey kaybetmediği gibi, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizme olan inancı büyük gelişme gösterdi. Üniversite okurken bu yönlü propaganda, ajitasyon çalışmalarını aralıksız sürdürdü. Evli olmasına rağmen, Partinin doğru devrimci çizgisine inandığı için emperyalizme, sömürgeciliğe karşı siyasi mücadelenin yanında, askeri mücadelenin verilmesi gerektiğinin derin bilinciyle hareket ederek, ülkede savaşan gerilla birlikleri ile ilişkiye geçip üniversiteyi bıraktı. Ezilen ve sömürülen halklar için soylu, şanlı ve şerefli bir görev olan gerilla yaşamına başladı.

Saflara geldiği andan itibaren olumlu özellikleri gözden kaçmıyordu. Kahramanlıkta, cesarette, mertlikte alabildiğine ileriydi. Yoldaşlık ve halkla ilişkilerde örnek davranışlar sergiliyordu. Partinin ahlakını, üslubunu yerinde kullanmasını bilirdi. Her yönüyle olumlu bir kişiliğe sahipti. Partiye, davaya, yurtseverliğe bağlılığı istenilen ölçüdeydi. Politikayı ve askeri sanatı en iyi bir şekilde öğrenmeye, ve öğretmeye büyük gayret gösterirdi. Özellikle kavrama, algılama ve anlatma kabiliyeti son derece güçlüydü. Düşmana karşı yapılan baskın ve pusularda, mutlaka en zor görevi üstlenmek isterdi; bu yönlü eylemlerde rolünü en iyi bir şekilde yerine getirmeyi başarırdı. Ayrıca düşmanla girilen çatışmalarda, ani kararlar verme gücüne ve üstün manevra kabiliyetine sahipti. Her zaman arkadaşlarına büyük moral verirdi. Büyük davaya büyük bağlılığın sonucu; cesareti, kahramanlığı ve askeri sanatın inceliklerini çok iyi kullanarak düşmanın birçok pusu ve çemberlerini yarabiliyordu. Aynı zamanda düşmana büyük kayıplar verdirmeyi ve ustaca savaşmayı biliyordu.

Halkımızın ve insanlığın asırlık düşmanları ve bunların işbirlikçileri olan yerli hain, ajan muhbir ve uşaklarıyla savaşmaktan büyük zevk alırdı. İnsanlık türünden sayılmayan mahluklardan, halkımızın yüzyıllık hesabını sormaya kararlıydı. Yiğit halkımızın bir evladı, önderi ve Ordumuzun (ARGK) bir komutanı olarak halkımızın düşmana karşı olan nefretini ve kinini kendisinde somutlaştırarak düşmanın üzerine kusardı. Parti Önderliğine, Partiye, şehitlere, halka ve yoldaşlarına verdiği sözün bir gereği olarak, her gün artan bir azimle, güçle hiçbir ikircikliğe düşmeden, tüm gereklerini yerine getirirdi.

Reşat yoldaş faaliyet yürüttüğü Mardin Eyaleti'nin üçüncü bölgesinde bölge yönetiminin üyesiydi. Sorumluluğunun derin bilinciyle düşmana karşı amansız bir mücadele vermeye daha da aktif bir biçimde devam ettiği 6 Temmuz 1988'de Nusaybin'in Müstine çatışmasında tüm olumlu özelliklerini konuşturarak, büyük fedakarlık ve kahramanlık sergiledi. Ancak bu çatışmada dört arkadaşıyla birlikte şehit düşerek ölümsüzleşti.

Düşmana olduğu kadar, doğa zorluklarına karşı da ölümüne direnişin bir simgesi: Metin KESER

Metin KESER yoldaş, 1964 yılında Dersim'in Ovacık ilçesinin Balikan köyünde çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşlardayken, babasını bir çığ düşmesi olayında kaybetti. Çocukluğu tamamen yoksulluk ve acı içerisinde geçti. Okuma çağına gelince Ovacık'ta Yatılı Bölge İlkokuluna gitti. Köyde ekonomik sıkıntı ve topraksızlık nedeniyle ailece Elazığ iline göç ettiler.

Metin yoldaş daha küçük yaşlarda isyankar, itaata gelmeyen bir karakter taşıyordu. Bu nedenle, tamamen sömürgeci eğitimle dolu olan okul, O'na dayanılmaz geliyordu. İlkokul 4. sınıfta okulu terkedip eve döndü. Ailesi tarafından birkaç kez okula iade edilmesine rağmen O, her seferinde bir fırsatını bulup yeniden kaçıyordu. Okulla ilgisini kestikten sonra, küçük işlerde çalışıp ailesine yardımcı oldu. Yaşıtları okulda iken, O henüz çok küçük yaşta çalışıyor, boş zamanlarında çocuk ve savaş konulu kitapları okuyordu. 1977 yılına kadarki yaşamı bir türlü aradığını bulamadığı, kafasında gelecek ile ilgili karmaşık çelişkilerin olduğu ve üstesinden gelemediği sorunlara çözüm bulma uğraşı içerisinde bulunduğu bir yaşam oldu. Bu yıllarda Türkiye ve Kürdistan gençliği, devrimci ve ulusal kurtuluşçu fikirlerle tanışmış, yoğun bir tartışma ortamı içerisinde fraksiyonlaşma hız kazanmıştı. O da bu uyanıştan etkilenerek bu tartışmaları dinliyor ve bazen de kısmen katılım gösteriyordu. Politik yaşamına, henüz bir netliğe ulaşamamış olmasından ötürü, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine sempati duyarak başlıyordu. Bu dönemlerde, sömürgeciliğe duyduğu kini, yürüyüşlere, seminerlere ve slogan yazımlarına katılarak gidermeye çalışıyordu. Fakat kısa bir zaman sonra TC, Kürdistan'da bir dizi katliam provası yaptıktan sonra, Maraş katliamı ile bunu doruğa ulaştırıp devrimci, ulusal kurtuluşçu harekete imha tehdidini savurdu. Ardından Kürdistan'ın 13 ilinde sıkıyönetim ilan ederek devrimci uyanışa yönelmeye başladı. Henüz cılız olan hareketler darbeler aldı, diğer bir kısım ise geri çekilme hazırlığına başladı.

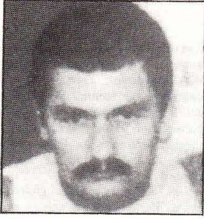
Bu dönemde **Metin** yoldaş, Türkiye metropollerinden İzmir'e gidip orada çalışmaya başlamıştı. 12 Eylül askeri cuntasından sonra Partimizle tamamen ilişkisi kesilecekti. Cunta sonrası yaratılan pasifikasyon ortamında ailesinin baskısı ile 1983 yılında askere yollandı. Askerliğini yaptığı süreçte sömürgeciliğe karşı kinini kat kat arttırdı. Çünkü burası TC'nin gerçek yüzünün hiçbir kuşkuya gerek duyulmaksızın net görülebildiği yerlerden sadece bir tanesi olan Mamak'tır. Askerden döndükten sonra Mamak'ta gördüğü ve yaşadığı olayları unutamıyor, içindeki kini kabarıyor ve bir şeyler yapılması gerektiği düşüncesi günbegün kafasında daha güçlü yer edinmeye başlıyordu. Gerek askerlik öncesi gerekse de sonrası dönemde İzmir'deyken boş vakitlerinde çok kitap, gazete ve dergi okuyarak, teorik bir birikime kavuşmuştu. Bu yoğunlaşma, O'nda, geçmişten beridir çözümünü aradığı meselelerin çözümünün nerede olduğu, askerdeki yaşadıklarının hesabının nasıl sorulacağı hususunda rehberlik edecek ve yerini bulmada etkili olacaktı. Ufukta gördüğü bu yer, her gün biraz daha fazla O'nu çekiyor; adeta O'nu çağırıyordu. Bu çağrı O'nun yaşamında o kadar güçlü etkili olacaktı ki, O'na yapılan telkinler, vaadler ve evlenme teklifleri hiç duymayacaktı bile.

Metin yoldaş yaşamayı, ama anlamlı yaşamı seven, temiz ve saf bir karaktere sahipti. Bu kişiliği, O'nun amacı hakkındaki düşüncesini netleştirdi. Kendisinin arayıp da bulduğu yeni yaşam karşısında daha fazla vurdum duymazlık edemeyecek, coşku ve heyecanla dopdolu olarak vatana dönmeye karar verecekti. Ve 13 Eylül 1986 tarihinde **Metin** yoldaş en büyük fedakarlığın, emeğin, çabanın, bilincin, politikanın, ideolojinin, kahramanlığın, çilenin, acının, hasretin, sevdanın, umudun ve özgürlüğün yaşandığı Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında bir gerilla oluyordu artık.

Metin yoldaş, yıllarca özlemini duyduğu devrimci saflarda yerini aktif olarak aldıktan sonra büyük bir coşku ve özveriyle görevlerin üzerine yürümeye başladı. Düşmana karşı silahlı mücadelenin yakıcı ateşi içinde çelikleşti; kitlelerin bilinçlendirilip örgütlendirilmesinde yılmaz bir çaba sergiledi. Dersim dağlarının özgürlük savaşçılarından biri oldu. İki yılı aşkın süre her türlü zorluğa göğüs gererek gerilla savaşının Dersim alanında kökleştirilmesi savaşımına bilincini ve çabasını katık etti. Bu savaş içinde önemli yetkinlik kazandığı bir dönemde, 1989 yılı başlarında doğanın acımasız zorlukları ile dişediş mücadele vererek devrimci görevlerini yerine getirmeye çalışırken şehitler kervanına katıldı. Devrimci bir görevi daha gerçekleştirme çabası içindeyken çığ altında kalarak yaşamını yitirdi.

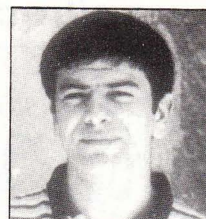
Metin yoldaş, yaşadığı süreçe ortaya kayduğu olumlu özellikleri kadar, ner koşul altında devrimci görevlerin üzerine yürüme kararlılığıyla da biz geride kalanlara sahip çıkılması gereken değerli bir miras bırakmıştır. Anısına bağlılığı mücadelemizde zaferin gerekçesi yapacak; O'nu kavgamızda yaşatacağız.

Bağımsızlık ağacını kanlarıyla sulayanlar ölümsüzdür...

Mehmet YALÇINKAYA

H. Hüsnü EROĞLU

Binevş AGAL

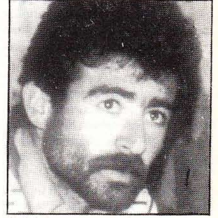

Haydar EROĞLU

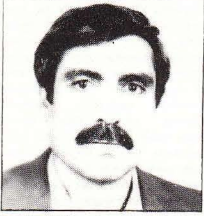

Ferhan ...

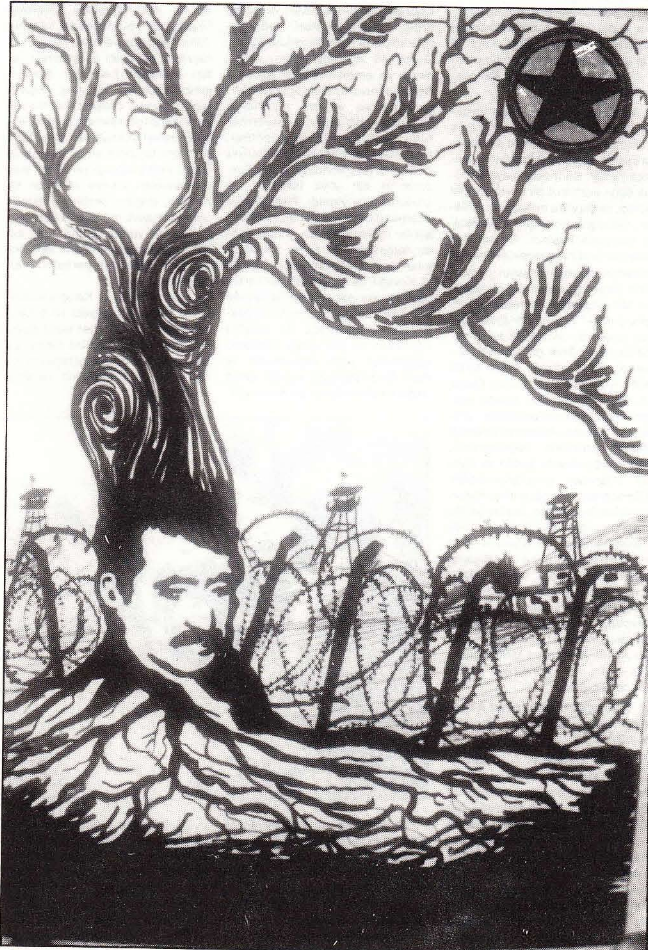

Selahattin KAYA

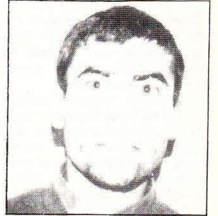
«Kahraman kadrolarımız birer çam gibi ülkemizin her tarafında devrilebilirler, ancak dökülen kanlar çok anlamlıdır ve gereklerine uyulmak zorundadır. Bunlar, yeniden uluslaşmamızın ve özgürlüğe ulaşmamızın bin yıldan beri ödenmesi gereken faturalarıdır...»

(PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN)

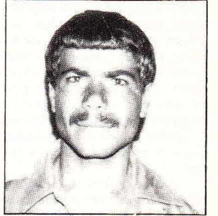

Celal KURT

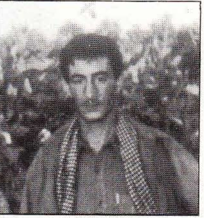

Beşir TÜRK

Adnan ABA

Abdulmenaf ORMANCI

Eşref ...

... (Serdar)

Abdulnasır TUNÇ

M. Emin ELÇİTOLUN

Cemil...
Sinan ...
Hikmet OLUK
Seyithan AKKOYUN
Abdulgafür KARAER
İhsan FİDANER

15 Ağustos Devrimci Atılımının 5. yıldönümü vesilesiyle bir ARGK komutanı ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

"Botan'ı adım adım düşmandan temizleme süreci içerisindeyiz"

Serxwebûn: 15 Ağustos Atılımı öncesinde yapılan hazırlıkların düzeyi neydi? Ya da şöyle dersek, 15 Ağustos Atılımına götüren koşullar, böylesi bir atılımı başlatmak için yeterli miydi? 15 Ağustos Atılımının etkileri neler olmuştur?

ARGK Komutanı: Ülke dışında yürütülen kapsamlı hazırlıkların II. Kongre ile birlikte ülkeye taşırıldığı bilinmektedir. Yurtdışında yapılan hazırlıklar ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni dönemini karşılayabilecek bir düzeydeydi. Bu hazırlıklar temelinde, ülkede direnişi yeniden yükseltmenin çalışmaları içerisine girilmiştir.

Direnişi yeniden başlatmanın alanı olarak da Botan seçilmiştir. Botan daha önceki süreçte ilişkilerimizin hemen hemen hiç olmadığı bir alandı. Ayrıca, düşmanın yarattığı pasifikasyon ortamı da kitleler üzerinde ağır etki bırakmıştı. Kitleler son derece umutsuz bir hale gelmişti. Bunun dışında, ilkel-milliyetçi güçler ile küçük-burjuva reformist hareketlerinin bu alan üzerinde yarattığı tahribatlar da azımsanamayacak bir düzeydeydi. Bütün bunlara, olumsuz tarihi miras da eklenince, nasıl elverişsiz bir zeminin ortaya çıktığını tahmin etmek zor olmasa gerek.

Düşmanın bölgedeki konumlanması hakkında bilgi sahibi değildik. Yine yöreyi de yeterince tanımıyorduk. Bütün bu olumsuzluklara rağmen, bilinen bir gerçek vardı; o da devrime duyulan inançtı. Devrime inanılması her türlü olumsuzlukların ve elverişsizliklerin aşılmasında temeldir.

Botan Eyaleti'nin stratejik-coğrafik konumu değerlendirildiğinde, ulusal kurtuluş savaşı için son derece elverişli olduğu görülecektir. Bunların yanısıra, gerekleri yerine getirildiğinde koşullar ne kadar zor olursa olsun, olanaklar ne kadar az olursa olsun, devrimci mücadelenin yeniden geliştirilmesi ve giderek kitlelerin bu mücadele içerisine çekilmesi mümkün olacaktı.

12 Eylül faşizminin geliştirdiği karşı-devrimci terör ortamında ve bir daha direniş geliştirilemez denildiği bir anda, devrimci çıkış yaptığımız biliniyor. 1983 yılı için sürdürülen hazırlıklar, 1984 yılında daha da derinleştirilip yoğunlaştırılmıştır. Bu temelde de 15 Ağustos 1984 Atılımına gidilmiştir.

1984 yılında başlatılan bu devrimci direniş eylemliliği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde tarihi bir dönüm noktasını oluşturur. 15 Ağustos devrimci direniş atılımı, 12 Eylül faşist diktatörlüğüne karşı geliştirilen en soylu, en kapsamlı ve yine Kürdistan'da ilk defa bu düzeyde geliştirilen silahlı direniş hareketidir. Bu atılım birçok gelişmeyi ortaya çıkardığı gibi, Türk ordusunun o efsanevi yıkılmazlığını da yerle bir etti. Kitleler üzerinde yaratılmış olan pasifikasyonu kırıp, onları özgücü çerçevesinde kenetledi. Sömürgecilerin yürüttüğü teröre rağmen, 15 Ağustos Atılımı kitlelerde kesintisiz bir mücadele yürütme ve ayaklanma isteğini güçlendirdi.

15 Ağustos Atılımı, salt ulusal değil, uluslararası alanda da derin etkiler yaratarak bir takım önemli gelişmelere yol açtı. İlerici çevre ve halklar üzerinde derin etki yaratarak, dost ve düşmanı daha da belirginleştirdi.

15 Ağustos Atılımının en belirgin özelliklerinden biri de, sömürgecilerin geçmiş isyanlarda görüldüğü gibi, bu kez silahlı direnişi kısa sürede bastıramayacağı ve hiç bir zaman da buna muvaffak olamayacağı gerçeğini kanıtlamış olmasıdır. Sömürgeciler geçmiş isyanları fazla ilerleme gösteremeden bastırmayı başarmışlardı. Ama 15 Ağustos Atılımı, sömürgecilerin tarihi yeniden tekerrür ettiremeyeceklerini kanıtladı.

Halkımız bin yıllık bastırılmışlığın, yapılan her türlü zorbalığın ve zulmün intikamını hemen almak istercesine, başlatılan bu silahlı direnişe katıldı. Bu mücadeleye öncülük eden Partimizi bir kurtarıcı gibi görüp, saflarında bütünleşti. Kitleler, mücadelemize her türlü desteği sunmaya başladı. 15 Ağustos Atılımını pratikte gerçekleştirenler, dönemin emrettiği görevleri gerekleriyle yerine getirebilmiş olsalardı, bu dönemde ayaklanırcasına dağlara çekilen kitleleri örgütleyebilmiş olsalardı, denilebilir ki '87'de, '88'de kaydedilen gelişmeleri, döneme uygun taktikle daha '85'de bile kaydetmek mümkündü. Fakat, 15 Ağustos devrimci direniş atılımını bizzat gerçekleştirenler, pratikte 15 Ağustos Atılımının yolaçtığı etkileri yeterince değerlendirip, doğurduğu olumlu zemin ve siyasal ortamdan yararlanamadılar. Kitlelerin saflara yoğun akışı değerlendirilemediğinden, bunlar gerilla düzeni içerisine çekilip örgütlendirilemediğinden, 15 Ağustos Atılımının yaratacağı daha büyük gelişmelere ulaşılamadı. Öyleki kitleler zorlarcasına, "bizi silahlandırın, savaşmak istiyoruz" biçiminde dayatmalarda bulundular. Bütün bu yetersizliklere rağmen, 15 Ağustos Atılımı halkımızın tarihi açısından, yeni bir dönemeç olarak ifadesini buldu.

Serxwebûn: 15 Ağustos Atılımı karşısında düşmanın durumu neydi?

ARGK Komutanı: Türk sömürgeciliği Genelkurmayından Evren-Özal ikilisine kadar tam bir çıkmaz içerisine girdi. Yerel gericiliğe, her türlü işbirlikçiliğe, faşist milislere ve devlet güçlerine karşı yürütülen mücadele, rejimi büyük oranda zorladı. Düşman böyle bir atılımı beklemiyordu. Kendisini, mücadelemizi ezdiğine dair inandırmıştı. Bu nedenle 15 Ağustos Atılımına karşı hazırlıksızdı. İlk başlarda düşmanın yaşadığı şaşkınlık büyük orandaydı.

Bu nedenle, III. Kongre'nin bu yönünden ziyade, biz pratikteki üzerinde yarattığı etkiyle düşman cephesinde yol açtığı gelişmeler üzerinde durmak istiyorum.

II. Kongre ile birlikte ülkeye yönelen kadro yapımız uzun bir pratik yaşamış, bir çok tıkanmayla yüzyüze kalmış, birçok kadro üst üste biriken, çözümsüz kalan ağır sorunlar altında bunalmıştır. Çözümsüzlükler hemen her düzeyde kendisini dayatmıştır. III. Kongre, bu ortamı aşmada ve kadroları yenilemede son derece önemli bir yere sahiptir.

III. Kongre, kadroların önünü açmak; yeni mücadele dönemine hazırlamak; bu temelde yeniden donatmak, güç vermek, cesaret ve kararlılık düzeyini geliştirmek; zaferi mümkün kılan bir çalışma temposu içerisine çekmek; ve gerillaya uygun bir çalışma, hareket ve vuruş tarzı içine almak; bu temelde mücadeleyi yükseltmek için tarihi önemde bir zirve oldu. "Bir parça özgür vatan toprağı yaratma" şiarı ile kadroları ülkeye yönelten III. Kongre, çizginin pratikte yetkince uygulanmasını mümkün kılan gelişmeleri de yarattı. Günümüze kadar sağlanan gelişmelerin temelinde ise böylesi bir gerçeklik yatmaktadır.

Her ne kadar III. Kongre sonrasında da sağ, tasfiyeci ve tutucu, geçmişte yaşanan her türlü olumsuzluğun bir karikatürü biçiminde bazı ihanetçi ögeler ortaya çıkmış da olsa, III. Kongre'nin yarattığı etki güçlüdür.

Serxwebûn: Atılımın gerçekleştiği dönemden daha yakın bir sürece, III. Kongre'ye gelmek istiyoruz. III. Kongre ve yarattığı gelişmelerin önemi hakkında neler söyleyebilirsiniz?

ARGK Komutanı: III. Kongre kapsamlı çözümlemeleri ve geliştirdiği pratik-örgütsel tedbirleriyle köklü ve tarihi bir müdahaledir. Gerek 15 Ağustos Atılımı öncesinde ve gerekse de 15 Ağustos Atılımı sonrasında pratiğimizi içten içe kemiren ve bizi neredeyse yenilginin eşiğine kadar getiren her türlü sınıf dışı anlayış; tarihsel, toplumsal ve güncel kökenleriyle birlikte ortaya konuldu. Yine, Kürdistan'ın bin yıllık tarihinin bir çözümlemesi yapıldı, Parti dışı ve düşmandan kaynaklanan her türlü etkiler mahkum edildi. Bütün bunlar temelinde de zaferi mümkün kılan bir yenilenme gerçekleştirildi. III. Kongre'de alınan tarihsel kararların hayata geçirilmesi temelinde ülkeye yeniden kapsamlı bir müdahale gerçekleştirildi. Bu sürecin özellikleri ve yol açtığı kapsamlı gelişmeler, parti yayınımızda ve Parti Önderliğimizin yaptığı geniş değerlendirmelerde ele alınmıştır.

III. Kongre çizgisi temelinde hazırlıkların başlatılmasından sorumlu iki ögenin içerisine girdikleri tutum önemlidir. Bunlar olumsuzlukları geçmişin bir tekrarı biçiminde yaşatmak istemişlerdir. Parti Önderliğimizin yerinde müdahaleleri sonucu bu hainane çabaların önüne geçilerek, doğru Parti çizgisinin hakim kılınması durumu sözkonusudur. Yine de şunu vurgulamak gerekiyor: Gerek hainane çabaların bir sonucu ve gerekse de kadro yapısının III. Kongre sonuçlarını yeterince özümseyememesi nedeniyle, Parti taktiğine uygun bir gelişme sağlanamadı.

III. Kongre sonrası istenilen gelişmelerin sağlanamaması ne düşmanın saldırıları ne de hainane çabaların bir sonucudur. Esas neden iç yetersizliklerimizdir. Kadroların parti taktiğini yetkince ve derinliğine kavrayamamaları, bu temelde pratikte bu taktiğe yaşam kazandıramamaları, esas neden olarak söylenebilir. Ama bu duruma rağmen, III. Kongre'nin yarattığı etki, yeni mücadele döneminin çok daha başarılı geçmesine asıl kaynak teşkil eden husustur.

Serxwebûn: Kitlelerin durumu ve mücadeleye yaklaşımı üzerine ne diyebilirsiniz?

ARGK Komutanı: 1986 yılı boyunca kitleler, büyük bir beklenti içerisindeydiler. '86 baharıyla birlikte Agit yoldaşın komutası altında gerçekleştirilen atılımın kitleler üzerindeki etkisi büyük oldu. Partinin siyasal etkinliği gelişirken, çetecilik işlemez kılındı. Yine, birçok hain odağın darbelenmesi, imha edilmesi '86 yılı boyunca yaşanan gelişmelerdi. Tabii bu gelişmelerle birlikte, biz kadrolarda da belli bir toparlanma gerçekleşti.

Kitlelerde '85'te egemen kılınan pasifikasyon ortamının kırılması, kitlelerde mücadelenin öyle kısa sürede bastırılamayacağı inancını güçlendirirken, mücadeleye güveni de arttırdı. Kitleler her alanda mücadeleye aktif olarak destek olmaya, katılmaya başladılar. Yine, mücadeleye sundukları desteğin düzeyinde de gelişme ortaya çıktı. Gerilla birliklerinin saflarına onlarca genç akmaya başladı.

Bu gelişmeler, kitlelerin ulusal kurtuluş mücadelesine sundukları desteğin artması, kitleler üzerinde özel savaşın etkisinin kırılmasını da beraberinde getirdi. Kitlelerde mücadeleye duyulan inanç gelişirken, buna paralel olarak destek de büyük bir artış gösteriyordu.

III. Kongre sonrası kitlelerin

mücadeleye katılımı arttırmak için uygulanan Askerlik Yasası'nın da kitlelerin desteğinin artmasında büyük bir rolü oldu. Ancak, bazı alanlarda Askerlik Yasası'nın hatalı bir şekilde uygulamaya konulması, uygulama adı altında taktiği boşa çıkarma gibi bir durum da sözkonusu oldu. Bu durum geçici de olsa kitlelerde olumsuz bir etki yarattı.

III. Kongre süreci '86 yılı ve '87 baharına kadar kitleleri olumlu yönde etkileyerek, mücadeleye her bakımdan katılmaları üzerinde büyük bir etki bıraktı. Agit yoldaşın şahadeti ardından kitlelerde belli bir güvensizlik oluşmuştu. Bu da Agit yoldaşın mücadeledeki yerinden kaynaklanıyordu. Kitleler, Agit yoldaşın şahsında Partiye taparcasına bağlıydılar. Bu yoldaşın şahadeti, bu bakımdan kitlelerde bir olumsuzluğa yol açtı. Ancak, Kongre sonrası kitlelerde bu nedenle ortaya çıkan güvensizlik kırıldı. Bu durumla birlikte, 15 Ağustos devrimci direniş döneminin halk kahramanlarının kitlelerde bıraktığı ve geliştirdiği köklü güven daha da pekişti.

Serxwebûn: III. Kongre ulusal kurtuluş mücadelemize her açıdan yepyeni bir boyut kazandırdı. Bunun yanısıra, düşman cephesinde ve düşmanın halkımıza dayattığı özel savaş üzerinde ne gibi bir etki yarattı?

ARGK Komutanı: Her şeyden önce şunu iyi bilmek gerekir: Özel savaş, TC'nin yeni başvurduğu bir savaş biçimi değildir. Bu savaş biçimi emperyalizmin ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı geliştirdiği bir bastırma taktiğidir. Bu savaşın Vietnam ve Küba devrimiyle ölü doğduğu, buna rağmen bazı alanlarda başarılı olduğu da bilinmektedir.

TC hem diğer ülkelerde geliştirilen özel savaş taktiğinin ve hem de kendisinin egemenlik tarihinin tecrübelerini birleştirerek, Kürdistan'da özel savaşı uygulamaya başladı. 15 Ağustos Atılımı sonrasında, bu özel savaş biçimini ulusal kurtuluş mücadelemize dayatan ve her ne pahasına olursa olsun sonuç almak isteyen TC, her türlü kuraldışı yöntemlerin yanısıra, en ince ve en kaba uygulamalara başvurdu. Fakat, asıl olarak ordu gücüyle yapamadığını, her türlü kural-dışı uygulamalarla gündemleştirerek dayattı. III. Kongre'den sonra TC'nin bu silaha daha çok başvurduğunu görmekteyiz.

15 Ağustos Devrimci Atılımından günümüze kadar verdiğimiz mücadele daha çok gerillayı oturtma sürecidir. Yani savaşımızın kesintisizliğini sağlama ve bu silahlı direnişi ülkede güçlendirme sürecidir. Bu da, savaşımızın en çok geliştiği Botan Eyaleti'mizde esas olarak vücut buldu. Bu alandaki mücadelemizin başta gelen hedefi burada gerillanın kuruluşunu başarmadır.

Düşmanın bu alanda uyguladığı özel savaş ise, gerillanın kuruluş faaliyetlerini engellemeye yönelik taktikleri içermekteydi. Düşman III. Kongre'ye özel savaşı daha da boyutlandırarak karşılık verdi. Olağanüstü hal uygulamasına giderek, özel savaşı boyutlandırdı. Düşman bu taktikle gerilla savaşını ezip, yeniden eski ortamı yaratmayı istiyordu. Bu bakımdan özel savaş ya da özel karşı-devrimci savaşım yöntemi belli bir süreyle sınırlı değildir. Yani, savaşın sürdüğü müddetçe özel savaşın da gözükara bir şekilde dayatılması sözkonusudur. Klasik savaş yöntemi ve sıkıyönetimin yetmezliğe düşmesiyle birlikte, düşmanın böylesi bir yönteme geçiş yaptığı bilinmektedir.

İki yıldır yürütülen özel savaşın faturası ortadadır. Günümüzde ise, savaş tamamen sınırlandırılmıştır. Bugün de düşmanın itiraf ettiği gibi, başta Botan olmak üzere birçok alanda denetimi kurmaktan uzaktır. Yine, düşmanın büyük umutlarla sarıldığı özel timler, özel komando birlikleri, kitlelere yönelik her türlü provokasyon, saldırı ve komplolar, bir yığın ekonomik-sosyal vaadler bile fazla bir sonuç vermiş değildir. Nitekim, düşmanın girişimlerinin tutmadığını özel savaş komutanlığı da itiraf etmiştir. '88 ve '89 Bahar Atılımıyla birlikte ortaya çıkan gelişmeler, giderek gerillanın kurumlaşması, ordulaşması, halkın gruplar halinde gerilla birliklerinin saflarına akın etmesi tamamen bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Gerilla bugün tamamen oturmuş bir durumdadır. Gerilla taktiklerinin geliştirilmesi ve uygulanması önünde, içte ve dıştaki engeller işlemez kılınmıştır. Düşman gece tamamen hareket edemez durumdadır. Gündüzleri ise hareket alanları daralmış ve hareket serbestisi azalmıştır. Çetecilik işlemez kılınmış; işbirlikçilik ise büyük bir kaçışı ve paniği yaşıyor. Bütün bu gelişmeler, özel savaşın başarısızlığını göstermektedir. Bu durum, mücadelemizin katettiği gelişmelerin de açık bir aynasıdır.

Serxwebûn: Özel savaşın kitleler üzerindeki etkisi ne oldu? Kitlelerin düşmanın bu gözükara savaşına karşı tutumları nedir?

ARGK Komutanı: '85 yılında geçici de olsa özel savaş etkili olmuştur. Kitlelere yönelik hatalı yaklaşımın yanısıra, yenilgili militan tip ve gerillaya dayatılan tutucu yaklaşımların sonucu olarak, özel savaş başarılı olma şansı elde etmiştir. Ama düşmanın özel savaşının etkili olduğu bu dönem, bugün aşılmıştır.

Düşman geçmişte kitlelerle birliklerimiz arasında teması kesmek için bütün gücünü ortaya koymuştu. Kitleler yeni yeni böylesi bir mücadele gerçeğiyle karşılaşmaktaydılar. Düşman, kitleler üzerine acımasızca gitti. Binlercesini tutukladı, binlercesini sahte vaadlerle kandırıp sonuç almaya çalıştı. Köy meydanlarında toplu katliamlar gerçekleştirdi, köyleri buldozerlerle yerle bir etti. Yine, yüzlerce genç gelişigüzel katledildi. Kitleler, üzerindeki bu acımasız terör ortamında, bizdeki yetmezlikleri de görünce, pasifikasyon ortamına boyun eğer bir duruma gelmiştir.

Bu duruma yol açan, bizim yetersizliklerimizdi. Bu durumun aşılmasıyla birlikte, kitleler yoğun bir şekilde savaşım içerisine gelmeye başladılar. Kitleler, düşmanın her şeye muktedir olmadığını bizzat gözleriyle gördüler. Yine, kitleler savaşmanın dışında kendileri için hiçbir şeyin çare olmadığını bizzat pratikleriyle kavradılar.

Bununla birlikte birçok köy bizzat gençlerini giydirerek, donatarak gerilla birliklerimizin saflarına gönderdi. Halen de bu durum yoğunlaşarak devam ediyor. Bu, önemli bir gelişmedir. Bu anlamda Botan'da topyekûn savaşan bir halk gerçeğine ulaşılmıştır. Bugün düşmanın da itiraf ettiği gibi, PKK kitlelerin desteğini kazanmıştır. Kitlelerle birlikte, ulusal kurtuluş savaşı yürütmektedir.

Denilebilir ki, bugün savaşımız siyasal açıdan dengeyi kendi lehine dönüştürmüş bir durumdadır. Askeri alanda da denge durumuna ulaşılmıştır. Şehir alanlarında da denge siyasal açıdan lehimizedir. Düşmanın şehirlerde uyguladığı taktik bile güçlerini korumayı esas almaktadır. Yani, düşman saldırı pozisyonundan vazgeçmiş, kendisini korumayı esas alan bir konuma sürüklenmiştir. Bu anlamda askeri açıdan da Botan'da inisiyatifi kaybetmiş bir durumdadır. Saldırı pozisyonunda olan, inisiyatifi elinde tutan, tamamen bizim birliklerimizdir. Gerçekten burada artık pratik olarak halk demokrasisini inşa etme, ikili iktidar organlarını oturtma, geliştirme ve giderek Botan'ı adım adım düşmandan temizleme sürecinin içerisindeyiz.

Bir kez halkın gerillaya akışı gelişmiş; savaşa aktif katılımla birlikte, çizgimiz etrafında sıkı bir şekilde kenetlenmektedir. Artık kitlelerin her düzeyde örgütlenmesinin koşulları gelişmiştir. Bu anlamda kitleler tamamen savaşın içerisine çekilmiştir. Bölge tamamen bir askeri alana dönüşmüştür. Botan savaş alanı haline gelmiştir. Bu gerçeklik dışında, başka bir şekilde bu bölgede yaşamanın olanağı da kalmamıştır. Birliklerimiz hem niteliksel ve hem de niceliksel açıdan yetkin bir gerilla savaşını geliştirme gücüne ulaşmıştır. Birliklerimiz, ülkemizin her alanına ulaştıkları gibi, bu alanlarda yaygın bir mücadelenin gelişmesine de yol açmışlardır. Bugün çok kapsamlı bir eylemliliğin yürütüldüğü de bilinmektedir. Yine, bu dönemde Partimize dayatılan provokasyonun etkisizleştirilmesi durumu da önemli bir olaydır.

1988'de, Partimize çok kapsamlı bir provokasyon dayatılmıştı. Düşman özel savaşla, özellikle de '88 yılında sonuca gitmek istedi. Bundan dolayı da tasfiye planı son derece kapsamlıydı. Partimize yönelik tasfiye hareketi, bizzat CIA ve Pentagon tarafından yönetiliyordu. TC, ilkel-milliyetçiliğe kapıları sonuna kadar açarak, bunları yaşatmaya çalıştı. Yine, Batı Almanya emperyalizminin başlattığı saldırı da tamamen bu gelişmelerle bağlantı içerisindedir.

Düşmanın ve efendilerinin '88 yılı ve '89 yılı başlarında uygulamaya koyduğu saldırılar boşa çıkarıldı. Yine, Partimiz bu dönemde tamamıyla bir istikrar durumunu yaşadı. Her türlü tutucu, savaşı geliştirmeyen eğilimler etkisizleştirildi. Bunun yerine, Partimizin işleyen, örgütleyen ve geliştiren çalışma ve vuruş tarzı egemen kılındı.

Gerilla savaşımız, düşmanın özel savaşına karşı büyük bir üstünlük kazanmıştır. Düşmanın itirafları bu gerçeği çok açık bir şekilde ortaya koymuştur. Her gün valilerin ve komutanların atanması, yer değiştirmesi ve ordu saflarında ortaya çıkan dağılma, bütün bunların göstergesidir. Düşman içinde bulunduğu durumu dışarı yansıtmaktan kaçınıyorsa da, yine de durumu dışarı yansımaktadır. Son CIA raporunda da mücadelemizin güçlendiği açık bir şekilde dile getirilmek zorunda kalınmıştır. Bu itiraf, son iki yılda yürütülen özel savaştan ABD'nin de umduğunu bulamadığını göstermektedir.

Özel savaşın iflasıyla birlikte, başkaca yöntemler devreye sokulmaya çalışılmaktadır. Düşman, bugün iç ve dış dayanaklarıyla birlikte tamamıyla bir çöküşü yaşamaktadır. 12 Eylül rejiminin 2000 yılına kadar istikrarını sürdürme planı tamamen felce uğramıştır. Devrimci savaşımız, düşmanın bütün çelişkilerini açığa çıkarmıştır. Düşmanı tarihinin en büyük istikrarsızlığı içerisine sürükleyen ulusal kurtuluş mücadelemiz, zafer yolunda emin adımlarla ilerlemektedir.

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya	22.50 s.	Hollanda	3.75 hfl
Belçika	75.00 bfr.	İngiltere	0.90 £
Danimarka	10.00 dkr.	İsveç	7.50 skr.
Fransa	7.50 ff.	İsviçre	3.00 sfr.
		Norveç	10.00 nkr.

15 Ağustos 1988'den 15 Ağustos 1989'a kadar ARGK eylemsel faaliyetleri

BOTAN EYALETİ

1— 6 Eylül 1988 tarihinde Şırnak çevresinde pusu kuran ARGK birliği, düşman birliğinden 2 subay ve 4 askeri öldürürken, 10 askeri de ağır şekilde yaraladı.

2— 8 Eylül günü yine pusu kuran ARGK gerillaları, düşman birliğine ağır kayıplar verdirdiler.

3— 6 Eylül günü Beytüşşebap alanında çıkan çatışmada ARGK birliği, düşmanın operasyon birliğinden 2 subay, 6 asker ve 4 korucuyu öldürdü ve birçoğunu da yaraladı.

4— 7 Eylül günü Kelamemê'de çıkan ve iki gün süren çatışmada, ARGK gerillaları, 3 kontr-gerillla, 3 polis, 10 asker ve 6 köy korucusunu ölümle cezalandırdılar.

5— 24 Eylül günü Beyüşşebap'ta çıkan çatışmada düşman birliği çok sayıda ölü ve yaralı kaybı verdi.

6— 24 Eylül günü Şırnak'ın Resur mevkiinde çıkan çatışmada ARGK birliği, sömürgeci birliğe kayıplar verdirdi.

7— 16 Ağustos günü Uludere'nin Aloş mıntıkasında sömürgeci birliğe saldıran ARGK birliği, 3 askeri öldürdü.

8— 19 Ağustos günü Elcan mıntıkasında karakol devriyesine karşı eylem gerçekleştiren ARGK gerillaları, 1 teğmeni, 1 çavuşu ve 3 eri öldürdüler, bazılarını da yaraladılar.

9— 6 Eylül günü Kelamemê Dağı'nda çıkan çatışmada 1 helikopter düşürüldü; 2 çete ve 1 polis öldürüldü, 3 asker ile 2 çete ise yaralandı.

10— Uludere alanında meydana gelen başka bir çatışmada ARGK birliği, düşmana ölü ve yaralı kaybı verdirdi.

11— 1 Ekim günü ARGK birliği, Beytüşşebap'a baskın düzenleyerek 19 korucuyu silahsızlandırdı ve köylülerle toplantı yaptı.

12— Beytüşşebap'ın Kovankaya, Koyunoba, ve Cevizağaç köylerini basan ARGK gerillaları, her üç köyde de toplantılar yaptılar.

13— Kasım ayının başında Eruh'un 2 köyünde yapılan toplantılar sonucu 20 genç ARGK saflarına katıldı.

14— Cudi Dağı'nın 2200 metresinde komando birliğine pusu kuran bir ARGK birliği, 2 astsubay ve 9 askeri öldürdü, bazılarını da yaraladı.

15— 2 Ocak günü Şırnak'ın Avka Masiyan karakoluna ARGK birliğince baskın düzenlenerek düşmanın 7 askeri safdışı bırakıldı ve bir okul tahrip edildi.

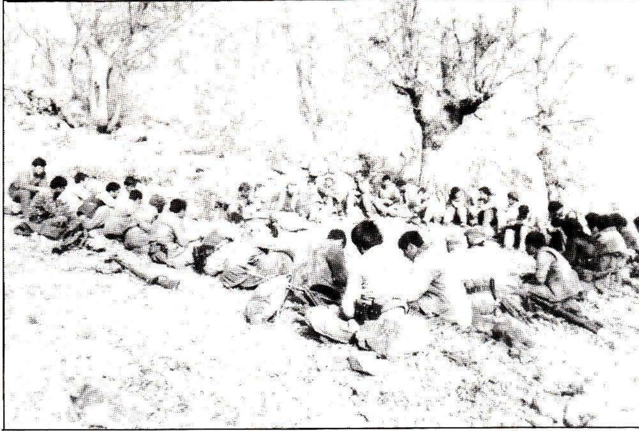
16— 2 Ocak günü Şırnak'a bağlı Avka Masiyan yoluna pusu kuruldu; iki askeri araç tamamen tahrip edilerek düşmana ağır kayıplar verdirildi, ancak düşman kayıplarını gizledi.

17— 2 Ocak günü Şırnak kömür ocaklarına baskın yapılarak 1 adet dozer 1 adet su komprasörü tamamen tahrip edildi.

18— 8 Ocak günü ARGK birliği tarafından Cizre-Silopi arasındaki E-5 karayolu 4 saat kesilerek TC'ye ait 7 araç tamamen tahrip edildi.

19— 10 Ocak günü Şırnak'ın Kızılsu mıntıkasında, kurulan pusu ve peşinden günboyu devam eden eylemlerde 3 özel tim ve 1 çete öldürüldü ve 2 polis timi ağır yaralandı.

20— 20 Ocak günü Eruh'un Çırav Dağına üç koldan operasyon düzenleyen düşman birliklerinin her üç koluna da pusu kuruldu ve ardından yedi saat süren bir çatışma yaşandı. Düşmanın kayıpları çok olmasına rağmen basına yansıtılmadı. Bu çatışmada 2 yoldaşımız şehit düştü.

Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı'na katılan delegeler

21— Çukurca'nın Andaç köyüne giren ARGK gerillaları, köylülerle toplantı yaptı. Toplantı sonrasında 6 genç Ordu saflarına alındı.

22— 27 Ocak günü Şırnak'ın Toptepe köyü yakınlarındaki Türkiye Kömür Ocakları'na baskın düzenleyen ARGK gerillaları, tüm greyder ve kamyonları işlemez hale getirdiler ve su pompalarını ateşe vererek imha ettiler.

23— 6 Şubat akşamı bir ARGK birliği, Şırnak'ın Toptepe köyündeki karakola roketatarlar ve otomatik silahlarla saldırdı. Karakolu yerle bir eden gerillalar, birçok sömürgeci askeri öldürürlerken, birçoğunu da yaraladılar.

24— 7 Şubat günü, Şırnak eylemi ardından Cudi Dağı'nda operasyon başlatan sömürgeci birlik, ARGK gerillalarınca pusuya düşürüldü. Askeri araçların birçoğu tahrip edilirken 1'i de devrildi. Devrilen araçta bulunan askerler öldü veya yaralandı.

25— Bir günde Maden, Cevizdüzü ve Kiraz karakolları ARGK gerillaları tarafından makinalı tüfek ve roketatarlarla tarandılar. Ölü ve yaralı sayısı öğrenilemedi.

26— 20 Şubat günü Ninaver (Cudi) mıntıkasında gün boyu ARGK birliğiyle çok sayıda düşman gücü arasında çatışma sürdü, çatışma sonucunda 5 asker safdışı bırakılırken 2 asker de ağır yaralandı.

27— 1 Mart günü Ninaver (Cudi) mıntıkasında ARGK birliğinin kurduğu pusuya düşen düşman güçlerinden 1 çavuş, 1 onbaşı ve 2 er öldürülerek savaş dışı bırakıldı.

28— 2 Mart günü Eruh'un Geli mıntıkasında konumlanan düşman bölüğüne ARGK birliği tarafından baskın düzenlenerek düşmana ağır kayıplar verdirildi. Düşman kayıplarını basına 3 erin öldüğü şeklinde yansıttı.

29— 5 Mart günü Şırnak'a bağlı Gundiye Remo'da bir işbirlikçi ve oğlu ölümle cezalandırıldı.

30— 15 Mart günü Bilkasma (Alixan Tatar'ın akraba köyü) basıldı; bunlara ait 4 ev ateşe verildi, 4 tane at ve 450 koyun kamulaştırıldı.

31— 18 Mart günü Cefane (Cudi) köyünün karakolu roketatarlarla tahrip edildi. Tatarlara ait 100 koyun kamulaştırıldı.

32— 20 Mart'ta Uludere'nin Mergeh karakoluna havan toplarıyla bir saldırıda bulunuldu, 2 asker öldürülürken 4 asker de yaralandı.

33— 21 Mart günü Şırnak'ın Bestler mıntıkasında iki ayrı yerde Newroz ateşi yakıldı ve iki mayın döşendi; 1 asteğmen ve 1 asker yaralandı.

34— 22 Mart günü Şrnak'ın Çala köyünde konumlanan askeri birliğe yapılan baskında 7 asker öldü, 6 asker yaralandı.

35— 24 Mart günü Beytüşşebap'ta ARGK birliğinin kurduğu pusuya düşen düşman konvoyuna ağır kayıp verdirildi.

36— 24 Mart günü, ARGK gerillalarının Kızılsu bucağı yakınlarındaki TV verici istasyonuna saldırmaları üzerine çatışma çıktı. Kırkkuyu köyünde başlayan çatışmada, düşmanın birçok askeri öldürüldü veya yaralandı. Düşman, kayıplarını, 1 astsubay ve 1 erin yaralandığı şeklinde açıkladı.

37— 25 Mart'ta Cevizdüzü köyünde işbirlikçilik yapanların evlerine saldırı eylemi gerçekleştirildi. Ateşe verilen evlerde büyük hasar meydana geldi.

38— 26 Mart günü Bılıka-Şırnak yoluna ARGK birliği tarafından pusu kuruldu; düşman askerine erzak götüren 6 traktör kamulaştırıldı.

39— 28 Mart günü aynı gecede Şırnak'a bağlı Kurun karakoluna bir roket saldırısı yapıldı; Şırnak-Uludere yoluna iki ayrı yerde pusu kuruldu, takviye olarak yayan gelen düşman askerlerinin pusuya düşmesiyle birçok ölü ve yaralı verdirildi ancak düşman eylemi gizledi.

40— 1 Nisan'da Pervari-Hasyan yoluna döşenen mayına çarpan askeri araba tahrip oldu; 5 asker öldü, 2 asker yaralandı.

41— 5 Nisan günü Şırnak'ın Şılerut köyünde 1 ihbarcı ölümle cezalandırıldı.

42— Silopi'nin çağlayan köyünde, 8 Nisan gecesi ARGK gerillaları 1 askeri aracı pusuya düşürerek kurşun yağmuruna tuttular. Eylemde çok sayıda asker öldürülürken, bazıları da yaralandı. Sömürgeciler, kayıplarını 1 asker olarak açıkladılar.

43— 9 Nisan günü Şırnak'ın Seridalli köyünde 2 muhbir ölümle cezalandırıldı.

44— 10 Nisan günü Şırnak'ın Dufiyan köyünde 1 ajan ölümle cezalandırıldı.

45— 15 Nisan gecesi Şırnak'ın Koçağlı köyünün Sotek mezrasında bir toplantı gerçekleştiren ARGK gerillaları, 2 Sotekli genci Orduya asker olarak aldılar.

46— 15 Nisan günü Şırnak'ın Bestler mıntıkasında ARGK birliğinin kurduğu pusu ve ardından altı saat süren çatışmada düşmanın 7 askeri öldü, 5 asker yaralandı.

47— 15 Nisan günü Uludere'de Kasım Abuzer adındaki ajan, milislerimizce cezalandırıldı.

48— 20 Nisan günü Silopi şehir merkezine ARGK bölüğü baskın düzenledi; hükümet konağı, polis karakolu ve tabur hedeflenerek roketlendi. Şehir saatlerce gerillanın denetimine alınarak afiş ve bildiriler dağıtıldı, kitleye propaganda yapıldı. Düşman, ağır maddi hasarı yanında, çok sayıda ölü ve yaralı verirken eylemi basına yansıtmadı. Bir ARGK savaşçısı hafif yaralandı.

49— 23 Nisan günü Şırnak'ın Beşireş karakoluna ait askeri birliğe karşı ARGK birliğinin kurduğu pusuda 6 asker öldü.

50— 23 Nisan günü Şırnak-Cifare yoluna döşenen iki mayına çarpan düşman birliğinden 1 asteğmen ve 1 er öldü.

51— 28 Nisan günü Beytüşşebap'a bağlı Gelijer köyündeki çete odağına yönelik baskında dört ev çökertildi, 3 çete yaralandı.

52— Nisan ayında Uludere'nin Rabeske karakoluna roket saldırısında bulunuldu; 1 asker öldü, 2 asker yaralandı.

53— Nisan ayında Şemdinli'nin Ortaklar köyü mevkiinde ARGK birliğiyle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada düşman çok sayıda kayıp vermesine rağmen, yalnızca 1 çavuş ve 2 erin öldüğünü açıkladı.

54— Şırnak'ın İkizce köyünde, ARGK gerillaları 26 Nisan günü 1 köy korucusunu ölümle cezalandırdılar.

55— 1 Mayıs günü Haruna mıntıkasında ARGK bölüğü Eruh-Fındık yolunu gün boyu kontrolüne aldı; bu eylemde 4 asker ve 1 çete ölümle cezalandırıldı, çetelere ait 3 minibüs yakıldı.

56— 2 Mayıs günü aynı alanda operasyona çıkan düşman birliğine karşı ARGK bölüğü pusu kurarak 4 er ve 1 üsteğmeni ölümle cezalandırdı.

57— 2 Mayıs günü Cudi'nin Kaniye mevkiinde bir ARGK birliği düşman güçlerini pusuya düşürdü. Pusu eyleminde ve daha sonra üç saat süren çatışmada 1 asteğmen, 1 çavuş, 4 er öldürüldü; 5 er yaralandı, 2 helikopter düşürüldü. Helikopterdeki ölü ve yaralıları düşman basına yansıtmadı. Çatışma sonucunda 6 adet G-3 silahı teçhizatları ile birlikte kamulaştırıldı.

58— 6 Mayıs günü Cudi Mılaşıkaftıka mevkiinde ARGK birliğinin kurduğu pusuya düşen düşmandan 3 er öldü, 7 er de yaralandı.

59— 9 Mayıs'ta Beytüşşebap-Merkıtık yoluna döşenen mayına çarpan çetelere ait araba tahrip oldu, içindeki 4 kişi yaralandı.

60— Eruh çevresinde 3 Mayıs günü operasyon birliğini pusuya düşüren ARGK gerillaları, sömürgeci orduya çok sayıda ölü ve yaralı kaybı verdirdiler. Sömürgeciler, kayıplarını 1 asker ölü olarak açıkladılar.

61— Eruh-Fındık bucağının Akdizin köyü yakınlarında 9 Mayıs günü çıkan çatışmada düşman birliği onlarca ölü ve çok sayıda yaralı verdi. Çatışmada 2 ARGK savaşçısı şehit düştü.

62— 16 Mayıs akşamı , ARGK gerillaları Şırnak Kömür Ocaklarını basarak, burada çalışan işçilerle propaganda toplantısı yaptılar. Gerillalar kömür ocağına ve mühendislere ait araçları tahrip ettikten sonra 28 genci de ARGK saflarına aldılar.

63— 10 Mayıs'ta Beytüşşebap'a bağlı Şahinbekir köy karakoluna baskın düzenlendi, karakol tahrip olmasına rağmen düşman eylemi bir bütün olarak gizledi.

64— 5 Mayıs günü Uludere'nin Bakımevi karakoluna baskın düzenlendi 2 asker öldü, 7 er yaralandı.

65— 17 Mayıs'ta Uludere'nin Mıjın köyünde biri kadın 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

66— 17 Mayıs günü Beytüşşebap'a bağlı Merkıtık köyündeki çete odağına yönelindi; 1 çete vuruldu, 100 hayvan telef edildi.

67— 17 Mayıs günü Eruh-Gabar mıntıkasında ARGK birliğinin kurduğu pusuda ve ardından yaşanan çatışmada onlarca düşman askeri öldürüldü ve yaralandı. ARGK birliği kayıp vermeden çatışma alanını terk etti.

68— 17 Mayıs günü Şırnak'ın Gırı Sıvı mevkiinde ARGK birliğinin düşman konvoyuna kurduğu pusuda ve ardından 7 saat süren çatışmada 2 araba tahrip oldu, 1 yüzbaşı ile 8 asker öldü, 12 asker de yaralandı. 1 yoldaşımız şehit düştü.

69— 19 Mayıs günü Cudi'nin Kaniya Doli mevkiinde çok sayıda düşmanın bilinen gerilla noktasına gelmesi üzerine çatışma çıktı, beş saat devam eden çatışmada, 4 asker öldü, 6 polis timi de yaralandı. Gerillanın sakladığı çaydanlığı düşman iki gün boyu sürekli topa tuttu.

70— 20 Mayıs günü Pervari'nin Tal köyündeki çetelerin iki silahı alındı, köyde toplantı yapılarak

düşmana ait okul tamamen tahrip edildi.

71— 21 Mayıs günü Şırnak Xirbikê Bestê yoluna döşenen mayına çarpan bir askeri araçta 1 özel tim öldü, 2'si de yaralandı.

72— 22 Mayıs günü Uludere şehir merkezine baskın düzenlendi, şehirdeki polis karakolu ve banka hedeflendi. Banka önemli hasar görürken polis karakolunda da iki polis timi vuruldu.

73— 23 Mayıs'ta Şırnak'ın Xirbikê Bestê-Avyan yoluna döşenen mayına tabur yüzbaşısının arabası çarptı, yüzbaşı kolundan yaralandı, araba önemli hasar gördü.

74— 25 Mayıs günü Şırnak-Uludere yolunda kurulan pusuya düşen askeri konvoyda bir araba tahrip oldu, 7 asker öldü.

75— 27 Mayıs'ta Eruh'un Karadağ mevkiinde ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çıkan ve iki gün süren çatışmada çok sayıda düşman kaybı olmasına rağmen, düşman kayıplarını 1 çavuş ve 3 askerin öldüğü şeklinde açıklarken, ARGK'nin kayıplarını ise 12 olarak açıkladı.

76— 27 Mayıs günü gerillanın peşpeşe planlı eylemi gerçekleşti:

—1 ARGK mangası Besbin karakoluna sabah saat dokuzda bir taktik saldırı yaptı, 3 asker yaralandı.

—Düşmanın dağa çıkış yoluna mayın döşendi, 1 asker öldü.

—ARGK bölüğü, oldukça geniş bir araziyi denetimine alarak, 4 ayrı yerde pusu kurdu. Pusuya düşen ve daha sonra çatışmaya giren düşmandan 1 astsubay ve 11 asker öldü.

—Ve ayrıca 6 asker yaralandı, 2 helikopter düşürüldü, 2 el telsizi 11 G-3 piyade tüfeği ve teçhizatlar kamulaştırıldı.

77— 30 Mayıs günü Eruh Nite köyünde bir ihbarcı para cezasına çarptırıldı.

78— 2 Mayıs günü Çatak-Ferxınıs yolunda döşenen mayına bir askeri arabanın çarpması sonucu araba yandı. 8 asker öldü, 1 asteğmen, 1 asker yaralandı.

79—5 Mayıs günü, Şırnak'ın Sarıdallı köyüne giden bir ARGK birliği köylülerle toplantı yaptıktan sonra 1 genci askere aldı.

80— Çukurca'nın Pinyaniş-Sevê mıntıkasına bir baskın eylemi düzenleyen ARGK gerillaları, köy korucularını teslim aldı. Koruculardan 1'i ölümle cezalandırıldı, diğerleri ise silahsızlandırılarak koruculuktan vazgeçirildiler.

81— ARGK gerillaları, Beytüşşebap'ın Ayvalık köyüne yaptıkları baskın eyleminde köy muhtarı ve 2 ajanın evine bomba attılar; evler kullanılmaz hale geldiler.

82— Jirki aşiret reisi Tahir Adıyaman'a yönelik eylem gerçekleştiren ARGK müfrezesi, aşiret reisinin çete olan 1 yakınını ölümle cezalandırdı ve çok sayıda küçükbaş hayvanı telef etti.

83— Uludere'nin Uzungeçit köyünde 50 köy korucusuna silah bıraktırıldı.

84— Hakkari ve Van'ın Başkale ilçesinde 70'e yakın köy korucusu, silahlarını bırakarak koruculuktan vazgeçtiler.

85— Silopi merkezine baskın düzenlenerek 3 genç ARGK saflarına alındı.

86— Uludere merkezden 6 genç ARGK saflarına katıldı.

87— Bali'den 2 genç ARGK saflarına katıldı.

88— Şırnak-Güneyce'den 2 genç ARGK saflarına katıldı.

89— Dereler'den 3 genç ARGK saflarına katıldı.

90— Şırnak merkezden 10 genç ARGK saflarına katıldı.

91— Sarıdallı köyünden 2 genç ARGK saflarına katıldı.

92— Pervari Erkent'ten 3 genç ARGK saflarına katıldı.

93— 27 Mayıs günü ARGK gerillaları, Şırnak Kömür Ocakları'nı bir kez daha bastılar. Servis otobüsüne yapılan saldırıda 3 kişi ağır şekilde yaralandı.

94— Cudi Dağı eteklerinde bulunan Anılmış köyüne 29 Mayıs günü baskın düzenleyen ARGK birliği, 3 haini ölümle cezalandırdı. Köyde köylülerle toplantı da yapan ARGK gerillaları, 2'si bayan olmak üzere 8 genci ordu saflarına aldılar.

95— Şeyh Ömer Dağı'nda çıkan muharebe gün boyu sürdü. Muharebede sömürgeci orduya onlarca ölü ve yaralı verildi. Aynı çatışmada 13 ARGK savaşçısı şehit düştü.

96— Eruh çevresinde döşenen mayına çarpan 1 ajan öldü.

97— Toptepe köyünde 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

98— ARGK gerillaları, Tanin-Tanin Geçidi'nde üslenen sömürgeci ordu birliğine karşı bir baskın eylemi gerçekleştirerek, çok sayıda ölü ve yaralı kaybı verdirdiler.

99- Siirt'in iki ayrı köyünden 15 köy korucusu silahsızlandırıldı.

100— Pervari'ye bağlı Yeni Aydın, İğneli ve Ilısu köylerinde 25 köy korucusunun silahlarına el konuldu.

101— Tanin-Tanin Geçidi'nde döşenen mayına çarpan operasyon birliği ölü ve yaralı verdi. Mayına çarpan askeri araç tamamen imha oldu.

102— 1 Haziran'da Şırnak şehir merkezine düzenlenen baskında merkez karakol, polis lojmanları ve iki çetenin evi hedeflendi. Hedeflere roket, otomatik silah ve el bombaları ile saldırıldı. Devlet olayı gizledi. Çok sayıda asker ve polis öldü veya yaralandı, 2 çete yaralandı.

103— 2 Haziran günü Cudi'nin Besbin mıntıkasında dağa gelen düşman birliğine karşı ARGK birliğinin kurduğu pusuda 10 asker öldü, 1 asteğmen ve 16 asker yaralandı. 1 helikopter düşürüldü. Devlet sadece bir çatışma olarak basına yansıttı.

104—5 Haziran günü, Çukurca'nın Çınarlı köyüne giden bir ARGK birliği, köydeki okulu yaktı.

105— Şırnak'ın Sarıdallı köyündeki ilkokul, ARGK gerillaları tarafından yakıldı. Ayrıca köylülerle bir de toplantı yapıldı.

106— Şırnak'a bağlı Araköy yakınlarında kelle avcılarını taşıyan bir otomobile karşı eylem gerçekleştiren milislerimiz 5 kelle avcısını ölümle cezalandırdılar, otomobili tahrip ettiler.

107— Azılı ajan-işbirlikçi aşiret reisi Alixan Tatar'a ait 200 dönümlük ekili alan ateşe verilerek yakıldı.

108— 8 Haziran günü Şırnak'ın Cenevire köyüne konumlanan düşman birliğine ARGK birliği saldırı düzenleyerek; düşmana 3 ölü ve 3 yaralı verdirdi.

109— 9 Haziran günü Pervari'ye bağlı Miğes köyündeki çetelere ait 10 G-3, 1 dürbün, 1000 adet mermi, 1 telsiz, 50 şarjör kamulaştırıldı.

110— 9 Haziran günü Cudi'nin Banavya mıntıkasında gün boyu süren çatışmada 7 er, 2 polis timi ve 1 çete öldü, 11 asker yaralandı, 1 helikopter düşürüldü, 1 helikopter yara aldı ve Şırnak'a yakın bir alana zorunlu iniş yaptı. Helikopterdeki 1 adet M-27 (şeritli silah) ve 5 adet G-3 teçhizatlarıyla birlikte kamulaştırıldı.

111— 10 Haziran'da Pervari'nin Besta Kimyanış karakoluna düzenlenen saldırıda karakola hasar verdirilirken 6 asker öldü, 2 asker yaralandı.

112— 15 Haziran günü Melle Tahir ismindeki MİT mensubu ölümle cezalandırıldı.

113— 17 Haziran günü Eruh mıntıkasında 1 ajan ölümle cezalandırıldı, 2 ajan ise vazgeçme karşılığında öldürülmeyerek para cezasına çarptırıldı.

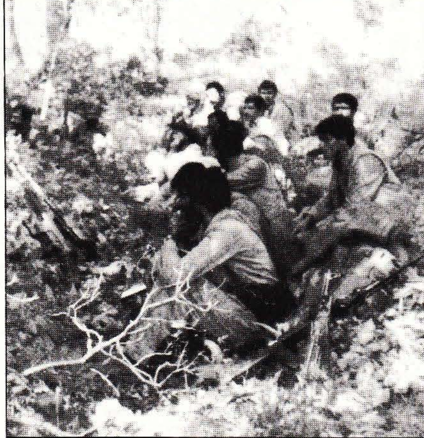
114— 18 Haziran günü, Tatar ailesinin Uşaklı mezrasında bulunan odun deposu ateşe verilerek, depoda bulunan 600 ster odun yakıldı.

115— 19 Haziran günü Beytüşşebap şehir merkezine düzenlenen baskında tabur ve polis karakolu hedeflenerek roket ve otomatik silahlarla saldırıldı. Düşmanın kayıpları hakkında kesin bilgi elimize ulaşmadığı gibi düşman da eylemi gizledi

116— 20 Haziran'da Şırnak'ın Girigisin mevkiinde ARGK'nin kurduğu pusuda ve ardından üç saat süren çatışmada toplam 6 asker öldü ve 8 asker yaralandı.

117— 20 Haziran gecesi Şırnak'ın dört yerleşim alanına uğrayan ARGK gerillaları, köylülerle toplantı yaptı. Toplantılar sonrasında 11 genç askere alındı.

118— 21 Haziran günü, Balveren köyü yakınlarında çıkan çatışmada, ARGK gerillaları 3 sömürgeci askeri ağır şekilde yaraladılar.

Çukurca grubu bir toplantı esnasında...

119— Çukurca'nın Gülyazı köyünün Ortasu mezrası yakınlarında çıkan çatışmada, ARGK gerillaları sömürgeci güçlere büyük kayıplar verdirdiler. Sömürgeciler, kayıplarını 2 ölü olarak açıkladılar.

120— 28 Haziran'da Cudi'nin Derye Guher mevkiinde gün boyu süren çatışmada onlarca düşman askeri öldü yaralandı. Ancak olay basına yansıtılmadı. Yalnız 1 askerin öldüğü ara haberlerde verilmekle yetinildi. Bir ARGK savaşçısı şehit düştü.

121— 9-10-11 Temmuz günleri Pervari-Eruh sınırında çok sayıda düşman askeri ile ARGK'ye bağlı bir gerilla bölüğü arasında 3 gün süren savaşta 70 kadar düşman askeri ölürken, 10'dan fazlası yaralandı. Düşman kayıplarını gizleyerek, sadece 3 erin öldüğünü, 1 teğmenin ve 3 erin yaralandığını açıkladı; yine 16 yurtsever köylüyü vurarak basına parti militanı olarak yansıttı.

122— 11 Temmuz günü Uludere'de ARGK birliklerinin kurduğu pusuya düşen düşman birliğinden 9 er ve 2 çete ölürken, 4 er ve 1 çete de yaralandı.

123— 12 Temmuz'da Cudi dağında ARGK gerillalarıyla düşman güçleri arasında saatlerce süren çatışmada düşmanın onlarca er ve subayı ölürken, düşman basından kayıplarını gizleyerek, sadece 1 çavuş ölü, 1 er yaralı olarak açıklama yaptı.

124— 13 Temmuz günü Silopi'de 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

125— 17 Temmuz günü Çukurca'nın dağlık kesiminde pusu kuran ARGK gerillaları, operasyon birliğine ağır kayıplar verdirdiler.

126— Yoğurtçular köyünün Özveren mezrasına giden bir ARGK birliği köyde toplantı yaptı, köy okulunu yaktı ve 3 genci de askere aldı.

127— ARGK gerillaları, özel otomobille Toptepe köyü yakınlarında, dolaşan korucuları pusuya düşürerek, 1 korucuyu öldürdüler, 1'ini de ağır şekilde yaraladılar.

128— Şırnak merkezinde bir ajanın evi bombalandı. Eylemde 2 kişi ağır şekilde yaralandı.

129— Beytüşşebap'a bağlı Beşağaç köyü ve Hemka yaylasına aynı gün baskın düzenleyen ARGK gerillaları, köylülerle toplantı yaptıktan sonra 30 köy korucusunu ve 14 genci saflarına kattılar. Korucular silahlarıyla birlikte ARGK'ye katıldılar.

130— Beytüşşebap'ta PTT şantiyesine karşı ARGK birliğinin gerçekleştirdiği eylemde 3 araç ateşe verilerek yakıldı.

131— 17 Temmuz günü Beytüşşebap köylerinde çetelere yönelik baskın eyleminde 4 çete ağır yaralandı ve mal varlıkları tahrip edildi.

132— 19 Temmuz günü bir gerilla mangası Uludere'nin Taşdelen köyü yaylasında bir ajanı ölümle cezalandırdı.

133— 22 Temmuz günü Şırnak'ın Toptepe köyü okulu yakıldı; köylülerle toplantı yapılıp 9 genç askere alındı.

134— 25 Temmuz günü Hakkari'de ARGK birliği tarafından kurulan pusuya 200'ün üzerindeki düşman askeri ve subay araçlarıyla birlikte konvoy halinde düştü. Çok sayıda düşman subay ve askeri ölürken birçok araç da tahrip edildi.

135— 26 Temmuz günü Pervari'nin Doğan köyünün çetelerine yönelik ARGK birlikleri tarafından düzenlenen baskında çetelere ait evler roketlenerek bir asker öldürüldü, evler hasar gördü. Çetelerin verdikleri ölü ve yaralıların kesin sayısı ise tespit edilemedi.

136— 27 Temmuz günü operasyona çıkan düşman birliğine ARGK bölüğü pusu kurdu, pusuya düşen düşman birliği büyük kayıplar verirken, ardından Çatak Taktireş mevkinde çatışma günboyu devam etti. Düşman kayıpları çok olmasına rağmen, kayıplarını gizleyerek sadece 1 erin çatışmada öldüğü şeklinde basına yansıttı.

137— 28 Temmuz günü ARGK gerillaları Çukurca merkezini basarak adliye binası, tabur ve polis karakolunu hedefleyerek roket ve otomatik silahlarla tarayıp saatlerce düşmanı hareketsiz bıraktılar, şehir merkezinde afiş ve bildiriler dağıtıp kayıp vermeden geri çekildiler.

138— Eruh'un Çırav Dağında ARGK birliği ile düşman askeri güçleri arasında gün boyu süren çatışmada düşman ağır kayıplara uğratıldı ama olay basına yansıtılmadı.

139— Beytüşşebap'ta ARGK birliklerinin düşmana yönelik baskın eylemlerinde düşmana onlarca kayıp verdirildi, ancak olay basına yansıtılmadı.

140— Beytüşşebap'ta kurulan pusuya düşen düşman askerlerinden 10'un üzerinde ölü ve yaralı olurken, 2 cemse tahrip edildi.

141— Şırnak'ta Özveren mezrası okulu yakıldı, daha sonra Cizre-Şırnak yoluna döşenen mayında 3 kişi ağır yaralandı.

142— Eruh mıntıkasında 1 çete köyünün etrafında 4 ayrı yere mayın döşendi, çeteleri taşıyan 1 traktör mayına çarparak tamamen tahrip olurken 2 çete ağır yaralandı, eylem sonucunda tüm köy çetecilikten vazgeçti.

143— Buka köyü yoluna iki ayrı yerde mayın döşendi, mayınların patlaması sonucunda 1 düşman askeri öldü ve bir minibüs tamamen tahrip oldu.

144— Geli yoluna mayınlama yapıldı, düşmanın ulaşımı saatlerce engellendi.

145— Çukurca'nın Şivrazan taburuna baskın düzenlendi. Baskında 7 asker öldürüldü, 3 asker yaralandı.

146— Uludere-Ortabağ yoluna döşenen mayına askeri araba çarpması sonucu araba tahrip oldu, 1 astsubay öldü.

147— Şemdinli'de Goste Dağında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü.

148— 30 Temmuz günü Eruh'un Gülburun köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları iki korucunun evini yaylım ateşine tutarak 4 korucuyu öldürdüler, 2 kişiyi de birlikte götürdüler. Gerillalar geri çekilirken yolları üzerinde bulunan Dereler ve Dedeören köyleri arasındaki yapımı devam eden köprünün kalıplarını yaktılar, müteahhide ait 1 su motorunu tahrip ettiler.

149— Silopi'de ARGK gerillaları ile sömürgeci birlik arasında çıkan çatışmada düşman güçler çok sayıda ölü, 3 yaralı verdiler.

150— 30 Temmuz günü Şemdinli'nin Çatalca köyünde ARGK gerillaları, bir otomobili pusuya düşürerek, 2 ajanı öldürdüler.

151— 1 Ağustos günü Şırnak'ta Tatar ailesine mensup Reşat Tatar'ın evine roketatarlarla saldıran ARGK gerillaları 5 çeteyi yaraladılar.

152— 3 Ağustos günü Beytüşşebap'ın Gezinik yaylasına giden ARGK gerillaları köylülerle toplantı yaptılar, 7 genci saflara aldılar.

153— 3 Ağustos günü Uludere'de sömürgecilere ait 1 mazot tankı yakıldı.

154— 3 Ağustos günü Beytüşşebap'ın Güneykaya köyü ve Bate yaylasında bulunan okullar yakıldı.

155— 4 Ağustos gecesi Hakkari şehir merkezine baskın düzenleyen ARGK gerillaları, polis lojmanlarına roketatarlarla ve elbombalarıyla saldırarak, düşmana ölü ve yaralı kaybı verdirdiler.

156— 6 Ağustos günü Çukurca'nın Narlı köyünün Semedar yaylasına baskın düzenleyen ARGK

birliği 2 çeteyi ölümle cezalandırdı, bunlara ait 30 küçükbaş hayvanı imha etti ve 5 kişiyi askere aldı.

157— Güneyce köyünde ARGK birliğinin kurduğu mayınlı tuzağa düşen 1 askeri araç tahrip oldu; 3 asker öldü, 1 astsubay, 1 onbaşı ve 1 er yaralandı.

158— Eruh'un Erimli ve Aydoğmuş köylerine baskın düzenleyen ARGK gerillaları 3 kişiyi askere aldılar.

159— 9 Ağustos günü Hakkari'nin Geçitli bucağına baskın düzenleyen ARGK birliği 60 korucuya silahlarını bıraktırdı. 3 genç askere alındı; 3 Kalaşnikof ve 5 dürbün kamulaştırıldı.

160— 9 Ağustos günü Hakkari'nin Üzümlü köyünden 45 korucu silahlarını bıraktı.

161— 9 Ağustos gecesi Cevizdibi köyünden 3 genç ARGK saflarına katıldı; 2 Kalaşnikof ile 1 adet 14'lü tabanca kamulaştırıldı.

162— Başağaç köyünün Mendikaren mezrasına baskın düzenleyen ARGK gerillaları, korucularaait 8 evi ateşe vererek yaktılar.

163— Hakkari'nin Depin mevkiinde bir şantiyeye baskın düzenlenerek, şantiye ile birlikte 6 araç yakıldı; 1 kişi öldürüldü, 1 kişi de yaralandı.

164— Hakkari'nin Üzümlü köyü yaylasına baskın düzenleyen ARGK birliği 10 kişiyi birlikte götürdü.

165— Dikbıyık köyü ve Atabinen mezrasına baskın düzenlenerek, 39 kişi askere alındı.

166— 9 Ağustos'ta Güneyce'deki sömürgeci güçlere erzak taşıyan traktör içindeki malzeme ile birlikte yakıldı.

167— Serbanik mezrasına baskın düzenlenerek, korucularaait 3 ev ve ağaçlık alan ateşe verilerek yakıldı.

168— Uludere ilçesinin Şenova bucağı basılarak jandarma tabur komutanlığının yanına ERNK bayrağı asıldı. Şenova bucağı bir süre denetim altında tutuldu.

169— Şırnak çıkışında faşist ordu gücüne pusu kuruldu, roketatarlarla saldırıldı, birçok asker ölürken birçoğu da yaralandı.

170— Şırnak kömür ocakları yoluna mayın döşendi. 1 traktör imha edildi, 1 işbirlikçi yaralandı.

171— Beytüşşebap'ın Boğazören köyünden alınan Jirki aşiretine mensup 6 hain ölümle cezalandırıldı.

172— Hakkari'ye bağlı Kamışlı köyünden 12 kişi saflara katıldı.

173— Şırnak'a 5 km mesafede karayolları aracı yakıldı. Ardından ilçeye 2 km uzaklıkta trafik müdürlüğüne ait bir araç tarandı; 1 polis yaralandı. Takviye gelen güçlere saldırıldı; birçok ölü ve yaralı verdirildi.

174— 15 Ağustos akşamı Şırnak ilçesi basıldı; ilçe denetime alındı ve özel tim binası roketatarlarla tahrip edildi. Eylemde onlarca özel tim elemanı öldürüldü, bir o kadarı da yaralandı. İlçeye sloganlar yazıldı, pullama yapıldı, bildiri dağıtıldı.

MARDİN EYALETİ

1— 31 Ağustos günü bir ARGK birliği Kerboran'da gerçekleştirdiği eylemde 4 haini ölümle cezalandırdı.

2— Ağustos sonlarında Nusaybin'de 1 ajan ölümle cezalandırıldı.

3— Eylül başlarında sömürgeci birliğe kurulan pusuda, 1 kontrgerilla elemanı ve 3 korucu öldürüldü.

4— 14 Ekim günü Mardin'in Ova köyünde ARGK birliği, sömürgeci birliğe ölü ve yaralı kaybı verdirdi.

5— 6 Kasım günü Kerboran'ın Sümer köyünde asimilasyon kurumlarına yönelik düzenlenen eylemde 2'si öğretmen 3 ajan ölümle cezalandırıldı, 1 öğretmen de ağır yaralandı.

6— Kerboran'ın İlan köyünde ajan bir muhtar ile 1 çete ölümle cezalandırıldı.

7— 7 Kasım günü Mardin'in Hamzabey köyüne yapılan baskında 5 işbirlikçi muhbir ölümle cezalandırıldı.

8— 24 Kasım günü Gercüş'te özel harekat timlerine karşı pusu kuran ARGK gerillaları, düşman birliğine ağır kayıplar verdirdiler. Sömürgeciler, kayıplarını 1 ölü olarak açıkladılar.

Botan'da savaşan ARGK'li gerillalardan bir grup...

9— 5 Ocak günü Cizre şehir merkezinde polis lojmanlarına roketatarlarla saldırıldı; düşmana ağır kayıplar verdirildi.

10— Yukarıdaki eylemin ardından Cizre-Silopi 15. kilometresinde 1 jandarma aracı pusuya düşürülerek, çok sayıda asker öldürülürken, birçoğu da yaralandı. Askeri araç ise tamamen imha edildi.

11— Yine aynı dönemde, İpek Yolu'nun Cizre'ye yakın noktasında akaryakıt taşıyan 6 TIR kamyonu ateşe verilerek yakıldı.

12— 13 Ocak günü Cizre girişinde bir polis otosu pusuya düşürüldü. Eylemde 2 polis öldürüldü.

13— 19 Ocak'ta çok sayıda sömürgeci ordu birliğinin, 1 ARGK gerillasını kuşatması üzerine çatışma çıktı. Çatışmada 1 ARGK gerillası ile 1 yurtsever şehit düştü.

14— Mardin'de azılı ajan-muhbir Bino, ARGK'nin saldırısı sonucu ağır şekilde yaralandı.

15— İdil'de 1 askeri tanker tahrip edildi.

16— Mardin'in Kerboran nahiyesine yapılan baskın eyleminde, ARGK gerillaları 10 köy korucusunu kaçırdılar.

17— Bir ARGK gerillasını ihbar ederek şehit edilmesine sebebiyet veren ajanın evine saldırı eylemi düzenlendi. 9 Mayıs günü Cizre şehir merkezinde gerçekleşen eylemde sözkonusu ajan ve evinde bulunan 2 kişi ağır şekilde yaralandı.

18— 10 Mayıs günü Cizre'nin Şah köyünde çıkan çatışmada, ARGK birliği 2 askeri öldürdü, 2'sini de yaraladı. 1 MG-3 ve 1 G-3 silahı kamulaştırıldı.

19— 12 Nisan günü Cizre'nin üç köyünde toplam 30 korucunun silahları kamulaştırıldı.

20— İdil'in Yüksek köyünde 1 köy korucusu çete ve kardeşi ağır şekilde yaralandı.

21— 4 Haziran'da Tedkê ve Qertê köyleri basılarak köy korucuları esir alınıp silahsızlandırıldı. 5 G-3, 2 tabanca, 19 adet G-3 şarjörü ve 650 mermi kamulaştırıldı.

22— Tızyan köyü yolu kesilerek, köy korucusu olmaya giden köylüler arabadan indirilip tehdit edildi. Korucu olmayacaklarına dair söz verdiler.

23— Haziran ayı içinde İdil'de 15 çetenin silahına el konuldu. 1 feodal işbirlikçi de ölümle cezalandırıldı.

23— İdil'de düşmana ajanlık yapan ve çevresini de ihanete çekmeye çalışan 1 ağa ölümle cezalandırıldı.

24— Cizre'de Emniyet binası tarandı. TEK'e ait trafo tahrip edildi, 2 ajan öldürüldü.

25— 20 Haziran günü Cizre'nin Mehmediye lokantasında 2 ajan cezalandırıldı.

26— 29 Haziran'da Kerboran'ın Kuruca (Şıkettıka) köyü yolunda pusuya düşürülen bir traktörde bulunan 3 asker ve 2 işbirlikçi öldürüldü, 4 asker de yaralandı.

27— 29 Haziran'da Nusaybin merkezinde gazeteci maskeli bir MİT mensubu öldürüldü.

Bir ARGK grubu Dersim dağlarında

28— Kerboran'ın Şıkeftan köyünde 29 Haziran günü, sömürgeci askeri birliğe ve köy korucularına yönelik eylem gerçekleştiren ARGK gerillaları, 5 sömürgeci asker ile 4 korucuyu ölümle cezalandırdılar.

29— 28 Haziran'da Midyat-Kulbis mıntıkasında bir pusu eylemi gerçekleştirildi; 3 asker ile karakol inşaatı taşeronu ve bir çete ölümle cezalandırıldı. Yaralanan 3 askerin ise sonradan öldükleri haberi alınmıştır.

30— 9 Temmuz ve 23 Temmuz'da iki defa Nusaybin'de havagazı boru hattına sabotaj düzenlendi.

31— 10 Temmuz'da Takê-Ömerli çetelerinin mal varlıklarına yönelindi; bağları kökünden kesilerek, bağın kapısına mayın döşendi. Olay yerinde inceleme yapan sömürgecilerden mayının patlaması sonucunda, ölü ve yaralı olduğu tahmin ediliyor. Olay gizli tutulmaya çalışılmış, ölü ve yaralı konusunda çelişkili haberler verilmiştir.

32— Temmuz ortalarında Savur'da Tiryan köyüne baskın yapılıp 4 ajan ölümle cezalandırıldı.

33— 18 Temmuz günü Nusaybin'in Akarsu bucağında çıkan çatışmada, ARGK gerillaları sömürgeci birlikten 1 askeri öldürdü ve 1'ini de ağır şekilde yaraladı.

34— 19 Temmuz'da Nusaybin-Akarsu-Sitilli bucağında karakola baskın yapıldı. Yapılan roketli saldırıda 4 asker öldürüldü. Basında olay çarpıtıldı.

35— 23 Temmuz'da Nusaybin'in Knike köyüne baskın yapıldı; muhtarın telsizi alındı, köy okulu ateşe verildi.

36— 24 Temmuz günü Nusaybin'in Bulancak köyüne giden ARGK gerillaları, köylülerle toplantı yaptılar.

37— Birikê çatışmasında şehit düşen yoldaşların yerini ihbar eden ajan Ferecê Tizyanı, temmuz ayı sonlarında ölümle cezalandırıldı. Aynı tarihte yine Tizyan köyünden korucu olmaya gidenlerin (Başka bir grup korucu) yolu kesildi. Ölümle tehdit edildiler. Korucu olmayacaklarına dair söz vermeleri üzerine bağışlandılar. Ferecê Tizyani ise gece alınarak köye getirilip kurşuna dizilerek cezalandırıldı.

38— Mardin'in Savur ilçesinde ARGK savaşçıları ile sömürgeci güçler arasında çıkan çatışmada, çok sayıda düşman gücü öldü ve yaralandı. Aynı çatışmada 3 ARGK savaşçısı şehit düştü.

39— Temmuz ayında Mardin'in Elmabahçe köyünde, 3 ARGK gerillasının şehit düşmesine sebebiyet veren 1 ajan ölümle cezalandırıldı.

40— 4 Ağustos günü Cizre'nin Hisar köyünü basan gerillalar, ajan Fahrettin Elçi ve 4 kişiyi ölümle cezalandırdılar.

41— Mardin'in Dargeçit ilçesi yakınlarındaki gözetleme kulesinde çevresinde arama yapan sömürgeciler pusuya düşürüldü. 3 er yaralandı.

42— Aydın zindanında şehit düşen yoldaşlarımızın anısına Hetwan köyü basıldı. 10 korucu esir alınarak silahlarına el konuldu, 10 adet G-3, 40 adet şarjör, bol sayıda mermi, 5 adet gocuk, 5 adet büyük el feneri alındı. Köylülere (korucular) yönelik muhtarın evinde propaganda yapılıp (Bi xwin, bi can em terene ey Serokê Kurdistan, Bijî Partiya Karkerên Kurdistan) sloganları bir dakikalık saygı duruşundan sonra atıldı ve düzeleceklerine dair söz vermeleri üzerine serbest bırakıldılar.

43— Mardin'in Mazıdağı ilçesine bağlı Tarlacık köyünde halka yönelik bir toplantı yapıldı. 10 köy korucusunun silahları alındı. Bu eylem sonrasında komşu köy olan Kemerli köyündeki 10 korucunun silahlarını da, gerillaların eline geçmemesi için sömürgeciler aldı.

44— 11 Ağustos günü Cizre'nin Çağlayan köyünde halka yönelik toplantı yapıldı. Muhtarın evi yakıldı. 1 korucu ve 1 işbirlikçi de yaralandı.

KUZEY EYALETİ

1— 28 Ağustos günü Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde bulunan orman deposu basılarak, bekçilere ait 2 adet 7,65 mm. çaplı tabancaya el konuldu.

2— 29 Ağustos günü Çiçekli nahiyesine bağlı bir tepeye patlayıcı madde döşendi; patlama sonucu 3 asker öldü, 3'ü de yaralandı.

3— 30 Ağustos günü Dersim-Erzincan-Erzurum karayolu üzerinde ve Harçik köyünde bulunan köprüye bombalı pankart asıldı.

4— 5 Eylül günü Kiğı'nın Kilise köyü tümden yakıldı. Bu köy, aralarında Ekrem (Salih Kılıç) yoldaşın da bulunduğu bazı arkadaşları ihbar edip katledilmesine neden olan köydür.

5— 6 Eylül günü Kiğı'nın Kır köyünde bir kompradora ait 1000 ster odun yakılarak imha edildi.

6— 7 Eylül günü, sömürgeci birliğe pusu kuran ARGK birliği, 20'ye yakın asker ve korucuyu öldürdü.

7— 9 Eylül günü Ovacık ilçe merkezindeki Balık üretme Çiftliği yakılarak tahrip edildi. Çıkan çatışmada düşmana çok sayıda kayıp verdirildi.

8— 11 Eylül 1988'de, Güzeltepe (Awnik) köyü çevresine döşenen mayınlardan birine, azılı çetelerden birinin yakın akrabası takılarak yaralandı. Bu olay üzerine iz takibiyle operasyona geçen sömürgeci ordu birliklerinin, aynı çevrede döşenmiş bulunan bir başka mayına takılmaları sonucu 1 asker öldü, 1'i de yaralandı.

9— 12 Eylül günü Ovacık'ta pusuya düşen bir ARGK birliği ile düşman güçler arasında çıkan çatışmada 1 astsubay ve 2 er öldürüldü, 3 er de yaralandı.

10— 14 Eylül günü Kiğı-Yedisu yolu dört saat boyunca kesildi. Devlete ait olan 3 araç yakılarak imha edildi; telefon hattına sabotaj düzenlendi ve kitleden maddi yardım toplandı.

11— 17 Eylül günü Dersim-Erzincan-Erzurum karayolundaki Marçik köyünde telefon hattı kesilerek yola barikat kuruldu, pankart asılarak yol üstünde ateş yakıldı.

12— 25 Eylül günü Kiğı'nın Kır köyü yakınlarında patlayıcı madde döşendi; tuzağa takılan sömürgeci güçlerden kayıplar oldu.

13— 25 Eylül günü, anayasa değişikliği için oylamanın yapıldığı gün, Bingöl ve Genç alanlarında seçim güvenliğini sağlamak üzere, köylere yerleştirilen ordu birliklerinin seçim sonrası merkezlerine dönmeleriyle, ARGK birliklerinin iki ayrı yere attıkları pusularda, bir taksi, toplam 5 askeri araç içinde-

kilerle birlikte imha edildi. Birinci olay Bingöl-Genç yolunun yamaç bucağı yol ayrımında gerçekleştirildi. Dört aracın imha olduğu bu olayda, 20 dolayında ölü ve yaralı verdirildi. İkinci eylem, Genç-Diyarbakır karayolunun yayla düzlüğüne çıkan Kurner tepesinde gerçekleşti. İki düşman pususu arasında gerçekleştirilen bu eylemde, 1 askeri araç içindekiler ile birlikte imha edildi.

14— Elazığ merkezinde yaygın pullamalar yapıldı.

15— 4 Ekim günü, aldığı bir ihbar sonucu, Elazığ'ın Palu ilçesinin Arıcak bucağına bağlı Berik köyünü kuşatmaya alan düşman birlikleri ile bir ARGK birliği arasında saat 23.00 sıralarında başlayıp yarım saat süren çatışmada 3 polis timi öldü, 2'si de ağır yaralandı.

16— 7 Ekim günü, Karakoçan'ın Karsini köyünde 1 hainin evi tümden yakıldı.

17— 8 Ekim günü, Dicle'nin Kayı (Yukarı Şıngırık) köy okuluna yerleşmiş olan özel polis timleri ve sözleşmeli olarak dışardan getirilip yerleştirilen milis çetelerine yönelik, ARGK birliği tarafından düzenlenen saldırıda 5 özel polis timi öldürüldü ve birkaçı da yaralandı.

18— 19 Ekim günü Kiğı'nın Yedisu nahiyesine bağlı bir köydeki çete odaklarına baskın düzenlendi. Bunlardan azılı bir çetenin evi yakılarak bombalandı, evin çevresi ateşe verildi.

19— Ovacık, Dersim, Hozat merkezlerinde geniş çaplı pullamalar yapıldı.

20— 20 Ekim günü düşmanın aldığı bir ihbar sonucu, Genç'e bağlı Güzeldere (Gaz) köyünde, bulundukları evde kuşatmaya alınan bir ARGK birliği ile düşmanın üstün sayıdaki ordu birlikleri arasında girilen bir saatlik çatışmada, 15 dolayında özel tim öldürüldü ve bazıları da yaralandı. Bu çatışmada 2 kahraman ARGK savaşçısı şehit olurken, 1 savaşçı da düşmana yaralı olarak esir düştü.

21— 5 Kasım günü Karakoçan'ın Yeşilbelen köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları okulu yaktıktan sonra, köylülerle toplantı yaptı.

22— Aynı gün Yücekonak köyüne baskın düzenlenerek, köydeki okul yakıldı.

23— Dersim, Hozat ve Çemişgezek alanlarında, ARGK birliği, 3 karakol baskını gerçekleştirdi.

24— 6 Kasım günü Nazimiye'nin Doğancık köyüne baskın düzenleyen ARGK birliği, köydeki ilkokulu yaktı.

25— 7 Kasım günü Karasakal ve Ormancık köylerine baskın düzenleyen ARGK militanları, 2 ilkokulu yaktılar.

26— Eylül ayının sonlarında Bingöl alanında karayolu şantiyesi basıldı.

27— 19 Kasım günü Lice'nin Firdevus köyünde bulunan çetelerden 1'ine hayatının karşılığında, etkili bir hedefe karşı kullanmak üzere bomba verildi. Sözkonusu çete hedefe yönelik bombayı kullanmadan, içine girdiği dikkatsizlik sonucu kendini imha etti.

28— 13 Mart günü Ovacık-Dersim karayolu üzerinde bulunan Wenk köprüsüne gelen bir düşman birliğine, ARGK gerillalarınca saldırı düzenlendi. Olayda 4 özel tim elemanı öldürüldü.

29— 26 Mart (yerel seçim) günü Dersim-Ovacık yolu kesildi, üzerinde "Yaşasın Newroz!", "Yaşasın Başkan APO!", "Yaşasın zindan direnişimiz!" sloganlarının yazılı olduğu bombalı bir pankart asıldı ve mayın döşendi. Eylem nedeniyle ulaşım uzun bir süre durdu.

30— 29 Mart'ta Ovacık ilçesine bağlı Yenisöğüt köyündeki ajan Kazım Kandil ölümle cezalandırıldı.

31— 1 Nisan günü Dersim-Ovacık yolu yeniden kesildi. Araçlar durdurularak yolcularla toplantı yapıldı ve araçlara pullamalar yapılarak ilçe merkezine gönderildi. Pullarla şehre giren araçları halk coşku ve sevinçle izledi.

32— 2 Nisan günü Dersim merkezine bağlı Teşnik modern telefon santralı bombalanıp yakılarak tahrip edildi. Bu eylem devlete milyonlarca liraya mal olan bir zarara yol açtı.

33— 5 Nisan günü Mazgirt'in Xıran vadisinde bir gerilla grubumuz ile kalabalık sayıda bir düşman birliği arasında çıkan ve gündüz sekiz saat süren silahlı çatışmada, 2 düşman askeri öldürüldü ve çok sayıda yaralı verdirildi. Düşman verdiği kaybın yarattığı panikten ötürü ormana giremeyince helikopterle ormana benzin dökerek yaktı, ancak sonuç alamadı.

34— 6 Nisan günü Dersim'e bağlı Geyiksuyu (Deşt)'nun Sin köyünde ajan Hıdır Yıldırım ölümle cezalandırılarak evi ateşe verildi.

35— 26 Nisan günü Dersim'in Çalkısan köyünde konumlanan düşman birliğine bir gerilla grubumuzca saldırı düzenlendi. Kayıplarını gizleyen düşman yalnızca 1 askerinin yaralandığını itiraf etti. Aynı gece hemen yakında bulunan bir mezradaki hain, devrimci katili Ali Bıra Ergün'ün evi de yakılarak imha edildi.

36— 29 Nisan günü Dersim'in Çiçekli nahiyesi Zargavit mıntıkasında bir düşman birliği pusuya düşürüldü. Gerilla birliğinin etkin saldırısı sonucu 9 düşman askeri öldürüldü ve bir o kadarı da yaralandı. Eylemin 1 Mayıs'ın öngününde ve ciddi tedbirlerin alındığı bir ortamda gerçekleşmesi, halkta bayram sevinci yarattı.

37— 1 Mayıs günü Elazığ-Dersim yolu Göktepe ve Peri mıntıkasında iki ayrı noktada ateş yakılarak ulaşıma kapatıldı. "Yaşasın PKK-ERNK!", "Yaşasın Başkan APO!", "Yaşasın 1 Mayıs ve Halk Komiteleri!" sloganlarıyla yaygın bir yazılama yapıldı. Ayrıca değişik zamanlarda Elazığ ve Hozat merkezinde pullamalar yapıldı.

38— 9 Mayıs günü Dersim'e bağlı Varaniç köyünde bulunan düşman birliğine pusu kuran gerilla birliğimiz, 3 düşman askerini öldürdü.

39— Ayrıca düşmanla çeşitli biçimlerde işbirliği yapan birçok unsur, gerilla gruplarımızca kaçırılarak yargılama sonucu çeşitli biçimlerde para, sürgün vb. cezalarla cezalandırıldı.

40— Mayıs ayı içinde Dersim'in Ovacık ilçesinde Türk ordusunun bir karakoluna baskın düzenlendi, çok sayıda ölü ve yaralı verdirildi.

41— Elazığ şehir merkezinde Mayıs ayı içerisinde bir ajan-işbirlikçi otosu ile birlikte imha edildi.

42— Mayıs ayı içinde Dersim-Ovacık ilçesi Atlıca, Doludibek ve Gorikuşağı köyü yakınlarında iki eylem gerçekleştirildi. Bu eylemlerden bir tanesinde kırsal kesimde kurulan bir pusuya düşen düşman cemsesi tahrip edilerek 4 polis öldürüldü ve birçok asker de yaralandı.

43— 1 Mayıs'ta Dersim'in Çiçekli karakoluna düzenlenen baskında 7 asker öldürüldü, 10 asker de yaralandı. Ovacık'ta 2 ajan-muhbirin evi yakıldı.

44— Diyarbakır merkezinde MİT ve valilik binasına bomba konuldu.

45— Diyarbakır'ın Bismil ilçesinin Ağıl köyünde çıkan çatışmada, sömürgeci ordu birliğine çok sayıda ölü ve yaralı verdiren ARGK gerillalarından 5'i şehit düştü.

46— Temmuz ayı sonlarında Dersim'in Nazimiye ilçesi yakınlarında bir operasyon birliğine pusu kuruldu; 1 panzer imha edildi, 12 özel tim elemanı öldürüldü, bir o kadarı da yaralandı.

47— 6 Ağustos'ta Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Kazıktepe köyü basıldı; ajan muhtar Askeri Ekmen ölümle cezalandırıldı.

48— Diyarbakır'da bu süreçte yoğun bombalama eylemleri gerçekleştirildi.

SERHED EYALETİ

1— Van'ın Özalp ilçesinde pusu kuran ARGK gerillaları, 2 askeri ve 1 korucuyu öldürdüler, 1 astsubay ve 3 askeri de yaraladılar.

2— 26 Eylül günü, Kars'ta karakol baskını gerçekleştiren ARGK birliği, düşmana ölü ve yaralı verdirdi.

3— Kasım ayında ARGK gerillaları 1 MHP'li ajanı ölümle cezalandırdılar.

Ağrı Dağı'nda ARGK'li gerillalardan bir grup...

4— 20 Mart gecesi, Kars'ın şehir merkezinde bulunan Şenyuva Oteli'nin duvarına, üzerinde, "Yaşasın ulusal direnişimiz Newroz" yazılı bir pankart asıldı. Aynı gece yaygın şekilde Newroz pullamaları yapıldı.

5— 23 Mart günü Kars şehrindeki, MİT mensuplarının kaldığı Yılmaz Oteli'ne yönelik saldırı eylemi yapıldı. bombayla yapılan saldırıda otel ve MIT elemanlarının otoları hasar gördü.

6— Mayıs ayında Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde 1 ajan cezalandırıldı. Yine bu sürede onlarca çete köyü basılarak çok sayıda çetenin silahına el konuldu. Birçok şantiye ateşe verilerek çok sayıda araç tahrip edildi.

7— Haziran ayında Doğubeyazıt'ta bir köye yapılan baskında 5 köy korucusunun silahına el konuldu.

8— Ağrı-Diyadin yakınlarındaki Tendürek Dağında çıkan çatışmada, ARGK gerillaları, asker ve koruculardan 10'unu öldürdü ve 15'ini de ağır şekilde yaraladılar.

9— Çatak ilçesine bağlı Konalga köyünün Alantaş yaylasında toplantı yapılarak 12 genç ordu saflarına alındı.

10— Yine Alantaş yaylası çevresinde meydana gelen muharebede, ARGK gerillaları, sömürgeci ordu birliğine onlarca ölü ve yaralı kaybı verdirdiler.

11— 27 Temmuz günü Çatak'ın Andiçen köyünde halka yönelik bir toplantı yapıldı, köy ilkokulu yakıldı.

12— Kars'ın Sarıkamış ilçesine bağlı Şehit Emin köyünde halka yönelik bir toplantı yapılarak, köydeki telsiz ve bekçinin silahına el konuldu.

13— 30 Temmuz gecesi Van'ın Çatak ilçesi Dokuzdam ve Sürmeli köylerinde toplantılar yapılarak, her iki köyün ilkokulları yakıldı. 8 kişi saflara katıldı.

14— 31 Temmuz günü Çatak'ın Konalga köyü yakınlarında operasyon birliğine saldırıldı. 1 yüzbaşı, 1 astsubay ve 1 er yaralandı.

15— 3 Ağustos günü Çatak'ın Dalbastı köyünde halka yönelik toplantı yapıldı. Toplantı sonrası köy okulu yakıldı.

16— 4 Ağustos günü Van'ın Çatak ilçesinin bir köyünde halka yönelik toplantı yapıldı, 27 kişi saflara katıldı.

17— 4 Ağustos günü Van'ın Gürpınar ilçesi, Akdoğan köyünde halka yönelik toplantı yapıldı; 30 kişi saflara katıldı.

18— Çatak'ın Konalga köyü ve mezralarından 39 kişi saflara katıldı. Konalga, Dalbastı, Övecek köy korucuları silahlarını teslim etti.

19— 5 Ağustos günü Çatak'ta bir köy okulu ile köy hizmetlerinde çalışan dozerler yakılarak imha edildi.

20— Başkale'nin Öncüler köyü basıldı. Yörenin büyük MİT ajanlarından, Pinyaniş aşiret reisi Timur Abbasgil ölümle cezalandırıldı, evi tarandı ve üç yakını yaralandı. Eylem sonrasında ARGK birliği 10 kişiyi de birlikte götürdü.

21— Van'ın Gürpınar ilçesi Beşbudak mezrasında halka yönelik toplantı yapıldı, 9 kişi saflara katıldı.

22— 13 Ağustos günü Van'ın Bahçesaray ilçesi basıldı. Kaymakamın evi ateşe verildi. Bir ajanın evi taranarak üç ajan ölümle cezalandırıldı, 2 kişi yaralandı. İlçe denetim altında tutularak yazılı ve sözlü propaganda yapıldı.

23— 13 Ağustos günü Lican mezrasında bir köy korucusu ölümle cezalandırıldı.

24— Bir ay içerisinde 5 kez basılan Van'ın Bahçesaray ilçesindeki 90 köy korucusu silahlarını teslim ettiler.

25— Van'ın Bahçesaray ilçesi Altındere köyü basılarak köy okulu ve 5 işbirlikçinin evleri yakıldı.

26— Gürpınar'ın Oğuldam ve Bikez köylerinin okulları yakıldı.

27— Bahçesaray'ın Ermuşat köyünde halka yönelik toplantı yapıldı, 7 kişi saflara katıldı.

28— 22 Ağustos günü Çatak'ın Atlıhan köyü basıldı, 13 kişi saflara katıldı.

GÜNEY-BATI EYALETİ

1— Siverek'te ANAP'lı belediye başkan adayı ve işbirlikçi Sabri Karahan ölümle cezalandırıldı ve 4 yakını ağır şekilde yaralandı.

2— Elbistan'da ajanlık yapan 1 çete ARGK gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldı.

3— Pazarcık'ın Çiçekalan köyünün ajanlık yapan eski muhtarı Yusuf Dilek ölümle cezalandırıldı.

4— Pazarcık'ın Göktepe köyünde ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri ve köy korucuları arasında çatışma çıktı. Çatışmada ölü ve yaralı tespiti yapılamadı.

5— Nizip merkezinde faşist ajanlara yönelik yapılan eylemde 4 ajan öldürüldü ve 6 kişi de yaralandı.

6— Pazarcık'ın Bahçeli ve diğer bazı köylerinde bildiri dağıtımı, afişleme ve pullama yapıldı.

7— Urfa'da 20. Mekanize Tugayı'nın cephaneliği yapılan sabotajla tümden imha edildi.

8— Viranşehir'de pusu kuran ARGK birliği, 1 askeri aracı içindekilerle birlikte imha etti.

9— 11 Ağustos'ta Adıyaman'ın Kayatepe köyü yakınlarında sömürgeci ordu güçleri ile bir ARGK birliği arasında çıkan çatışmada 1 jandarma astsubay, 10 er ile 1 köy korucusu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

10— Halfeti'nin Karamezra köyüne düzenlenen bir baskında düşmana ajanlık yapan köy bekçisi ile ajan kardeşi ölümle cezalandırıldı.

ANKARA

1— 20-21 Mart gecesi, Ankara'nın Keçiören semtindeki İşbankası binasına molotof kokteyli atıldı. Patlamada ağır hasar meydana geldi.

2— Aynı tarihte, yine Ankara'nın Mamak-Gülveren semtinde devlete ait bir su tankeri tamamen yakıldı.

3— Newroz haftası boyunca Ankara'nın gecekondu mahallelerinde ve fakültelerinde yaygın şekilde bildiriler dağıtıldı.

4— 15 Ağustos Atılımının yıldönümünü kutlamak ve zindan direnişleri ile dayanışma amacıyla, Ağustos ayı ortalarında Samanpazarı'ndaki İş Bankası şubesi ile Emek'teki Akbank şubesine molotof kokteyller atılarak yangın çıkarıldı. Ağır maddi hasara yolaçan bu eylemlerin yanısıra Ankara'nın birçok semtinde pullama yapıldı, bildiri dağıtıldı.

İSTANBUL

1— 22 Ekim 1988 günü ARGK intikam timi, işkenceci cellat E. Oktay Yıldıran'ı ölümle cezalandırdı.

2— 26 Kasım 1988'de Fındıklı'da yapılan bombalı eylemde Akbank Genel Müdürlüğü ve Merkez Şubesi binası ağır hasar gördü.

3— Çeşitli tarihlerde, pullama, afişleme, bildiri dağıtma ve korsan miting eylemleri gerçekleştirildi.

15 AĞUSTOS 1984-15 AĞUSTOS 1989
ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞININ 5 YILI

I. Yıl

15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1985 eylem ve çatışma sayısı

● Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve yerli işbirlikçileri ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kuvvetleri arasında 151 silahlı çatışma meydana geldi.
● **Bunlardan 60'ı sömürgeci ordu birlikleri ve yerli hain güçlere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
● 50'si pusu eylemidir.
● **41'i değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.**
● 12'si ilçe merkezlerini işgal ve kitle gösteri eylemleridir.
● **Ayrıca 300'ün üzerinde köyde, propaganda eylemi gerçekleştirilmiştir.**

Düşmanın kayıpları

● 3'ü yüzbaşı, 20'si subay, toplam 230 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
● **Aralarında subayların da bulunduğu 144 sömürgeci ordu mensubu yaralanmıştır.**
● Biri başkomiser, toplam 31 polis öldürülmüştür.
● **7 polis yaralanmıştır.**
● Bir doktor, bir hemşire, bir şoför, iki bekçi öldürülmüş; bir kaymakam yaralanmıştır.
● **50 ajan-muhbir öldürülmüş, 5'i yaralanmıştır.**
● Ayrıca çok sayıda asker esir alınmış, çok sayıda asker de savaş alanından kaçmış ve 30 ajan, Kurtuluş Kuvvetlerimize teslim olmuştur.

Düşmandan ele geçirilen malzemeler

● 176 değişik çap ve marka uzun namlulu silah
● **24 değişik çap ve marka tabanca**
● 210 şarjör
● **5360 mermi**
● 22 kama
● **50 kasatura**
● 72 dürbün
● **21 pusula**
● 40 matara
● **22 miğfer**
● 77 kütüklük
● **14 çadır**
● 41 sırt telsizi
● **21 daktilo**
● 12. 242.180 TL
● **39 katır yükü askeri malzeme ve erzak**

Sabotaj eylemlerinde düşmana verilen zarar

● 7 panzer
● **22 askeri araç**
● 7 polis otosu
● **6 karakol binası**
● 13 ev
● **1 helikopter**
● 1 yozluk yuvası tahrip edilmiştir.

Kayıplarımız

● 60 militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.
● **12 militan kadro ve savaşçı yaralı olarak esir düşmüştür.**

II. Yıl

15 Ağustos 1985-15 Ağustos 1986 eylem ve çatışma sayısı

● Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kuvvetleri arasında 350 silahlı çatışma meydana geldi.
● **Bunlardan 60'ı, sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
● 80'i pusu eylemidir.
● **150'si ajan, muhbir ve işkencecilere yönelik cezalandırma eylemidir.**
● 60'ı değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.
● **Ayrıca 10'un üzerinde ekonomik tesise yönelik sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir.**
● 10'un üzerinde ilçe merkezinde işgal, gösteri ve miting eylemi gerçekleştirilmiştir.
● **800'ün üzerinde köyde propaganda eylemi gerçekleştirilmiştir.**

Düşmanın kayıpları

● 1'i albay, 1'i tabur komutanı, 180'i subay ve astsubay, toplam 1900 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
● **Aralarında subayların da bulunduğu yüzlerce sömürgeci ordu mensubu yaralanmıştır.**
● 10'dan fazla polis öldürülmüştür.
● **30'dan fazla polis yaralanmıştır.**
● Bir banka müdürü ve bir belediye başkanı öldürülmüştür.
● **300'ün üzerinde köy korucusu ve ajan-muhbir öldürülmüş, yüzlercesi yaralanmıştır.**
● Ayrıca 200 civarında asker esir alınmıştır. Çok sayıda köy korucusu ve ajan-muhbir Kurtuluş Kuvvetlerimize teslim olmuş ve 250'si de silahsızlandırılmıştır.

Düşmandan ele geçirilen malzemeler

● 250 değişik çap ve marka uzun namlulu silah
● **30 değişik çap ve marka tabanca**
● 500 şarjör
● **8000 mermi**
● 123 kütüklük
● **16 çadır**
● 340 adet 200'er gramlık dinamit lokumu
● **150 metre fitil**
● 51 kapsül
● **18 dürbün**
● 16 telsiz
● **14 pusula**
● 31 daktilo
● **7 teksir makinası**
● 4 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman
● **98.000.000 TL**
● 26 katır yükü askeri malzeme

Sabotaj eylemlerinde düşmana verilen zarar

● 3 panzer
● **7 dozer**
● 12 kompresör
● **10 askeri araç**
● 1 helikopter
● **10 petrol tankeri**
● 1 petrol pompalama tesisi
● **1 benzin istasyonu**
● 1 radar üssü
● **Çok sayıda özel araba, resmi bina, karakol ve Atatürk büstü tahrip edilmiştir.**

Kayıplarımız

● 65 militan ve savaşçı yurtsever kahramanca direnerek şehit düşmüştür.
● **20 militan kadro ve savaşçı yaralı olarak esir düşmüştür.**
● 10 militan kadro ve savaşçı yaralanmıştır.

III. Yıl

15 Ağustos 1986-15 Ağustos 1987 eylem ve çatışma sayısı

● Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile ARGK birlikleri arasında 200 silahlı çatışma meydana geldi.
● **Bunlardan 120'si sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
● 80'i pusu eylemidir.
● **Ayrıca 35 ekonomik tesise sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir.**
● İkişer kez Dersim ve Bitlis şehir merkezleri olmak üzere 12'nin üzerinde ilçe merkezinde işgal ve gösteri eylemi gerçekleştirilmiştir.
● **1000'lerce köyde ve çok sayıda şantiyede propaganda ve toplantı eylemleri gerçekleştirilmiştir.**

Düşmanın kayıpları

● 4'ü binbaşı, 6'sı üstteğmen, 130'u özel tim elemanı, toplam 400 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
● **Aralarında subayların da bulunduğu 200'ün üzerinde sömürgeci ordu mensubu yaralanmıştır.**
● 1'i komiser yardımcısı, toplam 6 polis öldürülmüştür.
● **10 polis yaralanmıştır.**
● 375 köy korucusu ve ajan-muhbir öldürülmüş, 100'ü yaralanmıştır.
● **Ayrıca yüzlerce köy korucusu ve ajan-muhbir ARGK birliklerine teslim olmuş ve silahsızlandırılmışlardır.**

Düşmandan ele geçirilen malzemeler

● 445 değişik çap ve marka uzun namlulu silah
● **10 tabanca**
● 344 şarjör
● **850 mermi**
● 16 çadır
● **13 telsiz**
● 42 telefon cihazı
● **93 daktilo**
● 11 video cihazı
● **11 teksir makinası**
● 11 elektronik hesap makinası
● **20 teyp ve radyo**
● **15 dinamit deposunda bulunan dinamit, fitil, fünye, kapsül vb.**
● Bir cephanelikteki tüm silahlar
● **Çok sayıda döküman**

Sabotaj eylemlerinde düşmana verilen zarar

● 20 askeri araç
● **2 helikopter**
● 10 dozer
● **1 buldozer**
● 3 kompresör
● **1 jenaratör**
● 21 ev
● **11 karayolu aracı**
● 1 kar temizleme aracı
● **1 kepçe**
● 200 traktör
● **10 kamyon**
● 2 greyder
● **17 taş delme aracı**
● 17 yol yapım silindiri
● **31 minibüs**
● 21 PTT jipi
● **11 adliye binası**
● 40 odun deposu
● **1 köy hizmetleri deposu**
● 2 yatakhane
● **1 maden çıkarma-yükleme aracı**
● Mardin radar üssü
● **7 benzin istasyonu**
● Türk-Irak petrol hattı
● **1 termik santralı**
● Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği buğday tarlaları yakılarak tahrip edilmiştir.

Kayıplarımız

● 48 militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

IV. Yıl

15 Ağustos 1987-15 Ağustos 1988 eylem ve çatışma sayısı

● Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile ARGK birlikleri arasında toplam 230 silahlı çatışma meydana geldi.
● **Bunlardan 138'i sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
● 60'ı pusu eylemidir.
● **40'ı değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.**
● 1'i cezaevi boşaltma eylemidir.
● **40'ı ekonomik ve askeri tesislere yönelik sabotaj eylemidir.**
● Ayrıca 10'un üzerinde ilçe merkezinde işgal, gösteri ve toplantı eylemi gerçekleştirilmiştir.
● **1000'in üzerinde köyde, propaganda ve toplantı eylemi gerçekleştirilmiştir.**

Düşmanın kayıpları

● 2'si binbaşı, 117'si özel tim elemanı, 195'i komando askeri, 7'si astsubay, 1'i askeri komutan, 1'i yüzbaşı, 4'ü üstteğmen, 1'i teğmen, 1'i subay, 4'ü jandarma başçavuşu, 3'ü bekçi, toplam 1370 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
● **Ayrıca baskın-pusu ve saldırı eylemlerinde 154 rütbeli ve rütbesiz sömürgeci ordu mensubu daha öldürülmüştür.**
● 12 polis öldürülmüştür.
● **15 civarında polis yaralanmıştır.**
● 263 köy korucusu ve ajan-muhbir öldürülmüştür.
● **Ayrıca baskın-pusu ve saldırı eylemlerinde 68 hain çete daha öldürülmüştür.**
● 33 özel tim elemanı ARGK birliklerince esir alınmıştır.
● **100'ün üzerinde köy korucusu ajan-muhbir Kurtuluş Kuvvetlerimize teslim olmuş, yüzlercesi kaçmış ve yüzlercesi de silahsızlandırılmıştır.**
● Dersim'in çoğu köyünde, Eruh'un bütün köylerinde ve birçok alanda köy okulları kapatılmıştır.
● **200'ün üzerinde öğretmen istifa ettirilmiştir.**

Düşmandan ele geçirilen malzemeler

● 100'ün üzerinde değişik çap ve marka uzun namlulu silah
● **Çok sayıda şarjör**
● Çok sayıda mermi
● **42 telsiz**
● 7 akü
● **42 milyon TL**
● Tonlarca patlayıcı madde
● **Önemli derecede askeri mühimmat**

Sabotaj eylemlerinde düşmana verilen zarar

● 1 demiryolu ve tren vagonları
● **4 kompresör**
● 8 dozer
● **10 helikopter**
● 2 petrol tankeri
● **3 kepçe**
● 3 polis otosu
● **4 greyder**
● 25 askeri konvoy aracı
● **5 cemse**
● 1 teknisyen aracı
● **8 kamyon**
● 7 minibüs
● **99 ev**
● 1 beş katlı bina
● **22 çadır**
● 2 parti binası
● **1 hükümet binası**
● 2 jip
● **1 ambulans**
● 4 karakol binası
● **16 ilkokul binası**
● 78 odun deposu
● **1 köprü**
● 2 karavana
● **1 askeri telsiz binası**
● 3 PTT binası
● **1 TC kurumları özel aracı**
● 1 adliye binası
● **1 greyder**
● 1 sondaj kulesi
● **2 kaynak makinası**
● 1 güvenlik deposu
● **Tonlarca patlayıcı madde tahrip edilmiştir.**

Kayıplarımız

● 100'ün üzerinde militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

V. Yıl

15 Ağustos 1988-15 Ağustos 1989 eylem ve çatışma sayısı

● **Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile ARGK birlikleri arasında toplam 270 silahlı çatışma meydana geldi.**

● Bunların 125'i sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.

● **95'i pusu eylemidir.**

● 50'si değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.

● **Ayrıca, çeşitli ekonomik, askeri ve asimilasyon kurumlarına yönelik 52 sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir.**

● Çeşitli alanlarda 7 yol kesme, 24 mayınlama eylemi gerçekleştirilmiştir.

● 18'in üzerinde ilçe ve il merkezlerine yönelik işgal, gösteri ve toplantı eylemi gerçekleştirilmiştir.

● **1200'ün üzerinde köyde propaganda yapılmış ve toplantı gerçekleştirilmiştir. Askerlik Kanunu'nun uygulanması sonucu 700'ü aşkın yeni savaşçı saflara katılmıştır.**

Düşmanın kayıpları

● 2'si binbaşı, 1'i yüzbaşı, 8'i subay, 1'i üsteğmen, 4'ü asteğmen, 2'si assubay, 4'ü çavuş, 1'i onbaşı, 45'i özel tim elemanı olmak üzere toplam 750'nin üzerinde sömürgeci ordu mensubu ölümle cezalandırılmıştır.

● **Ayrıca, 2 MİT mensubu ile 21 polis öldürülmüştür.**

● 295'i aşkın korucu ve ajan-muhbir ölümle cezalandırılmıştır.

● **Ayrıca, 2'si yüzbaşı, 4'ü asteğmen, 4'ü assubay, 2'si çavuş, 1'i onbaşı, 256'sı asker, 25'i çete, 16'sı özel tim, 9'u polis ve 37'si ajan-muhbir olmak üzere, toplam 356 kişi de yaralanmıştır.**

● Bu süreçte sayısı 1000'i aşan köy korucusu silahını devlete teslim etmiş veya ARGK gerillalarınca silahsızlandırılmıştır.

● **Onlarca asker, özel tim ve ajan esir alınmıştır.**

Düşmandan ele geçirilen malzemeler

● **570 değişik çap ve markada tüfek**

● 31 değişik çap ve marka tabanca

● **700 adet şarjör**

● Çok sayıda mermi

● 7 adet dürbün, 13 adet pusula, 80 adet kütüklük

● **Çeşitli cins ve miktarda değişik malzemeler (telefon, video, kasatura, matara, gocuk, elfeneri vb.)**

● 24 adet telsiz

● **4 traktör yükü yiyecek malzemesi**

● Sayısı yüzlere varan koyun, at vb. kamulaştırılmıştır.

Sabotaj eylemlerinde tahrip edilen düşmana ait tesis araç ve gereçler

● 8 helikopter düşürülmüş, 1'i yara almıştır.

● **15 cemse**

● 30 adet değişik tipte askeri araç

● **1 panzer**

● 10 adet polis ve MİT mensubu otosu

● **4 dozer**

● 6 TIR

● **1 askeri tanker**

● 2 mazot tankı

● **1 su tankeri**

● 20 adet çeşitli cinsten taşıma aracı

● **9 traktör**

● 1 tugay cephaneliği

● **Ajanlara ve çetelere ait 46 ev**

● 18 okul

● **5 banka şubesi**

● 700'ü aşkın büyük ve küçükbaş hayvan

● **1 telefon santralı**

● 1 havagazı boru hattı

● **1 trafo**

● 200 dönümlük ekili arazi

● **1600 sterlik odun**

● 3 kompresör

● **1 su motoru**

● 1 adet inşa halindeki köprü

● **Şırnak kömür ocaklarındaki tüm greyder, kamyon, su pompası vd. araç gereçler.**

Kayıplarımız

● **Bir yıllık savaş sürecinde 65 militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.**

15 AĞUSTOS 1984-15 AĞUSTOS 1989
5 YILLIK GENEL SAVAŞ BİLANÇOSU

15 Ağustos 1984'te Kurtuluş Kuvvetlerimiz tarafından Eruh ve Şemdinli'nin işgal edilmesi ile başlayan ulusal kurtuluş savaşımız, son derece önemli bir aşamaya ulaşmıştır.

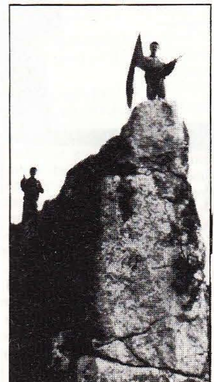
● **5 yıllık savaş boyunca; Kurtuluş Kuvvetlerimiz ile faşist sömürgeci birlikler arasında Kürdistan'ın dört bir tarafında en az 1200 muharebe ve 56'nın üzerinde şehir işgali meydana gelmiştir. Bu muharebelerin dökümü şöyledir:**

● 5 yıllık savaş süresince, sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanların karargahlarına ve konumlandıkları mevzilere yönelik 600'ün üzerinde baskın ve saldırı eylemi gerçekleştirilmiştir.

● **5 yıllık savaşta, sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanlara karşı en az 400 pusu eylemi gerçekleştirilmiştir.**

● 5 yıllık savaşta, sömürgeci ordu birlikleri ile Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri arasında 300'ü aşkın değişik boyutlarda çarpışma meydana gelmiştir.

● **5 yıllık savaşta, sömürgeci-faşist Türk devletinin ekonomik, askeri tesisleri ile işbirlikçi ajanların mallarına yönelik 120'den fazla sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir. Bütün bu sabotaj eylemlerinde sömürgecilere verilen zarar trilyonları bulmuştur.**

● 5 yıllık savaş boyunca 56'nın üzerinde şehir merkezi ARGK birlikleri tarafından işgal edilmiş; sömürgeci güçlere yönelik olarak gerçekleştirilen eylemlerin yanısıra, kitlelere yönelik toplantılar yapılmış, bildiriler dağıtılmış ve afişler asılmıştır. Bu eylemlerle birlikte kitle gösterileri yapılmıştır.

● **5 yıllık savaş süresince, sömürgecilerin ekonomik ve asimilasyoncu kültürel politikaları boşa çıkarılmış; Dersim, Çatak, Eruh ve Şırnak'ta bütün ilkokullar kapatılmış; birçok alanda (Ceylanpınar, Şırnak vd.) sömürgecilerin sömürüleri engellenmiştir.**

● 5 yıllık savaşta, sayısız köy toplantısı yapılmış; propaganda amaçlı afiş, pul, bildiri yayınlanmıştır. Ayrıca ülkemizin birçok alanlarında pankartlar asılmıştır.

● **5 yıllık savaşta, faşist sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikası olan köy koruculuğu boşa çıkartılmıştır. Yürütülen çatışmalar ve eylemlilik sonucu 800 civarında köy korucusu silahını yeniden düşmana iade etmiş, 100'-lercesi ARGK birliklerine teslim olmuş, birçoğu da bulunduğu alanı terk etmiştir. Bingöl, Mardin ve diğer birçok yerde muhtarlar toplu olarak istifa etmiş ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılmak istenmelerine karşı çıkmışlardır.**

● 5 yıllık savaşta 500'e yakın sömürgeci ordu mensubu asker ARGK birliklerine teslim olmuş, ayrıca 33 özel tim mensubu da esir alınmıştır.

● **5 yıllık savaş sürecinde Kürdistan'da asimilasyoncu politikanın aleti olan 300'den fazla öğretmen istifa ettirilmiş; ajanlık yapan 20'si ölümle cezalandırılmış ve sömürgeci eğitim politikası felce uğratılmıştır.**

Bütün bu sürede düşmanın verdiği kayıplar

● 5 yıllık savaş boyunca gerçekleştirilen baskın, pusu, saldırı eylemleri ile meydana gelen çarpışmalarda toplam 4500'ün üzerinde sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür. Bunların 2'si albay, 1'i yarbay, 7'si binbaşı, 250'si subaydır (yüzbaşı, üsteğmen, teğmen.) Yine bu sürede 272 özel tim görevlisi ile çok sayıda astsubay da öldürülmüştür.

● **5 yıllık savaş süresince, köy korucularına, işbirlikçi-ajan ve muhbirlere karşı gerçekleştirilen eylemlerde en az 1504'ü aşkın hain ölümle cezalandırılmıştır.**

● 5 yıllık savaş süresince, şehir merkezlerinde gerçekleştirilen eylemlerde 82 polis ve bir komiser öldürülmüştür.

● **5 yıllık savaşta, 532 subay, astsubay ve er, 533 hain milis-çete, ajan-muhbir ve 102 polis yaralanmıştır.**

● 5 yıllık savaş süresince, ayrıca 1 kaymakam, 1 belediye başkanı 1 banka müdürü, 15 bekçi ile kontr-gerilla elemanı 1 doktor, 1 hemşire ve bir de şoför öldürülmüştür. Ayrıca gizli örgütlenmiş ölüm hücrelerine mensup 15 kelle avcısı da ölümle cezalandırılmıştır.

5 yıllık savaşta tahrip edilen tesis, araç ve gereçler:

● **19 helikopter**

● 100 askeri araç

● **40 dozer, 23 kompresör ve 4 kepçe**

● 14 petrol tankeri, 20 greyder ve 1 teknisyen aracı

● **206 traktör, 28 kamyon ve 22 minibüs**

● 233 ev ve 5 katlı bir bina ile 25 çadır.

● **23 jip ve 1 ambulans**

● 3 odun deposu ve köy hizmetleri odasına ait bir depo

● **1 köprü ve 2 demiryolu**

● 1 telsiz radar üssü ve 1 askeri telsiz binası

● **40'a yakın özel oto ile PTT ve TC kurumlarına ait 14 araç**

● 1 sondaj kulesi ve 1 termik santralı

● **1 jeneratör, 6 kayak makinası ve 2 kar temizleme makinası**

● 2 parti ve 8 hükümet binası ile 2 yatakhane

● **4 benzin istasyonu**

● 4 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir

● **2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı**

● 1 güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde

● **Mardin Radar Üssü**

● Türkiye-Irak petrol boru hattı

● **1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi**

● Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği

● **Bir yozluk yuvası**

● 500 dönümlük ekili arazi

5 yıllık savaşta kamulaştırılan araç ve gereçler ile çeşitli malzemeler

● **751 adet çap ve markada piyade tüfeği**

● 240 adet değişik çap ve markada tüfek

● **95 adet değişik çap ve marka tabanca**

● 1660 adet şarjör

● **15320 mermi**

● 56 adet çadır

● **97 adet dürbün, 48 adet pusula ve 280 adet kütüklük**

● 19 video, 18 elektronik hesap makinası ve 28 adet teyp ve radyo

● **20 adet teksir makinası**

● 85 adet el telsizi ve 60 adet sırt telsizi

● **10 akü ve 62 adet telefon cihazı**

● 150 adet daktilo

● **31 adet kama ve 61 adet kasatura**

● 100 adet matara ve 42 adet miğfer

● **1.082.742.182 TL**

● 200 gramlık 1340 adet dinamit lokumu, 1500 metre fitil ve 510 adet kapsül

● **15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumları, fitil, fünye vb.**

● 1 depo dolusu silah vb. askeri malzeme

● **3000 koyun**

● 75 katır yükü askeri erzak ve malzeme ile 16 traktör dolusu erzak,

● **8 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman**

5 yıllık savaş süresince, ulusal kurtuluş güçlerimizin kayıpları

● İçlerinde PKK-MK üyeleri ve ARGK komutanlarından **Mahsum KORKMAZ, Mustafa YÖNDEN, Haydar KARASUNGUR, M. Emin ASLAN** ve **Ahmet KESİP**'in bulunduğu 338 ARGK komutan ve savaşçısı şehit düştü.

Sol hareketlerin gözüyle ulusal kurtuluş mücadelemiz

EKİM

TC'nin yeni bir saldırısı:

Cudi Dağı operasyonu

Bütün bunlara rağmen, bu saldırılar yanıtsız kalmıyor. PKK'nın önderliğindeki ulusal kurtuluşçu güçler saldırılara hem kırsal kesimde ve hem de şehir merkezlerine yönelik yaygın eylemlerle, karşılık veriyorlar. Öte yandan, devletin zorla göç ettirmek istediği Cudi dağı çevresindeki kimi Kürt köylüleri, yerlerini terketmemek için direniyorlar.

*

"Cudi dağı operasyonu" Türk devleti açısından bir yerde kaçınılmaz hale gelmişti.

Zira, gerilla savaşı için öneminin yanısıra, Cudi ve çevresi, Kürt özgürlük mücadelesinin en çok yoğunlaştığı ve ulusal kurtuluşçu güçlerin gün geçtikçe yerleşik hale gelip, güçlendikleri bir alana dönüşüyordu. Açıkçası, PKK'nın 1984'te Eruh ve Şemdinli baskını il- başlattığı gerilla savaşı, bu alanda, kitlelerce destekleniyor, bu desteğin artmasına bağlı olarak, gerilla savaşı yaygınlaşıp, güçleniyordu. PKK gerillaları, giderek, otuzarlı-kırkarlı gruplar halinde kent merkezlerine de inmeye başlamış, roketatarlar eşliğinde devlete yönelik yaygın "taciz" eylemleri düzenliyordu.

Devletin büyük umutlarla kurduğu köy koruculuğu sistemi ise, ulusal kurtuluşçu güçlerin sistemli saldırıları sonucu ve kısa denebilecek bir sürede çökmüş, iflas etmişti.

Devletle işbirliği halinde olan aşiret reislerinin itibarı sarsılıyor, giderek köylülere söz geçiremez hale geliyordu.

Devrimin Sesi

Kürdistan'da ulusal ve sosyal uyanışın ve istemlerin giderek güçlenmesi, direniş ve mücadele eğilimlerinin yaygınlaşması karşısında, faşist diktatörlük baskı ve terörünü yoğuntırmakta, böylece halkı sindirmeye, uyanışın ve direnişin önünü almaya çalışmaktadır.

Kürdistan'daki ulusal baskı ve zulüm politikası, hiçbir sınır tanımayan azgın faşist terör karşısında tek bir doğru tutum vardır: Örgütlenmek, birleşmek ve direnmek.. Ancak mücadeleye atılarak, direnişe geçilerek yoğunlaşan saldırıların önü alınabilir.

Özellikle Türk ulusundan proleterler, emekçiler ve gençler Kürdistan'da yoğunlaştırılan saldırılara, estirilen sınırsız faşist teröre karşı mücadele etmeli, protesto eylem ve gösterileriyle, Kürt halkıyla dayanışmaya girmelidirler. Komünistler, Kürdistan'daki ulusal zulme, işkence ve katliamlara karşı ajitasyon ve teşhiri yaygınlaştırmalı, protesto eylem ve gösterileri örgütlemeye çalışmalı, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı en güçlü bir ...lıdırlar.

Türkiye Devrimci Komünist Partisi / YDÖ

Ağustos 1989

Buna karşı çı... çırılçıplak soy... köylüleri, Cu... uyanışının ve d... ...iyorlar, ... sürgün ediliyorlar. Sonuçta, Kürt ...alanacak. Kürt Halkı'nın ulusal ...rlüğü, yeni bir katliama; soykırım hareketine girişecek.

Faşist Türk Ordusu, tam bir seferberlik halinde; orduda, üst rütbeli subayların atamaları buna göre yapıldı. Jandarma ve komando birlikleri durmadan, Türkiye Kürdistanı'na sevkediliyor. Hazırlıklar tamam; Irak Kürdistanı'nda olduğu gibi, Türkiye Kürdistanı'da, kimyasal silahlarla bombalanacak. Böyle bir şey gerçekleşemez, diyenler sadece, Türkiye gericiliğinin cumhuriyet döneminde, Kürt halkına karşı giriştiği birçok yok etme hareketi ve yanlızca Dersim, Zilan ve Koçgiri'de, yaşlı, kadın ya da çocuk demeden, onbinlerce Kürt'ün katledilişi, yeterli bir cevaptır.

İşçiler, emekçiler, kadınlar, gençler; ilerici demokrat insanlar!

Türkiye gericiliğinin ve onun faşist diktatörlüğünün, zindanlardaki siyasi tutuklulara karşı sürdürdüğü baskı ve teröre; işkence ve cinayetlere karşı çıkalım! Zindanlarda insanlık, hak ve onurları için mücadele eden demokrat, devrimci ve komünist tutukluların haklı direnişlerini destekleyelim!

Kürt Halkı üzerinde, yıllarca ve yıllarca sürdürülen baskı, sömürü ve milli zulme karşı koyalım. Faşist TC Devleti'nin, Kürt Halkı'na karşı giriştiği barbarca katliama, Cudi Dağları'nın kimyasal bombalarla bombalanmasına karşı çıkalım! Kürt Halkı'nın, kendi kaderin kendisinin tayini, haklı mücadelesini destekleyelim!

TKP/M-L HAREKETİ MERKEZ KOMİTESİ

...ngaları" Özel Vurucu Tim'leri... durdu. Faşist milis örgütlenmesi "K... ı. Yetiştirmeye başladığı "Uzman Jandarma Birlikleri"ni, açacağı okull...)'e çıkarmayı planladı. Askeri komando birliklerini Kürdistan Özel Ko... ...meye devam edeceğini açıkladı. Kuzey Kürdistan'ı diğer Kürdistan topraklarından ay... sınırı, en ileri teknolojiye sahip konvansiyonel silahları ve zırhlı araçlarla donatma planını uygula... ilerletti.

Faşist diktatörlük, böylece saldırı araçlarını örgütlüyor, **kurumlaştırıyor, işleterek** ustalaştırıyor. Onları, İsrail siyonistlerinin işgal altındaki Filistin topraklarında yapabildiklerini uygulayacak, kitlesel soykırımları gerçekleştirebilecek ustalığa kavuşturuyor.

Türk Ulusundan İşçiler ve Köylü Emekçiler, İlerici Genç ve Aydınlar!

Unutmayın ki, Kürt ulusunun ezilmesine gözyuman Türk halkı da, ezilmeye mahkumdur. Kürdistan'da Olağanüstü Hal ile, Vurucu Tim'lerle, Uzman Jandarma ve komando birlikleriyle, işkenceleri ve zulmu yoğunlaştıran faşist diktatörlük, Türk halkına da saldırıyor, Territoriyal Birlikler'le, ölüm mangaları hazırlıyor. Türk halkının devrimci demokrasiyi kazanmasının yolu, faşist diktatörlüğün Kürt ulusuna uyguladığı işgalci zülme karşı savaşmaktan geçer.

Öyleyse, faşist diktatörlüğün Kürdistan'daki barbarca saldırılarına ve saldırı örgütlenmelerine karşı, Kürt halkıyla omuz omuza sesinizi yükseltin!

Türk işçi ve emekçisinin devrimci çıkarı, Kürt ulusunun özgürlüğünden yanadır. Her iki ulus işçi ve emekçilerinin devrimci çıkarları, yalnızca ve özgürce ve gönüllü birlikten yana olabilir, zoraki birlikten yana değil.

SVP, ERNK-Avrupa Temsilciliği, TKP/B, TDKP(YDÖ), Ekim, DS, Kawa, Heviya Gel

Düzene uyum sağlama adına, emekçi yığınların öncüleri baskı ve tenkil politikalarıyla yok edilmeye çalışılıyor zindanlarda. Türkiye ve Kuzey-Batı Kürdistan'da cezaevleri, emekçi halkların onurunu can pahasına korunduğu, direniş destanlarına tanık oluyor onyıllardır.

1988'de dayatılan, yeni bir baskı ve işkence senaryosu olan 1 Ağustos genelgesi, 2000 tutsağın ... sonucu geri çekilirken bu kezde güvenlik, tünel vb. bahanelerle yeniden gündeme getirilerek, ceza... gaspedildi.

Geçici iniş çıkışlar dışında sürekli olarak gündemde kalan cezaevlerindeki ... karşı geliştirilen

SGP — SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ

12 Eylül 1980'... Kürt Ulusu ...nıfı, Kürt ... kesimlerine az...

...dele verilemedi. Bugün Faşist Cuntanın kimin çıkarlarını korumak amacıyla geldiğini, tüm toplum kesimleri bizzat hayatının içinde yaşayarak kavradı. O yüzden faşizme karşı mücadele hayatın her alanında yükseliyor. En ufak demokratik bir hakkın aranmasında Faşist devlet karşımıza çıkıyor.

İşçi sınıfının, Kürt halkının yükselttiği bu mücadele içerisinde gençlik en ön saflarda yerini alıyor. İşçi sınıfının verdiği mücadeleye işçi gençlik en kararlı bir kesim olarak katılıyor. 1 Mayıs'ta şehit düşen Mehmet Akif Dalcı adlı işçi henüz 18 yaşındaydı. Kürdistan gençliği Kürt halkının sömürgeciliğe ve faşizme karşı verdiği mücadeleye aktif olarak katılıyor.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) MERKEZ KOMİTESİ

Haziran 1989

Biz, K... ...ktidar için ...ortak bir siyasal ...çabamızdan başka ... ...maktan ve ikna

Bugün Kürdistan'da PKK şahsında somutlaşan bir ulusal hareket vardır. Bu hareket emperyalizme darbe vurmaktadır. Her ne kadar Rus emperyalistleri ile belirli ilişkileri varsa ve emperyalizme karşı tutarlı değilse de hareketin esas yönünün emperyalizme darbe vurduğu bir gerçektir. biz bu hareketi emperyalizme ve TC'ye karşı destekleriz. Ama onun Kürt ulusuna gösterdiği yolun yanlışlığını da her fırsatta halka anlatırız.

Partimiz 3. **Konferansı** bugün "ulusal sorunda" anahtar ve kriter durumda olan PKK hareketi değerlendirmesindeki hataları düzeltmiş ve bu hareketin bir çok olumsuz ve kabul edilmez pratiğine karşın **ilerici** bir hareket olduğunu belirlemiştir.

Emeğin Sesi

...—1989

BÜTÜN ÜLKELERIN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

...aşist T.C. devleti: Kürdi...

Faşist T.C. devletinin Kürdistan'ı bombalama kararına karşı sıralanan ve daha da sayılabilecek olan bu sorular; bütün dünya kamuoyunun kabul ettiği tarihsel gerçeği bir kez daha kanıtlıyor: Kürt halkı içerisinde işgalciliğe, zorla boyunduruk altında tutulmaya, ırkçı asimilasyon, katliam, sömürü ve zulme karşı ÖZGÜRLÜK ve isyan ateşi gelişmiştir. Kürt emekçileri tamamen haklı oldukları bir dava uğruna savaşıyorlar. Kendi kaderlerini kendileri tayin etmek istiyorlar.

İşte faşist T.C. devleti, her ulusun doğal, tarihten gelme en demokratik haklarından biri olan kendi kaderini belirleme özgürlüğünü tanımıyor. Kürt halkının bu yönde gelişen mücadelesini her türlü savaş metodlarına başvurarak ezmeye çalışıyor...

NEDEN bugün BOTAN seçiliyor?

BOTAN, faşist rejimin on yıllardan beri yürüttüğü asimilasyon politikasına rağmen kendi dilini, kültürünü, ulusal kimliğini korumak, yaşatmak ve kendi kaderini tayin etmek bilincinin çok güçlü olduğu bölgelerden biridir. BOTAN aynı zamanda, özellikle son 5-6 yıldan beri giderek güçlenen Kürt halkının özgürlük mücadelesinin, Kürdistan'ın diğer bölgelerine göre daha yoğun yaşandığı bir bölgedir. T.C. devletinin "bir avuç hainin kışkırtması" olarak lanse ettiği özgürlük mücadelesine BOTAN'da emekçi köylüler büyük bir ilgi ve katılım göstermekteler. Faşist devletin bölgeyi boşaltma, zorunlu göç uygulama politikası "bir avuç haini imha harekatı" değildir. Bu politika, bölgedeki Kürt emekçileri arasında gelişen özgürlük mücadelesinin gücün dağıtmak için uygulanıyor. Faşist T.C. devleti 43 yıl aradan sonra yeni bir "Dersim katliamı ve sürgünü" hazırlıyor.

hedef-35

1984 yılına geldiğinde bazı Kürt gerillaları "sömürgeci yönetime savaş açtıklarını" ilan ettiler. Devlet en güçlü dönemini yaşıyordu. İdeoloj... siyasi ve askeri olarak yeniden tahkim edilmişti. Kitleler susturulmuştu. Tüm haberleşme, iletişim ve denetim aygıtları tam kontrol altındaydı. Bunun verdiği güvenle gerillaların çıkışına, önce bir ay, sonra üç ay derken 1 yıl vb. ömürler biçildi, sayılar verildi. Şu kadar oldukları, bu kadarının öldürüldüğü şu kadarının kaldığı onlarında büyük reklamlar yapılan "Güneş Yıldız" vb. operasyonlarıyla temizlenmekte oldukları açıklandı. sonra operasyon sayıları arttı. Katılan ...ı niceliği ve niteliği ...şti. Operasyon sayıları arttı. Katılan askerlerin niceliği ve niteliği değişti. Operasyonlar "sınırdışına" taştı. Derken diktatörlüğün ayakları suya erdi. Devletin en yetkili ağızlarından general Üruğ gerçeği açıkladı. Olayın 3-5 günlük olmadığını, bu sorunla beraber yaşamayı öğrenmek gerektiğini itiraf etti.

Bu itirafın kendi başına n... değer ifade ettiği ayrı birşey. am... bu sözün söylendiği tarih bir p...

Köşe yazarlarının yorumlarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

OLAYLARIN ARDINDAKİ GERÇEK

Sürgün ve Ötesi...

Güneydoğu'daki "11" il, basında ve halk arasında kısaca "süper vali" diye anılan bir otoriteye bağlanmış; bu makamın yetkileri de "Olağanüstü Hal Yasası" ile saptanmıştır. Hiç kuşkusuz bu önlem durup dururken alınmamıştır. Güneydoğu'da Türkiye Cumhuriyeti'ni bölmek ve sınırları yurdumuzdan geçen bir Kürt devleti kurmak için silahlı eyleme geçen örgütlerin varlığı, ilk bakışta onaylanmayacak kadar antidemokratik yaklaşımların gerekçesidir.

Ne var ki bu köktenci önlemler, şimdiye kadar sorunu çözmekte eksik kalmışlardır. Güneydoğu'da olaylar gün geçtikçe büyümektedir. Silahlı eylemin başını çeken PKK örgütü tasfiye edilememiştir. Bunun çeşitli nedenleri vardır. Başta arazi örtüsü ve hareketin sınır ötesi kaynakları gelmektedir. Bu nedenlere çok temelli başkaları da eklenebilir. Güneydoğu olayının siyasal içeriği kadar toplumsal kökleri de önemlidir. Buna uluslararası boyutlarını da katarsak, ne ölçüde ağır bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu anlayabiliriz.

Diyeceğimiz şu ki Güneydoğu sorunu, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ile sınırlanacak bir olay değildir; doğrudan hükü-

... bu sözler tam ... için de gerekçe teşkil edebilir.

Doğu gerçekleri

ZAMAN — Fehmi KORU

Doğu'daki gelişmeler, daha çok insanî veçheli olan sorunun, gerçek boyutu anlaşılamadığı, ya da daha açık bir ifadeyle ideolojik önyargılardan vazgeçilmediği için büyümesiyle ilgilidir. Devletin bu bölgeyle ilgili son 65 yıllık siyaseti, insanlarımız arasındaki birlik ve beraberlik şuurunu güçlendirecek yerde zayıflatmıştır. Resmî tezler iflâs etmiştir. Şimdi yapılacak olan, bu gerçek ışığında, yepyeni tezler geliştirmektir. Bunun dışındaki çözüm teklifleri uygulanabilir olmayacağı gibi, sorunu büyütebilecektir de...

Türkiye'nin başına çorap örmeye meraklı güçlerin son meşgalesinin Doğu Ana-...

göstermek ... ükleri aşağı... Türkiye'yi doğu... h... mak is... b... sağla... t... orundad... apılan b... etin kur... benimse... kiye'de ... idir. Polis... mümkün ... ara ve kaf... eşebilir, bi... getirir.

M.Ali Birand

GÜNEYDOĞU POLİTİKASI İFLASA DOĞRU GİDİYOR...

GEÇEN yıl aynı dönemlerde, PKK eylemlerinin 4'üncü yıldönümünde bir bilanço yapmış ve gelişmelerin örgüt aleyhine gelişmeye başladığını belirtmiştik.

Gerçekten de güvenlik kuvvetleri duruma hâkim bir görüntü içindeydiler. PKK, 1988'de ele - dişe dokunur doğru dürüst eylem yapamamış. Aksine kadroları arasındaki bölünmeler artmış, yenik duruma düşmüş bir görüntü veriyordu...

Türkiye Cumhuriyeti'nin tüm yetkilileri, özellikle güvenlik yetkilileri neredeyse "**zaferi**" ilan etmek üzereydiler...

Bu yılki bilançomuzda maalesef aynı sonuca varamıyoruz.

PKK, 5'inci yıldönümünde yeniden dirilişini yaşıyor. Türkiye Cumhuriyeti güvenlik kuvvetleri çaresizlik içinde bir görüntü sergiliyorlar.

Harcanan milyarlarca lira, binlerce insan ve sonuç açık bir **başarısızlık**.

Bunu kendimizden saklamayalım.

Son aylarda eylem sayısını artırdılar, taktiklerini değiştirdiler, Türkiye'yi sarsmasını bildiler.

Genelkurmay Başkanı'ndan Savunma Bakanı'na, İçişleri Bakanı'ndan Başbakan'ına kadar herkesin telaşla bölgeye koşmalarına yol açtılar.

Basını, koskoca bir ay süresince manşetlerine kadar işgal ettiler.

Bölge Valisi Kozakçıoğlu ve hele İçişleri Bakanı'nın demeç kampanyaları inandırıcılıktan son derece uzak.

Genel bir kargaşa havası hüküm sürüyor.

Beş yıldan beri izlenen politikaların, beklenen sonuçları vermediği apaçık ortada.

Silahlı Kuvvetler'in üzerine yüklenen bu mücadeleyi başaramadıkları, kontrolü kaybettikleri görüntüsü, her geçen gün biraz daha yaygınlaşıyor. Daha da kötüsü, ordunun toplumdaki prestiji sürekli biçimde hırpalanıyor.

Sıkışılınca da, hemen dış güçler sorumlu gösteriliyor. Sanki biz üzerimize düşeni yapmışız da, Suriye yüzünden güç durumda kalınıyormuş gibi bir izlenim yaratılmaya çalışılıyor.

Oysa, sorunun kökü bizden kaynaklanıyor.

Genelkurmay Başkanı, İçişleri Bakanı, Bölge Valisi ve diğer yetkililerin demeçleri dikkatlice incelendiğinde "**başarısızlığın kabulü**" çok açık biçimde görüldüğü gibi, en başta gelen nedenin de, PKK'nın bölge halkından aldığı gizli destek olduğu vurgulanıyor.

İşte resmi yetkililerimizin bir türlü el atmak istemedikleri hastalığın kaynağı...

* * *

HİÇBİR işe yaramayan, inandırıcılığı olmayan demeçler vermek yerine, artık "**Kürt dosyasını**" açıp, temele inen önlemler düşünme zamanı gelmedi mi?

1) Türkiye Cumhuriyeti'nin tüm ilgili kuruluşlarının bir araya gelip ne yapılabileceği, sosyal, ekonomik ve kültürel ne gibi önlemler alınabileceğinin yavaş yavaş saptanmaya başlanması gerekmektedir.

2) Yöre halkına yönelik uygulamalardaki yanlışlıklar, çarpıklıklar her geçen gün artmakta ve yarayı daha da derinleştirmektedir. Bir an önce, tutumların değişmesi gerekmektedir.

3) Düzenli savaş için eğitilmiş olan ordunun PKK'ya karşı başarısızlığı, güvenlik önlemlerinin yeniden gözden geçirilmesi ve yöntemlerin değiştirilmesini gerektirmektedir.

Özetlersek, Türkiye Cumhuriyeti'nin PKK ve bölgeye yönelik politikaları yürümemektedir.

Eğer gerçekleri kabul etmez ve Kürt sorununa bugünkü gibi çarpık şekilde yaklaşımı sürdürürsek, ilerde altından kalkamayacağımız durumlarla karşı karşıya kalmamız kaçınılmazlaşacaktır.

Kürt sorunu, çocuklara şeker, büyüklere para karşılığı tüfek ve bomba dağıtmakla halledilemez... Aksine, bölge halkı ile resmi yetkililer ve güvenlik kuvvetleri arasındaki güvensizlik giderek artar... Bugün de var olan "**yabancılaşma**" yaygınlaşır...

Başarısızlığımızı görüp, hem kısa hem de uzun vadeli önlem almaktan başka çıkış yolumuz yoktur.

"Devlet baba neredesin?"

HÜRRİYET HABER AJANSI

GÜNEYDOĞU Anadolu'yu kır gerillası taktikları ve "Vur- kaç" yöntemi ile kan gölüne çeviren ayrılıkçı PKK Örgütü'nün kanlı eylemleri sürerken, Hürriyet'e özel bir açıklama yapan devletin en üst düzeyindeki bir temsilcisi, "**Sıcak savaş uygulayan, stratejik noktalarda devlet güçlerine karşı üstünlük kurmaya çalışan eşkıya, artık kravat takıp şehre inmiştir. Ajan provakatörler, eşkıya ile işbirliği yaparak...**

Terör sadece dağda, mezrada değil.. Terör şehirde, mahalle arasında, devlet dairesinde. Teröre karşı şu anda yapacak birşey göremiyorum. Mahalli ve merkezi imkanlar kısıtlı. Ailelerimiz ise ya burada kaderi ile başbaşa veya bölge dışında ailesinin yanında. PKK'nın içimizden istihbarat kaynakları var. Hedef seçtikleri insanın günlük yaşantılarını saati saatine biliyor. Geliyor, çekiyor silahı ve vuruyor"

Bölgede PKK'ya karşı mücadele veren devlet güçleri ...

BAŞYAZI

Misak-ı Millî çağrısı

Türkiye, her ülke gibi, zaman zaman ekonomik ve siyasî krizlerle karşılaşmıştır. Bugün de ekonomide ve siyasette krize doğru gidiş kaygıları vardır. Ama Türkiye'nin en önemli meselesinin ülke bütünlüğünü ve kanun hâkimiyetini korumak olduğu muhakkaktır. Demokrasinin devam ettirilip geliştirilmesi de buna bağlıdır.

Bugün Türkiye halk desteğini kaybetmiş, millî irade b... kımından "azınlık hükü... ... üş, Me... rafında ... ılarda y... nin de b... toriten ... Türkiy... nç bir t... lanmışt... ın tırma... tbaşı g... bütünl... irçok gö... dertler... n da bu ... ının yi... ı ve öz... sosyal b... lik ... problemi haline geldiği bu gidişin sonu nereye varacaktır?

Unutmayalım ki, Güneydoğu'da güvenlik kuvvetlerimizin bütün canhıraş mücadelelerine, âdeta seferberlik varmış gibi kapsamlı operasyonlarına rağmen terörün önü alınamıyor.

1975'in, 1976'nın Türkiye'sinde terörist kıpırdanmalar vardı ve bu kıpırdanmaların siyasî ve ekonomik zaaflarda cüret kazanarak günde 20 kişinin öldürüleceği korkunç b...

Devamı 6. sayfada

Tercüman

Metin Toker'in not defterinden

Başbakan Özal, Doğu gezisinde üç ülkeyi adıyla anmıştır: Suriye, Irak ve İran. Ancak bunların hiçbirinin "yumuşak karın"ı topraklarında PKK'ya destek sağlayan yuvalar değildir. Buna karşılık onlar Türkiye'nin "yumuşak karın"ının neresi olduğunu bilmektedirler. Genel çıkarları bir bulunmadığı halde Orta Doğu'daki bu sağlam odağı zayıflatmak amacında birliktirler.

Bu ortamda Türkiye'nin tamamiyle başka sebepten bir askeri harekâta girişmesi birbirleriyle vuruşmakta olan bütün bunları bir anda Türkiye'ye karşı vaziyet almada birleştirecektir. Harekât ortak şekilde kınanacaktır.

Kaldı ki PKK sorununun düğümü sınırlarımızın ...

Üstüne Yatmak...

Paniğe gerek yok, ama hava kurşun gibi ağır!

Tedirginliğin dalga dalga yayıldığı günler yaşanıyor. Birçok soru işareti zihinlere çengelini asmakta.

Neden?

Çünkü Türkiye iyi yönetilmiyor.

İç ve dış sorunlar gitgide derinleşirken, Özal hükümeti olayların peşinden sürükleniyor.

Nereye bakarsanız bakın, iyimserlik verici bir görüntü dikkati çekmiyor.

Doğudan gelen haberler iç açıcı değil. Ayrılıkçı terör tırmanıyor. Olayların kontrol altına alınabileceğine ilişkin işaretler şimdilik yok. Ülkemizin bir köşesinde *savaş koşulları* yaşanmasına karşın, Bakanlar Kurulu 50 gündür ilk defa neredeyse lütfen toplanabilmiştir. Bu konuda, iktidarın başından eteklerine dek ciddi-

(Arkası Sa. 13, Sü. 1'de)

HASAN CEMAL

karşı ... dığı, daha etkin yöntemler denenmesi gerektiği görüşü ağırlık kazanmaya başladı. Bu arada, gerek görevinin özelliği, gerekse can güvenliği açısından isminin açıklanmasını istemeyen üst düzey devlet yetkilisi, "**PKK ve Güneydoğu değerlendirmesi**"ni şöyle yaptı:

"**Hedef, içten ve dıştan, gerek silahlı, gerekse silahsız yöntemlerle devleti yıkmak, bir Kürt devleti kurmak veya bunun kuruluşuna zemin hazırlamaktır. Bu gerçeği hepimiz biliyoruz. Ancak, bir de madalyonun diğer yüzü var. Devleti temsil edenlerin durumları.**

Bu nokta, yıllardır süregelen ağalık düzenidir. Bu düzen, devletin bu bölgeye hizmet sağlamasını yıllardır engellemiştir. Ağa, aşiret reisi burada ağa olmuştur. Ağa için ölünür, ama devlet için çok zor.. PKK şimdi, bunu silah olarak kullanıyor. Devletin temsilcileri olan bizleri, düşman ilan etme çabasında. Sömürü düzenine karşı olduğunu söyleyen, halkı silahlanmaya davet eden, askeri askere kırdırmaya kalkan kanlı örgüt, cahil halkı kandırabilir. Yalanlarına inandırabilirler ve amacında, araç olarak kullanabilirler.

Osmanlı'lardan bu yana sürüp gelen bu ...

Doğu sorununu ancak demokrasiyi güçlendirerek çözebiliriz

SABAH — Mehmet Altan

SONUNDA, niçin Doğu sorununu çözemediğimize kulf bulundu.

Son günlerde asker ve sivil yetkililerin söyledikleri teker teker okur ve özetlerseniz, ortaya şöyle bir formül çıkıyor:

Doğu sorununu çabuk çözemiyoruz çünkü Türkiye'de demokrasi var...

Doğu sorununu çabuk çözemiyoruz çünkü Türkiye'de insan hakları var...

Doğu sorununu çabuk çözemiyoruz çünkü "dış mihrakların" parmağı var.

Demek ki,

Biz, demokrasi, insan hakları ve bir de üstüne üstlük "dış mihrak" varsa, öyle kolayından sorunları çözemiyoruz...

Yalçın Doğan'a anlattıkları:

"Ne temokrası beg... Temokrası başçavıştır... Bir başçavış, vali paşadan buyiktir... Ne temokrası... Suçüstü yakaleyeceğiz dige... hepimiz ... se, odı ... rakolda ... Olağ... lu ne d... "Te... Böl... kuralla... cuk der... dursun ... Yeş... Yor... Bur... Yo... hakları ...

... rının temsilci olarak "Başçavış"ı gördükçe ve bu yöreler Bangladeş sefaletinden kurtulmadıkça, sorun bitmez..

Doğu'yu gidip gözleri ...

... bölgede demokrasinin, insan haklarının ve ekonomik refahın bütün ... işleti-...

Coşkun Kırca

DOĞRULAR VE YANLIŞLAR

Komando baskınları

SURİYE'ye karşı askeri tedbir, bize kalırsa, bir miktar Suriye arazisini işgal etmek gibi, klasik askeri birliklerin kullanılacağı bir harekât olamaz. Böyle bir davranış, Türkiye'yi, hem Batı'ya, hem Sovyetler Birliği'ne, hem de Arap âlemine karşı çok zor durumda bırakır. Fakat, Türkiye, hiç kuşkusuz, Suriye arazisinde ve Lübnan'ın Suriye'nin kontrolündeki arazisinde mevcut PKK üslerini komando harekâtı yoluyla vurabilir. İsrail ordusunun başarıyla yapabildiğini, Türkiye'nin yapamaması için sebep yoktur. Bu, sadece bir eğitim konusudur. Bu yönteme başvurursa, kimse, Türkiye'yi PKK üslerini tahrip etti diye kınayamaz. Suriye, zaten bütün dünya için çok rahatsız edici bir unsur haline gelmiştir. Türkiye'nin, değişik şartlara göre ve tedbirlerin yapılabilirliğini tahlil etmeden, kendi kendisini, "Türkiye, Ortadoğu'da hiçbir çeşit askeri harekât yapmaz" tarzında bir dogmaya bağlaması da tamamiyle gereksizdir; akılcı değildir.

Ama, yazımızın başında belirttiğimiz gibi, ciddi bir hükümet bunları konuşmaz; yapar.

Ulusal politika...

Önce bir noktayı ... kimse "**devletin meşru kuvvetleri Güneydoğu'da başarısızlığa uğradı**" demiyor. Ama jandarma gücünün üst kademelerinde yapılan değişiklikler gibi, insan zihnini bulandıran gelişmeler oluyor. PKK, bazı ilçe -ve Hakkâri'de olduğu gibi- il merkezlerinde subay yahut polis lojmanlarına saldırıyor. Öte yandan da, "**PKK can çekişiyor, bitiyor**" gibi resmî beyanlara rağmen, Güneydoğu'daki terör sürüp gidiyor.

Bu durumda kamuoyu ne desin?

YORUM

•Prof Haluk ULMAN•

Siyasal gözlükle bakmak

SHP lideri **Erdal İnönü**'nün bölgeye yaptığı gezi, **Güneydoğu**'nun durumunu bir kez daha gündeme getirdi. **İnönü**'nün gezisine katılan gazeteci arkadaşların tümü, o bölgedeki vatandaşlarımızın devletin güvenlik güçleri ile ayrılıkçı eşkiya arasındaki sıkışmışlığını, bölgenin ekonomik ve kültürel perişanlığını, işsizliği, okulsuzluğu ve onların yarattığı çaresizliği, yaza yaza bitiremiyorlar.

Bölgenin bu durumu yeni bir şey değildir; her önemde öyle oldu. Her yönetim de bu konunun üzerine kendince eğildiği, çareler aradığı halde, hiçbiri bugüne kadar başarılı olamadı. Çünkü **Güneydoğu**'la olup bitenlere bir "**Doğru teşhis**" konulamamıştır. Olaya bazen "**Bölücülük**" açısından bakılıp, durumun polis önlemleriyle düzeltilmesine çalışılmış, bazen "**Ekonomik gerilik**" öne çıkarılarak, bugüne kadar hâlâ somut sonuçlar vermemiş olan yatırım girişimleri yapılmıştır. Bazen de, tıpkı bugün olduğu gibi, bunların ikisi birlikte denenmiştir.

Oysa bize kalırsa, olay "**Polisiye**" ya da "**Ekonomik**" olmaktan çok, "**Siyasal**"dır. **Güneydoğu**'daki halk **Türkiye**'nin siyasal sisteminin kendi beklentilerine yanıt vermediğini, kendi yararına işlemediğini düşünüyor ki, devlete karşı kırgınlık, hatta kızgınlık içindedir. Eğer bölücü eşkiya bölgede elini kolunu sallaya sallaya dolaşabiliyorsa, devletin güvenlik güçlerine karşı saldırılar düzenleyebiliyorsa, o yüzdendir. Tek partili bir sistemde yukarıda belirlenen ve "**Güç**"e dayalı politikalar belki-o da bir ölçüde yürüyebilir ...

TAHA AKYOL

MİSAK-I MİLLÎ (Millî And)

Doğu'daki yara gittikçe daha fazla kanıyor. Öyle görünüyor ki, problem daha fazla derinleşmek istidadındadır. Mondros Mütarekesi yıllarındaki sesler, PKK'nın kan ve dehşet kusan silâh sesleri arasında yeniden hortlamaya başladı: Dün Hürriyet ve İtilaf Partisi'nden yükselen sesler, şimdi bazan ANAP'ta Nurettin Yılmaz'ın, bazan SHP'de Mehmet Ali Eren ve arkadaşlarının ağzında dolaşıyor.

GÜNÜN YAZISI

●Oktay EKŞİ

Özal'ın Güneydoğu seferi

■ **Birinci sayfadan devam**

halkına hitap edişini gösteren fotoğraf, tüm gazetelerde yayınlandı.

Gerçi biz izlemedik, ama eminiz aynı görüntü televizyonun haber bülteninde de dakikalarca yayınlanmıştır.

Biz, Sayın Başbakan'ın o yöreye gitmesini isterken "**yöre halkına moral vermesi için**" bunun gerekli olduğunu söylemekteydik. Oradaki halka "**Ne varmış korkacak? İşte devlet burada... Devlet; sizi de, beni de korur. Hiç endişe etmeyin**" mesajını iletmesini bekliyorduk. Yoksa sokaktaki adamdan da yüreksiz bir Başbakan görüntüsü sergileyeceğini tahmin etseydik, Tanrı biliyor, elimize kalemi alıp da "**Sayın Başbakan Güneydoğu'ya gitmelidir**" demezdik.

Herkes aynı görüşte birleşiyor

'Güneydoğu konusunda yeni politika gerekli"

MEHMET ALİ KIŞLALI

Genelkurmay Başkanı **Torumtay**'ın şimdiye kadar yapmadığı bir tutum içerisine girerek, Başbakan'a haber verip bir açıklama yapması, hükûmet içerisinde soğuk bir havanın esmesine sebep oldu. Bakanlar arasında yapılan değerlendirmelerde, jandarmanın olaylar karşısında yetersiz kaldığı öne sürüldü.

PKK ile ilgili mücadeleyi yakından takip eden yabancı gözlemciler, Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin bu konudaki mücadeleyi bu iş için en az eğitilmiş jandarma yerine, kendisinin üstlenmekte olduğu hakkında bazı gelişmeleri tesbit ettiklerini söylediler. Ayaklanma-terör tipi faaliyetlere karşı tabur büyüklüğünde birliklerin özel eğitime tâbi tutularak harekat bölgesine sürülmesi gerektiğini bildirerek, böyle bir birliğin eğitilmesinin en az üç ay alacağını, bu süre içinde ise ancak er, manga, takım ve bölük düzeyinde netice alınacak eğitim yapılabileceğini bildirdiler. Güneydoğu'daki harekat için tabur büyüklüğünde birliğin topyekûn operasyonunun gerekli olmayabileceği de öne sürüldü.

YAVUZ DONAT

"KİMİMİZ DEMEÇ VERDİK..."

Nisan, mayıs, haziran...

Olaylar durmak bilmiyor.

Şırnak'ın Kuşkonar köyü PKK tarafından basılıyor. 5 genç kaçırılıyor. (Milliyet-8 Nisan)

11 Nisan tarihli Milliyet'te Gün... mezrasında 4 kişinin öldürüldüğü haberi...

İki er şehit. Tarih 23 ...

Siirt'in Eruh ilçe... eylemi. 2 çoba... (Hürriyet-1 ...

Ayla...

... sandık- ... refakat eden ... açtı. 2 er şehit ... Araç komutanı astsu... (Cumhuriyet-26.9.1988)

Yı... ...yor...

Terö... ...r.

Siirt Herekol dağlarında PKK ile çatışma. 1 er şehit, 1 üsteğmen ile 1 er de ağır yaralı. (Milliyet-12.12.1988)

••••••••

Olay o kadar çok ki... Özetleyerek yazdık.

Demeçlere gelince...

Üslûp aynı:

"**Kökü kazındı.**"

Ya da "**Kan yerde kalmayacak.**"

•••••••

1988 öyle de 1989 farklı mı?

Ne gezer...

Olaylar sürüyor... Demeçler de.

Ah keşke demeç vermekle sorunlar çözülebilse.

Sömürgeci burjuva basınında ulusal kurtuluş mücadelemizin yankıları

Samanpazarı ve Emek'te iki banka şubesini kundakladılar

PKK Başkent'te

İlân edilmemiş sava

Güneydo

Gece yarısı polis lojmanına saldırdılar

Hakkâri'de PKK roketatarları

Tercüman

Her sabah dünya yeniden kurulur. Her sabah taze bir başlangıçtır

İşte 3 cellat

Apo'dan emir

Süper Vali'den PKK'ya karşı MİLLİ BİRLİK ÇAĞRISI

olaylar dün de Bakanlar Kur

şehri ele

Bölücüler Avrupa'da başıboş bırakılmayacak

PKK'ya karşı örgüt

Güneydoğu

Cizre: 7 ölü: 2 koyu basan teröristler, 6 köylü ile 2 yurttaşı öldürdüler.

Adıyaman: 3 asker şehit. Kavatepe Köyü yakınlarında meydana gelen çatışmada 1 astsubay, 2 er ve 1 korucu şehit oldu.

Hakkâri: 2 yurttaş öldü. Teröristler bir şoförü öldürüp aracı yaktılar. Elinde bomba patlayan genç öldü.

Van: 1 yurttaş öldü. Çeşitli köylere baskın düzenleyen teröristler 40 kişiyi kaçırdılar.

Şırnak: 2 PKK'lı öldürüldü. Sivahsırt Yaylası'nda çıkan çatışmada 2 terörist ölü olarak ele geçirildi.

Süper Vali, Güneydoğu gerçeğini Hürriyet'e değerlendirdi:

'Teroristi, halk koruyor'

Başbakan'a helikopterli şemsiye

Yine

"Bölücü eşkıyanın eğitimi aksatmasına fırsat verilmeyecek"

Doğu'da okullar taşınacak!

PKK'nın hedefi: KARS ve AĞRI

Türkiye

Güneydoğu için kesin konuştu

Genelkurmay Başkanı Org. Torumtay,

20 "reis", Hakkâri'de toplantıya

YILDIRIM BÜRO

Aşiretlere silah

Eşkıya Şırnak'ta 4 koldan saldırdı

PKK Bahçesaray ve Çukurca'da saldırdı: 6 ölü

İlçeye

Milliyet

Kozakçıoğlu: Eylem sayısı geçen yıla oranla bir kat arttı

PKK hızlandı

PKK dışardaki yandaşlarını Türkiye'ye çağırdı

Terörü yayma tehdidi

IRAKLI YETKİLİLER UMUTSUZ

'Sınırdan yasadışı

PKK'ya karşı 'Çelik Kuş'lar

İşte Botan

Güneydoğu'nun askeri müdahale gerekçesi olamayacağını söyleyen Demirel:

'Gücünüz varsa, işte Cudi'

Sınır bölgesinde nöbet değişikliği

İndirici değil, vurucu helikopter isteniyor

PKK'nın yasası

Ne olacak bu PKK?

PKK'ya karşı "özel birlik"

PKK havadan VURULMALI

Kozakçıoğlu: •PKK'nın amacı kurtarılmış bölge ilanıydı, önledik

Bir yabancı uzman, Güneydoğu'daki olayları değerlendirdi

"Asker ne yapacağını bilmiyor"

Komutanlar Güneydoğu'da

Hedef Şemdinli

YILDIRIM BÜRO

Kimin köylü, kimin PKK'lı olduğu belli değil. Dağda aranan eşkıya ilçe merkezinde çıkıyor

Cudi'de vur-kaç

Sivas'tan Cudi'ye 5 bin asker

Siirt'in Eruh ilçesinde güvenlik kuvvetleriyle çatışmaya giren PKK militanları, Ercan İlyas Adlan isimli jandarma erini şehit ettiler. Hakkâri'nin Uludere ilçesinde ise teröristler bir arkadaşlarını kurşuna dizerek öldürdü

Güneydoğu'da 'körebe'

"Mahsun Korkmaz Askeri Akademisi" nin Mardin şubesinde bir süre terör siyasi eğitim verildiği ileri sürüldü

Nurhak dağlarında PKK'cı avı

Tercüman

12. AUGUST 1989/32 SAMSTAG 10095 D 6703 A

Her sabah dünya yeniden kurulur. Her sabah taze bir başlangıçtır

"YILDIRIM BÜRO" GÜNEYDOĞU'DA

Milliyet Türkiye'nin "en sıcak" bölgesinde...

Diyarbakır, Mardin, Siirt, Hakkâri, Adıyaman, Bingöl, Şanlıurfa, Tunceli...

Midyat, Dargeçit, Başyurt, Pınarcık, Cizre, İdil, Beytüşşebap, Çukurca, Şemdinli, Uludere, Yoncalı, Eruh, Kargeçit, Şırnak, Balveren, Baykan... Ve Cudi operasyonu... İl il, ilçe ilçe, bucak bucak, köy köy, mezra mezra...

...vların peşinde, acılı, tedirgin insanların ...

GÜNEY DOĞU'DA OLAYLI GÜN: BİR ASTSUBAY, İKİ ER ŞEHİT OLDU, 6 KORUCU ÖLDÜRÜLDÜ. 10 KÖYLÜ KAÇIRILDI

PKK VURDU: 9 ÖLÜ

Adıyaman'da güvenlik kuvvetleriyle bölücü teröristler arasında çıkan silahlı çatışmada Jandarma Astsubayı Nezir Yılmaz ile Jandarma erleri Ayhan Ustabaşı ve Mustafa Kozluer şehit oldu

...kı Kazanmak...

...eydoğu'da işlerin iyiye gittiği söyle... Gelen haberler, bölgede gerilimin tırmandığına işaret ediyor. Yöre hal...rgindir; yer yer iki ateş arasında kala...nalmaktadır. Bir yandan güvenlik güç... baskısı, öte yandan ayrılıkçı terör, ki...man yöre insanını canından bezdiriyor. ...rada önemli olan, devlet güçlerinin hal...arşı tutumudur. Ayrılıkçıların amacı, yö...lkının devlete karşı iyice yabancılaşma...

OLAYLARIN ARDINDAKİ GERÇEK

...ilem ve ...züm...

Tercüman'ın Misak-ı Millî çağrısı büyük ilgi gördü

Haine karşı tek vücut

Güneydoğu'da tırmanan terör olayları karşısında partilerimizin anlaşıp Türk milletinin bütünlük kararını dünyaya ilân etme şeklindeki duyurumuz farklı kesim ve görüşte olan politikacı, asker ve işadamlarını biraraya getirdi...

ERDAL İNÖNÜ — SHP Genel Başkanı

SÜLEYMAN DEMİREL — DYP Genel Başkanı

NECDET ÖZTORUN — Genelkurmay 2. Başkanı (Emekli)

Örgüte darbe ...

PKK namlusu

'3 YÖNETİCİ'

İngiltere "Güvenlik ve Çatışma Konuları Araştırma Merkezi"nin raporuna göre:

'Türkiye, Güneydoğu'da güvenlik sağlayamadı'

GÜNAYDIN

24 HAZİRAN 1989 CUMARTESİ — 24 JUNI 1989 SAMSTAG No: 2861/25

HERGÜN 2 GAZETE — Y 9207 A

GAFLET BİTSİN

'Ulusal uzlaşma' ile 'Ulusal politika'da birleşelim...

HÜSAMETTİN ÇELEBİ

...NEY'DEKİ ...AY"IN ADI

...daki "olay"ın son tırmanışı kar...et sorumlularının, yetkili organları görüşmeleri gerektiğini vurgula...

...urbaşkanı'nın Ege'nin turistik yö...

...ökten inen karakolla...

Geçen Pazartesi, Günaydın: "Doğu'ya dikkat"

Gözümüz Batı sınırındayken PKK, Doğu'dan vurdu...

11 ŞEHİT

Bu "İş" bitsin artık

Genelkurmay Başkanı Güneydoğu olaylarıyla ilgili açıklama yaptı

'Silah çeken düşmandır'

...neden ...dı

Türkiye

Y 9206 A

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Frankfurter Str. 168-176 6078 Neu-Isenburg TEL: 06102-34079 Fax: 33616 Telex: 417683 ihlasd

BASKIN HAREKATI

Bölücüler Hakkâri'de şantiyeye saldırdı... Şırnak ve Adıyaman'da güvenlik kuvvetleriyle çatıştı... Cizre ve Başkale'de köy bastı...

Güneydoğu'da kanlı eylemler

GÜNEYDOĞU GÜNLÜĞÜ

Cudi'de huzur çağrıma

CELAL BAŞLANGIÇ

MGK'da karar verildi

Yeni bir "Kürt politikası" hazırlanıyor

Hazırlıklar sırasında hükûmetin ağır davrandığı gözleniyor. Sivil kesim içinde de önemli görüş ayrılıkları bulunuyor

haberi 9. sayfada

...4 ac...ses b...

PKK, kuruluş yıldönümü için eylem planlarken güvenlik güçleri "Yok edici" darbeye hazırlanıyor

15 Ağustos alarmı

Kanlı PKK'nın "Kürdistan Kurtuluş Kuvvetleri"nin kuruluş yıldönümü olarak kabul ettiği 15 Ağustos tarihinde bazı yerle...

Tatmin etmeyen "Güneydoğu brifingi"

Yabancı basında mücadelemizin yankıları

Neue Massaker in kurdischen Dörfern

La quête d'une identité et les aspirations à la modernité

Kurdes de cœur, Turcs par raison

rden-Rebellen
n 28 Menschen

TURQUIE : onze morts, dont trois militaires

Multiplication des accrochages entre l'armée et les séparatistes kurdes du PKK

Massaker in Kurdistan

Kurden-Rebellen töten 25 Menschen

Türkei: Armee soll Kurden vertreiben

Türken bombardieren Verstecke - Eroberun

Weitere PKK-Anschläge

„Wir sind be

85 hungerstreikende türkische Gef... Krankenhaus von Aydin abgeriegelt

L'UNION, 19.8.1989

Kürtlerin açıklamasına göre, Botan bölgesi ve hakimiyeti kuran Cudi Dağı, Türk ordu kuvvetleri tarafından kontrol edilemediğinden, bir kimyasal bombardımına girişilecek. Bu operasyona girişmek için, tüm köy ve nahiyeler zorla boşaltılacak ve buradaki halk da Güney Anadolu'da boş bir araziye sürgün edilecek.

VOLKSKRANT, 21.8.1989

Aydın Cezaevine gelen ziyaretçilerin çoğu Kürtçe konuşandır. Açlık grevindekilerin bir kısmı illegal Kürdistan İşçi Partisi (PKK) üyeleridir ve özellikle onlardır açlık grevini başlatanlar. PKK, Türkiye'nin Güneydoğusunda özerk Kürdistan için savaşıyor ve özellikle geçen haftalarda, onları yok etmek isteyen bir Türk ordusunun özel eğitilmiş birliklerine karşı amansız mücadele veriyor.

SÜDDEUTSCHE ZEITUNG, 8.8.1989

Kürt isyancıları 2 Türk askerini öldürdü. Kürt isyancıları, bir Türk hapishanesine karşı giriştikleri saldırıda 2 askeri öldürdüler. Doğu Türkiye'de bulunan Hozat polisi, askerlerin isyancılara karşı arama operasyonları başlattıklarını bildirdi.

TAGES-ANZEIGER, 12.8.1989

Türk köylerine kanlı baskın.

Anadolu haber ajansından alınan bilgilere göre, Kürt gerillaları tarafından Türkiye'nin doğusunda bulunan 5 köy cuma günü basılmış; bu baskınlar esnasında 13 kişi öldürülmüş, 22 kişi ise kaçırılmış.

Ajans, bu çatışmaların Hakkari, Van, Adıyaman ve Mardin alanlarında cereyan ettiğini bildiriyor. Van'da bir ilkokul, Hakkari'de ise elektrik santralı yakılmış.

O alanlarda eylemlerde bulunan gerillalar, komünist Kürdistan İşçi Partisi-PKK mensuplarıdır. Kürdistan Işçi Partisi'nin hedefi Türkiye'nin doğu kesiminde bağımsız bir ülke kurmaktır. Son dönemlerde Türk ordusunun bu eylemlere karşı büyük önlemler aldığı bildiriliyor.

FRANKFURTER ALLGEMEINE

... Gerçekten de PKK, NATO'nun ikinci büyük ordusunu köşeye sıkıştırmayı başarmıştır. Türk ordusu, gerillaların tüm saldırılarına karşı ne yapacağını bilmeden seyirci kalmaktadır. Şu anda Güneydoğu bölgesine, Ankara, toplam 250.000 kişilik bir askeri güç ve 70.000 polis yığmıştır. Diyarbakır sokakları asker, jandarma ve yerli polislerle doludur. Burada bulunan tüm yabancıları, attıkları her adımda kuşkulu bir biçimde takip eden askeri ve sivil ajanlardan hiç bahsetmeye gerek yoktur.

Fakat tüm bu büyük askeri yığmalar dahi bir çıkmazın ve ortada kalmışlığın biçimi olmaktadır. PKK, bundan 3 yıl önce ordu ve polis birliklerine karşı sistemli saldırılarını başlattığında, güvenlik güçleri bu sarp alandaki kendi küçük köy karakollarını terkederek, daha sağlam ve güvenilir olan garnizon benzeri mevzilerine çekildiler. Hele geceleri buralardan hemen hemen hiç dışarı çıkmamaktadırlar.

Bir gözlemci, alaylı bir tarzda, *"Hele hele PKK herhangi bir yerde vurdu mu, hiç çıkılmıyor, Ordu bugün sırf kendi askerlerini korumakla meşguldur"* diyor.

Böylelikle Kürtlerin alanının büyük bir bölümü gece karanlığının çökmesiyle gerillalara ait oluyor. Anayollarda dahi arabalar gecenin basmasıyla, ancak konvoylar halinde ilerleyebiliyorlar.

Ankara'da bulunan bir askeri uzman, ordunun zavallı düşüşünü şu biçimde izah ediyor: *"Askerler yeterince gönüllü değildirler ve korkuyorlar..."* PKK'nin son eylemleri gerillaların köylerden daha çok destek gördüklerini göstermektedir.

ELEFTEROTIPIA, 18.8.1989

"Kürtler, bugün Kürdistan dağlarında özgür bir parça vatan toprağı için silahlı mücadele veriyorlar. Bu mücadele, 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli bölgesinde, bu yıl bütün bir Botan'da merkezileşiyor. Bu merkezde ARGK Halk Kurtuluş Ordusu'nun eylemleri yoğunlaşıyor. Türk ordusunda görülen dağınıklık ve paniğin aksine, Kürdistan halkı, ERNK (Ulusal Kurtuluş Cephesi) bayrağı altında birleşmiş ve bütünleşmiştir. Ki bu cephe, PKK önderliği altında savaşını sürdürüyor. ARGK'nin askeri çizgisi altında gerek dağda savaşan silahlı gerillalarımız gerek zindandaki silahsız yoldaşlarımız, soğukkanlı ve kararlı bir biçimde mücadelelerini sürdürüyorlar." Bu sözler ERNK'nin Yunanistan temsilcisi Sinan Doğan tarafından dün verilen basın toplantısında dile getirildi.

Nu

1984 yılında militan PKK (Kürdistan İşçi Partisi)'nin eylemlerinden sonra TC, Güneydoğu'daki baskıların dozunu daha da arttırarak doruğa çıkarttı.

TC yetkilileri, PKK eylemlerinden büyük bir şaşkınlığa uğradılar. Türk askeri güçleri 1'e karşı 400 oranındaki ölçüyle Kürt gerillalarına karşı savaşta oldukça sıkıntı çekiyorlar. PKK gerillaları yöre halkından yardım ve destek görmektedirler ve dağlık bölgede gizlenerek bazen de komşu ülkelere geçiyorlar...

LIBERATION, 23.8.1989

30.000 Kürdün yaşadığı 75 köyü kapsayan 30 kilometrekarelik bir alan tamamıyla boşaltılmıştır. PKK (Kürdistan İşçi Partisi), ARGK ve ERNK'ye göre, Türk silahlı kuvvetleri, Kürt halkının direnişini kırmak için kimyasal silah kullandılar. Kürt direniş gücünün Türk zulmüne karşı büyük başarı elde ettiği inkar edilmez bir gerçektir.

"Kaybettiğimiz her şeyi yeniden kazanmanın kararlılığı ve inancıyla atıldığımız bu öz savaşımızda zafer bizim olacaktır..." **(PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN)**

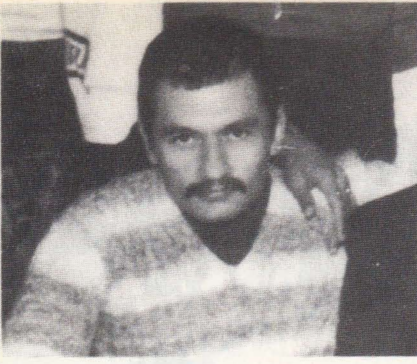

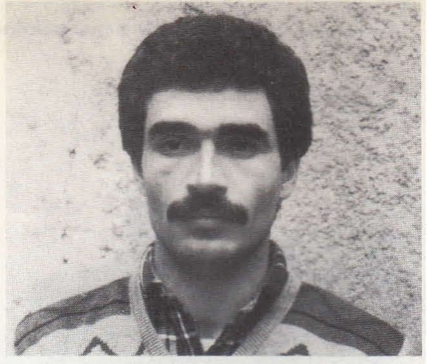

Mehmet
YALÇINKAYA

H. Hüsnü
EROGLU

Suat ŞAHİN yoldaş
PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN
yoldaş ile birlikte